திருக்குறள்

உரைக்கொத்து

காமத்துப்பால்

பரிமேலழகர், மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள்,
பரிதியார், காலிங்கர் உரைகளுடன் கூடியது

திருக்குறள் பதிப்புநிதி வெளியீடு

முதற் பதிப்பு

4—10—1958

T.14491

விலை ரூ. 1-20

ஸ்ரீ காசிமடம்-திருப்பனந்தாள்

திருக்குறள் பதிப்பு நிதி வெளியீடு

5

உ
சிவசிவ
செந்திலாண்டவன் துணை

திருக்குறள் - உரைக்கொத்து

காமத்துப்பால்

(பரிமேலழகர், மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள், பரிதியார், காலிங்கர் உரைகளுடன்)

❋

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவர்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி
அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்
2—10—1950-ல் நிறுவிய ஸ்ரீ ஆதிகுமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவுத் திருக்குறள் பதிப்பு நிதியிலிருந்து வெளியிடப்பெற்றது

❋

திருப்பனந்தாள் செந்தமிழ்க் கல்லூரி பிரின்சிபால்
சிவநெறிச்செல்வர்
வித்துவான் கே. எம். வேங்கடராமையா M. A., B. O. L.,
தொகுத்த ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் கூடியது

❋

பதிப்பாசிரியர் :
திருமுறைக் கலைஞர்
வித்துவான் தி. பட்டுச்சாமி ஓதுவார்
தலைமைத் தமிழாசிரியர்
பொன்னையா உயர்நிலைப்பள்ளி, திருச்சிராப்பள்ளி-1

ஸ்ரீ காசிமடம்] 1958 [திருப்பனந்தாள்

முதற் பதிப்பு - அக்டோபர், 1958 (5000 பிரதிகள்)

விலை ரூ. 1-20

ரெயின்போ பிரிண்டர்ஸ், திருச்சி-8.

உ
சிவசிவ

முன்னுரை

" வள்ளுவர்சீர் அன்பர்மொழி வாசகம்தொல் காப்பியமே
தெள்ளுபரி மேலழகன் செய்தவுரை - ஒள்ளியசீர்த்
தொண்டர் புராணம் தொகுசித்தி ஓராறும்
தண்டமிழின் மேலாந் தரம் "

என்னும் இவ்வெண்பா சைவசமய சந்தானகுரவருள் ஒருவராகிய உமாபதி சிவாசாரியரால் இயற்றப்பட்டது. இதனுள், தண்டமிழில் சிறந்த நூல்களாக ஆறினை எடுத்து, அவற்றுள் முதலாவதாகத் திருவள்ளுவர் குறளும், இன்னொரு நூலாகப் பரிமேலழகருரையும் குறிக்கப் பெற்றிருத்தல் காணலாம்.

17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஈசான தேசிகர் தாம் எழுதிய இலக்கணக் கொத்து என்ற நூலில்,

" பல்காற் பழகினும் தெரியா உளவேல்
தொல்காப் பியம்திரு வள்ளுவர் கோவையார்
மூன்றினும் முழங்கும் "

என்று சிறந்த நூல்கள் மூன்றனுள் ஒன்றாகத் திருக்குறளைக் கொண்டார்.

சங்க காலத்தவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனார், மணிமேகலையில்,

" தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை என்றவப்
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை "

என்புழி ஒரு முழுக்குறளை எடுத்தாண்டு, திருவள்ளுவரைப் "பொய்யில் புலவன்" என்றும், திருக்குறளைப் "பொருளுரை" என்றும் சிறப்பித்துள்ளார்.

இற்றைநாளில் நம்மிடையே வாழ்ந்த அமரகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரும்,

" யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்
வள்ளுவர்போல் இளங்கோ வைப்போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை
உண்மை வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை" என்றும்,

" வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக் கேதந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு " என்றும்

திருவள்ளுவரையும் அவர் இயற்றிய திருக்குறளையும் சிறப்பித்துள்ளார்.

இங்ஙனம் பண்டுமுதல் இன்றுவரை ஒருபடித்தாக யாவரானும் சிறப்பிக்கப்பெற்ற வள்ளுவர் குறளுக்குப் பதின்மர் உரை வரைந்தனர். அவ்வுரைகளுள் பரிமேலழகருரையும், மணக்குடவருரையும் அறிஞர் பலராலும் தோன்றிய நாள் முதல் பயிலப்பெறும் உரைகளாயின. எஞ்சியவற்றுள் இப்பொழுது கிடைத்துள்ளவை பரிப்பெருமாள், பரிதியார், காலிங்கர் உரைகளாம். இவை சில ஆண்டுகட்கு முன்னரே அச்சிடப் பெற்றிருப்பினும் பலராலும் மிகுதியும் பயிலப் பெறுவன வாகத் தோன்றவில்லை. காலிங்கர் பரிப்பெருமாள் உரைகளைத் திருப்பதியில் இருந்த வித்துவான் திரு T. P. பழனியப்பப் பிள்ளை அவர்கள் அரிதின் முயன்று அச்சியற்றினர்கள். எல்லா ஐந்து உரைகளும் ஒருங்கே தருமபுர ஆதீனத்து மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களின் அருட் பெருக்கால் சில்லாண்டுகட்கு முன்னர், "திருக்குறள் உரைவளம்" என்னும் பெயரான் வெளியாயின. இச்சீரிய பதிப்புத்தானும் இற்றைஞான்று கிடைத்தற்கரிதாயிற்று. இதனையுணர்ந்த சென்னை அறநிலையப் பாதுகாப்பாளர் உயர்திரு ஆ. உத்தண்டராம பிள்ளை I. A. S. அவர்கள் திருக்குறள் பல உரைகளுடன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடனும் கூடி வெளிவர வேண்டும் என்று தம் கருத்தை அறிவித்தார்கள். அதற்கேற்பத் திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் 5—12—'57-ல் திருக்குறள் — உரைக்கொத்து - அறத்துப்பால் 2000 பிரதிகளை அடக்கவிலைப் பதிப்பாக வெளியிட்டருளினர்கள். இரண்டு திங்களுக்குள் 2000

பிரதிகளும் செலவாகிவிட்டமையால் மீண்டும் இரண்டாம் பதிப்பு 3000 பிரதிகள் அடக்க விலையில் வெளியிடப் பெற்றன.

தொடர்ந்து மற்றைய இரண்டு பால்களும் வெளியிடப் பெற வேண்டும் என்று தமிழ் அன்பர்கள் பலர் வேண்டிக் கொண்டமைக்கு இணங்க இப்பொழுது காமத்துப்பால் ஐவர் உரைகளுடன் அடக்கவிலைப் பதிப்பாக வெளியிடப்பெறுகிறது. பொருட்பாலில் பெரும்பகுதி அச்சாகியுள்ளது; விரைவில் வெளிவரும்.

காமத்துப்பாலை மூன்று பகுப்பினதாகக் கொண்டனர் பண்டைத் தண்டமிழ்ப் புலவர். தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார். "காமத்திறம் மூன்றெனப் பகுதி செய்து" (திருவள்ளுவ மாலை, செய்யுள் - 22) என்பர்.

மோசிகீரனாரும்,

> "ஆண்பாலேழ்; ஆறிரண்டு பெண்பால்; அடுத்தன்பு
> பூண்பால் இருபால்ஓர் ஆறாக ; - மாண்பாய
> காமத்தின் பக்கம்ஒரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
> நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு"

என்று (திருவள்ளுவமாலை, செய்யுள்-27) கூறியுள்ளார். காமத்துப்பால் முதல் ஏழு அதிகாரங்கள் "ஆண்பாற் கூற்று" என்றும், அடுத்துப் பன்னிரண்டு அதிகாரங்கள் "பெண்பாற்கூற்று" என்றும், இறுதி ஆறு அதிகாரங்கள் "இருபாற்கூற்று" என்றும் வள்ளுவர் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்தார் என்பது மோசிகீரனார் கருத்து. காலிங்கர் இங்ஙனமே குறித்துள்ளார். (பக்கம் 91, 227 காண்க.) ஆனால், மணக்குடவரும் பரிப்பெருமாளும் வேறு முறையில் மூன்று பகுப்பாக்கியுள்ளனர்: "தகையணங்குறுத்தல் முதலாகப் புணர்ச்சி மகிழ்தல் ஈறாக அருமையிற் கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும் ஆகிய அதிகாரம் மூன்றும், நலம்புனைந்துரைத்தல் முதலாகப் புணர்ச்சிவிதும்பல் ஈறாகப் பிரிந்துகூடலும் அதற்கு நிமித்தமும் ஆகிய அதிகாரம் பதினெட்டும், நெஞ்சொடு புலத்தல் முதலாக ஊடலுவகை ஈறாக ஊடிக்கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும் ஆகிய அதிகாரம் நான்கும் ஆக இருபத்தைந்து

அதிகாரம் கூறப்பட்டது'' என்று காமத்துப்பாலை முப்பகுதி யாக்கினர்; (1283, 1323 குறள்களின் பரிப்பெருமாள் உரை யிறுதியிற் காண்க.) ஆனால் பரிமேலழகரோ தமிழ் அகப் பொருள் இலக்கணத்திற்கேற்பக் களவு, கற்பு என்ற இரண்டு இயல்களாகவே பகுத்தார்.

மணக்குடவருரையைத் திருத்தியும், மாற்றியும், கூற்று முதலியனசேர்த்தும், ஆங்காங்குவிளக்கவுரைகளோடு விளங் குவது பரிப்பெருமாள் உரை. இப்பதிப்பில் மணக்குடவர் உரை உள்ளவாறே பதிக்கப் பெற்றது; பரிப்பெருமாள் மாற்றியமைத்த பகுதிகள் எல்லாம் அடிக் குறிப்பில் காட்டப் பெற்றுள்ளன; விசேட வுரைகள் மாறுபட்ட இடங்களில் எல்லாம் தனித்தனிக் காட்டப்பெற்றுள்ளன; அடிக்குறிப் புக்களில் கண்ட மாறுதல்களோடு சேர்த்துப் படிப்பின், மணக்குடவருரை பரிப்பெருமாள் உரையாகும்.

பரிமேலழகர் முறை வைப்பிலேயே அச்சிடப் பெற்றிருப் பினும், பிற உரையாசிரியர்களின் முறை வைப்பினை அறிந்து உரையைச் செவ்வன் விளங்கிக் கோடற்பொருட்டு அவ் வவர் உரைகளின் முன்னர் முறைவைப்பு எண் பிறை வளை வுக்குள் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. இது, உரையைப் பயிலுங் கால் தோன்றும் சிறு தொல்லையைப் போக்கப் பெரிதும் உதவும்.

காலிங்கர் உரையில் இரண்டு குறள்கள் பிறர் கொண்ட அதிகாரங்களின் கீழ் இல்லாமல் வேறு அதிகாரங்களில் உள்ளன. (இந்நூல் பக்கம் 144, 157, 219 அடிக்குறிப்புக் களைக் காண்க.)

காலிங்கர் உரையில் அதிகாரப் பெயரில் பாடபேதங்கள் காணப்பெறுகின்றன; அவற்றை 110, 111, 118, 127 எண் கொண்ட அதிகாரத் தலைப்புக்களில் காண்க.

மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள், காலிங்கர் ஆகிய மூவ ரும் "புலத்தலிற் புத்தேள் நாடுண்டோ" என்ற(1323-ஆம்) குறளை இறுதிக் குறளாகக் கொண்டிருக்கப் பரிமேலழகர் "ஊடுதல்" என்ற குறளை இறுதிக் குறளாகக் கொண்டத னுள்ளும் ஒரு சிறப்புக் காணப்படுகிறது. அகரமுதல னகர

இறுவாய்த் தமிழ் எழுத்துக்கள் இருத்தற்குப் பொருந்த "அகர முதல" என்று அகரத்தொடு தொடங்கிக் "கூடி முயங்கப் பெறின்" என்று னகர விறுதியால் முடிவது, தமிழ் முறைக்கு ஏற்ப இந்நூல் அமைந்திருத்தலைக் காட்டு கிறது என்னலாம்.

காமத்துப்பால் தமிழ் இலக்கணத்துக் கண்ட அகனைந் திணையை விளக்குவது; நற் காமத்திற் குரிய சில துறைகள் மட்டுமே கூறப்பட்டுள; திருவள்ளுவர் காமத்தைக் கூறினரே என்று கருதுவார் இருப்பராயின். கருதுவாருடைய மனவழுக்காலமைந்த கூற்றேயன்றித் திருவள்ளுவனார்க்கு இழுக்கு இன்று.

திருவள்ளுவமாலை 47-ம் செய்யுள் நப்பாலத்தனார் என் னும் சங்கப்புலவர் பாடியது. 'வள்ளுவனார் வையத்துவாழ் வார்கள் உள்ளிருள் நீக்கும் விளக்கை ஏற்றினார்' என்பது அவர் கூற்று. இத்திருக்குறளாகிய விளக்குக்கு அகல்-அறம்; திரி - பொருள்; சிறந்த நெய் - இன்பம்; செஞ்சொல் - தீ; தண்டு - குறட்பா. இதில் இன்பத்துப்பாலைச் சிறந்த நெய் யாக இப்புலவர் கொண்டமையானும் இப்பாலின் சிறப்புத் தெற்றென விளங்கும்.

இக் காமத்துப்பாலிற் காணும்,

"கண்டுகேட்டு" என்ற 1101 ஆம் குறள் "ஆதியுலா" எனப்பெறும் 'திருக்கைலாய ஞானவுலாவில்'(173-ஆம் கண் ணியில்) இடம் பெற்றமையால் இப்பால் சிவபெருமான் தம் திருச்செவியிலும் ஏற்றுக்கொள்ளும் பெற்றியுடைத்தாயிற்று எனின், இப்பாலின் சிறப்பை என்னென்று புகல்வது!

அகப்பொருள்பற்றிக் கூறும் இப்பாலில் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பு இன்னொன்றுமுண்டு. இயற்றமிழ்ப் புலவர்கள் போலத் தலைவியுறுப்புக்களை ஓரிரண்டிடங்களில் வள்ளுவ னார் வருணித்திருப்பினும் இடக்கர்ச்சொற்களைப் பெய்தார் இலர். சங்கவிலக்கியங்களில் "குல்தொடர்ந்த அன்மொழி" பெரிதும் பயின்றிருக்க, ஓரிடத்தினும் அச்சொல் இந்நூலிற் பயிலாமை இந்நூற்கே தனிச்சிறப்பன்றோ?

வாழ்வார்க்குவானம்பயந்தற்று (1192); இறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர் (1161); உணலினும் உண்டது அறல் இனிது (1326); இன்னாது இனனில் ஊர் வாழ்தல் (1158); தம்மி லிருந்து தமது பாத்துண்டற்று (1107); நெய்யால் எரிநுதுப் பேம் என்றற்று (1148); உய்த்தல்அறிந்து புனல்பாய்பவரே (1287); கெட்டார்க்கு நட்டாரில் (1293) என்பவையும், தும்மல் பற்றியனவும் (1209, 1258, 1312, 1317), தாமரைக் கண்ணன் உலகு பற்றிய உரையாசிரியர்களின் கருத்துக்களும் இப்பாலினகத்துக்கண்ட புறச்செய்திகளாம்.

இனி, இந்நூலின் இறுதியில் திருக்குறளுக்குச்சிறப்புப் பாயிரமாக விளங்கும் திருவள்ளுவ மாலையும் திருத்தணிகை விசாகப்பெருமாளையர் எழுதிய பொழிப்புரையுடன் அச்சிடப் பெற்றுள்ளது. இந்நூல் 53 வெண்பாக்களைக் கொண்டது; சங்கப் புலவர்களால் பாடப்பெற்றது. இங்ஙனம் தனிநூல் சிறப்புப் பாயிரமாக அமைந்த பெருமை திருக்குறளுக்கு மட்டுமேயுண்டு.

திருக்குறள் காமத்துப்பாலுக்குரிய ஒவ்வொரு திருக் குறளுக்கும் உரிய ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை நன்கு ஆராய்ந்து தொகுத்து, ஒவ்வொரு குறளுக்கு அடியிலும் ஒவ்வொருவருடைய ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புத் தரப்பெற் றுள்ளது. திருக்குறளில் கண்ட பொருளைப் பெரும்பாலும் விடாதுள்ள மொழிபெயர்ப்பே இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. 1. திரு. M. S. பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை, 2. திரு. V. R. இராமச்சந்திர தீக்ஷிதர், 3. திரு. M. R. இராசகோபால ஐயங்கார், 4. திரு. வ. வெ. சு. ஐயர், 5. திரு. ரெவரண்டு துரு - ஜான் லாஜரஸ் ஆகிய இவர்களுடைய ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்களே பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளன. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்களை வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யவும் அம்மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைப்பெற்று ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு வளத்தை ஆய்ந்து அறியவும் இவ்வாங்கிலத் தொகுப்புப் பெரிதும் பயன்படும். இம்மொழிபெயர்ப்புப் பேராசிரியர்களுக்கு நான் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1. M.S P. 2 V.R.R. 3 M.R.R. 4. V.V.S. 5. R.D. என்று ஆங்காங்கு இந்நூலில் குறியீடுகள் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன.

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் பன்னிரு திருமுறைகளையும் அச்சிட்டு அடக்க விலையில் தரச்செய்தல் வேண்டும் என்று பன்னிருதிருமுறைப்பதிப்பு நிதி என்ற பெயரால்ரூ. 50,000 முதற்பொருள் நிறுவித் திருமுறைகளை அச்சிடச்செய்து வருகிறார்கள். "ஒல்லும் வகையான் அற வினை ஓவாதே செல்லும் வாயெல்லாம்" செய்துவரும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்கள் திருக்குறளும் அடக்க விலைப் பதிப்பாக வெளியிடப்பெறவேண்டும் என்று திருவுளம் பற்றி 2—10—1950-ல் "ஸ்ரீ ஆதிகுமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவுத் திருக்குறள் பதிப்புநிதி" என்று பெயரால் ரூ. 35,000 முதற்பொருளில் ஒரு கட்டளையை ஏற்படுத்தினார்கள். இத் திருக்குறள் பதிப்புநிதி வெளியீடாக ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித்தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களின் திருவுளக்கருத்துக்கேற்ப இது வெளியிடப் பெறுகின்றது. இங்ஙனம் வெளிப்படுத்தத் திருவுளம்பாலித்த ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்களுக்குத் தமிழன்பர்கள் யாவரும் நன்றி செலுத்தும் கடப்பாடுடையராவர்.

இப்பதிப்புச் செவ்வனே அமைய மிகவும் பயன்பட்டது, தருமபுர ஆதீனத்து மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களின் கட்டளையால் சில ஆண்டுகளுக்குமுன் தருமபுரஆதீன வெளியீடாக வந்த திருக்குறள் உரைவளமேயாகும். ஒப்புநோக்குதல் முதலியவற்றிற்குத் திரு. தி. பழனியப்பப்பிள்ளை அவர்களுடைய பதிப்பும், திரு. கா. பொன்னுசாமி நாட்டார் அவர்கள் மணக்குடவருரைப் பதிப்பும் பிறவும் ஆம். இப் பதிப்புக்களின் ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் நான் நன்றி செலுத்துகிறேன்.

இதனை நன்கு பதிப்பித்தவர் என் உழுவலன்பர் திருமுறைக்கலைஞர் வித்துவான் திரு. தி. பட்டுச்சாமி ஓதுவார் அவர்கள் ஆவர். அவர்களுடைய உழைப்புக்கு அளவின்று. அவர்களுக்கு என் நன்றி உரியது. இது அச்சாகுங்கால் அச்சுப்பகுதிகளைத் திருத்தியும் நன்முறையில் வெளிவர

உதவிபுரிந்த அன்பர்கள் திருச்சி 'குறள்மலர்' துணையாசிரியர் உறந்தை திருவாளர் அ. அரங்கராசுப் பிள்ளை அவர்களுக்கும், திருச்சி வித்துவான் திரு. கோ. இரத்தினம் பிள்ளை அவர்களுக்கும் எனது நன்றி உரியதாகுக.

இத்திருக்குறட்பணியில் எளியேனையும் ஈடுபடுத்தித் திருக்குறட் சிந்தனையை எளியேன்மாட்டு உண்டாக்குவித்த திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித்தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களுக்கும், அவர்கள் வழியொழுகும் ஸ்ரீகாசிமடம் இளவரசு ஸ்ரீமத் மகாலிங்கத்தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களுக்கும் எளியேனது வணக்கங்கள் உரியனவாகுக.

இங்ஙனம்,

திருப்பனந்தாள்.
4—10—1958

K. M. வேங்கடராமையா M. A., B. O. L.
பிரின்ஸிபால், செந்தமிழ்க்கல்லூரி.

உள்ளுறை

காமத்துப்பால்

	பக்கம்
1. களவியல்	
தொடர்புரை	1
109 தகையணங்குறுத்தல்	4
110 குறிப்பறிதல்	17
111 புணர்ச்சி மகிழ்தல்	30
112 நலம்புனைந்துரைத்தல்	43
113 காதற்சிறப்புரைத்தல்	55
114 நாணுத்துறவுரைத்தல்	68
115 அலரறிவுறுத்தல்	79
2. கற்பியல்	
116 பிரிவாற்றுமை	91
117 படர்மெலிந்திரங்கல்	103
118 கண்விதுப்பழிதல்	114
119 பசப்புறுபருவரல்	125
120 தனிப்படர்மிகுதி	136
121 நினைந்தவர்புலம்பல்	147
122 கனவுநிலையுரைத்தல்	158
123 பொழுதுகண்டிரங்கல்	169
124 உறுப்புநலனழிதல்	181
125 நெஞ்சொடுகிளத்தல்	192
126 நிறையழிதல்	203
127 அவர்வயின்விதும்பல்	215
128 குறிப்பறிவுறுத்தல்	226
129 புணர்ச்சிவிதும்பல்	239
130 நெஞ்சொடுபுலத்தல்	249
131 புலவி	261
132 புலவிநுணுக்கம்	271
133 ஊடலுவகை	283
திருவள்ளுவமாலை	295
செய்யுள் முதற் குறிப்பு அகராதி	316

உ
சிவ சிவ

பரிமேலழகர்

உரைச் சிறப்பு

திருந்திய தமிழில் தெய்வப் புலமை
அருந்திறல் வள்ளுவன் ஆய்ந்துதன் வாக்கால்
அறம்பொருள் இன்பம் வீடென நான்கின்
திறந்தெரிந் துரைத்த செவ்விமுப் பாலுக்கு
ஒருரை யின்றி ஒன்பது சென்றும்
ஐயுற வாக நையுறு காலை
வள்ளுவன் மீளவும் வந்துதித் துலகோர்க்கு
உள்ளிய* பொருளை உரைத்தன னென்ன
எழுத்து முதல இலக்கண வகையும்
வழுத்துவே தாகம வகையதன் பயனும்
தங்கிய குறட்பாத் தமிழ்மனு நூலிற்கு
இதுவே உரையென் றியாவரும் வியப்பப்
பொழிப்பக லத்தொடு நுட்ப வெச்சம்
விழுப்பொருள் தோன்ற விரித்தினிது உரைத்தனன்
வடநூற் றுறையுந் தென்றிசைத் தமிழும்
விதிமுறை பயின்ற நெறியறி புலவன்
அன்பரு ணொளைப் புரவுகண் ணேட்டம்
நன்றறி வாய்மை நற்றவ முடையோன்
இத்தகை யன்றி ஈசன தருளால்
உய்த்துணர் வுடையவோர் உண்மை யாளன்
பரிமே லழகன் எனப்பெயர் படைத்துத்
தரைமேல் உதித்த தலைமை யோனே.

—பெருந்தொகை. 1543

---

* 'ஒள்ளிய' என்றும் பாடம்.

பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ - நூலிற்
பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன்
தெரித்தவுரை யாமோ தெளி.

- பெருந்தொகை. 1545·

பரிப்பெருமாள்

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

மாயிரு ஞாலத்து மன்பொருள் விளக்கும்
ஆயிரம் கதிரும் ஆழ்கடல் மறைந்தபின்
விரிகதிர் மதியும் விளங்காக் காலத்து
எரிதலைக் கொளீஇய சிஃறிரி விளக்கின்
அரியவும் பெரியவும் அறிந்தோர் போல
வசையில் வள்ளுவன் வாய்மொழிப் பொருளை
இசைபட நுவல்வோர் இறந்த பின்னர்
நன்மதி யுடையோர் நாடார் ஆதலின்
என்மதி அளவின் யானறிந் துரைத்த
மழலைக் கிளவியை மதியோர் ஆராய்ந்து
இகழ்தல் இன்றியே யாவையும் இயைத்துத்
திருத்தி உரைத்தல் வேண்டும்
அருத்தம் பயில்வோர் அருங்கடன் எனவே.

—பெருந்தொகை. 1539

திருக்குறள் பெருமை

அறந்தகளி ஆன்ற பொருள்திரி இன்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொல்தீத் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனார் ஏற்றினார் வையத்து வாழ்வார்கள்
உள்ளிருள் நீக்கும் விளக்கு.

—நப்பாலத்தனார்.

ஓதற்கு எளிதாய் உணர்தற்கு அரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித் — தீதுஅற்றோர்
உள்ளுதொறு உள்ளுதொறு உள்ளம் உருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

—மாங்குடி மருதனார்.

உரையாசிரியர்கள்

தருமர் மணக்குடவர் தாமத்தர் நச்சர்
பரிதி பரிமே லழகர்—திருமலையர்
மல்லர் பரிப்பெருமாள் காலிங்கர் வள்ளுவர்நூற்கு
எல்லையுரை செய்தார் இவர்.

—தனிப்பாடல்.

ௐ

Siva Siva

Sri Adi Kumaragurupara Swamigal Memorial Tirukkural Publication Endowment Rs. 35,000

This endowment is made by Silasri Kasivasi Arulnandi Tambiran Swamigal Avergal, Sri Kasi-mutt, Tirupanandal in memory of the Great Scholar Sri Adi Kumaragurupara Swamigal, who spread Tamil culture and propagated the knowledge and tenents of Tirukkural to the student population and public of the Bharath from Cape Comorin to the Himalayas.

2. The endowment consists of Government Promissory Notes of the value of Rs. 35,000/- (Rs. Thirtyfive thousand only) yielding interest at 3%.

3. The interest received each year shall be utilised to print and publish "Tirukkural" mainly in Tamil with Hindi and English translations occasionally with suitable notes. At every publication, 100 copies should be given free to the Donor and his successors-in-interest. The other copies should be arranged to be widely distributed in sale at not more than the actual cost. The sale proceeds of the books should be added to the interest received each year. The title page of the publication should contain a note that the "publication is made out of the endowment founded by Silasri Kasivasi Arulnandi Tambiran Swamigal Avergal, Sri Kasimutt, Tirupanandal in memory of Sri Adi Kumaragurupara Swamigal.

(Sd.) KASIVASI ARULNANDI TAMBIRAN,

2—10—1950

Proceedings of the Commissioner for H. R. & C. E. Board.

Office of the Commissioner
for Hindu Religious and Charitable Endowments
(Admn.) Department, Madras-2

R. C. No. 14332/57-A 4 dated 28—6—57

Sub: Endowment - Tirukkural Publication Endowment - Created by Sri Kasi Math Religious Charities - Tirupanandal - Kumbakonam Taluk- Tanjore District - Publication of Tirukkural - orders.

Ref: 1. From the Trustee, Sri Kasi Math Religious Charities, Tirupanandal, reports dated 13-5-57 and 25-6-57.

2. From the Dy. Commissioner H. R. & C. E. Tanjore, L. Dis. No. 10907/57 dated 5-6-57.

3. From the Managing Trustee, Tirukkural Endowment and Tiruvalluvar Temple, Mylapore, letter dated 25-6-57.

The Trustee of Kasi Math Religious Charities, Tirupanandal has expressed the view that the publication of Tirukkural out of the interest accrued on the capital set apart for the purpose may be made by the Kasi Math itself. The Managing Trustee of Tirukkural Endowment, Mylapore has agreed to this. In view of this the Trustee Sri Kasi Math Religious Charities, Tirupanandal, the donor is permitted to publish editions of Kural at their discretion. They have now Rs. 2100/- which represents the interest accrued in 1956-57. It is suggested that a variorum edition of Arathupal with English translation may now be published and the other two parts Porul and Inbam in the succeeding years.

(Sd-)...........................

for Commissioner,

(True Copy)

உ
செந்திலாண்டவன் துணை

திருக்குறள் - உரைக்கொத்து

காமத்துப்பால்

1. களவியல்

தொடர்புரை

பரிமேலழகர் : இனி, அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாக உடைத்தாய் இம்மையே பயப்பதாய இன்பம் கூறுவான் எடுத்துக்கொண்டார். ஈண்டு இன்பம் என்றது ஒருகாலத்து ஒரு பொருளான் ஐம்புலனும் நுகர்தற் சிறப்புடைத்தாய காம இன்பத்தினை. இச்சிறப்புப்பற்றி வடநூலுள் போசராசனும் 'சுவை பல என்று கூறுவார் கூறுக ; யாம் கூறுவது இன்பச் சுவை ஒன்றனையுமே' என இதனையே மிகுத்துக் கூறினான். இது, புணர்ச்சி பிரிவு என இருவகைப்படும். ஏனை இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் என்பனவோ எனின், இவர் பொருட் பாகுபாட்டினை அறம், பொருள், இன்பம் என வடநூல் வழக்குப்பற்றி ஓதுதலான், அவ்வாறே அவற்றைப் பிரிவின் கண் அடக்கினார் என்க.

இனி, அவை தம்மையே தமிழ் நூல்களோடும் பொருந்தப் புணர்ச்சியைக் களவு என்றும், பிரிவைக் கற்பு என்றும் பெரும்பான்மைபற்றி வகுத்து, அவற்றைச் சுவை மிகுதி பயப்ப உலக நடையோடு ஒப்பும் ஒவ்வாமையும் உடையவாக்கிக் கூறுகின்றார். அக்கைகோள் இரண்டனுள்ளும் களவாவது, பிணி, மூப்பு, இறப்புக்களின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மையராய் உருவும், திருவும், பருவமும், குலனும், குணனும், அன்பும் முதலியவற்றால் தம்முள் ஒப்புமையுடையராய தலைமகனும் தலைமகளும் பிறர் கொடுப்பவும் அடுப்பவுமன்றிப் பால்வகையால் தாமே எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்து வருவது. அதனை, ஏழு அதிகாரத்தால் கூறுவான் தொடங்கி முதற்கண் தகையணங்குறுத்தல் கூறுகின்றார்.

மணக்குடவர்: இதனுள் தகையணங்குறுத்தல் முதலாக அருமையிற் கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும் ஆகிய அதிகாரம் மூன்றும், நலம்புனைந்துரைத்தல் முதலாகப் புணர்ச்சி விதும்பல் ஈறுகப் பிரிந்து கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும் ஆகிய அதிகாரம் பதினெட்டும், நெஞ்சொடுபுலத்தல் முதலாக ஊடலுவகை ஈறுக ஊடிக்கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும் ஆகிய அதிகாரம் நான்கும் ஆக இருபத்தைந்து அதிகாரம் கூறப்பட்டது.

பரிப்பெருமாள்: காமத்துப்பாலாவது மைந்தர்க்கும், மகளிர்க்கும் கலவியானுகிய இன்பப் பகுதி கூறுதல். அஃது யாங்ஙனம் கூறினுர் எனின், ஒருவனுக்கு இன்பம் நுகர்தற்கு இடம் கன்னியரும், கணிகையரும், பிறர் தாரமும் என மூவகையல்லது இல்லை; அவற்றுள் பிறர்மனைக்கூட்டம் பாவம் தருமென்று அறத்துப்பாலுள் கூறிக் கணிகையர் கூட்டம் பொருட்கேடுதரும் என்று பொருட்பாலுள் கூறினுராதலின் அறனும், பொருளும், இன்பமும் வழுவாமல் வருவது கன்னியர்கூட்டம் என்று அஃது ஈண்டுக்கூறப்பட்டதென்க. அதுதான் எட்டு வகைப்படும்: பிரமம், பிராசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தர்வம், அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என. அவற்றுள் அசுரம் முதலான மூன்றும் ஒருதலைக்காமம் ஆகலானும், பிரமம் முதலான நான்கும் ஒப்பில் கூட்டமாகலானும், அவையிற்றுக்கு இன்பச் சிறப்பு இன்மையின் காந்தருவ நெறியே ஈண்டுக் கூறப்பட்டது என்று கொள்ளப்படும். என்னை? 'முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே, பின்னைய நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே'[1] என்றும், 'காமக் கூட்டம் காணுங் காலை, மறையோர் தேஎத்து மன்றல் எட்டனுள், துறையமை நல்யாழ்த் துணைமையோர் இயல்பே'[2] என்றும் இலக்கணம் கூறுதலின். அஃதாவது கொடுப்போரும் அடுப்போரும் இன்றி ஒத்தார் இருவர் தாமே கூடுங் கூட்டம்; என்னை? 'அதுவே, தானே அவளே தமியர் காணக் காமப் புணர்ச்சி இருவயின் ஒத்தல்'[3] என்பவாகலின். இச்சூத்திரம் நாடக வழக்

[1] தொல். களவியல்-14. [2] ஷை 1 [3] இறையனுர் 2.

கிற்குக் கூறியது ஆகலின், ஈண்டு உரைக்கின்ற காமமும் நாடக வழக்கோ எனின், இச்சூத்திரம் கூறுகின்றுழி உரையாசிரியர் உலகத்தோடு ஒத்தும் ஒவ்வாதும் வருமென்று பொதுப்படக் கூறினுராதலின், இஃது உலக வழக்கை நோக்கியெடுத்துக் காட்டப்பட்டதென்க.

இக் காமப்புணர்ச்சியை வடநூலாசிரியர் அராகத்தார் கூடுங்கூட்டம் என்ப. இதுதான் மூவகைப்படும், அருமையிற் கூடலும், பிரிந்துகூடலும், ஊடிக்கூடலுமென. அருமையிற் கூடுதலாவது, கூடுதற்கு எளிது அன்மையால் ஒருவர் ஒருவரைக் கண்ட காலந்தொட்டும் ஒத்த நினைவினராய் நின்று கூடுதல். பிரிந்து கூடுதலாவது, இவ்வாறு கூடினுர் பின்பு ஒரு காரணத்தால் பிரிந்து அதன்பின் கூடுதல். ஊடிக் கூடலாவது, தலைமகன்மாட்டுத் தவறுகண்டு புலந்த தலைமகளைப் புலவி நீக்கிக் கூடுதல்.

இவை மூன்று கூட்டமும் இவற்றது நிமித்தமும் இக் காமத்துப்பாலுள் கூறுவது தமிழ்நடையன்ருதலின் இதற்கு இலக்கணம் யாங்ஙனம் பெறுதுமெனின், இவ்விலக்கணம் தமிழ் நடையாயின், அகப்புறமென்று கூறுதல் வேண்டும்; அவ்வாறு கூருது அறம், பொருள், இன்பம் என வடநூல் வழியே கூறினுராதலின் இதற்கு இலக்கணம் வாத்ஸ்யாயனம் என்னும் காமதந்திரத்துச் சுரதவிகற்பம் என்னும் அதிகரணத்துள் கண்டுகொள்க. அன்றியும் 'புணர்தல், பிரிதல் இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் இவற்றின் நிமித்தம் என்றிவை, தேருங்காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே'* என்ருராதலின். அவற்றுள் இருத்தலும் இரங்கலும் பிரிந்துழி நிகழ்மன்றே; அவற்றைப் பிரிவினுளடக்கிப் புணர்தலும், பிரிதலும், ஊடலும் எனத் தமிழ்நடையிற் கூறினும் இழுக்காது.

இதனுள் தகையணங்குறுத்தல் முதலாகப் புணர்ச்சி மகிழ்தல் ஈருக அருமையிற் கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும் ஆகிய அதிகாரம் மூன்றும், நலம்புனைந்துரைத்தல் முதலாகப் புணர்ச்சிவிதும்பல் ஈருகப் பிரிந்து கூடலும் அதற்கு நிமித்தமுமாகிய அதிகாரம் பதினெட்டும், நெஞ்சொடு புலத்

* தொல். அகம்-14.

தல் முதலாக ஊடலுவகை ஈறுக ஊடிக் கூடலும் அதற்கு நிமித்தமுமாகிய அதிகாரம் நான்கும் ஆக இருபத்தைந்து அதிகாரம் கூறப்பட்டது. அவற்றுள் முன்பு கண்டறியா அருமையிற் கூடலைப் புணர்ச்சி மகிழ்தல் என்றும், அதனை யறிதலாற் பிரிந்து கூடலைப் புணர்ச்சிவிதும்பலென்றும், கலாந்தீர்ந்து கூடுதலால் ஊடிக்கூடலை ஊடலுவகை என்றும் கூறினர் என்று கொள்ளப்படும்.

---

109. தகையணங்குறுத்தல்

பரிமேலழகர் : அஃதாவது பொழில் விளையாட்டு விருப்பான் ஆயம் நீங்க அதன்கண் தமியளாய் நின்றுளை, வேட்ட விருப்பான் இளையார் நீங்கத் தமியனாய் வந்து கண்ணுற்ற தலைமகன் அவள் வனப்புத் தன்னை வருத்தமுறுவித்தலைச் சொல்லுதல். இது, கண்ணுற்றபொழுதே நிகழ்வதாகலின், முதற்கண் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : தகையணங்குறுத்தலாவது மைந்தர்க்கும், மகளிர்க்கும் கலவியினுனாகிய இன்பப்பகுதி கூறுதல். அஃது எங்ஙனம் கூறினர் எனின் ஒருவனுக்கு இன்பம் கலத்தற்கிடம் கன்னிகையரும், கணிகையரும், பிறர்தாரமும் என மூவகையல்லதில்லை; அவற்றுள் பிறர்மனைக் கூட்டம் பாவம்தரும் என்று அறத்துப்பாலுட் கூறிக் கணிகையர் கூட்டம் பொருட்கேடுதரும் என்று பொருட்பாலிற் கூறினர். ஆதலின், அறனும் பொருளும் இன்பமும் வழுவாமல் வருவது கன்னியர் கூட்டம் என்றார் என்பது.

பரிப்பெருமாள் : தகையணங்குறுத்தலாவது தலைமகனும் தலைமகளும் எதிர்ப்பட்ட இடத்துத் தலைமகளது கவின் தலைமகனை வருத்துதலும் தலைமகனது கவின் தலைமகளை வருத்துதலும். இது முதலாகக் காமம் நிகழுமாதலின் இது முற்பாடு கூறப்பட்டது.

பரிதியார் : தகையணங்குறுத்தலாவது நாயகியை நாயகன் கண்டு அநுபவித்தல்.

காலிங்கர் : இவ்வாறு பொருட்பகுதி உணர்த்தி மற்று இதன் பின்னரே காமப்பகுதி உணர்த்துவான் எடுத்துக் கொண்டார். அவற்றுள் இது தகையணங்குறுத்தல் என்பது; மற்று இதனால் காட்சி முதலாகிய வகையியற் கைக்கிளை காட்டுகின்றது இவ்வதிகாரம்.

1. அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை*
மாதர்கொல் மாலுமென் நெஞ்சு. 1081

Is this a goddess or a rare peacock or a maiden with heavy ear-rings? Dazed is my mind. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : தலைமகளுருவு முதலியன முன்கண்டறிவன அன்றிச் சிறந்தமையின் அவளைத் தலைமகன் ஐயுற்றது.

கனம் குழை - இக்கனவிய குழையை உடையாள்; அணங்குகொல் - இப்பொழிற்கண் உறைவாளோர் தெய்வ மகளோ; ஆய்மயில்கொல் - அன்றி ஒருமயில் விசேடமோ; மாதர்கொல் - அன்றி ஒரு மானுடமாதரோ; என் நெஞ்சு மாலும் - இவளை இன்னள் என்று துணிய மாட்டாது என்னெஞ்சு மயங்கா நின்றது என்றவாறு.

ஓ : அசை. ஆய்மயில் - படைத்தோன் விசேடமாக ஆய்ந்துபடைத்த மயில்; மயிற் சாதியுள் தெரிந்தெடுத்த மயில் என்றுமாம். கனங்குழை : ஆகுபெயர். கணங்குழை என்று பாடம் ஓதிப் 'பலவாய்த் திரண்ட குழை' என்று உரைப்பாரும் உளர். எழுதலாகாவுருவும் தன்வருத்தமும் பற்றி, 'அணங்குகொல்' என்றும், சாயலும் பொழில்வயின் நிற்றலும்பற்றி, 'ஆய்மயில்கொல்' என்றும், தன்னெஞ்சம் சென்றமையும் அவளெதிர்நோக்கியவாறும் பற்றி, 'மாதர் கொல்' என்றும் கூறினான்.

மணக்குடவர் (9) : 'இக் கனங்குழை[1]யை யுடையாள் தெய்வங்கொல்லோ! நல்லதோர் மயில் கொல்லோ! அன்றி, மக்களுள்ளாள் கொல்லோ!' என என் மனம் மயங்கா நின்றவற்றுள்[2] யாதோ? என்றவாறு.

---

* 'கணங்குழை' என்பது காலிங்கர், பரிப்பெருமாள் பாடம்.
1 'கணங்குழை', 2 'நின்றது இவற்றுள்', என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிப்பெருமாள் (1): ஷை; எனக்குத் தெரிகின்றதில்லை என்றவாறு ஆயிற்று. கணங்குழை: ஆகுபெயர். ஆய்தல் என்பது தெரிதல்; பலவற்றினுந் தெரியப்படுதலின் நல்லது என்று பொருளாயிற்று. மக்களும், தேவரும் ஒருநீர்மையர் ஆதலின், தெய்வமோ மக்களோ என்று ஐயுறுக; மயிலோ என்றது என்னை எனின், இம்மணம் காந்தருவம் அன்றே? தலைமகளைத் தலைமகன் எதிர்ப்படுங்கால் யாரும் இல்லாத தோர் பொழிலகத்தே எதிர்ப்படுதல் வேண்டும்; ஆயிடை எதிர்ப்பட்ட தலைமகள் இப்பெற்றியாள் இவ்விடைத் தனிவருதல் கூடாதாகலான் ஈண்டு உறைவதோர் தெய்வமோ என்று ஐயுற்றான்; அதன்பின் பொழிலகத்து வாழ்வன மயில்கள் பலவும் உள; அவற்றுள் இஃதொரு மயில்விசேடமோ என்று ஐயுற்றான் என்று கொள்ளப்படும். இதனுட் காட்சிசொல்லி ஐயம் சொல்லுதலன்றே இலக்கணம்; அது கூறாதது என்னை எனின், கண்ட காலத்துப் புணர்ச்சி வேட்கை தோற்றுகையும் தோற்றமையும் நிகழுமாதலான், அதனையொழித்து அதற்குக் காரணமாகிய ஐயம் முதலாகச் சொன்னார் என்க.

இது, தலைமகன் தலைமகளை எதிர்ப்பட்டுழி ஐயுற்றது.

பரிதியார் (1): தெய்வமகளோ! நடமாடும் மயிலோ! கனத்த குழையுடைய பூமகளோ! என்றன் சிந்தையை மயக்குற்றவள் என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): செய்குன்றும் இளமரக்காவும் ஆகிய யாரும் இல்லதோர் சிறையிடத்து மற்று இவண் வல்லிப்பூக் கொய்துகொண்டு ஆங்கு இனிது நின்ற தலைமகளை நிரம்ப முன் தான்செய்த தவப்பயனாகிய விதி வகையால் ஓர் வேட்டம்போந்து விளையாடுகின்ற தலைமகன் ஒரு மான் தொடர்ந்துவந்து எய்திக் கண்டான்; கண்டபின் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. இங்ஙனம் ஆரும் இல்லதோர் சிறையிடத்து நின்றும் இவ்வணி யணிந்த உருவுடையதோர் தெய்வ வடிவாங்கொல்லோ என்றும், மைக்கோலமும் வளரிளஞ்சாயலும், வனப்பும் உடையதோர் அழகிய மயிலாங் கொல்லோ என்றும், தக்க செல்வக்குலத்துள் பிறந்த மக்களுள் ஒருத்திகொல்லோ என்றும் இங்ஙனம் மயக்குறும் என்

நினைவு, என்று தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லித் தளர்வுற்றான் தலைமகன் என்பது பொருள். கணங்குழை என்றது மகரக் குழை. மாலும் என்றது மயங்கும் என்றது.

ஆற்றானாகிய தலைமகன் இவள் கால் நிலந்தோய்தலும், கண் இமைத்தலும், கண்ணிவாடுதலும் பிறவும்கண்டு தெய்வவடிவில் தீர்வுடைய மக்களுள் ஒருத்தியென அறிந்து, மற்று அதுவே பற்றுக்கோடாக உளனாகிய தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச்சொல்லி அறிவிக்கின்றது மேலிற் செய்யுள்.

2. நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன* துடைத்து. 1082

This female beauty returning my looks is like a celestial maiden coming with an army to condend against me. *(R. D.)*

பரிமேழலகர்: மானுடமாதராதல் தெளிந்த தலைமகன் அவள் நோக்கினானாய வருத்தம் கூறியது.

நோக்கினாள் நோக்கு எதிர் நோக்குதல்-இப்பெற்றித்தாய வனப்பினையுடையாள் என் நோக்கிற்கு எதிர்நோக்குதல்; தாக்கு அணங்கு தானைக்கொண்டன்னது உடைத்து-தானே தாக்கி வருத்துவதோர் அணங்கு தாக்குதற்குத்தானையும் கொண்டுவந்தாற்போலும் தன்மையை யுடைத்து என்றவாறு.

மேலும் 'அணங்குகொல் ஆய்மயில்கொல்' என்றமை யான், இகரச் சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. 'எதிர்நோக்குதல்' என்றமையின், அது குறிப்பு நோக்காயிற்று. வனப்பால் வருந்துதன்மேலும் குறிப்புநோக்கால் வருந்துதல் கூறிய வாறு. 'நோக்கினாள்' என்பதற்கு, என்னால் நோக்கப் பட்டாள் என்று உரைப்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர் (1); பரிப்பெருமாள் (2): இவ்வழகினை யுடையவள் எனது நோக்கின் எதிர் நோக்குதல், தானே வருத்தவல்ல தெய்வம் அஞ்சாமல்வரும்[1] தானை[2]யைக் கொண்டுவந்ததுபோலும் என்றவாறு.

* 'தானைக்கண்டன்ன' என்பது பரிதியார் பாடம். 1 'அஞ்சாமல் வரும்' - இது பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை. 2 'சேனை' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

தெய்வத்திற்கு உவமை வடிவு[1]. தானைக்கு உவமை நோக்கம், இது மெய்கண்டு வருந்துவான் கண்கண்டதனால் வருத்த மிக்கது கூறியது.

பரிதியார் (2): பார்த்த பார்வைக்கு எதிராகப் பார்த்த பார்வை, தாக்கப்பட்ட அணங்காகிய தெய்வப் பெண்ணின் கூட்டத்தைக் கண்டதற்கு ஒக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (2): கண்ணுக்கு இனியதாகிய மிக்க அழகினை யுடையாள் நாட்டத்து எதிர்நோக்குந் தன்மை, நெஞ்சே! எத்தன்மைத்தோ எனின், அனைத்துயிரையும் விதிவழி வந்து தாக்குவதாகிய கூற்றுப் பின்னும் தன்திறல் போதாமல் சேனையும் கொண்டுவந்த அவ்வொப்புடைத்தென்று இங்ஙனம் வருந்தித் தலைமகன் தன்நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது என்றவாறு.

'இவ்வுருவு கொண்டதோர் கூற்றம் இது' என்று இங்ஙனம் இவன் தன்நெஞ்சிற்குச் சொல்லியறிவிக்கின்றது மேலைச் செய்யுள்.

3. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை இனியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு.[2] 1083

I never knew Death before; I know it now; it weareth the form of a woman and hath large and battling eyes. *(V. V. S.)*

பரிமேழலகர்: இதுவும் அது.

கூற்று என்பதனை பண்டு அறியேன் - கூற்றென்று நூலோர் சொல்வதனைப் பண்டு கேட்டறிவதல்லது கண்டறியேன்; இனி அறிந்தேன் - இப்பொழுது கண்டறிந்தேன்; பெண்தகையான் பேர் அமர்க்கட்டு - அது பெண்தகையுடனே பெரியவாய் அமர்த்த கண்களையுடைத்து என்றவாறு.

பெண்தகை - நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் குணங்கள். அவை அவ்வக்குறிகளான் அறியப்பட்டன. அமர்த்தல் - அமர்செய்தல்: பெயரடியாயவினை. பெண்தகை

1 இவ்வாக்கியம் மணக்குடவர் உரைப் பிரதி ஒன்றில் இல்லை.
2 'பேரமர்க்கட் பட்டு' என்பது பரிதியார் பாடம்.

யால் இன்பம் பயத்தலும் உண்டேனும் துன்பம் பயத்தன் மிகுதிபற்றிக் கூற்றுக்கிக் கூறினன்.

மணக்குடவர் (2) ; பரிப்பெருமாள் (3) : பண்டு கூற்றின் வடிவு இன்னபெற்றித்தென்பதை அறியேன் ; இப்பொழுது அறிந்தேன்; அது பெண் தகைமையோடே பெருத்து அமர்த்த கண்களை யுடைத்து என்றவாறு.

இது நம்மை வருத்துதற்குத் தக்காள் என்னும் குறிப்பு - (மணக்குடவர்).

கூற்று என்று அறிந்தேன் என்றது மேல் ஐயப்பட்ட மூன்றினும் எம்மை வருத்துதற்குத் தக்காள் என்னும் குறிப்பு. பெண் தகைமையாகிய நடையும் கண் இமைத்தலும் கண்டு மக்களுள்ளாள் என்று தேறியது - (பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (8) : கூற்றுவன் என்பது பண்டறியேன் ; இப்பொழுது அறிந்தேன் பெண் என்னும் உருவத்தினை யுடைய கண்ணினுல் என்றவாறு.

காலிங்கர் (3) : உலகத்து உயிர் கவர்ந்து ஒழுகும் கூற்று என்பதொன்று உளது என்று கேட்டறியும் அத்துணை அல்லது பண்டு ஒன்றும் கண்டறியேன் ; மற்று அஃது இப் பொழுது கண்டறிந்தேன், இப்பெண்மைக் கோலத்துடன் பெருத்து அமர்செய்யும் கண்ணிணையுடைத்தென்று ; தலை மகன் வருத்தத்தோடு தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது என்றவாறு. இன்னமும்*,

4. கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்தான் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண். 1084

These eyes that seem to kill those who look at them are as it were in hostilities with this feminine simplicity (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

பெண்தகைப் பேதைக்குக் கண் - பெண் தகை யை உடைய இப்பேதைக்கு உளவாய கண்கள் ; கண்டார் உயிர்

* இதனைக் காலிங்கர் முறைவைப்புப்படி 4-ஆம் குறளின் தோற்று வாயாகக் கொள்க.

உண்ணும் தோற்றத்தான் அமர்த்தன - தம்மைக்கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்துடனே கூடி அமர்த்திருந்தன என்றவாறு.

அமர்த்தல் - மாறுபடுதல், குணங்கட்கும் பேதைமைக்கும் ஏலாது கொடியவாயிருந்தன என்பதாம்.

மணக்குடவர் (3); பரிப்பெருமாள் (4): தம்மைக்[1] கண்டவர்கள் உயிரையுண்ணும் தோற்றத்தாலே, பெண்தகைமையையுடைய பேதைக்கு ஒத்தனகண்கள் என்றவாறு.

அமர்தல் - மேவல். இது, பேதையோடு ஒத்த தொழிலுடைத்தென்று கண்ணின் கொடுமையை உட்கொண்டு கூறியது - (மணக்குடவர்).

அமர்தல் - மேவல். அது பொருத்தத்தின் வந்தது. பேதையோடு ஒத்த தொழிலுடைத்து என்று கண்ணின் கொடுமை உட்கொண்டு கூறுதல் - (பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (10): பெண்தகையுடைய பேதைக்குக் கண்கள் தம்மைக் கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்துடனே கூடி அமர்த்திருந்தன என்றவாறு.

காலிங்கர் (6): நெஞ்சே! இவ்விடத்து வந்து கண்டவராகிய நமது உயிர்பருகும் தன்மையே இவை இரண்டினுஞ் சாலப்புலப்படத் திகழ்தலால், இப்பெண்மை நலனும் பேதையும் உடையாட்கு [2]இதனுல் இயன்றன கண் எனவே, இரண்டும் ஒருவாற்ருல் இத்துயர்க்கு ஒரு தண்ணளி செய்வனபோலும் என்பது கருத்து என்றவாறு.

5. கூற்றமோ கண்ணே பிணையோ மடவரல்
நோக்கமிம் மூன்றும் உடைத்து. 1085

Is it death, or eye, or fawn? The simple maiden's glance partakes of the nature of the three.

(*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

---

1 'தன்னைக்' என்பர் பரிப்பெருமாள் 2 'இப்பெண்மை எனும் பேற்றையும் உடையாளது' எனவும் பாடம்.

கூற்றமோ - என்னை வருத்துதலுடைமையால் கூற்றமோ; கண்ணே - என்மேல் ஓடுதல் உடைமையால் கண்ணே; பிணையோ - இயல்பாக வெருவுதல் உடைமையால் பிணையோ, அறிகின்றிலேன்; மடவரல் நோக்கம் இம் மூன்றும் உடைத்து - இம்மடவரல் கண்களின் நோக்கம் இம் மூன்றன் தன்மையையும் உடைத்தா யிராநின்றது என்றவாறு.

இன்பமும் துன்பமும் ஒருங்கு செய்யாநின்றது என்பதாம். தொழில்பற்றிவந்த ஐயநிலையுவமம்.

மணக்குடவர் (6): கொடுமை செய்தலால் கூற்றமோ? ஓடுதலால் கண்ணோ? வெருவுதலால் மானோ? மடவரலே! நினது நோக்கம் இம் மூன்று பகுதியையும் உடைத்து என்றவாறு.

இக் கொடிய புருவம் இவள் கண் என்னைத் துன்பஞ்செய்வதன் முன்னே அதனைக்கோடி மறைத்ததாயினும், அஃது அதனைக் கடத்தலும் உடையது; அதனால், அவற்றுள் யாதோ என்றவாறு.

இது தலைமகள் குறிப்பறிதற்பொருட்டுத் தலைமகன் கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (7): கொடுமை செய்தலாற் கூற்றமோ? அருள் செய்தலாற் கண்ணோ? வெருவுதலான் மான் பிணையோ? மடவரலே! நினது நோக்கமான இவை மூன்று பகுதியையுமுடைத்து; அவற்றுள் யாதோ என்றவாறு.

தலைமகள் குறிப்பறிதற் பொருட்டுத் தலைமகன் கூறியது.

பரிதியார் (4): கூற்றம் போலவும் மான்போலவும் விளங்கா நின்றது இவள் கண் என்றவாறு.

காலிங்கர் (5): நெஞ்சமே! இவள் கண் நமது உயிர் நடுக்கம் செய்தலாற் கூற்றம் என்றும், குளிர்ந்த நோக்குடைமையிற் கண்ணுருவு தானேயோ என்றும், வெருஉதற் பேதைமை தோன்றப் பிறழ்தலின் பிணைமான் விழிவடிவோ என்றும், இங்ஙனம் நீயே உற்றுவருந்துதலால் இவை இத் துணையும் ஒருங்குடைத்து இவள் நோக்கம்; என்பதனால் தனது வருத்தம் ஒருகாலைக்கு ஒருகால் மிக்குச் செல்லுகின்றமை மிகுத்துரைத்தது கருத்து என்றவாறு.

6. கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின்* நடுங்கஞர்
செய்யல மன்இவள் கண். 1086

Should her arched eyebrows be just and stand in the way, her eyes would not make me tremble with pain. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

கொடும் புருவம் கோடா மறைப்பின் - பிரியா நட்பாய கொடும்புருவங்கள் தாம் செப்பமுடையவாய் விலக்கினவாயின்; இவள் கண் நடுங்கு அஞர் செய்யல - அவற்றைக் கடந்து இவள் கண்கள் எனக்கு நடுங்கும் துயரைச் செய்ய மாட்டா என்றவாறு.

நட்டாரைக் கழறுவார்க்குத் தாம் செம்மையுடையராதல் வேண்டலின் 'கோடா' என்றும், செய்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்ற தனக்கும் இடைநின்று விலக்குங்காலும் சிறிது இடைபெறின் அது வழியாக வந்து அஞர் செய்யுமாகலின், 'மறைப்பின்' என்றும் கூறினன். நடுங்கஞர் - நடுங்கற்கு ஏதுவாய அஞர். தாம் இயல்பாகக் கோடுதலுடைமையான் அவற்றை மிகுதிக்கண் மேற்சென்று இடிக்கமாட்டாவாயின என்பதுபட நின்றமையின் 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

மணக்குடவர் (4): வளைந்த புருவங்கள் தாம் செப்பமுடையனவாய் விலக்கினவாயின், இவள் கண்கள் அவற்றைக் கடந்துபோந்து எனக்கு நடுங்கும் துன்பத்தைச் செய்யலாற்ரு என்றவாறு.

இது, மேல் தலைமகன் கூறிய சொற்கேட்டுத் தலைமகள் தலையிறைஞ்சிய வழிக் கண்ணை மறைத்துத் தோற்றிய புருவமுறிவுகண்டு அவன் கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (5): இக்கொடிய புருவம் இவள் கண்கள் என்னைத் துன்பம் செய்தவன் முன்பே கோடி மறைத்தனவாயின், அதனைக் கடந்து போந்து, எனக்கு நடுங்கப்படும் துன்பஞ் செய்யலாற்ருவே அவை என்றவாறு.

மேல் தலைமகன் கூறிய சொற்கேட்டு நாணமுற்ற தலைமகள் தலையிறைஞ்சிய வழிக் கண்ணை மறைத்துத் தோற்றிய புருவமுரிவு கண்டு தலைமகன் கூறியது.

---

* 'மறப்பின்' என்பது காலிங்கர் பாடம்

பரிதியார் (5) : வளைந்த புருவம் அழகு செய்து விரகம் விளைத்தபடியாலே காமுகர் நடுங்கத் தக்க துன்பம் விளைத்தது கண் என்றவாறு.

காலிங்கர் (4) : இவளது கோடுதலுடைய புருவம் கோடாதவாய் மற்று அவ் வினை மறந்துளவாயின், நெஞ்சமே! யாம் இங்ஙனம் உள் நடுங்கு துயரஞ் செய்தல் இல்லை இவள்கண் எ - று. அன்றியும்,[1]

7. கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படாம் மாதர்
படாஅ முலைமேல் துகில். 1087

The vestment that covereth the beauteous breasts of this fair one are even as the eye-cover on the eyes of the infuriate elephant. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : அவள் முலைகளினுய வருத்தம் கூறியது.

மாதர் படாஅ முலைமேல் துகில் - இம் மாதர் படா முலைகளின்மேல் இட்ட துகில்; கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படாம் - அவை கொல்லாமல் காத்தலின், கொல்வதாய மதக்களிற்றின்மேல் இட்ட முகபடாத்தினை ஒக்கும் என்றவாறு.

கண்ணை மறைத்தல்பற்றிக் 'கட்படாம்' என்முன். துகிலான் மறைத்தல் நாணுடை மகளிர்க்கு இயல்பாகலின், அத்துகிலூடே அவற்றின் வெம்மையும் பெருமையுங்கண்டு இத்துணையாற்றலுடையன இனி எஞ்ஞான்றும் சாய்வில எனக் கருதிப் 'படாஅ முலை' என்முன். உவமை, சிறிது மறையாவழி உவை கொல்லும் என்பது தோன்ற நின்றது.

மணக்குடவர் (8) : மதயானை முகத்துக் கண்மறைவாக இட்ட படாம் போலும், மாதரே! நினது படா[2] முலைமேல் இட்ட துகில் என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (9) : ஷெ ; நீக்கின் கொல்லும் என்பது கருத்து. முலைகண்டு அவ் வேட்கையால் தலைமகன் கூறியது. இத்துணையும் தலைமகன் கூற்று.

---

1 இதனைக் காலிங்கர் முறைவைப்பின்படி 5-ஆம் குறளின் தோற்றுவாயாகக் கொள்க. 2 'படாத' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிதியார் (7): மதயானைக் கன்றுக்குப் படாம் கட்டினதற்கு ஒக்கும், தனபாரத்தின்மேல் போட்ட துகில் என்றவாறு.

காலிங்கர் (8): கொலைவினை கரத்தற்கு மதக்களிற்றின் மாட்டு உறுத்திய முகபடாமன்; அது யாதோ எனின், நெஞ்சே! இம்மாதராள் தனது முகஞ்செய் பருவமாகிய இளமுலைமேல் துவக்கிய உத்தரியப் பட்டாடை என்பது கருத்து என்றவாறு.

8. ஒண்ணுதற் கோஒ உடைந்ததே ஞாட்பினுள்
நண்ணாரும் உட்குமென் பீடு. 1088

My strength which made my foemen quail in the battlefield has been shattered before (her) brow
(*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: நுதலினைய வருத்தம் கூறியது.

ஞாட்பினுள் நண்ணாரும் உட்கும் என் பீடு - போர்க்களத்து வந்து நேராத பகைவரும் நேர்ந்தார் வாய்க்கேட்டு அஞ்சுதற்கு ஏதுவாய என் வலி; ஒள் நுதற்குஓ உடைந்தது- இம்மாதரது ஒள்ளிய நுதல் ஒன்றற்குமே அழிந்துவிட்டது என்றவாறு.

மாதர் என்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. 'ஞாட்பினுள்,' என்றதனால் பகைவராதல் பெற்றும். 'பீடு' என்ற பொதுமையான் மனவலியும் காயவலியும் கொள்க. ஓ என்னும் வியப்பின் கண் குறிப்பு, அவ்வலிகளது பெருமையும் நுதலது சிறுமையும் தோன்ற நின்றது. கழிந்ததற்கு இரங்கலின் தற்புகழ்தலன்றாயிற்று.

மணக்குடவர் (5): பரிப்பெருமாள் (6): இவ்வொள்ளிய நுதற்கு மிகவுங் கெட்டது, போரின்கண் கிட்டாதாரும் உட்கும் எனது வலி என்றவாறு.

இது, மேற்கூறிய தலைமகன், மிகவும் கவிழ்ந்து நில நோக்கிப் புருவத்தின் மேல் தோன்றிய தலைமகள் நுதல் கண்டு கூறியது — (மணக்குடவர்).

உம்மை யெச்சவும்மை, கிட்டினார் உட்கு முன்பே அமைந்து கிடந்தது. மேற்கூறிய சொல் கேட்ட தலைமகள்

மிகவுங் கவிழ்ந்து நிலம் நோக்கியவழிப் புருவத்தின்மேல் தோற்றிய நுதல் கண்டு கூறியது — (பரிப்பெருமாள்.)

பரிதியார் (6) : சமர்பூமியிலே நண்ணுரை வெற்றிகொள்ளும் என் ஆண்மை, பிறைபோலும் நுதலிக்குத் தோற்றது என்றவாறு.

காலிங்கர் (9) : நெஞ்சமே! இவ்வொள்ளிய நுதலினை உடையாள் பொருட்டு மிகவும் கேடு அடைந்தது; யாதோ எனின், போர்த்தொழிலிடத்துப் பகைவரும் அஞ்சும் எனது நெஞ்சு உரம் என்றவாறு.

9. பிணையேர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்
கணிஎவனோ ஏதில தந்து. 1089

What need of ornament has this lady of modesty, adorned with the glances of an antelope.

(*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : அணிநலந்தாளுய வருத்தம் கூறியது.

பிணை ஏர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு-புறத்து மான்பிணையொத்த மடநோக்கினையும் அகத்து நாணினையும் உடையளாய இவட்கு; ஏதில தந்து அணி எவன் - ஒற்றுமை யுடைய இவ்வணிகளே அமைந்திருக்க வேற்றுமையுடைய அணிகளைப்படைத்து அணிதல் என்ன பயனுடைத்து என்றவாறு.

மடநோக்கு - வெருவுதலுடைய நோக்கு. இவட்குப் பாரமாதலும் எனக்கு அணங்காதலும் கருதாமையின், அணிந்தார் அறிவிலர் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (7) : பரிப்பெருமாள் (8) : பிணையையொத்த மடப்பத்தினையுடைய நோக்கினையும் நாணினையும் உடையவட்குப் பிறிது கொணர்ந்து[1] அணிவது[2] யாதினைக் கருதியோ? பிறரை வருத்துதற்கு இவைதாமே அமையும் என்றவாறு.

இது, தான் அவளைக் கொடுமை கூறுவான்போல நலம் பாராட்டியது—(மணக்குடவர்).

---

1. 'அணிதந்து'; 2. 'அணிகை' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

மேல் தலைமகன் கூறிய சொற்கேட்டு நாணுற்ற தலைமகள் வாளாது நிற்றல் ஆற்றாது தன் அணிகலனைத் தொட்டுழி, அதனை நோக்கி இத்தன்மையாட்கு இதனையும் அணிதல் வேண்டுமோ என்று தமரைக் கொடுமை கூறுவான் போல நலம்பாராட்டியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (3) : மான்போன்ற பார்வையும் நாணமும் உள்ளவட்கு ஆபரணமும் வேண்டுமோ என்றவாறு.

காலிங்கர் (7) : நெஞ்சமே! தன் பெண்மை அழகு பேரொளி சிறத்தற்குப் பெடைமான் நோக்கனைய அழகும் மடப்பமும் சிறந்த நோக்கினது நலத்திற்கு இயல்பாகிய நாணினையும் தனக்கு உடையளாகிய இவட்கு இனிவேறு சில தந்து அணிகின்ற அணி என்னையோ? எனவே நம்மை வருத்துகின்றது மற்று இப்பிறவணியும் வந்து படைத்துணை செய்ய வேண்டுமோ என்று பின்னும் தன்னுறுதுயரம் தன் நெஞ்சொடு கிளத்தல் கருத்து என்றவாறு.

10. உண்டார்கண் அல்ல தடுநருக் காமம்போல்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று. 1090

The frothy or fuming toddy will make drinkers merry only when they take it, and it does not like the love passion, cheer them when they see it. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர் : தலைமகள் குறிப்பறிதலுற்றான் சொல்லியது.

அடு நறா - அடப்படும் நறா; உண்டார்கண் அல்லது - தன்னை உண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்வதல்லது; காமம்போல் கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று - காமம்போலக் கண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்தலுடைத்து அன்று என்றவாறு.

அடுநறா - வெளிப்படை. 'காமம்' என்றது, ஈண்டு அது நுகர்தற்கு இடனாகியாரை. கண்டார்கண் என்னும் ஏழாவது இறுதிக்கண் தொக்கது. மகிழ்செய்தற்கண் காமம் நறவினும் சிறந்ததே எனினும், இவள் குறிப்பு ஆராய்ந்து அறியாமையின் யான் அது பெற்றிலேன் எனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க; "அரிமயிர்த்திரண் முன்கை" என்னும் (11-ஆம்) புறப்பாட்டிற் குறிப்புப்போல.

மணக்குடவர் (10); பரிப்பெருமாள் (10): அடப்பட்ட நறவு, உண்டார்மாட்டல்லது காமம்போலக் கண்டார் மாட்டு மகிழ்வு செய்தல் இன்று என்றவாறு.

இது, தலைமகள் தலைமகனைக்கண்டுழி வருத்தமுற்றுக் கருதியது.

பரிதியார் (9): கள் உண்டாலல்லது மகிழ்ச்சி கொடாது; காமம்போலே காண மகிழ்ச்சி செய்யாது என்றவாறு.

காலிங்கர் (10): நெஞ்சமே! அடப்பட்ட நறவாகிய கள்ளானது உண்டாரை மனக்களி செய்யும் இத்துணை யல்லது காதல் உருபு கண்டவிடத்துக் களிசெய்யும் காமம் போலத் தன்னைக் கண்டாரைக் களிப்புறுத்தல் எஞ்ஞான்றும் இல்லை என்றவாறு.

இனி, மற்று இங்ஙனம் தன் நெஞ்சம் அவளுழைக் காத லுறினும் தான் அவளது உள்ளக்குறிப்பு உணராக்கால் ஒரு பயன் இல்லையன்றே; அதனால் மற்று இதன் பின்னரே அதனை அறிவிக்கின்றது மேலையதிகாரம்.

---

110. குறிப்பறிதல் *

பரிமேலழகர்: அஃதாவது தலைமகன் தலைமகள் குறிப் பினை அறிதலும் தோழி குறிப்பினை அறிதலும், அவள்தான் அவ்விருவர் குறிப்பினையும் அறிதலுமாம். தகையணங்குற்ற தலைமகன் தலைமகளைக் கூடுங்கால் இது வேண்டுமாகலின், தகையணங்குறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்: குறிப்பறிதலாவது, தலைமகள் உள்ளக் குறிப்பினைத் தலைமகன் அறிதல்.

பரிப்பெருமாள்: குறிப்பறிதலாவது, தலைமகள் உள்ளக் கருத்துத் தலைமகன் அறிதல். இது தலைமகற்கே உரித்து. பெண்டிர் நாணமுடையரன்றே! அவரது உள்ளக்கருத்து வெளிப்படுமாறு என்னையெனின், மேலை அதிகாரத்துத்

* 'குறிப்புணர்தல்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

தலைமகனைக் கண்ட தலைமகள், 'காமம் போல் கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று' (திருக்குறள் 1090) என்று நினைத் தாளாகக் கூறினரன்றே; அதனானே கண்ணும் முகமும் வேறுபடும்; அதனானே அறியலாகும், மனக்குறிப்பு அறிதல் கூறியது எற்றுக்கு? பிறவாற்றானுங்கூடுதற்கு நெறியுளவா லெனின், பிறவாற்றாற் கூடுங்கால், குரவராற்கூடின் [1]பெருந் திணையாம்; பொருள் கொடுத்துச் சாரின் [2]அசுரமாம்; வலியிற்சாரின் இராக்கதமாம்; மறவியிற் சாரின் பசாசமாம்; ஆதலின் இக்கூட்டத்துக்குக் குறிப்பறிந்தே புணரவேண்டு தலின் இது கூறப்பட்டது. மேலதனோடு இயைபும் இது. இது தலைமகற்கு உரித்தன்றோவெனின் அவன் வெளிப்பட இரத்தலான் வேண்டா என்க.

1. இருநோக் கிவளுண்கண் உள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து. 1091

There are two looks in the dyed eye of this (fair one); one causes pain and the other is the cure thereof. *(R. D.)*

பரிமேழலகர்: தலைமகன் தலைமகள் உளப்பாட்டுக்குறிப் பினை அவள் நோக்கினான் அறிந்தது.

இவள் உண்கண் உள்ளது இருநோக்கு - இவளுடைய உண்கணகத்ததாய நோக்கு இதுபொழுது என் மேல் இரண்டு நோக்காயிற்று; ஒருநோக்கு நோய்நோக்கு ஒன்று அந்நோய் மருந்து - அவற்றுள் ஒருநோக்கு என்கண் நோய் செய்யும்நோக்கு, ஏனையது அந்நோய்க்கு மருந்தாய நோக்கு என்றவாறு.

உண்கண் - மையுண்ட கண். நோய்செய்யும் நோக்கு அவள் மனத்தினைய காமக்குறிப்பினை வெளிப்படுக்கின்ற நோக்கு. மருந்தாய நோக்குத் தன்கண் நிகழ்கின்ற அன்பு நோக்கு. நோய்செய்யும் நோக்கினைப் பொதுநோக்கு என்பாரும் உளர்; அது நோய்செயின் கைக்கிளையாவதல்

---

1 பெருந்திணை - பொருந்தாக் காமம். 2. அசுரம், இராக்கதம், பசாசம் என்ற இவை எட்டுவகை மணங்களைச் சேர்ந்தவை.

லது அகமாகாமை அறிக. இவ்வருத்தம் தீரும் வாயிலும் உண்டாயிற்று என்பதாம்.

மணக்குடவர் (1) ; பரிப்பெருமாள் (1) : இவள் உண்[1] கண்ணிலுள்ள நோக்கம் இரண்டு வகைத்து ; அவ்விரு வகையினும் ஒருநோக்கு நோய் செய்யும் ; ஒருநோக்கு அதற்கு மருந்தாம் என்றவாறு.

நோய்நோக்கென்பது முதல்நோக்கின நோக்கம் ; மருந்துநோக்கு என்பது இதனால் வருத்தமுற்ற தலைமகனைத் தலைமகள் உள்ளங்கலங்கி நாணோடுகூடி நோக்கின நோக்கம்.

இது, நாணமுடைய பெண்டிரது உள்ளக்கருத்து வெளிப்படுமாறு கூறியது — (மணக்குடவர்).

அதனானே உடம்பாடு காண்டலின் மருந்தாயிற்று. இது, நாணிநோக்குதல் உடம்படுதலாம் என்றது-(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (1) : இரண்டு பார்வை உண்டு நாயகிக்கு: ஒருபார்வை விரகம் தரும் ; ஒருபார்வை விரகத்துக்கு மருந்தாகிய அமுதபார்வை கொடுக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (1) : நெஞ்சமே ! இவளது மையுண்ட கண்ணின்கண் உளதாகிய நோக்குத்தான் நம்பால் இரண்டு நோக்காயிருந்தது. இஃது எங்ஙனம் எனில், ஒரு நோக்குநம் இடர்செய்யும் நோக்கம் ; ஒரு நோக்கம் மற்று அவ்விடர் தணித்தற்கு ஒரு தணிமருந்து போலும் என்றவாறு. எனவே எங்கும் ஓடும்போது நோக்கின், தனக்கு ஒரு பயன் இன்மையின் நோயது என்றும், இனித் தன்வயிற்சென்ற நோக்குத் தனது உயிர் ஆற்றற்கோர் தண்ணளி ஆகையால் இடர்தணி நோக்கு என்றும் இங்ஙனம் இவள்நோக்கினைப் பிரித்துக்கொண்டு அவள்[2] உட்குறிப்பு அறிந்தான் என்பது கருத்து என்றவாறு.

---

1 'மையுண்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

2 'அவன்' என்றும் பாடம்.

2. கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில்
செம்பாகம் அன்று பெரிது. 1092

The Furtive lightning glance that is turned on the lover the moment that his eyes are turned aside, is not merely the half of love; it is more than a moiety. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

கண் களவுகொள்ளும் சிறுநோக்கம் - இவள் கண்கள் யான் காணுமல் என்மேல் நோக்குகின்ற அருகியநோக்கம்; காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது - மெய்யுறுபுணர்ச்சியின் ஒத்த பாதியளவு அன்று, அதனினும் மிகும் என்றவாறு.

தான் நோக்கியவழி நாணியிறைஞ்சியும் நோக்காவழி உற்று நோக்கியும் வருதலால் 'களவுகொள்ளும்' என்றும், அஃது உளதாங்காலம் சிறிதாகலின் 'சிறுநோக்கம்' என்றும், அஃது உளப்பாடுள்வழி நிகழ்வதாகலின் இனிப் புணர்தல் ஒருதலை என்பான் 'செம்பாகமன்று பெரிது' என்றும் கூறினான்.

மணக்குடவர் (4) : பரிப்பெருமாள் (4) : என் கண்களைச் சோர்வுபார்த்துக் களவினால் நோக்குகின்ற சிறியநோக்கம், வேண்டப்பட்ட பொருளிற் பாதியேயன்று; பெரிது என்றவாறு.

தலைமகள் தலைமகன் காணுமை நோக்குதலின், இது களவாயிற்று — (மணக்குடவர்).

சோர்வு பார்த்தலாவது, தலைமகன் தனது காதலினாலே எப்பொழுதும் நோக்குவனன்றே ; தலைமகளுக்கும் அவ்வாறு நோக்க வேண்டுதலின் அவன் பாராக்காலத்தைக் குறித்து நிற்றல். களவினான் நோக்குதலாவது, அக்காலத்தே நோக்குதல். தலைமகள் காணுமல் நோக்குதலின் களவு ஆயிற்று. கொள்ளுதல் நோக்குதற் பொருள்மேல் வருதலின் நோக்கு ஆயிற்று. சிறுநோக்கமாவது பார்த்ததும் மீளுதல். நெடிது நோக்காமையின் சிறிதாயிற்று. வேண்டப்பட்ட பொருளாவது புணர்ச்சி. செம்பாக மன்று பெரிது என்பது அதற்குப்

பாதி இசைவுக்கு மேலே பெற்றேம் என்பது. இது மறைய நோக்குதல் உடம்பாடு என்றது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (3) : கண் களவுகொண்டு கடைக்கணித்துப் பார்த்தபார்வை செம்மை அழகுபெற்ற காமக்கூட்டத்திலும் பெரிது என்றவாறு.

காலிங்கர் (5) : இங்ஙனம் இவளது கண்களானவை வேறு புலப்படாதவாறு தாம் காதல் உருபினைக் கவர்ந்து கொள்வது போலும் சிறுநோக்கமானது காமச் சுவையைப் பகுத்துணரின் யாண்டும் பரந்த முழு நோக்குடைய கலவி யான காமத்திற் செவ்வனம் பகுத்த பாகச்சுவைப் பங்கு ; எனவே, அன்றியும் பின்னும் பெரிதெனலாம் என்று இங்ஙனம் பெற்றுன் போல்வதோர் பற்றுக்கோடு எய்திச் சிறிது படர் தீர்ந்தான் என்பது பொருள் என்றவாறு.

3. நோக்கினுள் நோக்கி இறைஞ்சினுள் அஃதவள்
யாப்பினுள் அட்டிய நீர். 1093

She looked, and then she bowed; that was the watering of the young plant of love that was springing up between us. (*V. V S.*)

பரிமேலழகர் : நோக்கினுனும் நாணினுனும் அறிந்தது.

நோக்கினுள் - யான் நோக்காவளவில் தான் என்னை அன்போடு நோக்கினுள்; நோக்கி இறைஞ்சினுள் - நோக்கி ஒன்றனை உட்கொண்டு நாணி இறைஞ்சினுள்; அஃது யாப் பினுள் அவள் அட்டிய நீர் - அக்குறிப்பு இருவேமிடையும் தோன்றிய அன்புப்பயிர் வளர அதன்கண் அவள் வார்த்த நீராயிற்று என்றவாறு.

அஃது என்னும் சுட்டுப்பெயர் அச்செய்கைக்கு ஏது வாய குறிப்பின்மேல் நின்றது. யாப்பினுனையதனை யாப்பு என்றுர். ஏகதேசவுருவகம்.

மணக்குடவர் (2) : முற்பட நோக்கினுள், நோக்கின பின்பு நாணினுள் ; அஃது அவள் நட்புப்பயிர் வளர அதன் கண் வார்த்த நீர் என்றவாறு.

தலைமகள் நாண்போகாமைக்குக் காரணம் கூறிய வாறும்.

பரிப்பெருமாள் (2) : முற்பட நோக்கிப் பின்பு நாணினுள்; அஃது அவள் நட்பு வளர வார்த்த நீர் என்றவாறு.

நாண் போகாமைக்குக் காரணம் கூறியவாருயிற்று. பந்தம் என்பதனை யாப்பு என்று கூறினுர். பார்த்தவள் பெய ராது நாணி நிற்றலும் உடன்படுதலாம் என்றது.

பரிதியார் (4) : நோக்கினுள் முகத்தை யான் நோக்கத் தலைகீழிட்டது ; அஃது என்போல என்னில் கட்டிய கட்டில் தண்ணீர்விட்டதற்கு ஒக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (3) : நெஞ்சமே ! இங்ஙனம் சிறந்த நோக் கினை உடையாள் முன்னம் தான் நோக்கிப் பின்னர் யான் தன்னை நோக்குமிடத்து எதிர்நோக்கு இன்றி முகம் இறைஞ்சி நின்றுள். மற்று அஃது யாதினை ஒக்குமோ எனில் ஓர்ப் புறைந்த இடத்துப் பின்னும் அதற்கு உறுதி பெறுவதாக நீர் பெய்து கூறு கொண்டாற்போலத் தானும் நம்மிடத்து ஓர்த் தற் குறிப்புடைமை வைப்புறுத்தினுள்போலும் என்று மகிழ்ந்து தேறினுன் தலைமகன் என்பது கருத்து என்றவாறு.

4. யானேக்குங் காலை நிலன்நோக்கும் நோக்காக்கால்
தானேக்கி மெல்ல நகும். 1094

She casts her shy look on earth when I gaze at her; but if I turn aside, she glances at me with a gentle smile. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : நாணினுலும் மகிழ்ச்சியினுலும் அறிந்தது.

யான் நோக்குங்காலை நிலன் நோக்கும் - யான் தன்னை நோக்குங்கால் தான் எதிர்நோக்காது இறைஞ்சி நிலத்தை நோக்காநிற்கும்; நோக்காக்கால் தான் நோக்கி மெல்லநகும் - அஃது அறிந்து யான் நோக்காக்கால் தான் என்னை நோக் கித் தன்னுள்ளே மகிழாநிற்கும் என்றவாறு.

மெல்ல - வெளிப்படாமல். மகிழ்ச்சியால் புணர்தற் குறிப்பு இனிது விளங்கும். மெல்லநகும் என்பதற்கு முறு வலிக்கும் என்று உரைப்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர் (3) : யான் தன்னைப் பார்க்குங்கால், தான் நிலத்தைப் பார்க்கும்; யான் பாராதவிடத்துத் தான் பார்த்தது தோன்றுமை நகும் என்றவாறு.

மெல்ல நகுதல் - முகிழ் முகிழ்த்தல்.

பரிப்பெருமாள் (3) : ஷை; ஷை; எதிர் நோக்காமல் உடன்படுதலாம் என்றது.

பரிதியார் (5) : காதலியின் குறிப்பு யான் பார்க்கில் தான் நிலத்தைப் பார்க்கும்; யான் பாராதபொழுது தான் என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (4) : நெஞ்சமே! யான் தன்னை நோக்கும் நேரத்து நாணினள் போலத் தான் நிலம் நோக்கி நிற்கும்: யான் அவள் குறிப்பு அறிதற்கு நோக்காதேன்போலக்கடைக் கணித்து நின்ற நேரத்துத் தான் என்னை நோக்கி மெல்லென வேருய் ஓர் புன்முறுவல் செய்யும் எனவே தன்வயிற் கொண்டதோர் குறிப்பின்குணம் பற்றிக்கொண்டு இன்புற்று ஆற்றினன் என்பது கருத்து என்றவாறு.

5. குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். 1095

Besides avoiding a straight look at me, she screws up, as it were, one of her eyes and smiles.

(*M. R. R*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் - நேரே குறிக்கொண்டு நோக்காத் துணையல்லது; ஒரு கண் சிறக்கணித்தாள் போல நகும் - ஒரு கண்ணைச் சிறங்கணித்தாள் போல என்னை நோக்கிப் பின் தன்னுள்ளே மகிழாநிற்கும் என்றவாறு.

சிறக்கணித்தாள் என்பது செய்யுள் விகாரம். சிறங்கணித்தல் - சுருங்குதல். அதுதானும் வெளிப்பட நிகழாமையின் 'போல' என்றான். நோக்கி என்பது சொல்லெச்சம். இனி இவளையெய்துதல் ஒருதலை என்பது குறிப்பெச்சம்.

மணக்குடவர் (6); பரிப்பெருமாள் (6): குறித்துக் கொண்டு நோக்காமை யல்லது[1] ஒருகால் உடம்பட்டாள் போல நகா நின்றாள் என்றவாறு.

அஃதாவது காமக் குறிப்புடையார் போல நகுதல். அது வெளிப்பட நில்லாமையின், போல என்றார். அஃதாவது நகை தோற்றியவழிப் பிறிதொன்று கண்டாள்போல நகுதல்.[2] இது தன் குறிப்புத் தோன்றாமல் நகுதல் உடன் படுதலாம் என்றது.

பரிதியார் (6): குறித்துப் பார்த்துப் பராமுகம் பண்ணுமாப் போல ஒருகண் கீழ்க்கணித்து நோக்கிச் சிரிக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (6): நெஞ்சமே! நம்மோடு பயின்றிலாமையின் குறிக்கொண்டு எதிர்முகம் நோக்காமையல்லது நம் கண் தனது உட்குறிப்பினால் ஒருகண் கடைக்கணித்தாள் போல நின்று அகமுறுவல் செய்யும்; எனவே மற்றொன்று நோக்குவாள்போல முகம்புரிந்தும் இப்பக்கத்து விழிக்கடை நோக்கு என் கண்ணதேபோல்வதோர் இன்பப் புன்முறுவல் செய்யும் என முன்னிலையினும் பின்னிலைக்குறி வேற்றுமை கண்டு மற்று இது பற்றுக் கோடாக ஆறினான் என்பது பொருளாயிற்று என்றவாறு.

6. உறாஅ தவர்போற் சொலினும் செறாஅர்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும். 1096

Speak like strangers as they may the words of them that have no illwill are understood at once. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: தோழி சேட்படுத்தவழி அவள் குறிப் பறிந்த தலைமகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

உறாஅதவர்போல் சொலினும் - புறத்து நொதுமலர் போலக் கடுஞ்சொல் சொன்னாராயினும்; செறாஅர் சொல் ஒல்லை உணரப்படும் - அகத்துச் செறுதலிலாதார்சொல் பிற் பயத்தல் குறையுற்றாரால் கடிதின் அறியப்படும் என்றவாறு.

1 'குறித்து நோக்காமை யல்லாது' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

2 இவ்வாக்கியம் 'மணக்குடவர்' உரைப்பிரதி ஒன்றில் இல்லை.

கடுஞ்சொல் என்பது 'இவ்விடம் காவல்மிகுதியுடைத்து வரற்பாலிர் அல்லீர்' என்றல் முதலாயின. 'செறுஉர்' எனவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தன்குறை முடிக்கக் கருதியே சேட்படுகின்றமை குறிப்பான் அறிந்து, உலகியன் மேலிட்டுக் கூறியவாறு. இது வருகின்ற பாட்டிற்கும் ஒக்கும்.

மணக்குடவர் (8): கூடாதவர்போலச் சொல்லினும், செறுதலில்லாதார் சொல்லை அதற்குக்* காரணமாகப் பிறி தொன்று உளதென்று விரைந்து அறிதல் வேண்டும் என்றவாறு.

இஃது, உறுப்பினால் இசைவுகாட்டி, உரையினால் மறுப்பினும் உடன்படுதலாம் என்றது.

பரிப்பெருமாள் (8): ஷை; ஷை; மனம் நெகிழ்ச்சிகண்டு சாரலுற்ற தலைமகனைத் தனதில் வலியுறுத்தற்பொருட்டுக் கடுஞ்சொல் கூறித் தலைமகள் நீங்கின வழி, இஃது உள்ளன்பு இன்மையால் கூறினாள் அல்லள்; அதற்குக் காரணம் யாது? என்று தலைமகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது என்றவாறு.

பரிதியார் (8): அயலார்போலே பார்த்தாலும் இன்பம் உள்ள ஆசைப் பார்வையாலே கூடுதற்கு இட்டம் என்று அறிக என்றவாறு.

காலிங்கர் (9): நெஞ்சே! நெஞ்சிற் பரிவுறுதார்போல் சில சொல்லினும் பரிவுடையார் சொல்லும் சொல்லினது குறிப்பினை அனுதரிக்க அடாது; மற்று இதன்கருத்து என்னை கொல் என்று விரைந்து குறித்துணர அடுக்கும் என்பதனால் தனக்கு ஆற்றுமை வந்தவிடத்து இதுவும் ஒரு பற்றுக்கோடு ஆயிற்று என்றவாறு.

7. செறாஅச் சிறுசொல்லும் செற்றார்போல் நோக்கும்
உறாஅர்போன் றுற்றார் குறிப்பு. 1097

Little words that are harsh and looks that are hateful are (but) the expressions of lovers who wish to act like strangers. *(R D)*

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

---

*'இதற்குக்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

செருஅச் சிறுசொல்லும் - பின் இனிதாய் முன் இன்னாதாய சொல்லும்; செற்ருர்போல் நோக்கும் - அகத்துச் செருதிருந்தே புறத்துச் செற்ருர்போன்ற வெகுளிநோக்கும்; உருஅர்போன்று உற்ருர் குறிப்பு - நொதுமலர் போன்று நட்பாயினுர்க்கு ஒரு குறிப்புப்பற்றி வருவன என்றவாறு.

குறிப்பு : ஆகுபெயர். இவை உள்ளே யொருபயன் குறித்துச் செய்கின்றன இயல்பல்ல ஆகலான், இவற்றிற்கு அஞ்சவேண்டா என்பதாம்.

மணக்குடவர் (9) ; பரிப்பெருமாள் (9) : செறுதலில்லாக் கடுஞ்சொல்லும், செற்ருர்போல நோக்குதலும், அன்புருதார் போல அன்புற்ருரது குறிப்பு என்று கொள்ளப்படும் என்றவாறு.

இஃது, அன்பின்மை தோற்ற நில்லாமையின், உடன்பாடு என்று தேறியது—(மணக்குடவர்).

மேல் தலைமகள் கூறிய கடுஞ்சொல்லும் அதன்பின் கடுத்து நோக்கின நோக்கமும் குறித்து இவ்வாறு செய்யினும் அன்பின்மை தோற்றம் இல்லாமையின் உடம்பாடு என்று தேறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (9) : ஊடுதலில்லாத சொல்லும் அயலாரைப் போலப் பார்க்கும் பார்வையும் காமம்மிக்க நாயகியின் குணம் என்றவாறு.

காலிங்கர் (10) : நெஞ்சமே! நமக்கு ஒன்று சொல்லினும் இவள் எங்ஙனம் சொல்லுமோ என்று இடர் உற வேண்டா; உள்ளத்தால் செருது புறம்பு உரைக்கும் புன்சொல்லும் அங்ஙனம் சீரியாரே செற்ருரைப் போல்வதோர் நோக்கும் இவை இரண்டும் புறத்துப் பரிவிலாதார்போன்று வைத்து அகத்து அன்புடையார் செய்யும் மனக்குறிப்பு என்று ஆற்றியுளேம் ஆதலே கருமம் என்பது பொருளாயிற்று என்றவாறு.

இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் தலைமகள் மாட்டு அன்பு பெரிது உடையன் என்று இன்புறுதல் காரணமாகத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லுவான் போன்று அவள் கேட்பச் சொல்லி அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

8. அசையியற் குண்டாண்டோர் ஏஎர்யான் நோக்கப்
பசையினள் பைய நகும். 1098

When I turn to her she smiles with tenderness and in that smile of one who is (so) slender, there is a unique grace. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : தன்னை நோக்கி மகிழ்ந்த தலைமகளைக் கண்டு தலைமகன் கூறியது.

யான் நோக்கப் பசையினள் பைய நகும் - என்னை அகற்றுகின்ற சொற்கு ஆற்றுது யான் இரந்து நோக்கியவழி அஃது அறிந்து நெகிழ்ந்து உள்ளே மெல்ல நகாநின்றுள்; அசை இயற்கு ஆண்டு ஓர் ஏர் உண்டு - அதனுல் நுடங்கிய இயல்பினையுடையாட்கு அந்நகையின்கண்ணே தோன்று கின்றதோர் நன்மைக்குறிப்பு உண்டு என்றவாறு.

ஏர்: ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு இனிப் பழுதாகாது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (7); பரிப்பெருமாள் (7): அசைந்த இயல் பினையுடையாட்கு அவ்விடத்து ஓர் அழகுண்டு; யான் நோக்க, நெகிழ்ந்து மெல்ல நகாநின்றுள் என்றவாறு.

அவ்விடம் என்றது தானே நெகிழ்ந்து நக்க இடம்; அழகு - தன் வடிவினுள் மிக்க குணம்; பைய நகுதல் - ஓசைப்படாமல் நகுதல்—(மணக்குடவர்).

அவ்விடம் என்றது அவள் நெகிழ்ந்து நக்கவிடம்; அழகு உண்டு என்றது தன்வடிவினும் மிக்கது குணமெனக் குறிப்பு அறிந்தான் ஆதலான் என்றவாறு. பைய நகுதல் - ஓசைப் படாமை நகுதல். இது, காமக்குறிப்புத் தோற்ற நின்று நகுதல் உடம்படுதலாம் என்றது — (பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (7): அசைந்தாடும் மயில்போன்ற சாயலை யுடையாட்கு ஒரு அழகு உண்டு ;அதுதான் யான் பார்த்த போது தான் பாராமல் கடைக்கணித்து நோக்கிச் சிரிக்கும் சிரிப்பு என்றவாறு.

காலிங்கர் (2): அசைந்த இயல்பினை உடையாள் மாட்டுப் பின்னும் ஒரு நன்மை உண்டு; யாதோ எனில், யான் தன்னை நோக்கிய நோக்கு எதிர் தானும் நம்மாட்டு உள்ளத்தால் ஒருதோய்தல் உடையாள்போல மெல்ல நிகழ்வதொரு முறுவல் உண்டெனவே இது பற்றுக்கோடாக அப்பொழுதைக்கு ஆறுதல் உளன் தலைமகன் என்பது கருத்து என்றவாறு.

ஆண்டோரேர் என்பது அவ்விடத்து ஓர் அழகு என்றவாறு.

9. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே உள. 1099

To cast a general look like a stranger is found in the way of true lovers (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: தோழி மதியுடம்படுவாள் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் - முன் அறியாதார்போல ஒருவரை ஒருவர் பொதுநோக்கத்தால் நோக்குதல்; காதலார் கண்ணே உள - இக் காதலை யுடையார்கண்ணே உளவாகா நின்றன என்றவாறு.

பொது நோக்கு - யாவர்மாட்டும் ஒருதன்மைத்தாய நோக்கு. நோக்குதல் தொழில் ஒன்றேயாயினும் இருவர் கண்ணும் நிகழ்தலானும், ஒருவர்கட்டானும் குறிப்புவேறுபாட்டால் பலவாமாகலானும் 'உள' எனப் பன்மையால் கூறப்பட்டது. இருவரும் "மதுமறைந்துண்டோர் மகிழ்ச்சி போல உள்ளத்துள்ளே மகிழ்[1]" தலின் அதுபற்றிக் 'காதலார்' என்றும், அது புறத்து வெளிப்படாமையின் 'ஏதிலார் போல' என்றும் கூறினன்.

மணக்குடவர் (5); பரிப்பெருமாள் (5): அயலார்போலப் பொதுநோக்கத்தால்[2] நோக்குதல், காதலித்தார்மாட்டே உளவாம் என்றவாறு.

---

1 இறையனார் சூத்திரம். 8. மேற்கோள். 2. 'பொதப்பட' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

இது, குறித்து நோக்காமையும் உடன்படுதல் என்றது—(மணக்குடவர்).

நோக்குதற் பன்மையால் உள என்றார். இது குறித்து நோக்காமையும் உடம்படுதல் என்றது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (2) : அயலாரைப்போலப் பார்க்கும் பார்வை ஆசையுற்றாரிடத்து உளது என்றவாறு.

காலிங்கர் (7) : நெஞ்சமே! இங்ஙனம் குறிக்கொண்டு நோக்காது அயலார்போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதலும் மற்று உள்ளத்துக் காதலுடையோர்மாட்டேயும் உள என்பது கண்டனம்; அதனான் முன்னர் ஒருநோக்கு நோய் நோக்கன்றி யாம் அஞ்சியதூஉம் இனிமைக்கூறு என்பது சிறிது பயின்ற இடத்துத் தெளிந்தனம் என்று ஆற்றாமை சிறிது நீங்கினான் தலைமகன் என்றவாறு.

10. கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்[1]
என்ன பயனும் இல. 1100

When eye answers to eye, oral words are of no use or avail nothing. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

கண்ணொடு கண் இணை நோக்கு ஒக்கின் - காமத்திற்கு உரிய இருவருள் ஒருவர் கண்களோடு ஒருவர்கண்கள் நோக்கால் ஒக்குமாயின்; வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனும் இல - அவர் வாய்மைதோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒருபயனும் உடைய அல்ல என்றவாறு.

நோக்கால் ஒத்தல் காதல் நோக்கின ஆதல். வாய்ச்சொற்கள் மனத்தின்கணின்றி வாயளவில் தோன்றுகின்ற சொற்கள். இருவர் சொல்லும் கேட்டு உலகியல்மேல் வைத்துக்கூறியவாறு. இருவர்சொல்லுமாவன, அவன் புனங்காவல் மேலும் அவன் வேட்டத்தின்மேலும் சொல்லுவன. பயனில்சொற்களாகலின், இவை கொள்ளப்படா என்பதாம். இவை புணர்தல் நிமித்தம்.

1. 'வாய்ச்சொற்கொண்டு' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

மணக்குடவர் (10) ; பரிப்பெருமாள் (10) : கண்களோடு கண்கள் காமக்குறிப்பினால் நோக்கும் நோக்கம் ஒக்குமாயின், வாயினாற் சொல்லும்[1] சொற்கள் ஒருபயனும் உடைய அல்ல என்றவாறு.

இது, சார்தலுறுகின்ற தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

பரிதியார் (10) : மனமும் கண்ணும் பொருந்திய பார்வை உண்டாகில் வாய்ச்சொல்லினால் என்ன பயனும் இல என்றவாறு.

காலிங்கர் (8) : கேளாய் நெஞ்சே! ஒருவனோடு ஒருத்தியிடை மற்று அவர்தம் கண்ணொடு கண் எதிர்ந்து, நோக்குங்கால் நெஞ்சில் காதல் குறிப்புக் கண்ணில் புலப்படுமாறு இரண்டு நோக்கும் தம்மில் ஒக்கக் குளிர்ந்திருக்கப்பெறின், மற்று வாய்ச்சொற்கொண்டு என்ன பயனும் இல; எனவே, யாம் இவள் வாய்ச்சொல் கேட்கப் பெறின் எனைத்துப் பயனும் அதன்கண்ணே நிகழும் என்று அவள் சொற்கேட்டலும் காதலித்தான் தலைமகன் என்பது கருத்து என்றவாறு.

இதனால் இயற்கைப்புணர்ச்சி எய்தினான் தலைமகனென்பதூஉம், மற்று அவள் இன்சொல் கேட்ட கருத்துண்மையும் புலப்பட்டதென அறிக.

111. புணர்ச்சி மகிழ்தல் *

பரிமேலழகர் : அஃதாவது அங்ஙனம் குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப்புணர்ச்சியினை மகிழ்ந்து கூறல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

மணக்குடவர் : புணர்ச்சி மகிழ்தலாவது தலைமகள் குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் புணர்ச்சியினை மகிழ்ந்து கூறுதல்.

பரிப்பெருமாள் : ஷை; மேலதனோடு இயைபும் இது. இது தலைமகட்கு உரித்தன்றோ எனின், அவட்கும் ஒக்குமாயினும்

1. 'கூறும்' என்பர் பரிப்பெருமாள். * 'புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்' என்பர் காலிங்கர்.

அவள்மாட்டுக் குறிப்பினுன் நிகழினல்லது கூற்றினுன் நிகழாது என்க.

1. கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே உள. 1101

Sight, hearing, taste, smell, touch-experienced by the five senses — are found in the damsel wearing shining armlets. (*M. S. P*)

பரிமேலழகர் : இயற்கைப்புணர்ச்சி இறுதிக்கண் சொல்லியது.

கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனும்-கண்ணுல் கண்டும் செவியால் கேட்டும் நாவால் உண்டும் மூக்கால் மோந்தும் மெய்யால் தீண்டியும் அனுபவிக்கப் படும் ஐம்புலனும்; ஒண்டொடிகண்ணே உள-இவ்வொள் ளிய தொடியை உடையாள் கண்ணே உளவாயின. என்ற வாறு.

உம்மை: முற்றும்மை. தேற்றேகாரம் வேறிடத்தின்மை விளக்கி நின்றது. வேறு வேறு காலங்களில் வேறு வேறு பொருள்களான் அனுபவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து இவள் கண்ணே அனுபவிக்கப்பட்டன என்பதாம். வடநூலார் இடக்கர்ப்பொருளவாகச் சொல்லிய புணர்ச்சித் தொழில் களும் ஈண்டு அடக்கிக் கூறப்பட்டன.

மணக்குடவர் (2); பரிப்பெருமாள் (2): கண்டும் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்தும் உற்றும் அறிகின்ற ஐந்து புலனும், இவ்வொள்ளிய தொடியை யுடையாள் மாட்டே உள என்றவாறு.

இது, 'பொறிகள் ஐந்தினுக்கும் ஒருகாலத்தே இன்பம் பயந்தது' என்று புணர்ச்சியை வியந்து கூறியது.

பரிதியார் (1): விளக்குக் கண்டு அழிந்த விட்டிலும், யாழ் கேட்டு அழிந்த அசுணமும், இரைகண்டு அழிந்த மீனும், செண்பகமணம் உண்டு அழிந்த வண்டும், மெய்யின் பம் கண்டு அழிந்த யானையும் ஒவ்வொருபுலனுல் அழிந்தன..

ஐம்புலனும் ஓரிடத்திலே கூடியதால் என் செய்யாது என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): தாம் எப்பொழுதும் கண்ணுக்கு இனிய ... உறுதலுமன்றே; அதனால் இவை இத்துணையும் நம்மால் காதலிக்கப்பட்ட இவ்வொண்தொடி மாட்டே உளவாக லான் இனிப் புறத்துப்போய் ஒன்று அறிவுற வேண்டுவதில்லை; இவ்வாறு இவளோடு இன்புற்று இனிது வாழ்தற்கு யாம் முன்னம் என்ன தவஞ்செய்தனம்; இஃது என்னவியப்போ என்று இங்ஙனம் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லுவானாய்த் தலை மகள் கேட்பச் சொல்லியது பொருள் என்றவாறு.

2. பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தன்நோய்க்குத் தானே மருந்து. 1102

Diseases have for their remedy things that are different; but this maiden decked in (these) jewels is herself the cure of the ailment caused by her. (*M.R.R.*)

பரிமேழலகர்: இடந்தலைப்பாட்டின்கண் சொல்லியது.

பிணிக்கு மருந்து பிற-வாதம் முதலிய பிணிகட்கு மருந் தாவன அவற்றிற்கு நிதானமாயினவன்றி மாறுய இயல்பினை உடையனவாம்; அணியிழை தன் நோய்க்கு மருந்துதானே-அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழையினையுடையாள் தன்னினாய பிணிக்கு மருந்தும் தானே ஆயினாள் என்றவாறு.

இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைந்து முன் வருந்தினான் ஆகலின் 'தன்நோய்' என்றும், அவ்வருத்தம் தமியாளை இடத் தெதிர்ப்பட்டுத் தீர்ந்தானாகலின் 'தானே மருந்து' என்றும் கூறினான். இப்பிணியும் எளியவாயவற்றான் தீரப்பெற்றிலம் என்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

மணக்குடவர் (1); பரிப்பெருமாள் (1): நோயுற்றால் அதற்கு மருந்தாவது பிறிதொன்று; இவ்வணியிழையால் வந்த நோய்க்குக் காரணமாகிய இவள், தானே மருந்தாம்* என்றவாறு.

* 'மருந்தாயினள்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

இது, புணர்வதன் முன்னின்ற வேட்கை தணிந்தமை கூறிற்று.

பரிதியார் (4): வியாதிக்கு மருந்து பிறத்தியிலே; காம நோய்க்கு மருந்து அந்த நாயகிதானே என்றவாறு.

காலிங்கர் (3): கேளாய் நெஞ்சே! உலகத்து வினை யான் வந்துற்ற நோய்க்கு அது தணித்தற்கு மருந்து பிற ஆம் இத்துணை; இனி மற்று இவ்வணியிழை தன்னால் முன் நமக் குளதாகிய நோய் பின் தணிதற்கு மருந்து தானே ஆயினள்; அது என்ன வியப்போ என்றவாறு.

3 தாம்வீழ்வார் மென்றோள் துயிலின் இனிதுகொல்
தாமரைக் கண்ணான் உலகு. 1103

Are the pleasures of the world of the lotus-eyed lord sweeter than reclinng on the soft shoulder of the beloved? (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: 'நிரதிசய இன்பத்திற்குரிய நீ இச்சிற்றின் பத்திற்கு இன்னையாதல் தகாது' என்ற பாங்கற்குச் சொல் லியது.

தாம் வீழ்வார் மென்தோள் துயிலின் இனிது கொல் - ஐம்புலன்களையும் நுகர்வார்க்குத் தாம் விரும்புமகளிர் மெல் லிய தோளின்கண் துயிலும் துயில்போல வருந்தாமல் எய்த லாமோ; தாமரைக்கண்ணான் உலகு - அவற்றைத் துறந்த தவயோகிகள் எய்தும் செங்கண்மாலுலகம் என்றவாறு.

ஐம்புலன்களையும் நுகர்வார் என்னும் பெயர் அவாய்நிலை யான் வந்தது. இப்பெற்றித்தாய துயிலைவிட்டுத் தவ யோகங்களான் வருந்த வேண்டுதலின், எம்மனோர்க்கு ஆகாது என்னும் கருத்தால் 'இனிதுகொல்' என்றான். இந் திரனுலகு என்று உரைப்பாருமுளர்; தாமரைக்கண்ணான் என்பது அவனுக்குப் பெயரன்மையின், அஃது உரையன்மை அறிக.

மணக்குடவர் (4); பரிப்பெருமாள் (4): தம்மால் விரும் பப்படுவாரது மெல்லியதோளின்கண் துயிலும் துயிலினும் இனிதோ, இந்திரனது சுவர்க்கம் என்றவாறு.

இது, சுவர்க்கத்தின்பமும் இதுதானே என்று கூறியது.

பரிதியார் (7): தாமும் தாமும் விரும்பும் இன்பம் போலே இருக்குமோ, வைகுண்டத்தில் இன்பம் என்றவாறு.

காலிங்கர் (4): நெஞ்சே! நாம் விரும்புதற்கு உரிமையுடையோர் தமது மென்தோள் மேவித் துயிலும் துயிலின் இனிமைபோல இனிதோதான்? இஃது அன்று; யாதெனின், ஆயிரம் வேள்வியின் எய்துவாராக அருமறை கூறும் அயனுலகு ஆண்டு உறும் இன்பம் என்றவாறு.

தாமரைக்கண்ணன் என்பது தாமரையிடத்தான் என்றது; மாயவன் உறையும் வைகுந்த உலகம் என்றும் ஆம்.

4. நீங்கின் தெறூஉங் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்
தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள். 1104

Where did she get this strange fire? When I withdraw from her it burns; when I go near it is cold (cooling). (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: பாங்கற்கூட்டத்து இறுதிக்கண் சொல்லியது.

நீங்கின் தெறூஉம் குறுகுங்கால் தண் என்னும் தீ- தன்னை அகன்றுழிச் சுடாநிற்கும் அணுகுழிக் குளிராநிற்கும் இப்பெற்றித்தாய தீயை; இவள் யாண்டுப் பெற்றாள்-என்கண் தருதற்கு இவள் எவ்வுலகத்துப் பெற்றாள் என்றவாறு.

கூடாமுன் துன்புறுதலின், 'நீங்கின்தெறூஉம்' என்றும், கூடியபின் இன்புறுதலின், 'குறுகுங்கால் தண் என்னும்' என்றும், இப்பெற்றியதோர் தீ உலகத்து இல்லையாம் ஆகலின், 'யாண்டுப் பெற்றாள்' என்றும் கூறினான். தன் காமத்தீத் தன்னையே அவள் தந்தாளாகக் கூறினான், அவளான் அது வெளிப்படுதலின்.

மணக்குடவர் (7); பரிப்பெருமாள் (7): தன்னை நீங்கின இடத்துச் சுடும், குறுகின இடத்துக் குளிரும், இத்தன்மையாகிய தீ எவ்விடத்துப் பெற்றாள் இவள் என்றவாறு.

தஞ்சாவூர்

இது, புணர்ச்சி உவகையால் கூறுதலான், புணர்ச்சி மகிழ்தலாயிற்று—(மணக்குடவர்).

இரண்டாம் கூட்டத்துக் கூடலுற்ற தலைமகன் தலைமகள் கேட்பது பயனாகத் தனது வேட்கைதோன்றச் சொல்லியது. இது, புணர்ச்சி வேட்கையால் கூறுதலால் புணர்ச்சி மகிழ்தலாயிற்று—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (3): நாயகியிடத்திலே இன்பத்தைவிட்டு நீங்கின் சுடவும், கூடியிருக்கின் குளிரவும், இப்படி இருக்கிற காமத்தீயை எவ்விடத்திலே பெற்றுளோ இவள் என்றவாறு.

காலிங்கர் (7): நெஞ்சே! உலகத்துத் தீயினது இலக்கணம்[1] தன்னை வந்து அணுகின் சுடுதலும், அகலின் மெய் தண் என்றலும் செய்யும் அதுவல்லது இங்ஙனம் சிறிது தன்னை அகலின் சுடுதலும், அணுகின் தண் என்றலும் செய்யும் இந்தத் தீ இவள் எவ்விடத்துப் பெற்றனள் என்றவாறு.

5. வேட்ட பொழுதின் அவையவை போலுமே
தோட்டார்[2] கதுப்பினாள் தோள். 1105

The arms of my beloved who wears a wreath of flowers in her tresses, grant (such joys as are desired from) every object whenever it is desired. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: தோழியிற் கூட்டத்து இறுதிக்கண் சொல்லியது.

வேட்டபொழுதின் அவை அவை போலுமே-மிக இனியவாய பொருள்களைப் பெறுது அவற்றின்மேல் விருப்பம் கூர்ந்த பொழுதின்கண் அவையவை தாமே வந்து இன்பம் செய்யுமாறு போல இன்பஞ்செய்யும்; தோடு ஆர் கதுப்பினாள் தோள்-எப்பொழுதும் பெற்றுப்புணரினும், பூவினை அணிந்த தழைந்த கூந்தலினை யுடையாள் தோள்கள் என்றவாறு.

தோடு: ஆகுபெயர். இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற் கூட்டத்துக்கண் முன்னரே நிகழ்ந்திருக்கப்

1. 'தீயின் நலன்' என்பது பிரதிபேதம். 2. 'தோட்டாழ்' என்பது மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள் பாடம்.

பின்னரும் புதியவாய் நெஞ்சம் பிணித்தலின், அவ் ஆராமை பற்றி இவ்வாறு கூறினன். தொழிலுவமம்.

மணக்குடவர் (5): காதலித்தபொழுது காதலிக்கப் பட்ட அவ்வப்பொருள்களைப்போலும், தோளின்கண் தாழ்ந்த கூந்தலினையுடையவள் தோள் என்றவாறு.

தோள் தாழ் கதுப்பு-புணர்ச்சிக்காலத்து அசைந்து தாழ்ந்த[1] கூந்தல்.

பரிப்பெருமாள் (5): ஷை; ஷை; இதனை ஒழியப் பிறி தொன்று தோற்றுகின்றது இல்லை என்று கூறியதன்றி, யாம் காதலிக்கப்பட்ட பொருள்கள் அக்காலத்தே முயலாமல் பெற்றதனோடு ஒத்த உவகையை மிகுக்கும் என்றும் ஆம்.

பரிதியார் (6): ஆயிரம் யாகம் வேட்ட இன்பத்துக்கு அளவு என்றாலும் அதற்கு அகப்படா இன்பந்தான் நாயகி யான் ஆயது என்றவாறு.

காலிங்கர் (5): நெஞ்சே! உலகத்து யாதானும் ஒரு பொருள்களை விரும்பினால் விரும்பின பொழுதிலே அவை அவை எய்தி இன்புறல் யார்க்கும் அரிது; அவ்வாறன்றி அவை அவை விரும்பிய பொழுதே எளிதாக எய்தி இன்புறும் இனிமை போலும் இதழ் ஆர்ந்த சுரிகுழலினாள் தோள் நமக்கு என்றவாறு.

6. உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலால் பேதைக்
கமிழ்தின் இயன்றன தோள். 1106

The shoulders of this fair one are made of ambrosia ; for they revive me with pleasure everytime I embrace them. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

உயிர் உறுதோறு தளிர்ப்பத் தீண்டலால் - தன்னைப் பெறாது வாடிய என் உயிர் பெற்றுறுந்தோறும் தளிர்க்கும் வகை தீண்டுதலான்; பேதைக்குத் தோள் அமிழ்தின் இயன்

1. 'தாழ்ந்து அசைந்த' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

றன - இப்பேதைக்குத் தோள்கள் தீண்டப்படுவதோர் அமிழ்தினல் செய்யப்பட்டன என்றவாறு.

ஏதுவாகலான் தீண்டல் அமிழ்திற்கும் எய்திற்று. வாடிய உயிரைத் தளிர்ப்பித்தல்பற்றி, அவை 'அமிழ்தின் இயன்றன' என்ருன். தளிர்த்தல் - இன்பத்தால் தழைத்தல்.

மணக்குடவர் (8) ; பரிப்பெருமாள் (8) : சாருந்தோறும் என் உயிர் தழைப்பச் சார்தலால், பேதைக்குத் தோள்கள் அமுதினல் செய்யப்பட்டனவாக வேண்டும் என்றவாறு.

சாராதகாலத்து இறந்துபடுவதான உயிரைத் தழைக்கப் பண்ணுதலான், அமுதம் போன்றது என்றவாறு.

இது, கூடின தலைமகன் மகிழ்ந்து கூறியது.

பரிதியார் (5) : தென்றற்கொடுமையாலும் சந்திரன் கொடுமையாலும் வற்றின சரீரத்தை நாயகி தீண்டச் சரீரம் தளிர்க்கையினலே, நாயகிக்கு அமுதினல் பண்ணின தோள் என்றவாறு.

காலிங்கர் (6) : நெஞ்சமே! யாம் இங்ஙனம் இருந்தவள் மெய்யோடு மெய்யுறுதோறும் ஒருகாலைக்கு ஒருகால் தமது உயிர் தளிர்த்து ஏமுறுமாறு முயங்கிச் சேறலான் இப்பேதையாட்கு அமிழ்தினன் அமைத்தன போலும் இத்தோள்களானவை என்றவாறு.

7. தம்மில் இருந்து தமதுபாத் துண்டற்ருல்
அம்மா அரிவை முயக்கு. 1107

The embrace of this lovely fair is supremely joyous even as the family life of the house holder who eateth his portion only after distributing charity. (*V V. S.*)

பரிமேலழகர் : 'இவளை நீ வரைந்துகொண்டு உலகோர் தம்மில் இருந்து தமதுபாத்துண்ணும் இல்லறத்தோடு படல் வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

அம் மா அரிவை முயக்கு - அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவையது முயக்கம்; தம்மில் இருந்து தமது பாத்து

உண்டற்று - இன்பம் பயத்தற்கண் தமக்கு உரிய இல்லின் கண் இருந்து உலகோர் தம் தாளான்வந்த பொருளைத் தென் புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல்கட்குப் பகுத்துத் தம் கூற்றை உண்டாற்போலும் என்றவாறு.

தொழில் உவமம். இல்லறஞ்செய்தார் எய்தும் துறக்கத் தின்பம் எனக்கு இப்புணர்ச்சியே தரும் என வரைவுடன் படான் கூறியவாருயிற்று.

மணக்குடவர் (3): தம்மிடத்திலே இருந்து தமது தாளாண்மையால் பெற்றபொருளை இல்லாதார்க்குப்பகுத்து உண்டாற்போலும், அழகிய மாமை நிறத்தினையுடைய அரி வையது முயக்கம் என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (3): ஷ; உணவினும் அதனின் மிக்க இன்பம் தருவது இல்லை, புணர்ச்சியின் இதனின் மிக்க இன் பம் தருவது இல்லை என்று அதன் இனிமை கூறியது.

பரிதியார் (2): தம்மிட அகத்திலே இருந்து தம்மிட அசனத்தைப் பொசிப்பதுபோல இன்பம் இல்லை; அதினும் பெரியது அரிவை முயக்கம் என்றவாறு.

காலிங்கர் (9): கேளாய் நெஞ்சே! தமக்குரிமையுடைய இல்லின்கண் இருந்து தமது தாளாண்மையால் நீதியின் தந்த பொருள்கொண்டு தாமே தனித்து உண்டு ஒழியக் கருதாது பலர்க்கும் பகுத்துண்டு வாழ்தலின் இனிமை எத் தன்மைத்து ; மற்று அத்தன்மை உடையது யாதோ எனில் இவ்வரிவையை யாம் ஒருபொழுதும் இடைவிடாது முயங்கப் பெறும் முயக்கின் நன்மை என்றவாறு.

8. வீழும் இருவர்க் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு. 1108

Joyous to the loving pair is the embrace that alloweth not even the air to come between. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: ஒத்த அன்புடைய நுமக்கு ஒருபொழுதும் விடாத முயக்கமே இனியது என வரைவுகடாய தோழிக்குச் சொல்லியது.

(நீ சொல்லுகின்றது ஒக்கும்), வளி இடை போழப்படா முயக்கு - ஒருபொழுதும் நெகிழாமையின் காற்ருல் இடையறுக்கப்படாத முயக்கம்; வீழும் இருவர்க்கு இனிதே - ஒருவரை ஒருவர் விழைவார் இருவர்க்கும் இனிதே என்றவாறு.

முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஈண்டு இருவரில்லை, இன்மையான் இஃது ஒவ்வாது என்பது கருத்து. களவிற்புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து வரைவுடன் படான் கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (9); பரிப்பெருமாள் (9): ஒத்தகாதலுடையார் இருவர்க்கும் [1] இனிதாம், காற்ருல் [2] இடையறுக்கப்படாத முயக்கம் என்றவாறு.

இது, புணர்ச்சிவிருப்பினுல் கூறினமையால் புணர்ச்சி மகிழ்தலாயிற்று. இது, குறிப்பினுல் புகழ்ந்தது — (மணக்குடவர்).

என்றது இடையறுதல் இல்லாத முயக்கம் என்றவாருயிற்று. தோழியிற்கூடிய தலைமகன் பகற்குறியாயினும் இரவுக்குறியாயினும் ஒழுகாநின்றுழிக் காவல் கடுகுதல் நிலவுவெளிப்பாடு அல்லகுறி முதலாயினவற்ருல் இடையீடுபட்ட தலைமகட்குத் தன்வயின் உரிமையும் அவன் வயிற் பரத்தமையும் தோற்ற ஊடற்குறிப்பினுல் தலைமகன் கூறியது. புணர்ச்சி விருப்பினுல் கூறினமையால் புணர்ச்சி மகிழ்தலாயிற்று. இது, குறிப்பினுல் புகழ்ந்தது —(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (10): விருப்பம் எய்திய நாயகற்கும் நாயகிக்கும் இனியது ஒன்று தென்றல் இடைபோகுதற்கு அரிய…… …… கலவி என்றவாறு.

காலிங்கர் (2): நெஞ்சே! உள்ளுற விரும்பும் விருப்பம் இருவர்க்கும் சால இனியது ஒன்றுளது; அஃது யாது எனின் நுண்ணிதாகிய காற்றும் ஊடு போதரற்கு இடனில்லாதவாறு இறுக முறுக முயங்கப்பெறும் முயக்கம் என்றவாறு.

---

1. 'இருவர்க்கு'; *2.* 'காற்றும்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

9. ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவைகாமம்
கூடியார் பெற்ற பயன். 1109

Love quarrel, reconciliation and intercourse—these are the advantages reaped by those who marry for lust. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : 'கரத்தல் வேண்டாமையின் இடையறவில்லாத கூட்டமே இன்பப் பயனுடைத்து' என வரைவு கடாவியாட்குச் சொல்லியது.

ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவை - புணர்ச்சி இனிதாதற்பொருட்டு வேண்டுவதாய ஊடலும் அதனை அளவறிந்து நீங்குதலும் அதன்பின் நிகழ்வதாய அப்புணர்ச்சிதானும் என இவையன்றே; காமம் கூடியார் பெற்ற பயன் - வரைந்துகொண்டு காமத்தை இடைவிடாது எய்தியவர் பெற்ற பயன்கள் என்றவாறு.

ஆடவர்க்குப் பிரிவு என்பது ஒன்று உளதாதன்மேலும் அதுதான் பரத்தையர்மாட்டு ஆதலும், அதனை அறிந்து மகளிர் ஊடி நிற்றலும், அவ்வூடலைத் தவறுசெய்தவர் தாமே தம் தவறின்மை கூறி நீக்கலும், பின்னும் அவ்விருவரும் ஒத்த அன்பினராய்க் கூடலுமன்றே முன்வரைந்தெய்தினர் பெற்ற பயன்; அப்பயன் இருதலைப்புள்ளின் ஓருயிராய உழுவலன்புடைய எமக்கு வேண்டா என அவ்வரைந்தெய்தலை இகழ்ந்து கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (10); பரிப்பெருமாள் (10): ஊடுதலும், ஊடல் தீர்தலும், பின்னைப் புணர்தலும் என்னும் இவை அன்பினால் கூடினார் பெற்ற பயன் என்றவாறு.

காமம் - அன்பு. புணர்தல் எனினும், பேணுதல் எனினும் ஒக்கும். ஊடற்குறிப்புத் தோன்ற நின்ற தலைமகளை ஊடல் தீர்த்துப் புணர்ந்த தலைமகன் அதனால் வந்த மகிழ்ச்சி கூறியது—(மணக்குடவர்).

காமம் - அன்பு. ஊடற்குறிப்புத் தோற்றநின்ற தலைமகளை ஊடல்தீர்த்துப் புணர்ந்த தலைமகன் அதனால் வந்த மகிழ்ச்சி கூறியது. காமம் கூடினார் பெற்றபயன் என்றான், முன்பு

இவைகண்டு அறியாமையால். இவையெல்லாம் தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லினவும் தலைமகளே கேட்பது பயனுகச் சொல்லினவும் என்று கொள்ளப்படும். இவற்றுள், "நீங்கின் தெறூஉம்" என்பது முதலாகக் கூறியது என்னையோ எனின், முதலாகக் கூறிய குறள் நான்கும் நலம் புனைந்துரைத்தலின் பின்னும், காதற் சிறப்புரைத்தலின் பின்னும், நாணுத் துறவுரைத்தலின் பின்னும் கூறற்பாலன. ஈண்டுக்கூறியது களவு காலத்துக் கூடுங் கூட்டமெல்லாம் அருமையுடைத்து ஆதலானும், ஆண்டுத்தனி ஓரதிகாரம் கூறவேண்டுதலானும், அது கூறுங்காலும் புணர்ச்சி மகிழ்தல்என்றுகூறவேண்டுதலானும் ஈண்டுச்சேரக் கூறப்பட்டன. ஆயின் இக்கூட்டங்கட்கு நிமித்தமாகிய நலம்புனைந்துரைத்தல் முதலாகிய அதிகாரங்களை அருமையிற்கூடல் என்று கூறவேண்டும் பிற எனின், ஒக்கும்; அவை எல்லாம் புணர்ந்தபின்பு நிகழ்தலானும் பாங்கற் கூட்டமும் தோழியிற் கூட்டமும் இயற்கைப் புணர்ச்சியோடு ஒத்த இயல்பிற்று அன்மையானும், அவைதாம் பெரும்பான்மையும் பிரிந்து கூடுதலானும், கூறப்படா என்க. இதனுள், ஆலிங்கனம் முதலாயின கூருது பசுக்களைப்போலப் புணர்ச்சி மாத்திரமே கூறிவிட்டது என்னை எனின், "கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனும் ஒண்டொடி கண்ணே உள" (திருக்குறள் 1100) என்ருராகலின், அவையெல்லாம் இதனுனே சொன்னுர் என்று கொள்ளப்படும். இது காமப்பகுதியன்றே, இதனை வடநூலாசிரியர் கூறியவாறுபோல விரித்துக்கூருதது என்னை எனின், அந்நூலகத்து விரித்துக்கூறியதெல்லாம் அளவும் காலமும் வேகமும் ஒவ்வாதாரைப் ஒப்பிக்கும் நெறியும், கைக்கிளை பெருந்திணைப்பாற்பட்ட கன்னியரைக் கூடுந் திறனும், கணிகையர் சீலமும் கூறினுர்; ஈண்டு உழுவலன்பிறைற் கூடுகின்ற நற்கூட்டம் ஆதலின், இவையெல்லாம் விதியினுலே ஒக்க அமைந்து கிடக்கும் ஆதலான் கூருராயினுர் என்க—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (8): ஊடலும், ஊடிக்கூடவேண்டும் என்று நினைத்தலும், புணர்தலும் காம மகிழ்வார் பெற்றபயன் என்றவாறு.

காலிங்கர் (10): நெஞ்சே! இன்னமும் கேளாய்: இவ்வளவு அன்றிப் பலவுள; அவை யாவை எனில் ஊடி இன்புறுதலும், அவ்வூடல் தீர்த்தற்குப் பணிதலும், பணிந்து பணிமொழி கூறி இன்புறுதலும், ஊடல் தீர்ந்தவிடத்துச் செறியக்கலந்து இன்புறுதலும் என்னும் இவை எல்லாம் காம இன்பக் கலவியைக் கலந்தார் பெற்ற பெரும்பயன் என்றவாறு.

இனி, மற்று இத்தன்மையனாகிய தலைமகன் நெடிது நினைந்து அவளுருபு நலங் கண்டு புகழ்ச்சி தோன்றப் புனைந்துரைக்கவே இருவரும் மனமகிழ்ச்சி எய்துவர்; ஆகலான், மற்று இதன் பின்னரே அதனை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

10. அறிதோ றறியாமை கண்டற்றால் காமம்
செறிதோறும் சேயிழை மாட்டு. 1110

As often as we embrace (each other), my love to her who is decked in fine jewels is like fresh knowledge revealing former ignorance. (*M. R. R.*).

பரிமேலழகர்: புணர்ந்து உடன்போகின்றான் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

அறிதோறு அறியாமை கண்டற்று - நூல்களானும் நுண்ணுணர்வானும் பொருள்களை அறிய அறிய முன்னை அறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படா நின்றது; சேயிழை மாட்டுச் செறிதோறும் காமம் - சிவந்த இழையினையுடையாளை இடைவிடாது செறியச் செறிய இவள்மாட்டுக் காதல் என்றவாறு.

களவொழுக்கத்தில் பல இடையீடுகளான் எய்தப் பெறாது அவாவுற்றான் இதுபொழுது நிரந்தரமாக எய்தப்பெற்றமையின், 'செறிதோறும்' என்றான். அறிவிற்கு எல்லையின்மையான் மேன்மேல் அறிய அறிய முன்னை அறிவு அறியாமையாய் முடியுமாறுபோலச் செறிவிற்கு எல்லையின்றி மேன்மேல் செறியச் செறிய முன்னைச்செறிவு செறியாமையாய் முடியா நின்றது எனத் தன் ஆராமை கூறியவாறு. இப்

புணர்ச்சி மகிழ்தல் தலைமகட்கும் உண்டேனும் அவள்மாட்டுக் குறிப்பால் நிகழ்வது அல்லது கூற்றால் நிகழாமை அறிக.

மணக்குடவர் (6); பரிப்பெருமாள் (6): யாதானும் ஒன்றை அறியுந்தோறும் அறியாமை தோன்றினாற் போலும், இச் சேயிழைமாட்டுப் புணர்ச்சியும் புணருந்தோறும் அமையாமை என்றவாறு.

காமப் புணர்ச்சியாயிற்று. இஃது அமையாமையின் கூற்று - (மணக்குடவர்).

காமப்புணர்ச்சியாயிற்று. இஃது அமைவின்மை கூறியது — (பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (9): நூல்களானும் நுண்ணுணர்வானும் பொருள்களை அறிய அறிய முன் அறியாமை கண்டாற் போலக் காணப்படா நின்றது; சிவந்த விழியினை உடையாளை இடைவிடாது செறியச் செறிய இவள்மாட்டுக் காதல் என்றவாறு.

புணர்ந்து, உடன் போகின்றான் தன்னுள் சொல்லியது

காலிங்கர் (8): நெஞ்சே! யாம் பல வகைப்பட்ட நூல்களையும் கற்று அவற்றின் கருத்து அறியுந்தோறும் அறியுந்தோறும் மற்றது ஒழிந்த நன்னூலும் அவ்வாறு கற்று இனிது அறியப்பெருமையாகிய விரும்புதலை நெஞ்சில் கண்டு செல்கின்ற அதுவே போலும், இந்தச் சேயிழையாளை யாம் செறியுந்தொறும் செறியுந்தொறும் இவள் திறத்து நமது உள்ளம் செல்கின்ற காமச் சுவையும் என்றவாறு.

---

112. நலம்புனைந்துரைத்தல்

பரிமேலழகர்: அஃதாவது, தலைமகன் தலைமகள் நலத்தைப் புனைந்து சொல்லியது. இது, புணர்ச்சி மகிழ்ந்துழி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சி மகிழ்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்: நலம்புனைந்துரைத்தலாவது, தலைமகளது நலத்தினை அலங்காரவகையாற் கூறுதல். புனைந்துரை எனினும், பாராட்டு எனினும், கொண்டாட்டு எனினும், மகிழ்ச்சி எனினும் ஒக்கும்.

பரிப்பெருமாள் : நலம்புனைந்துரைத்தலாவது, தலைமகளது நலத்தினை அலங்கார வகையால் கூறுதல். புனைதல் எனினும் அலங்கரித்தல் எனினும் பேணுதல் எனினும் ஒக்கும். புனைந்துரையும் பாராட்டு எனினும் கொண்டாட்டு எனினும் புகழ்ச்சியெனினும் ஒக்கும். புணர்ச்சியால் மகிழ்வுற்ற தலைமகன் பிரியக் கருதின காலத்துப் புணராத முன்னின்ற வேட்கை புணர்ந்த பின்னும் அப்பெற்றியே நிற்றலின், இத்தன்மையாளை யாங்ஙனம் பிரிந்து ஆற்றுகேம் என்னும் கவற்சியால் நெஞ்சுமிக்கது வாய் சோர்ந்து தன்னை அவள் காணுமல், தான் அவளைக் காண்பது ஓர் அணுமைக்கண் நின்று பாராட்டுகின்ருன், ஆதலின் பிற்கூறப்பட்டது. இவ்வாறு கூறுதலானே தலைமகற்குச் சிறிது வேட்கை தணியும். இதனைத் தலைமகள் கேட்டலினுலே இவன் அன்புடையன் கொல்லோ என்றும், இப்புணர்ச்சி இன்னும் கூடுமோ என்றும் சொல்கின்ற கவற்சி நீங்கும். "மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா" (திருக்குறள் 1116) - இது தலைமகன் கண்ணுள்ளதோர் மெய்ப்பாடு. இது பிரிதற்குறிப்பு ஆதலின் பிரிந்துகூடலின்முன் கூறப்பட்டது. இது தலைமகட்கு உரித்து அன்றே எனின், உரித்து ஆயினும் குறிப்பினுன் அல்லது கூற்றினுன் நிகழாமையின் கூருர் ஆயினுர்.

1. நன்னீரை வாழி அனிச்சமே நின்னினும்
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள். 1111

Soft art thou, O blest ANICHA flower! but tenderer than thyself is she on whom my heart is set. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : இயற்கைப் புணர்ச்சி இறுதிக்கண் சொல்லியது.

அனிச்சமே வாழி நல்நீரை - அனிச்சப்பூவே! வாழ்வாயாக, மென்மையால் நீ எல்லாப்பூவினும் நல்ல இயற்கையை உடையை; யாம் வீழ்பவள் நின்னினும் மெல்நீரள்- அங்ஙனமாயினும் எம்மால் விரும்பப்பட்டவள் நின்னினும் மெல்லிய இயற்கையை உடையள் என்றவாறு.

அனிச்சம் : ஆகுபெயர். வாழி என்பது உடன்பாட்டுக் குறிப்பு. இனி யானே மெல்லியன் என்னும் தருக்கினை ஒழி வாயாக என்பதாம். அதுபொழுது உற்றறிந்தானாகலின், ஊற்றின் இனிமையையே பாராட்டினான். இன்னீரள் என்று பாடம் ஓதுவாரும் உளர்.

மணக்குடவர் (7) : அனிச்சப்பூவே! நீ நல்ல நீர்மையை உடையாய்; எம்மால் விரும்பப்பட்டவள் நின்னினும் மிக நீர்மையள் காண் என்றவாறு,

இஃது உடம்பினது மென்மை* கூறிற்று.

பரிப்பெருமாள் (7) : அனிச்சப்பூவே ! நீ நல்ல நீர்மை யாய் இருந்தாய் ; நின்னினும் மெல்நீர்மையுடையாள்காண் யாம் விரும்பப்பட்டவள் என்றவாறு.

இஃது உடம்பினது மென்மை கூறிற்று.

பரிதியார் (6) : அனிச்சமே ! நீ முகர்ந்துபார்த்தால் கன்றுவை, உன்னினும் மெல்லிய நாயகி, புணரும்போது மிருதுவாயிருப்பள் என்றவாறு.

காலிங்கர் (9) : கேளாய், அனிச்சமே ! நீயும் சால மென்மையை உடையை ; அது நன்று ; ஆனாலும் நின்னினும் சால அழகிய மென்மையை உடையவள் மற்று யாம் விரும் பப்பட்ட இவள்; - என்று இங்ஙனம் தானும் உற்றறி பொருள் ஆகலின் உள் மகிழ்ந்து உரைத்தனன் தலைமகன் என்றவாறு.

2. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே இவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கும் என்று.　1112

O my soul, when you saw the flowers, you were atonce dismayed that her eyes resemble the flowers seen by many. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : இடந்தலைப்பாட்டின்கண் சொல்லியது.

நெஞ்சே - நெஞ்சே; இவள் கண் பலர்காணும் பூ ஒக் கும் என்று - யானே காணப்பெற்ற இவள் கண்களைப் பல

* 'நுண்மை' என்பது பிரதிபேதம்.

ராலும் காணப்படும் பூக்கள் ஒக்கும் என்று கருதி; மலர் காணின் மையாத்தி - தாமரை, குவளை, நீலம் முதலிய மலர் களைக் கண்டால் மயங்காநின்றாய், நின் அறிவு இருந்தவாறு என் என்றவாறு.

மையாத்தல் ஈண்டு ஒவ்வாதவற்றை ஒக்கும் எனக் கோடல்; இறுமாத்தல், செம்மாத்தல் என்பனபோல ஒரு சொல், இயற்கைப்புணர்ச்சி நீக்கம் முதலாகத் தலைமகள் கண்களைக் காணப்பெறுமையின் அவற்றோடு ஒருபுடை ஒக்கும் மலர்களைக் கண்டுழியெல்லாம் அவற்றின்கண் காதல் செய்து போந்தான், இதுபொழுது அக்கண்களின் நலம் முழுதும் தானே தமியாளை இடத்தெதிர்ப்பட்டு அனுபவித்தான் ஆகலின் அம்மலர்கள் ஒவ்வாமைகண்டு ஒப்புமைகருதிய நெஞ்சை இகழ்ந்து கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (5): நெஞ்சே! நீ[1] இவள்கண் மலராயினும் பலரால்[2] காணப்படும் பூவையொக்கும் என்று மலரைக் கண்டபொழுதே மயங்கா நின்றாய் என்றவாறு.

இது 'கண் பூவினது நிறம் ஒக்குமாயினும், குணம் ஒவ்வாது' என்று கூறிற்று[3].

பரிப்பெருமாள் (5): ஷை; ஷை; இவை இரண்டினானும் தான் கிட்டுதற்கு அருமை கூறினானும்.

பரிதியார் (7): நெஞ்சே! தாமரை செங்கழுநீர் இவற்றைக் கண்டால் மயங்குகின்றாய்; அவைகள் நாயகிகண்ணைக் கண்டால் நாணும்; 'நாயகி கண்போலே வண்ணம் பெற்றோம் விரகப்பார்வை அறியோம்' என்று தலையிறக்கிடும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (5): நெஞ்சே! எம்மால் காதலிக்கப்பட்ட இவள் கண்மலர் யாவரும் காணும் பூமலர் ஒக்கும் என்று கருதி நீ மலர்கண்ட இடத்து மையலுறுதி; மதிப்பில்லை என்றவாறு.

1. இச்சொற்கள் பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை. 2. 'பலரானும்'; 3. 'கூறியது' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

3. முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோள் அவட்கு.   1113

She whose arms are like bamboos—her complexion is that of tender sprouts, her teeth are pearls, her body has natural fragrance, her eyes painted black are spears. (*M. R. R.*

பரிமேலழகர் : கூட்டுதலுற்ற பாங்கற்குத் தலைமகன் தலைமகளது இயல்பு கூறியது.

வேய்த்தோள் அவட்கு-வேய்போலும் தோளினை உடையவட்கு; மேனி முறி-நிறம் தளிர்நிறமாயிருக்கும்; முறுவல் முத்தம்-பல்லு முத்தமாயிருக்கும், நாற்றம் வெறி-இயல்பாய நாற்றம் நறுநாற்றமாயிருக்கும்; உண்கண் வேல்-உண்கண்கள் வேலாயிருக்கும் என்றவாறு.

பெயரடையானும் ஓர் இயல்பு கூறப்பட்டது. முறி, முறுவல் என்பன ஆகுபெயர். உருவகவகையாற் கூறினமையின் புனைந்துரையாயிற்று. நின்னால் கருதப்பட்டாளை அறியேன் என்று சேட்படுத்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியதூஉமாம்.

மணக்குடவர் (9) ; பரிப்பெருமாள் (9) : தளிர்போலும் மேனி; முத்துப்போலும் முறுவல்; நறுநாற்றம் போலும் நாற்றம்; வேல்போலும் உண்கண்; வேயொத்த தோளினை உடையாளுக்கு என்றவாறு.

இது நிறமும் எயிறும் நாற்றமும் கண்ணின் வடிவும் தோளும் புகழ்ந்து கூறிற்று.

பரிதியார் (9) : மாந்துளிர்மேனியும், முத்து நகையும், தாமரைப்பூ நாற்றமும், வேல்போல் கண்ணும், மூங்கில் போல் தோளும் உடையவள் என்றவாறு.

காலிங்கர் (10) : நெஞ்சே ! எம் காதலியாகிய வேய் போலும் தோளினுட்கு நிறமானது மாந்தளிர் ஒக்கும்; முறுவல் கோவை முத்து நிரை ஒக்கும்; நாற்றமெல்லாம் பல நறு நாற்றம் ஒக்கும்; மை உண்டு அகன்ற கண்ணனது வடிவே

லினை ஒக்கும்; இவ்வகையால் இவ்வுருவுநலன் உடையாளை எங்ஙனம் பிரிந்தாற்றுமோ என்னும் குறிப்பினால் இனிது புனைந்து உரைத்தான் தலைமகன் என்றவாறு.

இனி மற்று இங்ஙனம் நலம் புனைந்துரைத்த தலைமகன் பிறர் ஆராயும் முன்னர்ப்பிரிந்து எய்துவதே கருமமென்று எடுத்துரைத்தலும்,[1] இடம் அணித்தென்றலும், பிறவும் எல்லாம் இவட்கு உரைத்துப் பிரிந்த பின் தலைமகன் பாங்கற்கு உரைத்தமை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

4. காணின் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கும்
மாணிழை கண்ணொவ்வேம் என்று. 1114

If the blue lotus could see, it would stoop and look at the ground saying, "I can never resemble the eyes of this excellent jewelled one." (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: பாங்கற்கூட்டத்துச்சென்று சார்தலுறுவான் சொல்லியது.

'குவளை - குவளைப்பூக்கள் தாமும்; காணின் - காண்டற்றொழிலை யுடையவாயின்; மாண் இழை கண் ஒவ்வேம் என்று கவிழ்ந்து நிலன் நோக்கும் - மாண்ட இழையினை யுடையாள் கண்களை யாம் ஒவ்வேம் என்று கருதி அந்நாணினால் இறைஞ்சி நிலத்தினை நோக்கும் என்றவாறு.

பண்பானேயன்றித் தொழிலானும் ஒவ்வாது என்பான் 'காணின்' என்றும், கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நாணுடைத்தாம் என்பது தோன்றக் 'கவிழ்ந்து' என்றும் கூறினான். காட்சியும் நாணும் இன்மையின் செம்மாந்து வானை நோக்கின என்பதாம்.

மணக்குடவர் (6); பரிப்பெருமாள் (6): குவளை மலர் காணவற்றாயின், மாட்சிமைப்பட்ட இழையினையுடையாளது கண்ணினை ஒவ்வேம் என்று நாணிக் கவிழ்ந்து நிலத்தை நோக்கும் என்றவாறு.

---

1. 'கருதி வற்புறுத்தல்' எனவும் பாடம்

இது, காணுந்தோறும் ஒவ்வாது என்றது-(மணக்குடவர்).

இது, வடிவுதானும் ஒவ்வாது என்றது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (10): குவளைப்பூக்கள் தாமும் காண்டகத் தொழிலுடையவாய் மாண்ட இழையிணையுடையாள் கண்களை யாம் ஒவ்வேம் என்று கருதி அந்நாணினால் இறைஞ்சி நிலத்தினை நோக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (6): நெஞ்சே! யான் அழகுடையேன் என்று இங்ஙனம் தன்னை மதித்து வான்நோக்கிச் செவ்விதாய் நிற்கும் குவளை; மற்றதுவும் *நம் மாணிழையாள் கண்ணுக்கு உவமை ஒவ்வேம் என்று நாணிக் கவிழ்ந்து நிலம்நோக்கி நிற்கும் என்பது இதற்குக் காரணம் என்றான் தலைமகன் என்றவாறு.

5. அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுசுப்பிற்கு
　　நல்ல படாஅ பறை.　　1115

She wore ANICHA flowers without removing their stalks; her waist will (therefore) have no festive notes struck up on the drum (only funeral notes will be heard on the death of the waist.) (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: பகற்குறிக்கண் பூவணிகண்டு சொல்லியது.

அனிச்சப்பூக் கால் களையாள் பெய்தாள் - இவள் தன் மென்மை கருதாது அனிச்சப்பூவை முகிழ் களையாது சூடினாள்; நுசுப்பிற்கு நல்ல பறை படா - இனி இவள் இடைக்கு நல்ல பறைகள் ஒலியா என்றவாறு.

அம்முகிழ்ப்பாரம் பொறாமையின் இடை முரியும்; முரிந்தால் அதற்குச் செத்தார்க்குரிய நெய்தற்பறையே படுவது என்பதாம். மக்கட்கு உரிய சாக்காடும் பறைபடுதலும் இலக்கணைக்குறிப்பால் நுசுப்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டன.

மணக்குடவர் (8); பரிப்பெருமாள் (8): அனிச்சப் பூவைக் காம்புகள் அறாது[1] மயிரில் அணிந்தாள்;[2] இனி இவளது[3] நுசுப்பிற்கு நல்லவாக ஒலிக்கமாட்டா பறை என்றவாறு.

---

* 'அம் மாணிழை' எனவும் பாடம். 1. 'காம்பு கழற்றாது'; 2. 'அணிந்தாள்'; 3. 'ஆதலின் அவள்' என்பர் பரிப்பெருமாள்

இஃது, இடையினது நுண்மை கூறிற்று- (மணக்குடவர்).

எனவே, இனி நெய்தல் பறையே ஒலிப்பது என்றவாரு யிற்று. இஃது,இடையினது நுண்மைகூறிற்று-(பரிப்பெருமாள்).

காலிங்கர் (7) : நெஞ்சே! தனது இடையின் மென்மை அறிந்தே பிற பூக்களின் நொய்தாகிய அனிச்சப்பூத் தன் கூந்தலுள் பெய்தாள்; ஆயினும் அதனைக் காம்பு கழற்ரு திட்டு முடித்தாள்; அஃது ஓர் அறியாமையுண்டு; அதனால் இனி இவள் நுசுப்பிற்குப் பறைஒலி நல்லவாக எழாபோலும் என்று இங்ஙனம் இறந்துபடுவாள் போலும் எனப் பெரிதும் ஆற்ருன் தலைமகன் என்பது பொருள் என்றவாறு.

6. மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன். 1116

The stars are perplexed and shoot out of their spheres, for they cannot distinguish between the moon and the maiden's face. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : இரவுக்குறிக்கண் மதிகண்டு சொல்லியது.

மீன்-வானத்து மீன்கள்; மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா-வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம்மதியினையும் எம் மடந்தை முகத்தினையும் இது மதி இது முகம் என்று அறிய மாட்டாது; பதியின் கலங்கிய-தம் நிலையினின்றும் கலங்கித் திரியா நின்றன என்றவாறு.

ஓரிடத்து நில்லாது எப்பொழுதும் இயங்குதல் பற்றிப் 'பதியிற் கலங்கிய' என்ருன். வேறுபாடு வருகின்ற பாட்டால் பெறப்படும். இனி, இரண்டனையும் பதியிற்கலங்காத மீன்கள் அறியுமல்லது கலங்கின மீன்கள் அறியா என்று உரைப்பினும் அமையும்.

மணக்குடவர் (1) ; பரிப்பெருமாள் (1) : மதியினையும் மடந்தை முகத்தினையும் கண்டு, இவ்விரண்டினையும் யாது மதி என்று[1] அறியாது, தன்[2] நிலையினின்றும் கலங்கித் திரியா நின்றன மீன்கள் என்றவாறு.

---

1. யாதமதி என்று - இவை மணக்குடவர் உரையில் இல்லை.
2. 'தம்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

மீன் இயக்கத்தைக் கலக்குதலாகக் கூறினர். இது, மீன் கலங்கித் திரிதலானே இவள் முகம் மதியோடு ஒக்கும் என்று கூறியது—(மணக்குடவர்).

மீன் இயக்கத்தைக் கலக்கமாகக் கூறினர். அன்றியும் 'பதியிற் கலங்கிய மீன் அறியா' என்று பாடம் ஓதித் தம் நிலைமையினின்றும் கலங்கின மீன்கள் மதியினையும் மடந்தை முகத்தினையும் அறியாவாயின எனினும் அமையும். மீன்கள் கலங்கித் திரிதலானே இவள் முகம் மதியோடொக்கும் என்று கூறியது —(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (4): மதியும் மடந்தை முகமும் அறியாவாய், பதியிலும் வேறேயாய் அலைந்தன விண்மீன்கள் என்றவாறு.

காலிங்கர் (2): நெஞ்சே! விசும்புள் வாழும் மதியும் நிலத்து வாழும் மடந்தை முகமும் தெரியமாட்டா; ஆதலால் விசும்பாகிய பதியுள் நின்றும் இந்நிலத்துறத் தாழ்ந்து பார்த்தும், விசும்புற உயர்ந்து பார்த்தும் இங்ஙனம் தடுமாறித் திரிகின்ற மீன்களானவை அம்மதியைப்போல மதியில என்று இங்ஙனம் இவள் முகம் நலம்புனைந்துரைத்தான் தலைமகன் என்றவாறு.

7. அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. 1117

Is there a dark spot on the face of my lady-love as on the shining moon which waxes and wanes?
(V. R. R.)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

(அம்மீன்கள் அங்ஙனம் கலங்குதற்குக் காரணம் யாது?) அறுவாய் நிறைந்த அவிர் மதிக்குப் போல-முன் குறைந்த இடம் வந்து நிரம்பியே விளங்கு மதிக்கட்போல ; மாதர் முகத்து மறு உண்டோ-இம் மாதர் முகத்து மறு உண்டோ! என்றவாறு.

இடம் - கலை. மதிக்கு என்பது வேற்றுமைமயக்கம். தேய்தலும் வளர்தலும் மறுவுடைமையும் இன்மைபற்றி வேறுபாடு அறியலாயிருக்க அறிந்தில என இகழ்ந்து கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (2); பரிப்பெருமாள் (2): குறையிடை[1] நிறைந்த ஒளிர்மதிக்குப்போல, இம்மாதர் முகத்துக்கு[2] மறுவுண்டோ? என்றவாறு.

இது, மேல் கலக்கமுற்றுத் திரிகின்ற மீன் கலங்குதற்குக் காரணம் அறிவின்மையாம்; இவள்முகத்து மறுவில்லையாத லான், அது மதியோடு ஒவ்வாது என்று கூறியது —(மணக் குடவர்).

மேல்கலக்கமுற்றுத்திரிகின்ற மீன் கலங்குதற்கு இவள் முகத்தில் மறு இல்லையாகலான் மதி ஒவ்வாது என்று கூறி யது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (3): குறையாமல் நிறைந்த பூர்ணமதிக்கு மாதர் முகம்போல மறுவற்ற துண்டோ என்றவாறு.

காலிங்கர் (3): நாடொறும் நாடொறும் கலைகலையாக அற்று அற்றுச் செல்கின்ற அறுவாய் மற்றொரு வழியால் நிறைவுபெற்ற மதியன்றே, ஒவ்வொரு நாளும் விரிகின்ற மதியமானது; மற்று அதுதானும் அற்று அங்ஙனம் நிறைந்த விடத்துப் பின்னும் யாவரும் அறிய முயற்கை என்பதோர் அடைகறை உடைத்து; மற்று அம்மதிக்குப்போல ஒரு மறு உளதோ நம் மாதராள் திருமுகத்திங்கள் என்று இங்ஙனம் பின்னும் நுவன்றுன் தலைமகன் என்றவாறு.

8. மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்
காதலை வாழி மதி. 1118

If you can indeed shine like the face of women, flourish, O moon, for then would you be worth loving. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

மதி வாழி - மதியே! வாழ்வாயாக; மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல் காதலை - இம்மாதர் முகம்போல யான் மகிழும்வகை ஒளிவீச வல்லையாயின், நீயும் என் காதலை உடையையாதி என்றவாறு.

1. 'குறைவு இடம்'; 2. 'முகத்து' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

மறுவுடைமையின் அதுமாட்டாய்; மாட்டாமையின் என்னுல் காதலிக்கவும்படாய் என்பதாம். வாழி என்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

மணக்குடவர் (3) ; பரிப்பெருமாள் (3): மதியே! நீ இம் மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையாயின், நீயும் எம்மால் காதலிக்கப் படுதி[1] என்றவாறு.

வாழி - அசை. இது, மறுப்போயினதாய முகம் என்று கூறப்பட்டது—(மணக்குடவர்).

இது, மறுப்போயிற்றுயின் ஒக்கும் என்று கூறப்பட்டது-(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (1): மாதர் முகம்போலத் தேய்தலற்று மறுவற்று விரகப் பார்வை அற்புதப்பார்வை உண்டாகில் மதியே பிரகாசிப்பாயாக; அன்றி உதயஞ்செய்யவேண்டா என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): மற்று இவ்வனப்பு உடைய மடந்தைதன் ஒளிதிகழ் முகம்போல நீயும் ஒளிவிட வல்லையாயின், நீயும் சால அழகியை; மதியே! வாழ்வாயாக என்றவாறு.

9. மலரன்ன கண்ணுள் முகமொத்தி யாயின்
பலர்காணத் தோன்றல் மதி. 1119

O Moon, if you wish to resemble the face of her whose eyes are like flowers, do not appear so as to be seen by all. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் ; இதுவும் அது.

மதி - மதியே !; மலர் அன்ன கண்ணுள் முகம் ஒத்தியாயின் - இம் மலர்போலும் கண்ணினை உடையாள் முகத்தை நீ ஒக்க வேண்டுதியாயின்; பலர் காணத் தோன்றல் - இதுபோல யான் காணத் தோன்று, பலர் காணத் தோன்ருது ஒழி என்றவாறு.

தானே முகத்தின் நலமுழுதுங்கண்டு அனுபவித்தான் ஆகலின் ஈண்டும் பலர்காணத் தோன்றலை இழித்துக் கூறினுன். தோன்றின் நினக்கு அவ்வொப்பு உண்டாகாது என்பதாம்.

---

1. 'படுவை' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

மணக்குடவர் (4); பரிப்பெருமாள் (4): மதியே! நீ மலர் போலும் கண்களை[1] உடையாளது முகத்தை ஒப்பையாயின் பலர் காணுமாறு தோன்றுதொழிக என்றவாறு.

இது, மதி ஒளியும் வடிவும் (ஒருவாற்றால்)[2] ஒத்ததாயினும், குணத்தினாலே ஒவ்வாதென்றது.

பரிதியார் (2): செங்கழுநீர் போலும் கண்ணாள் முகத்திற்கு நிகராவையாகில் பலர்காணத் தோன்றல் மதி என்றவாறு.

காலிங்கர் (4): மதியே! நீ இக்குவளைமலரன்ன கண்ணிணை உடையாளது முகத்தை ஒப்பதோர் ஒளிநலம் உடையையாயின், இவள்போல் ஒரு வரம்பினையுளவாய் ஓரிடத்து உறைதல் அன்றி, இங்ஙனம் யாவரும் காணத் தோன்றக்கடவையல்லை என்று மற்று அவள்கேட்ப இங்ஙனம் கூறினான் தலைமகன் என்றவாறு.

10. அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். 1120

Even the ANICHA flower and swan's down are as nettle to the feet of this fair one. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: உடன்போக்குரைத்த தோழிக்கு அதனது அருமைகூறி மறுத்தது.

அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் - உலகத்தாரான் மென்மைக்கு எடுக்கப்பட்ட அனிச்சப்பூவும் அன்னப்புள்ளின் சிறகும் ஆகிய இரண்டும்; மாதர் அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்-மாதரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்போல வருத்தஞ்செய்யும் என்றவாறு.

முள் வலிதாதலுடைமையின் 'பழம்' என்றான். இத்தன்மைத்தாய அடி, 'பாத்தியன்ன குடுமிக் கூர்ங்கற்'களை (அகம்-5.) உடைய வெஞ்சுரத்தை யாங்ஙனம் கடக்கும் என்பது குறிப்பால் பெறப்பட்டது. செம்பொருளேயன்றிக் குறிப்

1. 'கண்ணிணை' என்பர் பரிப்பெருமாள். 2. ஒருவாற்றால்—இது மணக்குடவர் உரையில் இல்லை.

புப் பொருளும் அடி நலன் அழியாமையாகலின், இதுவும் இவ் அதிகாரத்ததாயிற்று.

மணக்குடவர் (10); பரிப்பெருமாள் (10): அனிச்சப்பூவும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்[1] அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழத்தோடு ஒக்கும் என்றவாறு.

இஃது, அவையிற்றினும் மெல்லியது அடி என்று கூறிற்று—(மணக்குடவர்).

அவையிற்றினும் மெல்லியது அடி என்று கூறப்பட்டது. இதனுள் இரவும் பகலும் காணப்பட்ட பொருள்களை உவமமாகக் கூறிய அதனால் இயற்கைப்புணர்ச்சியும் நலம் பாராட்டுதலும், பகற்குறியினும் இரவுக்குறியினும் என்று கொள்ளப்படும்—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (5): உலகத்தார் மேன்மை கொடுக்கப்பட்ட அனிச்சப்பூவும் அன்னப்புள்ளின் சிறகும் இரண்டும் மாதர் அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்போல வருத்தம் செய்யும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (8): நெஞ்சே! அனிச்ச மலரும் அன்னத்தின் தூவியும் இரண்டும் சால மென்மை உடையவன்றே; மற்று அவை தாமும் நம் மாதராள் அடியினது மென்மைக்குச் சில நெருஞ்சிமுள் எனவே அவற்றினை அடியிடினும் ஆற்றுள் என்பது பொருள் என்றவாறு.

---

113. காதற்சிறப்புரைத்தல்

பரிமேலழகர்: அஃதாவது தலைமகன் தன் காதல்மிகுதி கூறலும், தலைமகள் தன் காதல்மிகுதி கூறலுமாம். இது. புணர்ச்சியும் நலனும்பற்றி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமகிழ்தல் நலம்புனைந்துரைத்தல்களின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்; பரிப்பெருமாள்: காதற்சிறப்புரைத்தலாவது, தலைமகன் காதல்மிகுதி கூறுதலும், தலைமகள் காதல்மிகுதி கூறுதலுமாம். இது நலம்புனைந்துரைத்தலின் பின் நிகழ்வதொன்றாகலின், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

1. 'இம்மாதர்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

1. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர். 1121

Like milk mixed with honey is the due coming from the white teeth of her whose speech is soft.

(*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இயற்கைப்புணர்ச்சி இறுதிக்கண் தலைமகன் தன் நயப்பு உணர்த்தியது.

பணிமொழி வால் எயிறு ஊறிய நீர்- இம்மெல்லிய மொழியினை உடையாளது வாலிய எயிறூறிய நீர்; பாலொடு தேன் கலந்தற்று-பாலுடனே தேனைக்கலந்த கலவைபோலும் என்றவாறு.

கலந்ததற்று என்பது விகாரமாயிற்று; கலக்கப்பட்டது என்றவாறு. 'பாலொடு தேன்' என்ற அதனால் அதன் சுவை போலும் சுவையினை உடைத்து என்பதாயிற்று. 'எயிறூறிய' என இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின் மேனின்றது. வேறுவேறு அறியப்பட்ட சுவையவாய பாலும் தேனும் கலந்துழி அக்கலவை இன்னதென்று அறியலாகாத இன் சுவைத்தாமாகலின், அது பொருளாகிய நீர்க்கும் எய்துவிக்க.

மணக்குடவர் (4) ; பரிப்பெருமாள் (4) : பாலொடுகூடத் தேனைக்கலந்தாற்போலும்[1] மிகவும் இனிமை தரும் புகழினையுடையாளது வெள்ளிய எயிற்றினின்று ஊறியநீர் என்றவாறு.

இது, புணர்ச்சியுண்மையும் காதல் மிகுதியும் தோன்றத் தலைமகன் கூறியது —(மணக்குடவர்).

இஃது, இரந்து பின்னின்ற தலைமகனை நோக்கி, ' நீர் பெரியீராதலானே எமது புணர்ச்சி நுமக்கு இன்பம் தரவற்றே ' என்ற தோழிக்குத் தனது புணர்ச்சி யுண்மையும் காதல் மிகுதியும் தோற்றத் தலைமகன் கூறியது — (பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (3): பாலொடு தேன் கலந்தாற்போலும், மாதர் இதழில் உண்டாகிய அமிர்தம் என்றவாறு.

---

1. 'போல' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

காலிங்கர் (8): நெஞ்சே! பாலொடு தேனும் கூடக் கலந்த அத்தன்மைத்தேதான் இப்பணிமொழியினுளது வெளிய நகையினூறிய நீரெனவே நா முயற்சி செய்துகொண்டன வேற்றுமையுடைய இரண்டிற்கும் சுவையும் இருவகைய அன்றே; மற்று அங்ஙனம் வேறுபட்டவற்றை ஒன்றோடு ஒன்று கலந்து சுவைபெறும் தன்மைத்து அன்று; இவையாவும் இன்று இயல்பாக இவள்வாய் இன்னகையினின்று இனிது ஊறிய நீர் நலம் யாம் அறிந்தனம் ஆதலான் என்று இங்ஙனம் இன்றியமையாமை தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லுவான்போல அவள் கேட்பச் சொல்லினன் என்பது பொருள் என்றவாறு.

2. உடம்பொ டுயிரிடை என்ன* மற் றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு. 1122

Like the kinship between body and life is the love between this maid and myself. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: பிரிவச்சம் கூறியது.

உடம்பொடு உயிரிடை என்ன அன்ன - உடம்போடு உயிரிடை உளவாய நட்புக்கள் எத்தன்மைய அத்தன்மைய; மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு - இம்மடந்தையோடு எம்மிடை உளவாய நட்புக்கள் என்றவாறு.

'என்ன' எனப் பன்மையால் கூறியது, இரண்டும் தொன்றுதொட்டு வேற்றுமையின்றிக் கலந்துவருதல், இன்பதுன்பங்கள் ஒக்க அனுபவித்தல், இன்றியமையாமை என்று இவற்றைநோக்கி. தெய்வப் புணர்ச்சியாகலான் அதுபொழுது உணர்ச்சியிலளாகியாள் பின்னுடையளாம் அன்றே, ஆயவழி இவன் யாவன்கொல் எனவும் என்கண் அன்பு உடையன்கொல் எனவும் இன்னும் இவனைத் தலைப்பெய்தல் கூடுங்கொல் எனவும் அவள் மனத்தின்கண் நிகழும்; அந்நிகழ்வனவற்றைக் குறிப்பான் அறிந்து அவை தீரக் கூறியவாறு. 'என்னை' என்று பாடம் ஓதுவாரும் உளர்.

* 'என்னை' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

மணக்குடவர் (1); பரிப்பெருமாள் (1) : உடம்போடு உயிரிடையுள்ள நட்பு எத்தன்மைத்து; அத்தன்மைத்து, மடப்பத்தையுடையாளோடு எம்மிடையுள்ள நட்பு என்றவாறு,

நின்னிற் பிரியமாட்டேன் என்றவாறு. இது, தலைமகன் தனது காதல் மிகுதி கூறியது—(மணக்குடவர்).

இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் பிரியலுற்ற குறிப்புக் கண்டு வேறுபட்ட தலைமகளை நோக்கி 'நின்னிற் பிரியேன் பிரியின் ஆற்றேன்' என்று தலைமகன் தனது காதல் மிகுதி கூறியது —(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (6) : உடம்புக்கும் உயிர்க்கும் எப்படி நட்பு; அதற்கு ஒக்கும் நாயகிக்கும் எனக்கும் கூடின இன்பம் என்றவாறு.

காலிங்கர் (1) : இது வினவிய பாங்கற்குத் தலைமகன் கூறியது; எங்ஙனமெனில் உடம்பொடு உயிரிடை உள்ள நட்பு எத்தன்மையது, மற்று அத்தன்மையது, எம்மால் காணப்பட்ட மடவாளொடு எம்மிடையுள்ள நட்பு; எனவே எவ்வாற்றானும் இன்றியமையாமை எடுத்துரைத்தான் என்பது பொருள் என்றவாறு.

3. கருமணியிற்* பாவாய்நீ போதாயாம் வீழும்
திருநுதற் கில்லை இடம். 1123

O you image in the pupil (of my eye)! depart; there is no room for my fair - browed beloved. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இடந்தலைப்பாட்டின்கண் தலைமகள் நீக்கத்துச் சொல்லியது.

கருமணியில் பாவாய் நீ போதாய் - என் கண்ணிற் கருமணியின்கண் உறையும் பாவாய், நீ அங்குநின்றும் போதருவாயாக; யாம் வீழும் திருநுதற்கு இடம் இல்லை - போதராதிருத்தியாயின், எம்மால் விரும்பப்பட்ட திருநுதலையுடையாட்கு இருக்க இடம் இல்லையாம் என்றவாறு.

* 'கருமணியுள்' என்பது மணக்குடவர் பாடம்.

யான் காணுது அமையாமையின் இவள் புறத்துப்போகற் பாலளன்றி என் கண்ணுள் இருக்கற்பாலள், இருக்குங்கால் நின்னேடு ஒருங்குஇருக்க இடம் போதாமையின் நின்னினுஞ் சிறந்த இவட்கு அவ்விடத்தைக்கொடுத்து நீ போதுவாயாக என்பதாம்.

மணக்குடவர் (2) : என் கண்ணுட் கருமணியகத்து நிற்கும் பாவாய் ! நீ அங்கு[1] நின்றும் போதுவாயாக ; எம்மால் விரும்பப்பட்ட அழகிய நுதலினை யுடையாட்கு இருத்தற்கு இடம் போதாது என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (2) : ஷை; இஃது, இரண்டாம் கூட்டத்து எதிர்ப்பட்ட தலைமகன் தலைமகளது நாணம் நீங்குதற் பொருட்டு அவளது கவின் தனது கண்ணிறைந்தது என்று தலைமகள் கேட்பச் சொல்லியது.

பரிதியார் (2): கண்ணின் கருமணியிலிருக்கும் பாவாய்! நீ போதாய்; யாம் விரும்பும் நாயகிக்கு இடமில்லை என்றவாறு.

காலிங்கர் (9) : கண்மணியுள் புக்கு உறையும் பாவாய்! நீ அங்குநின்று என்மாட்டுப் போதுவாயாக ; என்னை காரணம் எனில், யாம் விரும்பும் திருநுதலாட்கு இவ்வுருவு கொண்டு நிற்றற்கு இடமில்லை, இவள் கண்மணி என்றவாறு.

4. வாழ்தல் உயிர்க்கன்னள் ஆயிழை சாதல்
அதற்கன்னள் நீங்கு மிடத்து. 1124

Life to me is her company; and death, when she, the choicely decked, withdraws from me. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : பகற்குறிக்கண் புணர்ந்து நீங்குவான் சொல்லியது.

ஆயிழை உயிர்க்கு வாழ்தல் அன்னள் - தெரிந்த இழை யினையுடையாள் எனக்குப் புணருமிடத்து உயிர்க்கு உடம்போடுகூடி வாழ்தல்போலும்; நீங்குமிடத்து அதற்குச் சாதல் அன்னள் - பிரியுமிடத்து அதற்கு அதனின் நீங்கிப்போதல் போலும் என்றவாறு.

1. 'இங்கு' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

எனக்கு என்பதும் புணருமிடத்து என்பதும் அவாய் நிலையான் வந்தன. வாழுங்காலத்து வேற்றுமையின்றி வழி நிற்றலானும், சாங்காலத்து வருத்தஞ் செய்தலானும். அவற்றை அவள் புணர்வு பிரிவுகட்கு உவமையாக்கினான்.

மணக்குடவர் (3); பரிப்பெருமாள் (3): கூடுமிடத்து இவ்வாயிழை உயிர்க்கு வாழ்தலோடு ஒப்பள்; நீங்குமிடத்து அவ்வுயிர்க்குச்[1] சாதலோடு ஒப்பள் என்றவாறு.

இஃது, இரண்டாங் கூட்டத்துப் புணர்ந்து நீங்கா னென்று கருதிய தலைமகள் கேட்பத் தலைமகன் தன் நெஞ் சிற்குச் சொல்லியது—(மணக்குடவர்).

இஃது, இரண்டாங் கூட்டத்துப் புணர்ந்து நீங்காநின்ற தலைமகன் தலைமகள் கேட்பத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லி யது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (1): நாயகியுடனே கூடினநாள் உயிருடனே வாழ்வதற்கு ஒக்கும்; நாயகியைப் பிரிந்தால் உயிர்விடுவ தற்கு ஒக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (10): நெஞ்சே! நாம் இவளின் நீங்காது உடன்வாழ் காலத்து அவ்வுடன் வாழ்தல், இவ்வுடலோடு உயிர்வாழ் காலத்தில் வாழ்தல் உயிர்க்கு என்னது; மற்று அன்னள் நமக்கு இவ்வாயிழையாள்; இனி உடல் சாதல் இன்னுயிர்க்கு என்னது; மற்று அன்னள் இவள் யாம் ஒருபொழுது இவண் நீங்குமிடத்து என்றவாறு.

இனி மற்று இவளை மனமகிழ வருடி வற்புறீஇய பின்னர் இவளொடு கூறுவனவும், பாங்கிக்கு உரைப்பனவும், அவளை இரந்துபின் நிற்பனவும், அவள் எதிர்மறுத்து உரைப்பனவும் எல்லாம் வந்து முடிவது பாங்கி மணித்தழையேற்பக் கொடுத்தபின் அங்ஙனம் வந்து எய்துதல்; மற்று இவ் வாறன்றி மடல் ஊர்ந்தானும் கொள்வல் என்று எய்துதற் கண்ணேயும் வந்து இறும்; ஆதலால் மற்று இதன் பின்னரே மடலேற்று உணர்த்துகின்றது மேலை அதிகாரம்.

---

1. 'அவ்வுயிர்க்குச்'—இது பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை.

5. உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியேன்
ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம். 1125

Could I forget, I might bring to my mind the charms of my beloved whose eyes wage a war with their brilliance; but I never forget. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : ஒருவழித் தணந்துவந்த தலைமகன் 'நீயிர் தணந்தஞான்று எம்மையுள்ளியும் அறிதிரோ?' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம் யான் மறப்பின் உள்ளுவன் - ஒள்ளியவாய் அமரைச் செய்யும் கண்ணிணையுடையாள் குணங்களை யான் மறந்தேனாயின், நினைப்பேன்; மறப்பு அறியேன் - ஒருபொழுதும் மறத்தலை அறியேன், ஆகலான் நினைத்தலையும் அறியேன் என்றவாறு.

மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. குணங்கள் நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு முதலாயின. இத்துணையும் தலைமகன் கூற்று; மேல் தலைமகள் கூற்று.

மணக்குடவர் (5) ; பரிப்பெருமாள் (5) : மறந்தேனாயின், நினைப்பேன் யான் ; மறத்தலறியேன், ஒள்ளமர்க்கண்ணாள் குணத்தினை என்றவாறு.

தோழியிற்கூடிநீங்குந் தலைமகனை நோக்கி, 'எங்களை நினைக்கிலீரோ ?' என்ற தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியது. இவை ஐந்தும் தலைமகன் கூற்று. இனிக் கூறும் ஐந்துந் தலைமகள் கூற்று— (மணக்குடவர்).

தோழியின் கூடி நீங்கும் தலைமகனை நோக்கி, 'எங்களை நினைக்குவீரோ' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது. இது நாணுத்துறவுரைத்தலிற் கூறற்பாலது, காதன் மிகுதி நோக்கிக் கூறுகின்றார் ஆதலின் ஈண்டுக் கூறப்பட்டது. இவைஐந்தும் தலை மகன் கூற்று ; இனிக்கூறுகின்ற ஐந்தும் தலைமகள் கூற்று. காதல் மிக்கார்க்குத் தான் காதலிக்கப்பட்டாரை ஒழிவின்றி நினைதலும் அவர் தம்மாட்டு இல்லாத காலத்தினும் கண் முன்னாய்க் காண்டலும் உண்மையும்

உறங்காமையும் கோலஞ்செய்யாமையும் உளவாம் அன்றே; அவை ஐந்தும் ஈண்டுக் கூறப்படுகின்றன —(பரிப்பெருமாள்).

காலிங்கர் (2): இடைவிடாமல் நினைப்பேன் யான், மறக்கக்கூடுமாயின் ; மறப்பு என்பதனை அறியேன், ஒள்ளிய அமர்செய்யும் கண்ணினை உடையாள் குணத்தை என்றவாறு.

6. கண்ணுள்ளிற் போகார் இமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெம் காத லவர். 1126

My lover will never vanish from my eyes; nor will he be disturbed if I close them; he is so ethereal as to be invisible. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : ஒருவழித்தணப்பின்கண் தலைமகனைத் தோழி இயற்பழிக்கும் என்றஞ்சி அவள்கேட்பத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(தம்காணுமைபற்றிச்சேய்மைக்கண் போயினர் என்று கருதுவார் கருதுக) எம் காதலவர் கண் உள்ளின் போகார் - எம்முடைய காதலர் எம் கண்ணகத்துநின்றும் போகார்; இமைப்பின் பருவரார் - யாம் அறியாது இமைத்தேமாயின் அதனால் வருந்துவதும் செய்யார்; நுண்ணியர்- ஆகலால் காணப்படா நுண்ணியர் என்றவாறு.

இடைவிடாத நினைவின்முதிர்ச்சியான் எப்பொழுதும் முன்னே தோன்றலின், 'கண்ணுள்ளிற்போகார்' என்றும், இமைத்துழியும் அது நிற்றலான் 'இமைப்பின் பருவரார்' என்றும் கூறினள்.

மணக்குடவர் (7): என் கண்ணுள் நின்று நீங்கார்; இமைப்பேனாயின், இவட்கு உறுத்தும் என்று பருவருத்திருப்பதும் செய்யார் ; ஆதலான், எம்மால் காதலிக்கப்பட்டார் நுண்ணிய அறிவையுடையார் என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (7) : ஷ; இஃது, 'அறிவிலர்' என்று இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது. இஃது, [1]எதிர்பெய்துபரிதல் என்னும் மெய்ப்பாடு.

1. தொல். பொருள். மெய். சூ. 22.

பரிதியார் (10) : தான் காணுமை பற்றிச் சேய்மைக்கண் போயினர் என்று கருதுவார் கருதுக; எம்முடைய காதலர் எம் கண்ணகத்துநின்றும் போகார் ; யாம் அறியாது இமைத்தேமாயின் அதனல் வருந்துவதும் செய்யார்; ஆதலால் கணவர் நுண்ணியர் என்றவாறு.

ஒருவழித்தணப்பின்கண் தலைமகனைத் தோழி இயற்பழிக்கும் என்று அவள் கேட்பத் தலைமகள் சொல்லியது.

காலிங்கர் (4) : கேளாய்! இங்ஙனம் எம் கருத்துள் உறைதலேயன்றிக் கண்ணுள் நின்றும் போகின்றிலர் ; மற்று இமைப்பின்கண் நெருக்குண்டு வருந்துவதோர் வருத்தமும் மிகார் ; அதனல் ஆண்டு அங்குக் கண்ட உருவு நலனுடையரேனும் ஈண்டு இங்ஙனம் பெரிதும் நுண்ணியர் எம்மாற் காதலிக்கப்பட்டவர்; எனவே மற்று இவன் தான் காண்பதும் கருதுவதும் அவள் அல்லது பிறிது ஒன்றும் இல்லை என்பது பெரும்பாலும் பாங்கன் உட்கொள்வானுவது பயன் என்றவாறு.

7. கண்ணுள்ளார் காதல வராகக் கண்ணும்
எழுதேம் கரப்பாக் கறிந்து. 1127

As my lover abides in my eyes, I will not even paint them, for he would then have to conceal himself.
(*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

காதலர் கண் உள்ளார்ஆகக் கண்ணும் எழுதேம் - காதலர் எப்பொழுதும் எம் கண்ணினுள்ளாராகலான் கண்ணினை அஞ்சனத்தால் எழுதுவதும் செய்யேம்; கரப்பாக்கு அறிந்து- அத்துணைக் காலமும் அவர் மறைதலை அறிந்து என்றவாறு.

இழிவு சிறப்பும்மை மாற்றப்பட்டது. 'கரப்பாக்கு'என்பது வினைப்பெயர். வருகின்ற (திருக்குறள் 1128.) 'வேபாக்கு'[1] என்பதும் அது. யான் இடையீடின்றிக் காண்கின்றவரைப் பிரிந்தார் என்று கருதுமாறு என்னை என்பது குறிப்பெச்சம்.

1. வேபாக்கு — வேதல்; வெப்பத்தையடைதல்

மணக்குடவர் (10) ; பரிப்பெருமாள் (10) : எம் காதலவர் கண்ணுள்ளார்; ஆதலானே, கண்ணும் மையெழுதோம்[1], அவர் ஒளித்தலை[2] அறிந்து என்றவாறு.

எப்பொழுதும் நோக்கியிருத்தலால், கோலஞ்செய்தற்குக் காலம் பெற்றிலேன் என்றவாருயிற்று —(மணக்குடவர்).

உம்மை சிறப்பும்மை. 'கோலம் செய்யாதது என்னை' என்ற தோழிக்கு, 'அவர் ஒளிப்பதனை அறிந்து கண்ணும் எழுதேன் ; என்னை உறுப்புக் கோலம் செய்யுமாறு என்னை' என்று கூறியது; எப்பொழுதும் நோக்கியிருத்தலால் கோலஞ் செய்தற்குக் காலம் பெற்றிலேன் என்றவாறு ஆயிற்று. இஃது இன்பத்தை வெறுத்தல்[3] என்னும் மெய்ப்பாடு. இவை ஐந்தும் காதல் மிகுதியால் கூறியவாறு கண்டுகொள்க —(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (4) : தூரியக்கோல் கொண்டு கண்ணுக்கு அஞ்சனம் எழுதோம், நாயகரைச் சற்றுநேரம் காணுமல் இருக்கநேருமே என்று என்றவாறு.

காலிங்கர் (7) : இங்ஙனம் எம் கண்ணுள் உறைவர் எப்பொழுதும் எங்காதலடுத்தவராகக் கண்ணும் அஞ்சனம் தீட்டோமானேம் ; என் எனின் அப்பொழுதத்துவரையும் கரந்துறைவார் என்னும் பாகுபாட்டைக் குறிக்கொண்டு; எனவே பின்னும்[4] ஏதிலார் என்னும் இவ்வூர் என்று இவனைத்தான் கொடுமை கூறியதே பொருள் என்றவாறு.

8. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல்
அஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து. 1128

As my beloved is ever in my heart I fear to eat hot food lest it burn him there. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

காதலவர் நெஞ்சத்தார் ஆக வெய்து உண்டல் அஞ்சுதும் - காதலர் என் நெஞ்சினுள்ளாராகலான் உண்ணுங்கால் வெய்தாக உண்டலை அஞ்சாநின்றேம்; வேபாக்கு அறிந்து - அவர் அதனன் வெய்துறலை அறிந்து என்றவாறு.

1. 'எழுதேன்' 2. 'ஒளிப்பதனை' என்பர் பரிப்பெருமாள். 3. தொல். பொருள். மெய். சூ. 22. 4. 'முன்னும்' எனவும் பாடம்.

'எப்பொழுதும் என் நெஞ்சின்கண் இருக்கின்றவரைப் பிரிந்தார் என்று கருதுமாறு என்னை' என்பது குறிப்பெச்சம்.

மணக்குடவர் (8); பரிப்பெருமாள் (8): எம்மாற்[1] காதலிக்கப்பட்டவர் எம் நெஞ்சத்தில்[2] இருக்கின்றாராதலானே[3] வெய்தாகவுண்டலை அஞ்சா நின்றேம்[4] அவர்க்குச் சுடும் என்பதனை அறிந்து என்றவாறு.

இது, 'நீ உண்ணாதது என்னை ?' என்று வினய தோழிக்குத் தலைமகள், 'உணவில் காதலில்லை' யென்று கூறியது.

இது, கரணத்துறவு உரைத்தல் —(மணக்குடவர்).

இது, பசியடரநிற்றல்[5] என்னும் மெய்ப்பாடு — (பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (7): நெஞ்சத்திலே நாயகர் இருக்கையினாலே சுட்டசோறு அசனம் பண்ணாள் என்றவாறு.

காலிங்கர் (3): கேளாய்! எங்கேளே! இவ்வாறு எப்பொழுதும் என் நெஞ்சத்தார் நம் காதலராகவே[6] வெய்து ஒன்று உண்டலும் அஞ்சுதும்; என்னை எனில் அதனாலே அவர்மேனி வெம்மை உறுவதோர் கூறுபாட்டினை அறிந்து என்றவாறு.

இதனாலும் இன்றியமையாமை இவன் அறிவது பயன்.

9. இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவல் அனைத்திற்கே*
ஏதிலர் என்னுமிவ் வூர். 1129

I will not wink, knowing that if I did, my lover would hide himself; and for this reason, this town says, he is unloving. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: வரைவிடை வைத்துப் பிரிவின்கண் தலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத் தோழி தலைமகனை இயற்பழித்தவழி அவள் இயற்பட மொழிந்தது.

1. 'என்னால்'; 2. 'என் நெஞ்சகத்தே'; 3. 'இருக்கலானே'; 4. 'நின்றேன்' என்பர் பரிப்பெருமாள், 5. தொல். பொருள். மெய். சூ. 22. 6. 'காரிகையாராகவே' என்பது பிரதிபேதம்
* 'அனைத்தற்கே' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

இமைப்பின் கரப்பாக்கு அறிவல் - என் கண் இமைக்குமாயின் உள்ளிருக்கின்ற காதலர் மறைதலை அறிந்து இமையேன்; அனைத்திற்கே ஏதிலர் என்னும் இவ்வூர் - அவ்வளவிற்கு அவரைத் 'துயிலாநோய் செய்தார் அன்பிலர்' என்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர் என்றவாறு.

தன் கருத்து அறியாமைபற்றிப் புலந்து சொல்லுகிறுள் ஆகலின், தோழியை வேறுபடுத்து 'இவ்வூர்' என்றுள். ஒருபொழுதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தார் என்று பழிக்கற்பாலையல்லை என்பதாம்.

மணக்குடவர் (9); பரிப்பெருமாள் (9): கண் இமைக்குமாயின், அவரொளிக்குமது யான் அறிவேன்; அவ்வொளித்தற்கு[1] அவரை நமக்கு ஏதிலர் என்று சொல்லுமிவ்வூர்[2]; அதற்காக இமைக்கிலன்[3] என்றவாறு.

இது, கண்துயில் மறுத்தல்[4] என்னும் மெய்ப்பாடு—(மணக்குடவர்).

இஃது, 'உறங்காய் ஆயினது என்? என்று வினவின தோழிக்குக் கூறியது. இது கண்டுயில் மறுத்தல் என்னும் மெய்ப்பாடு —(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (5): கண் இமைத்து உறங்கில் நாயகர் கரப்பர்; யான் அறிவன்; ஊரவர், 'இவள் நித்திரைகொண்டாள் இல்லை, அதனுல் அவர் அயலார்' என்று ஏசுமது என்னையோ என்றவாறு.

காலிங்கர் (6): யான் விழித்த கண் சிறிது இமைப்பின் அப்பொழுது காண்பரிதாகவே, கரந்து உள்ளே நிற்கும் பண்பினை அறிவேன் யான்; அதனுல், அறிந்து இமைத்தற்கு அஞ்சுவேன்; மற்று அத்தன்மைப்பட்டது ஒன்று; [இவ்வாறு அறியாது] அயலார்............என்று கூறுவர் இவ்வூரவர்; என்ன பாவமோ என்றவாறு.

1. 'அவ்வளவு ஒளித்தற்குமாக'; 2. 'சொல்லுவர் ஊரார்'; 3. 'இமைக்கின்றிலேன்' என்பர் பரிப்பெருமாள். 4. தொல். பொருள். மெய். சூ. 22.

10. உவந்துறைவர் உள்ளத்துள் என்றும் இகந்துறைவர்
ஏதிலர் என்னுமிவ் வூர். 1130

He dwelleth lovingly within my bosom and is never away from thence; and yet the village folk declare that he hath abondoned me and call him cruel.

(V. V. S.)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

என்றும் உள்ளத்துள் உவந்து உறைவர்-காதலர் எஞ்ஞான்றும் என் உள்ளத்துள்ளே உவந்து உறையா நிற்பர்; இகந்து உறைவர் ஏதிலர் என்னும் இவ்வூர்-அதனை அறியாது அவரைப் 'பிரிந்துறையாநின்றார் அன்பிலர்' என்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர் என்றவாறு.

'உவந்துறைவர்' என்றதனால் அன்புடைமை கூறினாள். பிரியாமையும் அன்புமுடையாரை இலர் எனப் பழிக்கற்பாலை யல்லை என்பதாம்.

மணக்குடவர் (6): அவர் எனது நெஞ்சத்தே என்றும் மகிழ்ந்து உறையா நிற்பர்; அவரை ஏதிலராய் நீங்கி யுறைவர் என்றே சொல்லாநின்றது இவ்வூர் என்றவாறு.

தலைமகள் வேறுபாடு கண்டு தலைமகனை, 'அன்பிலர்' என்று இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைமகள்[1], 'என்னெஞ்சில் நின்று நீங்கார்' என்று நெஞ்சின்மேல்[2] வைத்துக் கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (6): ஷை; ஷை; வேறுபாடு கண்டு கூறுதல் பின்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும்.

பரிதியார் (8): மனத்திலே நாயகர் அறியாமல் இருக்கையிலே பிரிந்திருப்பர் என்று சொல்லும் இவ்வூர் என்றவாறு.

காலிங்கர் (5): இங்ஙனம் எப்பொழுதும் அவர் தாம் எம்மினும் எம்முடன் உறைதலை மிகவும் விரும்பி எமது உள்ளத்துள்ளே உறைவார்; அஃது யாம் அறிகுவம்; பின்னும் ஓரிடத்து அகன்று உறைவர்; அவர் தாம் அயலார் என்று இங்ஙனம் பட்டாங்கு உணராது பழியுரைப்பார் இவ்வூரவர் என்றவாறு.

———

1. தலைமகள்–இது பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை. 2. 'ஊர்மேல்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

114. நாணுத்துறவுரைத்தல்

பரிமேலழகர் : அஃதாவது சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்ருனுய தலைமகன் தோழிக்குத் தன் நாண்துறவு உரைத்தலும், அறத்தொடு நிற்பிக்கலுற்ற தலைமகள் அவட்குத் தன் நாண்துறவு உரைத்தலுமாம். இது, காதன் மிக்குழி நிகழ்வதாகலின், காதற்சிறப்புரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : நாணுத்துறவுரைத்தலாவது, தலைமகன் தனது நாணின்மையைத் தோழிக்குக் கூறுதலும் தலைமகளது நாணம் நீங்கினமையைத் தோழி தலைமகற்குக் கூறுதலுமாம். காதல் மிக்கார்க்கு நாணம் இல்லை என்பதனுல் அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

பரிப்பெருமாள் : நாணுத்துறவுரைத்தலாவது, நாண நீங்கினமை தோழிக்குக் கூறுதலும், தலைமகளது நாண நீங்கினமை தோழி தலைமகற்குக் கூறுதலுமாம். காதல் மிக்கார்க்கு நாணமில்லையாம் என்பதனுன் பின் கூறப்பட்டது.

1. காமம் உழந்து வருந்தினுர்க்[1] கேமம்
மடலல்ல தில்லை வலி. 1131

To them that have been happy in their love and suffer afterwards, no remedy is so effective as mounting the stem (of the palm). (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்ருனுய தலைமகன் சொல்லியது.

காமம் உழந்து வருந்தினுர்க்கு - அரியராய மகளிரோடு காமத்தை அனுபவித்துப் பின் அது பெருது துன்புற்ற ஆடவர்க்கு; ஏமம் மடல் அல்லது வலி இல்லை - பண்டும் ஏமமாய் வருகின்ற மடலல்லது இனி எனக்கு வலியாவதில்லை என்றவாறு.

ஏமமாதல் - அத்துன்பநீங்கும்வகை அவ்வனுபவத்தினைக் கொடுத்தல். வலி: ஆகுபெயர். பண்டும் ஆடவராயினுர் இன்பமெய்திவருகின்றவாறு நிற்க, நின்னை அதற்

1. 'வருந்துவார்க்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

குத் துணையென்று கருதிக் கொள்ளேனே முயன்ற யான் இது பொழுது அல்லாமையை அறிந்தேனாகலான் இனி யானும் அவ்வாற்றான் அதனை எய்துவல் என்பது கருத்து.

மணக்குடவர் (1) ; பரிப்பெருமாள் (1): காமம் காரணமாக முயன்று வருந்தினார்க்கு ஏமமாவது மடல் ஏறுவது[1] அல்லது மற்றும் [2] வலியில்லை என்றவாறு.

இது தலைமகனைத் [3] தோழி சேட்படுத்தியவிடத்து, 'மடலேறுவேன்' என்று தலைமகன் கூறியது.

பரிதியார் (1): மதத்தினாலே துயரமுற்று வருந்தினார்க்குச் சத்துவமாவது மடலல்லது வலியில்லை என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): தாம் கருதிய இன்பம் கையுறாமையால் காமநோய் உழந்து மற்று அதனாலே தமது பெருநாணினைக் கைவிட்டுப் பெரிதும் வருந்துவார் யாவர்; மற்று அவர்க்கு இனி மேவுறுதி யாதோ எனின் மன்றத்துப் போந்து மடல் ஊர்தலே யல்லது பிறிது இல்லை என்று தன் கையுறை வாங்காத தோழிக்குத் தலைமகன் மடல் ஏற்று உலகின்மேல் வைத்து உணர்த்தினான் என்பது பொருள் என்றவாறு.

2. நோனா உடம்பும் உயிரும் மடலேறும்
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. 1132

Unable to endure the pang, my body and my soul defy disgrace and think of mounting the stem.

(*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: நாணுடைய நுமக்கு அது முடியாதென மடல்விலக்கலுற்றாட்குச் சொல்லியது.

நோனா உடம்பும் உயிரும் மடல் ஏறும் - அவ்வருத்தத்தினைப்பொறாத உடம்பும் உயிரும் அதற்கு ஏமமாய மடன்மாவினை ஊரக் கருதாநின்றன; நாணினை நீக்கி நிறுத்து - அதனை விலக்குவதாய நாணினை அகற்றி என்றவாறு.

'வருந்தினார்க்கு' என மேல்வந்தமையின் செயப்படுபொருள் ஈண்டுக் கூறாராயினார். மடல்: ஆகுபெயர். 'நீக்கி

1. 'எடுக்குமது'; 2. 'மற்ற'; 3 'இஃது இரந்துபின்னின்ற தலைமகனைத்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

நிறுத்து' என்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. அறிவு நிறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி முதலிய முன்னே நீங்கவும் நாண் நீங் காது நின்றது, அதுவும் இதுபொழுது நீங்கிற்று என்பான். 'உடம்பும் உயிரும்' என்றான். அவைதாம் தம்முள் நீங்காமற் பொருட்டு 'மடலேறும்' என்றது அவள் தன் ஆற்றுமை அறிந்து கடிதிற் குறைநேர்தல் நோக்கி.

மணக்குடவர் (2); பரிப்பெருமாள் (2): பொறுத்தலில்லாத உடம்பும் உயிரும் மடலேறும், நாணினை நீக்கி நின்று[1] என்றவாறு.

இஃது, உடம்போடு உயிரும் மடலேறுமெனத் தலை மகன் கூறியது— (மணக்குடவர்).

இஃது, 'நீர் கூறிய மடலேறு நாணமுடையார்க்குக் கூடுமோ! என்ற தோழிக்கு, 'நாணினை நீக்கி உடம்பும் உயி ரும் மடலேறும்' என்று தலைமகன் கூறியது- (பரிப்பெருமாள்),

பரிதியார் (10): யாமுற்ற காமநோய் பொறுக்கலா வுடம்பும் உயிரும் மடலேறலாயிருந்தது; முன்னின்ற நாணி னையும் எடுத்தெறிந்து இதிலே வலிபெறுகின்றது என்று உரைத்தான் தலைமகன் என்றவாறு.

காலிங்கர் (4): யான் உற்ற காமநோய் பொறுக்கலா உடம்பும் உயிரும் முன்னின்ற நாணினையும் எடுத்து எறிந்து இங்ஙனம் மடலேறுமாயிருந்தது; இனி என்னை செயற் பாலது என்று பின்னும் இதனையே வலிபெறுத்து உரைத் தான் தலைமகன் என்றவாறு.

3. நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன் இன்றுடையேன்
காமுற்றார் ஏறும் மடல். 1133

Reserve and dignified manliness once I had; but today I possess the *Madal* which the helpless love-sick resort to (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: நாணேயன்றி நல்லாண்மையும் உடை மையின் முடியாது என்றாட்குச் சொல்லியது.

நாணொடு நல்லாண்மை பண்டு உடையேன் - நாணும் மிக்க ஆண்டகைமையும் யான் பண்டு உடையேன்; காமுற்

1 'நிறுத்தி' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

ருர் ஏறும் மடல் இன்று உடையேன் - அவை காமத்தால் நீங்குதலான், அக்காமமிக்கார் ஏறும் மடலினை இன்று உடையேன் என்றவாறு.

நாண் - இழிவாயின செய்தற்கண் விலக்குவது. ஆண்மை-ஒன்றற்கும் தளராதுநிற்றல். அவை பண்டுள்ளன, இன்றுள்ளது இதுவேயாகலிற் கடிதின்முடியும் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (3) : நாணமிக்க நிலைமையும் சிறந்த ஆண்மையும் யான் பண்டுடையேன்; காமமிக்கார் ஏறும் மடலினை இன்றுடையேனுனேன் என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (3) : ஷை; மேற்கூறிய சொற்கேட்டு, 'நீர் உலகத்துப் பன்மக்களோடு ஒப்பார் ஒருவரன்றே; நாணமும் ஆண்மையும் இயல்பாக உடையீர்; ஆதலான் நுமக்கு இது கூடாது' என்ற தோழிக்கு, 'இவை இரண்டும் இப்பொழுது இல்லேன்' என்று தலைமகன் கூறியது.

பரிதியார் (5) : நாணமும் நல்லாண்மையும் எமக்குப் பண்டு துணையாயிருந்தன; இன்றுஇப்பேதை தந்த ஆசையினுலே மடலே துணையானது என்றவாறு.

காலிங்கர் (6) : நாணெடு நல்லாண்மைப்பாடு என்னும் இவை இரண்டுமாய் யான் பண்டு உடையேன்; அதனுல் என்னை பயன் ? அவை விடுத்து இன்று உடையேனுவேன்; யாதினை எனில் இவ்வுலகத்துக் காமுற்ருர் ஏறும் மடலினை என்றவாறு.

4. காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே நாணெடு
நல்லாண்மை என்னும் புணை. 1134

The raft of modesty and manliness is, alas, carried off by the strong current of lust. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : 'நாணும் நல்லாண்மையும் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாகலின் அதனுல் அவை நீங்குவனவல்ல' என்ருட்குச் சொல்லியது.

நாணெடு நல்லாண்மை என்னும் புணை - யான் தன்னைக் கடத்தற்குக்கொண்ட நாணும் நல்லாண்மையுமாகிய புணை

களை; காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே - என்னிற் பிரித்துக் காம மாகிய கடிய புனல் கொண்டுபோகாநின்றது என்றவாறு.

அது செய்யமாட்டாத ஏனைப்புனலின் நீக்குதற்குக் 'கடும்புனல்' என்முன். இப்புனற்கு அவை புணையாகா, அதனுன் அவை நீங்கும் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (9) : ... ...

பரிப்பெருமாள் (4) : நாணமும் ஆண்மையும் ஆகிய புணைதனைக் காமமாகிய பெரும்புனல் ஈர்த்தது என்றவாறு.

'நினக்கு ஆண்மையும் நாணமும் இப்பொழுதுயாண்டுப் போயின' என்ற தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியது.

பரிதியார் (9) : ... ...

காலிங்கர் (8) : நாணும் ஆண்மைப்பாடு என்னும் பெருமிதமும் இவை இரண்டும் கொண்டு இக்காமம் என்னும் கடுவாற்றுப்[1] பெருவெள்ளத்தை நீந்த முயன்றேனுக்கு அதனையும் தள்ளித் தான் மேற்பட்டுச் செல்லுமாயிருந்தது; இனி என்னை மற்று ஆவது என்று இங்ஙனம் தோழி கேட்பத் தலைமகன் சொல்லினுன் என்பது பொருள் என்றவாறு.

5. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு
மாலை உழக்கும் துயர். 1135

The maiden wearing curved armlets like garlands gave me the palm-horse and the pangs of evening.

(*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : 'இவ்வாற்ருமையும் மடலும் நுமக்கு எவ்வாறு வந்தன' என்ருட்குச் சொல்லியது.

மாலை உழக்கும் துயர் மடலொடு - மாலைப்பொழுதின்கண் அனுபவிக்கும் துயரினையும் அதற்கு மருந்தாய மடலினையும் முன் அறியேன்; தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் - இதுபொழுது எனக்கு மாலைபோலத் தொடர்ந்த சிறுவளையினையுடையாள் தந்தாள் என்றவாறு.

1. 'கடுவரத்துப்' என்றும் பிரதிபேதம்.

காமம் ஏனைப்பொழுதுகளினும் உளதேனும் மாலைக்கண் மலர்தல் உடைமையின் 'மாலையுழக்கும் துயர்' என்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்த தாகலின் அவ்விழிவும் அவளால் தரப்பட்டது என்றும், அவள் தான் நீ கூறியதே கூறும் இளமையள் என்பது தோன்றத் 'தொடலைக் குறுந்தொடி' என்றும் கூறினான். அப்பெயர், உவமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. இவை அவள் தந்தன வாகலின், நின்னால் நீங்கும் என்பது கருத்து.

மணக்குடவர் (6); பரிப்பெருமாள் (8): மாலைபோலச் செய்யப்பட்ட சிறுவளையினை யுடையாள் மடலோடேகூட மாலைக்காலத்து உறுந்துயரினைத் தந்தாள் என்றவாறு.

தொடலை யென்பதற்குச் சோர்ந்த[1] வளை யெனினும் அமையும். குறுந்தொடி - பிள்ளைப்பணி. இவை ஏழும்[2] தலைமகன் கூற்று — (மணக்குடவர்).

தொடலை என்பதனைச் சேர்ந்த வளை எனினும் அமையும். குறுந்தொடி - பிள்ளைப்பணி; அதனானே இளையள் என்பது சொன்னானாம். தலைமகன் ஆற்றாமைகண்டு, 'நின்னால் காதலிக்கப்பட்டாள் இவ்வாயத்துள் யாவள்?' என்ற தோழிக்கு, 'இத்தன்மையாள்' என்று தலைமகன் கூறியது. வளையுடையார் பலருங் கூடநிற்றலின் மாலைபோலச் செய்த வளையினையுடையாள் என்று விசேடித்துக் கூறப்பட்டது. இவை எட்டும் தலைமகன் கூற்று— (பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (3): விளையாடலாகிய பேதை தந்தாள் மடலும் மா துயரமும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (9): மாலையும் சிறுதொடியும் உடைய இம் மாதராள் எமக்குத் தந்தாளே; இனி அஃது யாதோ எனின், மடலோடுகூட இற்றை மாலைப்பொழுதின்கண் யாம் உழப்பதோர் துயரினை என்றவாறு.

6. மடலூர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.　　1136

I will think of mounting the palm-horse even at midnight. My eyes don't surely go to sleep, ever thinking of that innocent maiden. (*M. S P.*)

---

1. சேர்ந்த' என்றும் பாடம். 2. ஏழு' எங்ஙனம் என்று தெரியவில்லை.

பரிமேலழகர் : மடலூரும் பொழுது இற்றைக்கும் கழிந்த தென்றாட்குச் சொல்லியது.

பேதைக்கு என் கண் படல் ஒல்லா-நின் பேதை காரணமாக என்கண்கள் ஒருகாலும் துயிறலைப் பொருந்தா; யாமத்தும் மன்ற மடல்ஊர்தல் உள்ளுவேன்- அதனால் எல்லாரும் துயிலும் இடையாமத்தும் யான் இருந்து மடலூர்தலையே கருதாநிற்பேன் என்றவாறு.

பேதை என்பது பருவம் பற்றி அன்று; மடமை பற்றி. இனிக் குறை முடிப்பது நாளையென வேண்டா என்பதாம்.

மணக்குடவர் (5) ; பரிப்பெருமாள் (6) : பேதைபொருட்டு என்கண்[1] உறங்குதலை இசையாது[2]; ஆதலானே, மடலூர்தலை ஒருதலையாக யாமத்தினும் நினைப்பேன் என்றவாறு.

இது, 'மடலேறுவது நாளையன்றே; இராவுறக்கத்திலே மறந்து விடுகின்றீர்' என்ற தோழிக்கு, 'என்கண் உறங்காது[3] ; ஆதலான், மறவேன்' என்று தலைமகன் கூறியது.

பரிதியார் (2) : மடலூர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் என்னை மயல் செய்து கூடாமல்போன பேதைக்கு என்கண் என்றவாறு.

காலிங்கர் (5) : இன்று யான் மடலூர்தலைச் சென்ற நள்ளிருள் யாமத்துங்கூடக் கருதுவேன் ; மற்று என்னை காரணம் எனின் என்னுயிராகிய அப்பேதை பொருட்டுக் கழிந்த யாமம் எல்லாம் என்கண் படல் ஒல்லா ஆகலான் என்றவாறு.

7. கடலன்ன காமம் உழந்தும் மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில். 1137

Nothing is more sublime than the self-restraint of the woman who would not ride the palm-stalk even when the passion of her heart is deep as the ocean.

(*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : பேதைக்கு என்கண் படலொல்லா என்பது பற்றி 'அறிவிலராய மகளிரினும் அஃதுடையராய ஆடவரன்றே ஆற்றற்பாலர்' என்றாட்குச் சொல்லியது.

---

1. 'கண்கள்' ; 2. 'இசையா' ; 3. 'உறங்கா' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

கடல் அன்னகாமம் உழந்தும் மடல் ஏருப் பெண்ணின்-கடல்போலக் கரையற்ற காமநோயினை அனுபவித்தும் மடலூர்தலைச் செய்யாது ஆற்றியிருக்கும் பெண் பிறப்புப்போல; பெருந்தக்கது இல் - மிக்க தகுதியினையுடைய பிறப்பு உலகத்து இல்லை என்றவாறு.

பிறப்புவிசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கு இல்லையாகாநின்றது, நீ அஃது அறிகின்றிலை என்பதாம். இத்துணையுந் தலைமகன் கூற்று; மேல் தலைமகள் கூற்று.

மணக்குடவர் (7); பரிப்பெருமாள் (9): கடலையொத்த காமநோயாலே வருந்தியும், மடலேற நினையாத பெண்பிறப்புப் போல மேம்பட்டது இல்லை என்றவாறு.

இது 'நும்மாற் காதலிக்கப்பட்டாள் தனக்கும் இவ்வருத்தம் ஒக்கும்; பெண்டிர்க்கு இப்பெண்மையான்[1] மடலேருததே குறை'யென்று தலைமகன் ஆற்ருமை நீங்குதற்பொருட்டுத் தோழி கூறியது.

பரிதியார் (6): கடலொத்த காமசமுத்திரத்தில் வீழ்ந்து மடல் என்னும் கப்பல்கொண்டு ஏறினும் ஏறவொண்ணுது; ஆதலால் ஆசைக்கடல் போலக் கடலும் பெருமையும்இல்லை என்றவாறு.

காலிங்கர் (10): கடல் போலும் காமத்தை உழந்தேயும் பின்னும் பெண்டிர் மடலேறல் பெரிதும் இன்றே; அதனுல் அங்ஙனம் இம்மடல் ஏற்றந்தராப் பெண்மை பெருந்தகுதி உடையது; பிறிது ஒன்றும் இல்லை என்றவாறு.

எனவே இனி, 'யான் மடல் ஏறல் திண்ணிது' என்ருன், இவள் விலக்குதல் காரணமாக என்றவாறு.

இனித் தலைமகன் இங்ஙனம் மடலேற்று உணர்த்திய பின்னரே தலைமகளை நீ புறத்துப் போய் விளையாடுதல் பொருள் அன்று; இனிப் பிறர் மகட்பேசற் பருவம் வந்தது போலும் என்று யாய் இற்செறிக்கவும் கூடும் என்று இவ்வலரினைத் தோழிக்கு எடுத்துரைத்தான் இவளிற் நீரும் இதுவெனக் கருதி என்பதனுல் மற்று இதன் பின்னரே அதனை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

1. 'இயல்பு இன்மையான்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

8. நிறைஅரியர்* மன்னளியர் என்னாது** காமம்
மறைஇறந்து மன்று படும். 1138

Love without considering that women have self-control and are, therefore, deserving of mercy, leaps over concealment and betrays (itself) to the public.

(*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : காப்புச் சிறைமிக்குக் காமம் பெருகியவழிச் சொல்லியது.

நிறை அரியர் (என்னாது) - இவர் நிறையால் நாம் மீதூர்தற்கு அரியரென்று அஞ்சுதல் செய்யாது; மன் அளியர் என்னாது-மிகவும் அளிக்கத்தக்காரென்று இரங்குதல் செய்யாது; காமம் மறை இறந்து மன்றுபடும் - மகளிர்காமமும் அவர் மறைத்தலைக் கடந்து மன்றின்கண்ணே வெளிப்படுவதாயிருந்தது என்றவாறு.

'என்னாது' என்பது முன்னுங்கூட்டி மகளிர் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. எச்ச உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. 'மன்று' என்பது தந்தை தன்னையரை நோக்கி, உலகத்துப் பெண்பாலார் காமத்தியல்பு கூறுவாள் போன்று, தன் காமம் பெருகியவாறும், இனி அறத்தொடுநிற்றல் வேண்டும் என்பதும் குறிப்பால் கூறியவாறாயிற்று.

மணக்குடவர் (8) ; பரிப்பெருமாள் (10) : நிறையிலர், மிக[1] அளிக்கத்தக்கார் என்னாது என் காமம் ஆனது[4] மறைத்தலைக் கடத்தலுமன்றி[2] மன்றின்கண் படரா[3] நின்றது என்றவாறு.

இஃது, 'அம்பலும் அலரும் ஆகா' என்று தோழி பகற்குறி மறுத்தது.

பரிதியார் (7): செங்கோல் அறியாது அரசின் கொடுமை அறியாது வங்கிஷம் அறியாது உயிர் பாராது இவள் கொடுத்த மடல் மன்று படும் என்றவாறு.

* 'நிறையரிது' என்பது காலிங்கர் பாடம். ** 'என்னுதென்' என்பது மணக்குடவர் பாடம். 1. 'நனி'; 2. 'கடந்து'; 3, 'படா' என்பர் பரிப்பெருமாள். 4. என், ஆனது-இவை பரிப்பெருமாள்உரையில் இல்லை

காலிங்கர் (2) : அறிவு நிறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி என்னும் நாற்பெருங் குணத்துள்ளும் நிறை என்கின்றது ஒருவன் தான் தன்னைச் சமைத்துக் கொள்ளும் வன்மையுடைமை யாதலால் மற்று அதன் இறப்பானது சாலப் பெறுதற்கு அரிதாயுள்ளதென்று ; மிகவும் அதனுல் அளிக்கத் தக்கார் ; இவரை நாம் எளிமைப்படுத்தலாகாது என்றது என்வயிற் காமமானது என்னையும் கொண்டு அங்குப்பட்ட களவியலைக் கடந்து சென்று யாவரும் அறிய மன்றத்து வெளிப்படும் ஆயின் யான் செயற்பாலது என்னை எனத் தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது என்றவாறு.

9. அறிகிலார்[1] எல்லாரும் என்றேஎன் காமம்
மறுகின் மறுகும் மருண்டு. 1139

My lust, feeling that it is not known by all, reels confused in the streets (of this town). (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

எல்லாரும் அறிகிலார் என்று - யான் முன் அடங்கி நிற்றலான் எல்லாரும் என்னை அறிதலிலர் இனி அவ்வாறு நில்லாது யானே வெளிப்பட்டு அறிவிப்பல் என்று கருதி; என்காமம் மறுகில் மருண்டு மறுகும் - என்காமம் இவ்வூர் மறுகின்கண்ணே மயங்கிச் சுழலாநின்றது என்றவாறு.

மயங்குதல் - அம்பலாதல். மறுகுதல்-அலராதல். அம்பலும் அலருமாயிற்று; இனி-அறத்தொடு நிற்றல்வேண்டும் என்பதாம். [2]அறிவிலார் என்பதூஉம் பாடம்.

மணக்குடவர் (4); பரிப்பெருமாள் (5) : என்னை யொழிந்த எல்லாரும் அறிவிலர் என்றே சொல்லி, என் காமமானது தலை மயங்கி மறுகின்கண்ணே வெளிப்படச்[3] சுழலா நின்றது என்றவாறு.

சுழல்தல் -இவ்வாறு சொல்லித் திரிதல்-(மணக்குடவர்).

சுழலுதல் - இவ்வாறு சொல்லிச் சாற்றித்திரிதல். 'நீர் அறிவுடையீர் ஆகலான் மடலேறுதல் கூடாது; இஃது அறி

1 'அறிவில்லார்' என்பது காலிங்கர் பாடம்; 2. 'அறிவிலார்' என்பது மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள் பாடம். 3 'வெளிப்பட்டுச்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

வுடையார் செயலின்மையான்' என்ற தோழிக்கு, 'என்னைப் போல மடலேறக் கருதாதாரே அறிவிலாதார்; யான் அறிவுடையேன்' என்று தலைமகன் கூறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (8): எல்லோரும் அறிவிலாதார் என் காமத் துயரை அறியாது போனர்கள் என்று வீதிதோறும் மறுகும் என்மயல் என்றவாறு.

காலிங்கர் (3): இங்கு யான் உறு துயரினைக் கண்டும் உணர்ந்தும் இனி மற்று இது தீர்ப்போம் யாம் என்னும் அறிவில்லாதாராய் இருந்தார் இத் தலைக்கண் எல்லாரும் என்று கொண்டே இங்கு யானுற்ற காம நோயானது ஒரு மன்றத்து உரைத்தலுமன்றிப் பின்னும் மறுகுதொறும் தடுமாறும் போலும் மாலுற்று என்றவாறு.

10. யாம்கண்ணிற் காண நகுப[1] அறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு. 1140

Fools laugh at me before my very eyes; for they have not felt all the pangs that I have felt.(...)

பரிமேலழகர்: செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றுவைத்து 'யான் நிற்குமாறு என்னை' என்று நகையாடிய தோழியொடு புலந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

யாம் கண்ணின்காண அறிவில்லார் நகுப-யாம் கேட்குமாறுமன்றிக் கண்ணால் காணுமாறு எம்மை அறிவிலார் நகாநின்றார்; யாம் பட்ட தாம் படாவாறு - அவர் அங்ஙனம் செய்கின்றது யாம் உற்ற நோய்கள் தாம் உறாமையான் என்றவாறு.

'கண்ணின்' என்றது, முன்கண்டறியாமை உணரநின்றது, அறத்தொடு நின்றமை அறியாது வரைவு மாட்சிமைப்படுகின்றிலள் எனப் புலக்கின்றாளாகலின், ஏதிலாளாக்கிக் கூறினாள். இது நகாநின்று சேட்படுக்குந்தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியதாங்கால், அதிகாரத்திற்கு ஏலாமை அறிக.

---

1. 'நகுவர்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

மணக்குடவர் (10) : ... ...

பரிப்பெருமாள் (7) : யாம் கண்ணுல் காணும்வகை எதிரே நின்று அறிவில்லாதார் நகா நின்ருர், யான் பட்ட துன்பம் தாம் படாமையான் என்றவாறு.

'யாமத்து மறவேன்' என்ற தலைமகனை நோக்கி நகை செய்த தோழிக்கு, 'எமக்கு உண்டாகிய நோய் தமக்கும் உண்டாயினு ரல்லரே' என்று தலைமகன் வெகுண்டு சொல்லியது.

பரிதியார் (4) : யாம் கொண்ட காதலைக் கண்டு சிரிப்பார்; யாம் பட்டபாடு தாம் படாமையால் என்றவாறு.

காலிங்கர் (7) : இவ்விடர் உற்ருேம் நாமாகவே இகழ்ச்சி எம் கருத்துள் அறிதலே அன்றிக் கண்ணினுனும் காணுமாறு நகுவர் இவ்வறிவில்லாதார்; இதற்குக் காரணம் யாதென அறிந்தேன்; ஈங்கு யாம் பட்ட இடர் அனைத்தும் தாம் படாமையால் தமக்குத் தெரியாது அன்றே ஆதலால் என்றவாறு.

---

115. அலரறிவுறுத்தல்

பரிமேலழகர் : அஃதாவது களவொழுக்கம் வேண்டிய தலைமகன் பிறர் கூறுகின்ற அலர் தனக்கு ஆகின்றவாற்றைத் தோழிக்கு அறிவுறுத்தலும், வரைவாக உடன்போக்காக ஒன்றுவேண்டிய தலைமகளும் தோழியும் அவ்வலரை அவன் றனக்கு அறிவுறுத்தலுமாம். இது, நாணுத்துறந்தவழி நிகழ்வதாகலான், நாணுத்துறவுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்; பரிப்பெருமாள் : அலரறிவுறுத்தலாவது, இவ்வாறு ஒழுகும் ஒழுக்கத்தினுல் வந்த அலரைத் தலைமகள் தோழிக்கு அறிவித்தலும் தோழி தலைமகட்கும் தலைமகற்கும் அறிவித்தலுமாம். நாணுத்துறவுரைத்து இரவுக்குறி ஒழுகா நின்ற தலைமகனுக்குத் தோழி அம்பலும் அலரும் ஆகா நின்றன என்று அறிவித்தலான், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

1. அலரெழ ஆருயிர் நிற்கும் அதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால். 1141

Dear life lasts on account of this rumour, and many do not know this, by good luck. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : அல்ல குறிப்பட்ட பிற்றை ஞான்று வந்த தலைமகனைத் தோழி அலர் கூறி வரைவுகடாய வழி அவன் சொல்லியது.

அலர் எழ ஆருயிர் நிற்கும் - (மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு) ஊரின்கண் அலராயெழுதலான் அவளைப் பெருது வருந்தும் என் அரிய உயிர் பெற்றது போன்று நிலை பெறும்; அதனைப் பாக்கியத்தால் பலர் அறியார் - அந்நிலை பேற்றைத் தெய்வத்தால் யானே அறிவதல்லது கூறுகின்ற பலரும் அறியார் என்றவாறு.

அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைமகளை எய்தப்பெருத வருத்த மெல்லாம் தோன்ற 'அரியஉயிர்' என்றும், அங்ஙனம் அரியாளை எளியளாக்கி எடுக்கின்றமையின், அஃது அவ் ஆருயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாக நின்றது என்பான், 'அலரெழ ஆருயிர் நிற்கும்' என்றும், பற்றுக்கோடாதலை அவ்வேதிலார் அறியில் தூற்ருதொழிவர், ஒழியவே ஆருயிர் போம் ஆகலான் அவரறியா தொழிகின்றது தெய்வத்தால் என்றும் கூறினன். முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது.

மணக்குடவர் (10) : நமது புணர்ச்சியால் வந்த[1] அலர் எழுதலினனே அவளது ஆருயிர் நிற்கும்; அவ்வாறு உயிர் நிற்றலை எங்கள் புண்ணியத்தாலே பலர் அறியாராயினர்; அறிவராயின், எமக்கு[2] ஏதிலராய் அலர்தூற்றுவார் இவள் இறந்துபடவேண்டும் என்று தூற்ருர் என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (10) : ஷை; நொதுமலர் வரைய வந்துழி இறந்துபடுவாளாயினள்; ஆயிடை இவ்வலர் எழுதலினனே இனிப் பிறர்க்குக் கொடார் என்று அவள் உயிர் நீங்காதாயிற்று என நொதுமலர் வரையவந்தமை தோழி தலைமகற்குக் கூறியது.

---

1. 'வந்து'; 2. 'எனக்கு' என்பர் பரிப்பெருமாள்

இத்துணையும் களவு.[1]

பரிதியார் (1): அலர் எழ ஆருயிர் நிற்கும் தயவாகிய இந்தப் பாக்கியத்தை ஒருவரும் அறியார்கள் என்றவாறு.

காலிங்கர் (10): இவ்வகை அலர் தோன்றவே என் ஆருயிர் நிற்கும்; அங்ஙனம் ஆதலைப் பலரும் அறியாதே அலரினைக் கூறுகின்றார் என் பாக்கியத்தால் என்றவாறு.

2. மலரன்ன கண்ணாள் அருமை அறியா
தலர்எமக் கீந்ததிவ்* வூர். 1142

The village has helped me with its gossip; it knows not how hard it is to win this maiden whose eyes are like flowers. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

மலர் அன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது - மலர் போலும் கண்ணை யுடையாளது எய்தற்கருமை அறியாது; இவ்வூர் அலர் எமக்கு ஈந்தது-இவ்வூர் அவளை எளியளாக்கி அவளோடு அலர்கூறலை எமக்கு உபகரித்தது என்றவாறு.

அருமை அல்லகுறிப்பாட்டானும் இடையீடுகளானும் ஆயது. 'ஈந்தது' என்றான், தனக்குப் பற்றுக்கோடாகலின். அலர் கூறுவாரை அவர்செய்த உதவிபற்றி 'இவ்வூர்' என்றான்.

மணக்குடவர் (5): பூவொத்த கண்ணாளது இற்பிறப்பின் அருமையை அறியாதே, இவ்வூரவர் எங்கட்கு அலரைத் தந்தார் என்றவாறு.

எளியாரைச் சொல்லுமாறுபோலச் சொல்லாநின்றார் என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (5): ஷை; ஷை; தமது புணர்ச்சி அலரா யிற்றென்று தோழி கூறியது.

---

*1. இக்குறட்குரிய மணக்குடவர் உரையிறுதியில் ஒரு பிரதியில் 'களவியல் முற்றிற்று' என்ற குறிப்புளது. * 'கீத்ததிவ்' என்பது காலிங்கர் பாடம்*

பரிதியார் (4): செங்கழுநீர் மலர் போலும் கண்ணுளின் அருமை அறியாமல் அலரை ஈந்தது இந்த ஊர் என்றவாறு.

காலிங்கர் (8): நெஞ்சே! மலரை ஒத்த கண்ணை உடையாளாகிய நங்காதலியது அருமை சிறிதும் அறியாதே அலருரையை மிகச் சொல்லித் தீருகின்றது இவ்வூர் என்றவாறு.

3. உருஅதோ ஊரறிந்த கௌவை அதனைப்
பெருஅது பெற்றன்ன நீர்த்து. 1143

Is the gossip of the village (about our love) a thing that does not suit me? It makes me feel as if I have what I have not. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

ஊர் அறிந்த கௌவை உருதோ - எங்கட்குக் கூட்டமுண்மை இவ்வூர் அறிதலான் விளைந்த அலர் எனக்கு உறுவதொன்றன்றோ; அதனைப் பெருது பெற்று அன்ன நீர்த்து - அதுகேட்ட என்மனம் அக்கூட்டத்தைப் பெரு திருந்தே பெற்ருற்போலும் நீர்மையையுடைத்து ஆகலான் என்றவாறு.

பெற்றன்ன நீர்மை - பெற்றவழி உளதாம் இன்பம்போலும் இன்பமுடைமை. 'நீர்த்து' என்பதற்கேற்ற மனம் என்னும் வினைமுதல் வருவிக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் (7): ஊரறிந்த அலர் வருவதொன்றன்ருே?[1] அவ்வலரைத் தீதாகக் கொள்ளாது, பெருததொன்றைப் பெற்ருலொத்த நீர்மைத்தாகக் கொள்ளல் வேண்டும்[2] என்றவாறு,

இஃது அலரறிவுறுத்த தோழிக்கு, 'அவ்வலரினுன் என்றும் தமராவார்[3] உடன்படுவர்' என்று தலைமகன் கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (7): ஷை; ஷை; இதுவும் ஒரு கூற்று; மேல தனேடு இயைபு இன்று.

1. 'உறுவது ஒன்றே'; 2. 'கொள்ளப்படும்' 3. 'தமர் வரைவு' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிதியார் (3): ஊரெங்கும் அறிந்த கவ்வை உண்டாகில் காம இன்பத்தைப் பெருமல் பெற்றதற்கு ஒக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (5): நெஞ்சே! நமக்குச் சால உறுவது ஒன்று அன்றே, ஊர் அறிந்து உரைத்த கவ்வையானது; அதனை அவர் அறியாது நம்மை நிறையழித்தற்கு முன்னம் பெருதது ஓர் உபாயம் பெற்ருலொத்த நீர்மையை உடைத்து இவ்வூர் என்றவாறு.

4. கவ்வையால் கவ்விது* காமம் அது இன்றேல்
தவ்வென்னும் தன்மை இழந்து. 1144

The rumours set afloat have heightened my love; but for these it might lose its sweetness and wither away. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

காமம் கவ்வையால் கவ்விது - என் காமம் இவ்வூர் எடுக்கின்ற அலரானே அலர்தலையுடைத்தாயிற்று; அது இன்றேல் தன்மை இழந்து தவ் என்னும் - அவ்வலர் இல்லையாயின் தன் இயல்பு இழந்து சுருங்கும் என்றவாறு.

அலர்தல் - மேன்மேன் மிகுதல். செவ்வையுடையதனைச் செவ்விது என்ருற்போலக் கவ்வையுடையதனைக் 'கவ்விது' என்ருர். இயல்பு - இன்பம் பயத்தல். 'தவ்வென்னும்' என்பது குறிப்புமொழி; "நூல்கால் யாத்த மாலை வெண்குடை, தவ்வென் றசைஇத் தாழ்துளி மறைப்ப"[1] என்புழியும் அது.

மணக்குடவர் (8): அலரினனே அலர்தலை உடைத்துக் காமம்; அவ் அலர் இல்லையாயின், தனது தன்மை யிழந்து பொலிவழியும் என்றவாறு.

செவ்வை யுடையதனைச் செவ்விது என்ருற்போலக் கவ்வை யுடையதனைக் கவ்விது என்ருர்.

---

* 'கவ்வித்து' என்பது காலிங்கர் பாடம். 1. நெடுநல் வாடை 184, 185 வரிகள்.

பரிப்பெருமாள் (8) : ஷை ; ஷை ; அலர் அறிவுறுத்த தோழிக்கு இவன் கூறுகின்றது புனைந்துரையாகும் என்று நினைத்துப் பின்னும் களவொழுக்கம் வேண்டித் தலைமகன் கூறியது. இதுவும் ஒரு கூற்று; மேலதனோடு இயைபு இன்று.

பரிதியார் (2) : கவ்வை என்னும் வித்தினாலே என் காமம் உறுதி பெற்றது ; இல்லையாயின் உறுதி பெருது என்றவாறு.

காலிங்கர் (3) : நெஞ்சே! பிறர் கூறும் கவ்வையால் கவ்வுண்டது யாம் வேண்டும் காமம்; அதனால், கவ்வை இன்றாயின் சாலத் தவறுபடும், தன் தன்மை இழந்து என்றவாறு.

இதிற் கவ்வித்து என்பது கவ்வியது என்றது ; தவ்வென்னும் என்பது தவறுபடும் என்றது.

5. களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம்
வெளிப்படுந் தோறும் இனிது. 1145

The more one drinks toddy, the more he desires it. So the more the rumour spreads, the sweeter it is to me. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

களித்தொறும் கள் உண்டல் வேட்டற்று - கள்ளுண்பார்க்குக் களிக்குந் தோறும் கள்ளுண்டல் இனிதாமாறு போல; காமம் வெளிப்படுந்தோறும் இனிது - எனக்குக் காமம் அலராந்தோறும் இனிதாகா நின்றது என்றவாறு.

வேட்கப்பட்டற்றால் என்பது 'வேட்டற்றால்' என நின்றது. வேட்கை மிகுதியால் அலரும் இன்பஞ்செய்யா நின்றது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (6) : மயங்குந்தோறும் கள்ளுண்டலை விரும்பினாற்போலக் காமமும் அலராகுந்தோறும் இனிதாகும் என்றவாறு.

இஃது, அலரறிவுறுத்த தோழியை நோக்கி, 'நுமக்குத் துன்பமாயிற்றே இவ்வலர்' என்று வினவிய தலைமகற்குத் தோழி கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (6): ஷை; ஷை; வெளிப்படுந்தோறும் இனிது என்றது விரைந்து வெளிப்படுதல் குறிப்பு.

பரிதியார் (5): கள் உண்டால் களிக்கும், நினைத்தால் களியாது; காமமோ நினைக்குந்தோறும் களிக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (7): உலகத்துக் கள்ளுண்பார்க்குப் பின்னும் பின்னும் அதனை உண்டு மகிழ்தலே வேண்டியிருக்கின்ற அத்தன்மைத்தாக யாம் உற்ற காமமும், நெஞ்சே! பிறர் மாட்டு வெளிப்படுந்தோறும் மிக இனிது எனக்கு; என்ன வியப்போ என்றவாறு.

6. கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. 1146

It was but a single day that I looked on (my lover); but rumour thereof has spread like the seizure of the moon by the serpent. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: இடையீடுகளானும் அல்லகுறியானும் தலைமகனை எய்தப்பெறாத தலைமகள் அவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய் அலரறிவுறீஇ வரைவு கடாயது.

கண்டது ஒருநாள் - யான் காதலரைக் கண்ணுறப் பெற்றது ஒருஞான்றே; அலர் திங்களைப் பாம்புகொண்டற்று - அதனினுய அலர் அவ்வளவிற்றன்றித் திங்களைப் பாம்பு கொண்ட அலர்போன்று உலகெங்கும் பரந்தது என்றவாறு.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்துப் 'பாம்புகொண்டற்று' என்றாள். இருவழியும் மன்னும் உம்மையும்அசைநிலை. காட்சியின்றியும் அலர்பரக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனி ஆகாது, வரைந்து கோடல்வேண்டும் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (1): யான் கண்ணுற்றது ஒரு நாள்[1]; அக்காட்சி திங்களைப் பாம்புகொண்டாற்போல, எல்லாரானும் அறியப்பட்டு அலராகாநின்றது என்றவாறு.

---

1. 'ஞான்று' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிப்பெருமாள் (1) : ஷெ; காப்புக் கைம்மிகப்பட்ட தலைமகள் வேறுபாடு கண்டு செவிலி முதலாயினர் உற்று நோக்கிய குறிப்பைத் தலைமகள் கொண்டு ஒருநாளைக் காட்சியே அலராகாநின்றதென்று தோழிக்குக் கூறியது.

பரிதியார் (7) : ஒருநாள் நாயகரிடத்தில் இன்பங்கண்டது; அது சந்திரனை இராகு தீண்டினதற்கு ஒக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (6) : யாம் எங்காதலியைக் கண்டு இன்புற்றதும் ஒரு நாளே; அதுகொண்டு மற்று எம்மைப் பிறர் உரைக்கின்ற அலரின் மிகுதியது எங்ஙனம் எனின் திங்களைப் பாம்பு கொண்டாற் போலப் பலரும் எடுத்துரைக்கின்ற அத்தன்மைத்து என்றவாறு.

7. ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல்
நீராக நீளுமிந் நோய். 1147

The public talk is the manure. and the reproach of mother is the water, that unite to feed and prolong this anguish. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : வரைவுநீட ஆற்றுளாய தலைமகளைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாதல் அறிந்த தோழி 'ஊரவரலரும் அன்னைசொல்லும் நோக்கி ஆற்றல்வேண்டும்' எனச் சொல்லெடுப்பியவழி அவள் சொல்லியது.

இந்நோய்-இக்காமநோயாகிய பயிர்; ஊரவர் கௌவை எரு ஆக அன்னைசொல் நீர் ஆக நீளும் - இவ்வூரின்மகளிர் எடுக்கின்ற அலர் எருவாக, அதுகேட்டு அன்னை வெகுண்டு சொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் நீராக, வளராநின்றது என்றவாறு.

'ஊரவர்' என்பது தொழிலான் ஆண் ஒழித்து நின்றது. ஏகதேசவுருவகம். சுருங்குதற்கு ஏதுவாவனதாமே விரிதற்கு ஏதுவாகாநின்றன என்பதாம். வரைவானுதல் பயன்.

மணக்குடவர் (2); பரிப்பெருமாள் (2) : ஊரார் எடுத்த அலர் எருவாக, அன்னை சொல்லும் சொற்கள்[1] நீராக,[2] இந்நோய் வளராநின்றது என்றவாறு.

1. 'சொல்'; 2. 'தண்ணீராக' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

இஃது, அலரின் ஆற்ருளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. இவை இரண்டிற்கும் வரைவாஞதல்[1] பயன்.

பரிதியார் (9): ஊரவர் ஏசுஞ்சொல் எருவாகவும் அன்னை வசைமொழி நீராகவும் நீளும் இந்நோய் என்றவாறு.

காலிங்கர் (9): நெஞ்சே! நம்மைத் தான் எய்தப்பெருமையாலுள்ளவாறு அருமை அவள் தனக்கும் ஒக்கும் அன்றே; அதனுல் ஊரவர் உரைக்கும் கவ்வைதானே எருவாகத் தாய் சொல்லும் செறுத்துரையே நீராகக் கொண்டு நெடிது வளரும்போலும் இந்நோயானது இவள் திறத்தும் என்றவாறு.

8. நெய்யால் எரிநுதுப்பேம் என்றற்ருல் கௌவையால்
காமம் நுதுப்பேம் எனல்.　　1148

To say that one could extinguish passion by romour is like extinguishing fire with ghee. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

கௌவையால் காமம் நுதுப்பேம் எனல் - ஏதிலார் எடுக்கின்ற அலரால் நாம் காமத்தை அவித்தும் என்று கருதுதல்; நெய்யால் எரி நுதுப்பேம் என்ற அற்று -நெய்யால் எரியை அவித்தும் என்று கருதுதலோடு ஒக்கும் என்றவாறு.

மூன்றன் உருபுகள் கருவிக்கண் வந்தன. கிளர்தற் காரணமாய அலரால் அவித்தல் கூடாது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (9); பரிப்பெருமாள் (9): எரிகின்ற நெருப்பை நெய்யினுலே அவிப்போமென்று[2] நினைத்தாற் போலும், அலரினுனே காமத்தை அவிப்போமென்று நினைத்தல் என்றவாறு.

இது, தலைமகன்பின்னும் களவொழுக்கம் வேண்டினமை கண்டு தோழி கூறியது.

பரிதியார் (10): நெய்யினுல் எரி அவிப்போம் என்பதற்கு ஒக்கும்; கவ்வையினுலே காமத்தை அவிப்போம் எனல் என்றவாறு.

---

1. 'வரைவு கடாவுதல்'; 2. 'அவீக்க' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

காலிங்கர் (2): பற்றி எரிகின்ற எரியினை நெய்யினைச் சொரிந்து மற்று இதனால் தணிக்கக் கடவேம் என்று கருதிய அத்தன்மைத்து யாதெனில்; யாம் உற்ற காம எரியினைச் சிலர் தமது அலர் உரையால் தணிப்பேம் என நினைக்கின்றது என்றவாறு.

இதில் நுதுத்தல் என்பது அமுக்குதல்; தணித்தல் என்றுமாம்.

9. அலர்நாண* ஒல்வதோ அஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. 1149

My lover who said, 'Be not afraid', has left me to the shame of many. Why, then, should I shrink from scandal. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: வரைவிடைவைத்துப் பிரிவின்கண் ஆற்றுளாய தலைமகள், அவன்வந்து சிறைப்புறத்தானதல் அறிந்து 'அலரஞ்சி ஆற்றல் வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

அஞ்சல் ஓம்பு என்ஞர் பலர் நாண நீத்தக்கடை - தம்மை எதிர்ப்பட்டஞான்று 'நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலோம்பு' என்றவர் தாமே இன்று கண்டார் பலரும் நாணும் வகை நம்மைத் துறந்தபின்; அலர் நாண ஒல்வதோ - நாம் ஏதிலார் கூறும் அலருக்கு நாணக்கூடுமோ? கூடாது என்றவாறு.

'நாண' என்னும் வினையெச்சம் 'ஒல்வது' என்னும் தொழிற்பெயருள் ஒல்லுதற்றொழிலோடு முடிந்தது. கண்டார் நாணு நிலைமையமாய யாம் நாணுதல் யாண்டையது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (3): அலராகும் என்று நாணுதல் இயல்வதோ? அஞ்சுதலைத் தவிர் என்று சொன்னவர் பலரும் நாணுமாறு நம்மை நீங்கின[1] இடத்து என்றவாறு.

பலர் என்றது தோழியும் செவிலியும் முதலாயினரை.

* 'அலர் நாணல்' என்பது மணக்குடவர் பாடம். 1. 'நீக்கின' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிப்பெருமாள் (3): ஷை; ஷை; தலைமகனைக் காணும் பொழுதில் காணுப் பொழுது பெரிது ஆதலால் தான் ஆற்று ளாகிய தலைமகளை நோக்கி நினது ஆற்றுமை அலராகின்றது என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (6): அலர் ஏசும் நாணத்திற்கு நோவதோ, நெஞ்சே அஞ்சாதே இரக்ஷிக்கிருேம் என்று நாயகர் துறந்த விடத்து என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): நெஞ்சே! இனிப் பிறர்கூறும் அலர் உரைக்கு நாணத்தகுவது ஒன்ருே? யாம் தம்மொடு கலந்த ஞான்று நீ அஞ்சவேண்டா; யாம் கடிதாக வரைவோம் என்று சொல்லக் கேட்டவர் தாமே அத்துணையும் உடம்பட் டொழுகப் பெருராய் பலரும் நாணும்படி நம்மைக் கைவிட்ட விடத்து என்றவாறு.

10. தாம்வேண்டின்[1] நல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டும்[2]
கௌவை எடுக்கும்[3] இவ் வூர். 1150

This clamour which I in my heart so much desire, the village rabble hath raised for me; verily my beloved will not refuse it me if I should beg it of him. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: தலைமகன் சிறைப்புறத்தானுகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய் அலரறிவுறீஇ அவன் உடன் போக்கு நயப்பச் சொல்லியது.

யாம் வேண்டும் கௌவை இவ்வூர் எடுக்கும் - உடன் போகற்கு ஏதுவாகல்நோக்கி யாம் பண்டே விரும்புவதாய அலரை இவ்வூர் தானே எடாநின்றது; காதலர்தாம் வேண் டின் நல்குவர்-இனிக் காதலர் தாமும் யாம்வேண்டியக்கால் அதனை இனிதின் நேர்வர், அதனுல் இவ்வலர் நமக்கு நன் ருய் வந்தது என்றவாறு.

எச்சவும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. நங்கட்காதலு டைமையின் மருர் என்பது தோன்றக் 'காதலர்' என்ருள். இவ்விருபது பாட்டும் புணர்தல் நிமித்தம்.

1. 'தாம்வேண்டி'; 2. 'யாம்வேண்டின்'; 3. 'எடுத்தது' என்பன மணக்குடவர் பாடம்.

மணக்குடவர் (4) : யாம் விரும்ப[1] அலரையும்[2] இவ் வூரார் எடுத்தார் ; ஆதலான், இனித் தாங்களே விரும்பிக் கொடுப்பர் நமது காதலர்க்கு[3] என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (4) : ஷ; வரைவெதிர் கொள்ளாது தமர் மறுத்துழி ஆற்ருளாகிய தலைமகட்கு, 'இப்புணர்ச்சியை அயலார் தூற்ரு நின்ருர்; ஆதலால் குரவர் தாமே விரும்பிக் கொடுப்பர்' என்று தோழி தலைமகளை ஆற்றுவித்தது. யாம் வேண்டும் கவ்வை, இவனுக்கு நாம் பெண்டிரானது புறத் தார் அறியவேணும் என்று நினைத்திருந்தவாரும்.

பரிதியார் (8): 'நாயகர் நமக்கு இன்பந்தருவர் ; அந்த இன்பத்தை யாம் கொள்வோமோ' என ஊர் அலர் தூற்றி யது என்றவாறு.

காலிங்கர் (4) : நெஞ்சே! நம்மால் காதலிக்கப்பட்ட காரிகையார் இன்னும் தாமே நல்க வேண்டின் நம்மை நல்குவர் ; ஆதலால், இவர்பெயர் நினைந்து இறந்துபடுதற்கு இயையுமிடத்து அவர் பெயர்கொண்டு யாம் கேட்க விரும் பும் கவ்வை எடுத்து உரையாநின்றது இவ்வூர் ; எனவே தோழியைப் பிறர்போலக் கொண்டு கூறியது பொருள் என்றவாறு.

களவியல் முற்றிற்று

———

1. 'விரும்பும்' ; 2. 'அலரை' ; 3. 'காதலார்க்கு' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

2. கற்பியல்

பரிமேலழகர் : இனிக் கற்புப் பதினெட்டு அதிகாரத்தான் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் பிரிவாற்றுமை கூறுகின்றார்.

காலிங்கர் : தலைமகன் கூற்று முடிந்தது. இனித் தலைமகள் கூற்றுக் கிளவி வருமாறு. இங்ஙனம் இவன் நீங்கிய ஆற்றுமை அவட்கும் ஒக்கும்; ஆகலான், மற்று இதன் பின்னரே அதனை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.*

116. பிரிவாற்றுமை

பரிமேலழகர்: அஃதாவது வரைந்தெய்தியபின் தலைமகன் அறம் பொருள் இன்பங்களின் பொருட்டுச் சேயிடையினும் ஆயிடையினும் தலைமகளைப் பிரிந்து செல்லும்; செல்லுஞான்று அப்பிரிவினை அவள் ஆற்றுளாந்தன்மை. அஃது ஈண்டுப் பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி கூறலும், அவள் தனக்குத் தலைமகள்தானே அவன் குறிப்பான் உணர்ந்து கூறலும், பிரிவுணர்த்தியவழிக் கூறலும், தலைமகன் பிரிந்துழி ஆற்றுவிக்கும் தோழிக்குத் தலைமகள் மறுத்துக் கூறலும் என நால்வகையாற் கூறப்படும்.

மணக்குடவர் : பிரிவாற்றுமையாவது அலரறிவுறுத்தல்பட்த் தலைமகன் தலைமகளை வரைந்துகொண்டு இன்புறுமாயினும், பிரியுங்காலத்து ஆற்றுமை கூறுதல். மேலதனேடு இயைபும் இது. இது முதலாகக் கற்பு என்று கொள்ளப்படும்.

பரிப்பெருமாள் : பிரிவாற்றுமையாவது அலர் அறிவுறுத்தப்பட்ட தலைமகன் தலைமகளை வரைந்து கொண்டதன் பின்பாயினும் வரைவதன் முன்பாயினும் பிரியும் காலத்து ஆற்றுமை. மேலதனேடு இயைபும் இது. இஃது ஈண்டு விசேடித்துக் கூறியது என்னை ? காதற் சிறப்பு உரைத்தலின் தலைமகள் கூறினவும் நாணுத்துறவுரைத்தலின் தலைமகன்

---

* இத்தோற்றுவாய் *1141*-ஆம் குறள் காலிங்கர் உரையிறுதியில் இருத்தல் பொருந்தும்.

கூறினவும் பிரிவாற்ருமையன்றே எனின், இவை எல்லாம் களவு காலத்து ஓரிடத்து உறைவதோர் புணர்ச்சியிற் பிரிவால் வருந்தும் கூற்றெனின் அஃது அற்று அன்று; 'ஓதல், காவல், பகைதணிவிணை, வேந்தற் குற்றுழி, பொருட் பிணி'[1] என்னும் ஐந்தினும் ஒன்று காரணமாக நாடிடை விட்டும் காடிடை விட்டும் தலைமகன் பிரியுங்காலத்து ஆற்ருமையென்று கொள்க. இது முதலாகக் கற்பு என்று கொள்ளப்படும்.

1. செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின்*
 வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை. 1151

If you are not to go away, tell me so If you are to go and return, inform those who can survive.

(*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : 'பிரிந்து கடிதின்வருவல்' என்ற தலைமகற் குத் தோழி சொல்லியது.

செல்லாமை உண்டேல் எனக்கு உரை - நீ எம்மைப் பிரியாமை உண்டாயின் அதனை எனக்குச் சொல்; மற்றுநின் வல் வரவு வாழ்வார்க்கு உரை - அஃது ஒழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்து வருதல் சொல்வையாயின் அதனை அப்பொழுது உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல் என்றவாறு.

தலைமகனை ஒழித்து 'எனக்கு' என்ருள், தான் அவள் என்னும் வேற்றுமையின்மையின். அக்காலமெல்லாம் ஆற்றியிருந்து அவ்வரவு காணவல்லளல்லள், பிரிந்தபொழுதே இறந்துபடும் என்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். இதனைத் தலைமகள் கூற்ருக்கி உரைப்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர் (6); பரிப்பெருமாள் (6): காதலர் போகாமை உண்டாயின், எனக்குக் கூறு; பிரிந்தார் நீட்டியாது விரைந்து வருவார் என்று சொல்லுகின்ற வரவினைப் பின்புளராய் வாழ்வார்க்குக் கூறு என்றவாறு.

---

1. இறையனர் களவியல் சூ. 35. * 'மற்றுத்தன்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

இது, 'கடிது வருவார்' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்ருமையால் கூறியது —(மணக்குடவர்).

பிரிவு உணர்த்தப்பட்ட தலைமகனது வரவு நீட்டிக்கக் கூடும் என்று ஆற்ருளாயது கண்டு, 'கடிது வருவர்' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்ருமை கூறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (1): நாயகரே! நம்மைவிட்டுப் பிரியாமல் இருப்பீராகில் எனக்குச் சொல்லும்; அல்லதை, உம்மை விட்டுப் பிரிந்தும் உயிர்வாழ வல்லார்க்குச் சொல்லும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (6): தோழி! நமக்கு உயிராகிய நம் காதலர் நம்மின் நீங்கிச் செல்லாமை உளதாயின் அதனை எனக்குச் சொல்லுவாயாக; மற்றுத் தனது விரைய வருகின்ற வரவினைப் பின் இருந்து உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல்; எனவே யான் உயிர் வாழ்வதில்லை என்பது பொருள் என்றவாறு.

2. இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்*
புன்கண் உடைத்தாற் புணர்வு. 1152

His mere look was once a delight unto me; but now even his embrace saddeneth, for that I fear that he is to part. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: பிரிவு தலைமகன் குறிப்பான் அறிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

அவர் பார்வல் இன்கண் உடைத்து - தழையும் கண்ணியும்கொண்டு பின்னின்ற ஞான்று அவர்நோக்குமாத்திரமும் புணர்ச்சி குறித்தமையான் நமக்கு இன்பமுடைத்தாயிருக்கும்; புணர்வு பிரிவு அஞ்சும் புன்கண் உடைத்து - இன்று அப்புணர்ச்சிதான் நிகழாநிற்கவும் அது பிரிவர் என்று அஞ்சும் அச்சத்தினை உடைத்தாயிற்று, அவர் அன்பின் நிலைமை இது என்றவாறு.

'பார்வல்' என்றதனுல் புணர்ச்சிபெருத பின்னிலைக்காலம் பெறப்பட்டது. 'புன்கண்' என்னும் காரணப்பெயர் காரியத்

* 'பிரிவென்னும்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

தின்மேலாயிற்று. அவ்வச்சத்தினையுடைத்தாதலாவது, "முள்ளுறழ் முளையெயிற் றமிழ்தூறுந் தீநீரைக், கள்ளினும் மகிழ் செய்யும் எனவுரைத்தும் அமையார் என், ஒள்ளிழை திருத்தும்"[1] பண்டையிற்சிறப்பால், அவன் பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை. அழுங்குவித்தல் பயன்.

மணக்குடவர் (1): நம் காதலரை வரவு பார்த்திருக்குமது, இன்பத்தை உடைத்து; அவரைப் புணர்ந்திருக்கும் இருப்புப் 'பிரிவாரோ'[2] என்று அஞ்சப்படும் துன்பத்தை உடைத்து என்றவாறு,

பரிப்பெருமாள் (1): ஷை; வரவு பார்த்தல்-களவுகாலத்து வரவு பார்த்தல். தலைமகன் பிரியலுற்ற குறிப்புக்கண்டு வேறுபட்ட தலைமகளை இவ்வேறுபாடு எற்றினான் ஆயிற்றென்று வினவிய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (4): இன்பமான நாயகரைப் பிரியாமல் பிரிவுக்கு அஞ்சப்பட்ட புன்கண்மையால் புணர்வு எப்படி உண்டாம் என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): நெஞ்சே! வன்கண்மை சிறிதும் இன்றிப் பெரிதும் இன்கண்மை யுடைத்தாய் இருந்தது, அவர் வந்து நோக்கிய நோக்கமானது; இனி மற்று இவ்வாறு அன்றி நமக்குப் பெரிதும் மாற்றலாகப் பிரிவென்னும் புன்கண்மை உடைத்தாயிற்று, அவர் நம்மோடு கூடிய கூட்டம்; எனவே, அவர் நோக்கம் பயந்தது இனிய புணர்ச்சியை; புணர்ச்சி பயந்தது பெரியதோர் புன்கண்மை; இனி யாம் உய்யுமாறு எங்ஙனம் என்று தலைமகள் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது பொருள் என்றவாறு.

3. அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். 1153

Since separation from him who knows (his promise and my suffering) happens at times, it is difficult to repose confidence in him. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

---

1. கலித். 4. 13-15. 2 'பிரிவராலோ' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

அறிவு உடையார்கண்ணும் - பிரியேன் என்ற தம்சொல்லும் நம் பிரிவாற்றுமையும் அறிதலுடையராய காதலர்கண்ணும்; ஓரிடத்துப் பிரிவு உண்மையான் - ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தலான்; தேற்றம் அரிது - அவர் சொல்லும் தலையளியும் பற்றி நம்மாட்டு அன்புடையர் எனத் தேறுந்தேற்றம் அரிதாயிருந்தது என்றவாறு.

அரோ அசைநிலை. உம்மை, உயர்வு சிறப்பின்கண் வந்தது.

மணக்குடவர் (10) : ... ...

பரிப்பெருமாள் (9) : உலகத்து ஒருவரைத் தேறும் தேற்றம் அரிதே, அறிவுடையார்மாட்டும் ஒரு காலத்தே பிரிவு உண்டாம் ஆதலான் என்றவாறு.

'தலைமகன் பிரிந்தான்' என்று கேட்டவிடத்து, 'நின்னிற் பிரியேன்' என்ற சொல்லை உட்கொண்டு தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (10) : அறிவுடையாரிடத்துப் பிரிவு எக்காலத்திலும் அரிது என்றவாறு.

காலிங்கர் (8) : தோழி! உலகத்தினில் தம் ஊற்றுர் சுற்றம் நட்டார் என்னும் அவரவர்மாட்டும் தேறும் தேற்றம் அரிது; மற்று இதற்கு என்னை காரணம் எனின் இன்றியமையாத் தன்மையராகிய இனிய அறிவுடையார்மாட்டுங் கூடப் பிரியின் வாழார் பேதையரெனுது பிரிவு என்பதும் ஒரு நிலத்து உளதாகலான் என்றவாறு.

4. அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின்* தெளித்தசொல்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு. 1154

If he who bestowed his love and said, "Fear not," should depart, will it be the fault of those who believed in (his) assuring words? (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

அளித்து அஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் - எதிர்ப்பட்ட ஞான்றே தலையளிசெய்து 'நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சல்' என்ற

* 'என்ருர் உரைநீப்பின்' என்பது காலிங்கர் பாடம்; இங்ஙனம் கொள்ளின் தளை பிறழ்தல் காண்க.

வர்தாமே பின் பிரிவராயின்; தெளித்தசொல் தேறியார்க்குத் தவறு உண்டோ - அவர்க்கன்றி அவர் தெளிவித்த சொல்லை மெய்யெனத்தெளிந்தார்க்குக் குற்றம் உண்டோ என்றவாறு.

'தேறியார்' என்பது, தன்னைப் பிறர்போற் கூறல். சொல் லும் செயலும் ஒவ்வாமைக்குற்றம் அவர்க்கு எய்தும்; அஃது எய்தாவகை அழுங்குவி என்பது கருத்து.

மணக்குடவர் (4) : நம்மைத் தலையளிசெய்து, 'நின்னிற் பிரியேன், நீ அஞ்சல்' என்றவர் தாமே நீங்கிப்போவாரா யின், அவர் தெளிவித்த சொல்லைத் தெளிந்தவர்க்கு வருவ தொரு குற்றம் உண்டோ ; என்றவாறு.

தன்மையைப் படர்க்கைபோல் கூறினர்.

பரிப்பெருமாள் (4) : ஷ ; ஷ ; பிரிவுணர்த்திய தோழிக் குப் பிரிவு உடன்படாது தலைமகள் வெகுட்சிக்குறிப்பால் கூறியது.

பரிதியார் (3) : இன்பந்தந்து பிரியோம் என்று உறுதி சொன்ன நாயகர் பிரிந்தார்; இனிவந்து நன்மை செய்யி னும் துன்பமன்றியே இன்பமில்லை என்றவாறு.

காலிங்கர் (3) : முன்னம் தாமே வந்து தலையளித்து, 'இனி, நீ யாதும் அஞ்சேல் ஒருகாலும்; நின்னிற் பிரியேன்; பிரியின் ஆற்றேன்' என்று ஒரு சூளுறவு போலத் தம் உரை யால் தெளிவிக்கப்பட்டாரைத் தாமே விட்டு நீங்கின் தாம் அங்ஙனம் தெளிவித்த சொல்லினை, 'இது நமக்கு ஒரு தீர்வுரை' என்று தேறினவர்க்கு உண்டோ ஒரு தவறு என்ற வாறு.

5. ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர்
நீங்கின் அரிதாற் புணர்வு. 1155

If you will save my life, see that my lover does not part. But if he departs, it is rare for us to meet again. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவு ஓம்பல் - என் உயிரைச் செல்லாமல் காத்தியாயின் அதனை ஆளுதற்கு அமைந்தாருடைய செலவினை அழுங்குவிப்பாயாக; மற்று அவர் நீங்கின் புணர்வு அரிது - அழுங்குவிப்பார் இன்றி அவர் செல்வாராயின் அவரால் ஆளப்பட்ட உயிரும் செல்லும், சென்றால் பின் அவரைக் கூடுதல் எனக்கு அரிதாம் என்றவாறு.

ஆளுதற்கமைதல்-இறைவராதற்குத் தெய்வத்தால் ஏற்புடையராதல். மற்று: வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

மணக்குடவர் (5) ; பரிப்பெருமாள் (5) : காக்கலாமாயின் அமைந்தார் தம்முடைய பிரிவைக் காக்க; அவர் பிரிவராயின், பின்பு கூடுதல் அரிது என்றவாறு.

மேல் தலைமகள்[1] கூறிய சொல்கேட்டு, 'யாது சொல்வேன்' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது — (மணக்குடவர்).

மேல் தலைமகள் சொற்கேட்டு, 'யாது சொல்வேன்' என்ற தோழிக்கு, 'அவர் பிரியாமல் கூறு' என்று தலைமகள் கூறியது —(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (9) : பிரியாமல் கூடியிருக்கும் நாயகர் பிரிந்தால் பின்பு கூடுதல் அரிது என்றவாறு.

காலிங்கர் (5) : தோழி! நமது நெஞ்சொடு அமைந்த நம் காதலரை இனிப் பிரிவு குறிக்கொண்டு செல்லாமல் பாதுகாப்பாயாக; மற்று அவர் பிரிவினைப் பாதுகாவாயாயின் மற்று அவர் நீங்குவர் ; நீங்குவராயின் கூடுதல் சால அரிது, எனவே யான் இறந்துபடுதலும் உண்டு என்பது பொருள் என்றவாறு.

6. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயின் அரிதவர்
நல்குவர் என்னும் நசை. 1156

If he is cruel enough to speak of leaving me, I am lost ; false it is to entertain any hope of his mercy.
(*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : தலைமகன் பிரிவுணர்த்தியவாறு வந்து சொல்லிய தோழிக்குச் சொல்லியது.

---

1. 'தலைமகன்' என்றும் பாடம்.

அவர் பிரிவு உரைக்கும் வன்கண்ணர் ஆயின் - நம் கவவுக்கடுமை அறிந்த தலைவர்தாமே நம்முன் நின்று தம் பிரிவினை உணர்த்தும் வன்கண்மை யுடையராயின்; நல்குவர் என்னும் நசை அரிது - அத்தன்மையார் பின்பு நம் ஆற்றுமை அறிந்துவந்து தலையளி செய்வர் என்று இருக்கும் ஆசை விடப்படும் என்றவாறு.

அருமை - பயன்படுதலில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பின்றிப் பிரிவு என்னுதலும் உணர்த்தலும் வல்லராயினர் பிரிந்துபோய் அன்புடையராய் நம்மை நினைத்துவந்து நல்குதல் யாண்டையது என்பதாம். அழுங்குவித்தல், பயன்.

மணக்குடவர் (8); பரிப்பெருமாள் (8): பிரிவினையுரைக்கும் வன்கண்மையை உடையராயின், அவர் மறுத்து[1] வந்து நல்குவர் என்னும் ஆசை இல்லை என்றவாறு.

இது, 'தலைமகன் பிரிந்தான்' என்று கேட்டவிடத்து, 'நின்னிற் பிரியேன்' என்ற சொல்லை உட்கொண்டு தலைமகள் கூறியது —(மணக்குடவர்).

'பிரிதலும் ஆற்றுதலும் உலகியல்' என்று நெருங்கிக் கூறிய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது— (பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (2): பிரிவுரைக்கும் தறுகண்ணராயின் நமக்கு இன்பம் தருவர் என்னும் நசை அரிது என்றவாறு.

காலிங்கர் (4): இங்ஙனம் தமது உரைதேறிப் பிரிவின் இயல் அஃது என்று இருந்த நமக்கு இஃது ஒழிந்து பிரிவினையும் நமக்குத் தாம் உரைக்கும் வன்கண்மையும் உடையராயின் இனி மற்று அவர் வந்து தலையளிப்பர் என்னும் பற்றுடைமையும் அரிது என்றவாறு.

7. துறைவன் துறந்தமை தூற்றுகொல்* முன்கை
இறையிறவா நின்ற வளை. 1157

Will not my close-fitting bracelets themselves that have now slipped from my wrists, raise the bruit of the parting of my lord? (*V. V S.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது

---

1. 'மறித்து' என்பர் பரிப்பெருமாள். * 'தேற்றுகொல்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

துறைவன் துறந்தமை - துறைவன் என்னைப் பிரிய லுற்றமையை; முன் கை இறை இறவாநின்ற வளை தூற்று கொல் - அவன் உணர்த்தாமல் தாமே உணர்ந்து என் முன்கையிறையினின்றும் கழலா நின்றவளைகள் எனக்கு அறிவியாவோ, அவன் உணர்த்த உணர்ந்து வந்து நீ அறிவித்தல் வேண்டுமோ என்றவாறு.

முன்னே நிகழ்ந்தமையின் 'துறந்தமை' என்றும், கேட்ட துணையான் மெலிந்து ஆற்றுமையின் 'இறவாநின்ற' என்றும் கூறினள். அழுங்குவித்து வந்து கூறற்பாலையல்லையாய் நீயும் இவ்வளைகள் செய்தனவே செய்தாய் எனப் புலந்து கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (2): இறைவன் பிரிகின்றமையை எமக்கு அறிவியாவோ; முன்கையின் இறையைக் கடவாநின்ற வளைகள் என்றவாறு.

முன்பே அறிதலான், உடம்பு மெலிந்தது என்றவாறு யிற்று.

பரிப்பெருமாள் (2): ஷெ; ஷெ; பிரியாரென அறிவுறுக் கும் தோழிக்கு, 'நீ சொல்ல வேண்டா: யான் அறிந்தேன்' என்று தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (5): நாயகர் பிரிந்ததை ஒருவரும் அறியார்; நம்முடைய முன்கைவளை கழல எல்லாரும் அறிந்தனர் என்ற வாறு.

காலிங்கர் (9): தோழி! இவை நம் துறைவன் நம்மைப் பிரிந்தமை அறியாவோ? அறியும்; என்னையோ எனின் முன்கைச் சந்தினின்று நீங்கா நின்றன வளை; எனவே தன் தோள் மெலிவு பார்த்துத் தளர்வுற்றுள் என்பது பொருள் என்றவாறு.

8. இன்னு தினன் இல்லூர் வாழ்தல் அதனினும்
இன்னு தினியார்ப் பிரிவு.　　1158

To live in a village where there are no friends is painful; more painful is it to be parted from one whom we love. (*M R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

இனன் இல் ஊர் வாழ்தல் இன்னது - மகளிர்க்குத் தம் குறிப்பு அறியும் தோழியரில்லாத வேற்றூரின்கண் வாழ்தல் இன்னது; இனியார்ப் பிரிவு அதனினும் இன்னது - அதன் மேலும் தம் காதலரைப் பிரிதல் அதனினும் இன்னது என்ற வாறு.

தலைவன் செலவினை அழுங்குவித்து வாராது உடன் பட்டு வந்தமைபற்றிப் புலக்கின்றாள் ஆகலின், 'இனன் இல் லூர்' என்றாள். உலகியல் கூறுவாள்போன்று தனக்கு அவ் விரண்டும் உண்மை கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (3); பரிப்பெருமாள் (3): தனக்கு இனம் இல்லாத ஊரின்கண் இருந்து வாழ்தல் இன்னது; இனி யாரைப் பிரிதல் அதனினும் இன்னது என்றவாறு.

இது, பிரிவு உணர்த்திய தலைமகற்கு, 'இவ்விரண்டு துன் பமும் எங்கட்கு உளவாம்' என்று பிரிவு உடன்படாது தோழி கூறியது.

பரிதியார் (6): தன் உறவின்முறையில்லாத ஊரிலே வாழ்தல் பொல்லாது; அதனினும் பொல்லாது நாயகரைப் பிரிதல் என்றவாறு.

காலிங்கர் (2): உலகத்து ஒருவர்க்கு மிகவும் இன்னதது யாதோ எனின், தமது இன்ப துன்பங்கட்கு உடனுற வொத்த இனம் ஏதும் இல்லாத ஊரின்கண் தனித்து இருந்து வாழ்தலாகின்ற இது பெரிதும் இன்னது; இனி மற்று இதனினும் சால இன்னது நெஞ்சே! யாதெனின்; கற்புடை மகளிர் தம் காதற்கொழுநரைப் பிரிந்திருக்கும் பிரி வானது; எனவே இவர்க்கு உயிரன்ன கேளிர் இவரல்லது இல்லை என்று தனது ஆற்றாமை கூறினளாயிற்று என்றவாறு.

9. தொடிற்சுடின் அல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுடல் ஆற்றுமோ தீ. 1159

Fire burns when touched; but, like the sickness of love can it also burn when removed? (*R., D.*)

பரிமேலழகர்: 'காமம் தீயேபோன்று தான் நின்ற இடத் தைச் சுடுமாகலான் நீ ஆற்றல்வேண்டும்' என்ற தோழிக் குச் சொல்லியது.

தீ தொடின் சுடின் (சுடல்) அல்லது-தீ தன்னைத் தொட்டால் சுடுமாயின் சுடுதலல்லது; காம நோய்போல் விடின் சுடல் ஆற்றுமோ-காமமாகிய நோய்போலத் தன்னை அகன்ருல் தப்பாது சுடுதலை வற்ருே? மாட்டாது என்றவாறு.

சுடுமாயின் என்பது மந்திரமருந்துகளால் தம்பிக்கப் படாதாயின் என்றவாறு. காமத்திற்கு அதுவும் இல்லை என்பாள், வாளா 'சுடல்' என்ருள். அகறல் - நுகராமை. 'சுடல்' என்பது முன்னும் கூட்டப்பட்டது. தீயினும் கொடியதனை யான் ஆற்றுமாறு என்னை என்பதாம்.

மணக்குடவர் (9); பரிப்பெருமாள் (10): தீண்டிஞல் சுடுமல்லது காமநோய்போல நீங்கிஞல் சுடவற்ருே தீ என்றவாறு.

தலைமகன் பிரிந்துழித் தலைமகள் ஆற்ருமைகண்டு தோழி கூறியது.

பரிதியார் (7): தீயானது தொட்டால் சுடும்; காமத்தீ போல விட்டால் சுடவல்லதோ; ஆதலால் பிரியாமலிருப் பதே நல்லது என்றவாறு.

காலிங்கர் (10): தோழி! தன்னைக் கிட்டித் தொட்ட காலத்துப் புறஞ்சுடும் அல்லது காமத்தீப் போல விட்டு நின்ற காலத்து வெவ்விதாகி நின்று உள்ளே சுடுதலை அறியுமோ உலகத்துத் தீ என்றவாறு.

இனி, மற்று இங்ஙனம் பிரிவு ஆற்ருளாகிய தலைமகள் தலைமகனை நினைந்து உரமெலிந்து தோழிக்கும் தன் நெஞ்சிற் கும் சொல்லித் துயர் உறுகின்றமை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

10. அரிதாற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர். 1160

What a constrast! many may survive meekly bearing the pain, alleviating sore distress, and enduring the pang of separation. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: 'தலைவியர்பலரும் பிரிவாற்றியிருப்பர்; அது நீ செய்கின்றிலை' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(நீ சொல்லுகின்றதொக்கும்) ; அரிது ஆற்றி அல்லல் நோய் நீக்கி - பிரிவுணர்த்தியவழி அதற்கு உடம்பட்டுப் பிரியுங்கால் நிகழும் அல்லல் நோயினையும் நீக்கி; பிரிவு ஆற்றிப் பின் இருந்து வாழ்வார் பலர் - பிரிந்தால் அப்பிரிவு தன்னையும் ஆற்றிப் பின்னும் இருந்து உயிர்வாழும் மகளிர் உலகத்துப் பலர் என்றவாறு.

பண்டையிற்சிறப்பத் தலையளிபெற்று இன்புறுகின்ற எல்லைக்கண்ணே அஃது இழந்து துன்புறுதற்கு உடம்படுதல் அரியதொன்றாகலின் 'அரியதனைச் செய்து' என்றும், செல்லுந் தேயத்து அவர்க்கு யாது நிகழும் என்றும், வருந்துணையும் யாம் ஆற்றியிருக்குமாறு என் என்றும், அவ்வரவுதான் எஞ்ஞான்று வந்தெய்தும் என்றும், இவ்வாற்றான் நிகழும் கவலை மனத்து நீங்காது ஆகலான், 'அல்லல்நோய் நீக்கி' என்றும், பிரிந்தால் வருந்துணையும் அகத்து நிகழும் காம வேதனையும் புறத்து யாழிசை மதி தென்றல் என்று இவை முதலாகவந்து அதனை வளர்ப்பனவும் ஆற்றல்அரியவாகலின், 'பிரிவாற்றி' என்றும், தம் காதலரை இன்றியமையா மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னும் இருந்து உயிர் வாழ்வார் ஒருவருமில்லை என்பது குறிப்பால் தோன்றப் 'பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்' என்றும் கூறினாள். 'அரிது' என்பது வினைக்குறிப்புப்பெயர். பிரிவின்கண் நிகழ்வனற்றைப் 'பிரிவு' என்றாள். செய்து, நீக்கி, ஆற்றி என்பன ஓசைவகையான் அவ்வவற்றது அருமையுணர நின்றன. சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. யானும் இறந்து படுவல் என்பது கருத்து.

மணக்குடவர் (7) ; பரிப்பெருமாள் (7): பொறுத்தற்கு அரியதனைப் பொறுத்து, அல்லல் செய்யும் நோயை நீக்கிப் பிரிவையும் பொறுத்துக் காதலரை நீங்கியபின் தமியரா யிருந்து வாழ்வார் பலர்[1] என்றவாறு.

அல்லல் நோய் - காமவேதனை. பிரிவாற்றுதல் - புணர்ச்சியின்மையைப் பொறுத்தல்—(மணக்குடவர்).

அரியது அரிது ஆயிற்று ; அதனைப் பொறுத்தலாவது பொழுதும் குழலும் முதலாயினவற்றான் வரும் துன்பத்தைப் பொறுத்தல். அல்லல் நோயானது காமவேதனை பிரிவாற்று

1. 'உலகத்துப்பலர்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

தல் - புணர்ச்சியின்மையைப் பொறுத்தல். 'இவ்வாறு உலகியற்கை யாதலால் நீ ஆற்ருயாகின்றது தக்கது அன்று என்று தோழி தலைமகளை நெருங்கிக் கூறியது-(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (8): பிரியாமல் கூடியிருந்து அல்லலாகிய நோயையும் தள்ளி இருந்தவர் நாயகரைப் பிரிந்தும் உயிர் கொண்டிருப்பாரோ என்றவாறு.

காலிங்கர் (7): தத்தம் கொழுநரைப் பிரிந்த பிரிவின் கண் தமக்கு அல்லலைச் செய்யும் நெஞ்சுறுவது யாது, அதை வரவரத் தணித்தும் மற்றும் அரியவை பொறுத்தும் இங்ஙனம் பிரிவு ஆற்றிப் பின்னும் இருந்து தம் உயிர்வாழும் பெண்டிரும் பலர் இவ்வுலகத்து; எனவே யான் இருந்து வாழ்தல் எவ்வாற்ருனும் அரிது என்று தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது,

---

117. படர்மெலிந்திரங்கல்

பரிமேலழகர்: அது படரால் மெலிந்திரங்கல் என விரியும். அஃதாவது பிரிவாற்ருளாய தலைமகள் தானுறுகின்ற துன்பத்தினை எப்பொழுதும் நினைத்தலின் அந்நினைவான் மெலிந்து இரங்குதல். அதிகார முறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

மணக்குடவர்; பரிப்பெருமாள்: படர்மெலிந்திரங்கலாவது தலைமகள் தலைமகன் பிரிந்துழிக் கதுமென உற்ற துன்பத்தினுல் மெலிந்திரங்குதல். பிரிந்துழியுற்ற துன்பமாவது போனுனென்று கேட்டகாலத்து வருவதோர் மனநிகழ்ச்சி. இது பிரியப்பட்டார்க்கு முற்பாடு தோன்றுமாதலான், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

1. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ* நோயை இறைப்பவர்க்
கூற்றுநீர் போல மிகும்.	1161

I would surely hide this love-sickness, but it swells like the spring water which increases every-time the water is baled out. (*M. S. P.*)

---

* 'யானிதோர்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

பரிமேலழகர் : 'காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நின் நாணுக்கு ஏலாது' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

நோயை யான் மறைப்பேன் - இந்நோயைப் பிறர் அறிதல் நாணி யான் மறையாநின்றேன்; இஃதோ இறைப்பவர்க்கு ஊற்று நீர் போல மிகும் - நிற்பவும் இஃது அந்நாண் வரை நில்லாது நீர் வேண்டும் என்று இறைப்பவர்க்கு ஊற்று நீர் மிகுமாறுபோல் மிகாநின்றது என்றவாறு.

'அம் மறைத்தலால் பயனென்' என்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. "இஃதோ செல்வர்க்கொத்தனென் யான்"[1] என்புழிப்போல ஈண்டுச் சுட்டுப்பெயர் ஈறுதிரிந்து நின்றது. 'இஃதோர் நோயை' என்று பாடம் ஓதுவாரும் உளர்; அது பாடமன்மை அறிக. இனி, அதற்கு அடுத்தது* நீ செயல்வேண்டும் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (2); பரிப்பெருமாள் (2): இந்நோயை யான் மறைப்பேன்[2]; மறைப்பவும்[3] இஃது இறைப்பார்க்கு ஊற்று நீர்போல மிகா நின்றது என்றவாறு.

தலைமகள் ஆற்றுமை கண்டு, 'இதனை இவ்வாறு புலப்பட விடுத்தல்[4] தகாது' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (1): மறைப்பேன் காமநோயை; மறைத்தாலும் இறைக்க இறைக்க ஊறும் ஊற்றுபோலும் ஊறும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): தோழி! 'நம் துணைவரானவர் பிரிந்த விடத்து நம் துயர் பிறர்க்குப் புலனுகாமை மறைக்குமதுவே நம் பெண்மைக்கு இயல்பு' என்று என்னை நீ இடித்து உரைக்க வேண்டுவது இல்லை; இந்நோயினை யான் பிறர் அறியாமை மறைப்பேன்; மறைத்த இடத்தும் இறைப்பவர்க்கு ஊற்று நீர்போலத் தானே மிகா நின்றது என்றவாறு.

---

1. அகம். 26. 2. 'மறையா நின்றேன்'; 3. 'மறைக்கவும்'; 4. 'விடுதல்' என்பர் பரிப்பெருமாள். * அதற்கு அடுத்தது - மேன் மேல் மிகும் நோயைப் போக்குதற்கு ஏற்ற செயலை.

2. கரத்தலும் ஆற்றேன் இந் நோயைநோய் செய்தார்க்
குரைத்தலும் நாணுத் தரும். 1162

I cannot conceal this sickness, and I feel ashamed to divulge it to my lover. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: 'ஈண்டையார் அறியாமல் மறைத்தல், ஆண்டையார் அறியத் தூதுவிடுதல் என்னும் இரண்டனுள் ஒன்று செயல்வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இந்நோயைக் கரத்தலும் ஆற்றேன்-இந்நோயை ஈண்டையார் அறியாமல் மறைத்தலும் வல்லேனாகின்றிலேன்; நோய் செய்தார்க்கு உரைத்தலும் நாணுத் தரும்-ஆகாக்கால், நோய்செய்தவர்க்கு உரைக்க எனின், அதுவும் எனக்கு நாணினைத் தாரா நின்றது, இனி என்செய்கோ என்றவாறு.

ஒருகாலைக்கொருகால் மிகுதலின் 'கரத்தலும் ஆற்றேன்' என்றும், சேயிடைச் சென்றவர்க்கு இதுசொல்லித் தூதுவிட்டால் இன்னுமிருந்தேன் என்பது பயக்கும் என்னும் கருத்தால் 'நாணுத்தரும்' என்றும் கூறினாள்.

மணக்குடவர் (3); பரிப்பெருமாள் (3): இந்நோயை மறைக்கவும் அறிகின்றிலேன்; இந்நோயைச் செய்தார்க்குச் சொல்லவும்[1] நாணமாகா நின்றது என்றவாறு.

இது, குறிப்பறிதற்பொருட்டுக் கூறிய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது—(மணக்குடவர்).

'இவ்வாற்றுமையைத் தலைமகற்குச் சொல்லி விடுவோம்' என்று தலைமகள் குறிப்பு அறிதற்பொருட்டுக் கூறிய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (2): 'காமநோயை மறைப்பதும் அறியேன், ஈனநோய் செய்தார்க்கு உரைப்பேன்' என்றலும் நாணந் தரும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (2): தோழி! இங்ஙனம் பெருகிச் செல்லா நின்ற படர் நோயை யான் இனிப் பலர்க்குப் புலனாகாமை மறைத்தலும் அறியேன்; மற்று இப்படர் நோய் செய்தார்க்

1. 'சொல்லி விடவும்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

குச் சென்று ஒரு தூது உரைக்கக்கருதின் மற்று அதுவும் பெரியது ஓர் நாணுதலைத் தருமாயிராநின்றது; இனி என் வினையும் யான் அறிகிலேன் என்றவாறு.

3. காமமும் நாணும் உயிர்காவாத் தூங்குமென்
நோனா உடம்பின் அகத்து. 1163

Inside my body which is too weak to bear them, love and shame hang on either side of the pole of life.
(*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

காமமும் நாணும் - காமநோயும் அதனைச் செய்தவர்க்கு உரைக்கல் ஒல்லாத நாணும்; நோனா என் உடம்பின் அகத்து-தம்மைப் பொருத என் உடம்பின்கண்ணே; உயிர் காவாத் தூங்கும்-உயிர் காத்தண்டாக அதன் இருதலையினும் தூங்காநின்றன என்றவாறு.

பொருமை மெலிவானயது. தூங்கும் என்பது, ஒன்றி னொன்று மிகாது இரண்டும் ஒத்தசீர என்பது தோன்ற நின் றது. தூதுவிடவும் ஒழியவும் பண்ணுவனவாய காமநாண்கள் தம்முள் ஒத்து உயிரினை இறுவியாநின்றன; யான் அவற் றுள் ஒன்றின்கண் நிற்கமாட்டாமையின், இஃது இற்றே விடும் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (10); பரிப்பெருமாள் (10): வேட்கையும் நாணமும் என்னுயிரே காத்தண்டாகத் தூங்கா நின்றன; பொறுக்கமாட்டாத என்னுடம்பினுள்ளே நின்று என்றவாறு.

இது, 'தலைமகள் மனமகிழ்ச்சி இது' என்று கூறியது—(மணக்குடவர்).

தலைமகள் கருத்தின்பொருட்டு, 'அவர் உள்வழிச் செல் வேம்' என்ற தோழிக்குப் போக நினைக்கும் ஒருகால்; 'அது பெண்மை அல்ல' என்று நினைத்துத் தவிரும் ஒருகால்; இப் பொழுது என் மனநிகழ்ச்சி அது என்று தலைமகள் கூறியது-(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (7): காமமும் நாணும் உறுதியாக உயிர்காவாத் தூங்கும், காமத்தினலே மெலிந்து ஆற்ரு உடம்பில் என்றவாறு.

காலிங்கர் (9): தோழி! காதலர் பிரிவின்கண் பெருகிய காமநோயும் அது பிறர் அறிதற்கு நாணுவதோர் நாணமும் என்னும் இவை இரண்டும் தானேயும் நிலையின்றி வாடுகின்ற எனது உயிரே காத்தண்டாகக் கனம் ஒக்கத் தூங்காநிற்கும், இக்கனம் பொறுக்கலாத எனது உடலிடத்து என்றவாறு.

4. காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீந்தும்
ஏமப் புணைமன்னும் இல். 1164

There is indeed a flood of lust; but there is no safe raft to cross it with. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: தலைவியர் 'காமக்கடற்படார்; படினும் அதனை ஏற்ற புணையால் நீந்திக் கடப்பர்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

உண்டு காமக்கடலே-யாவர்க்கும் உளவாய்வருகின்ற இவ்விரண்டனுள்ளும் எனக்கு உண்டாகின்றது காமக் கடலே; அதுநீந்தும் ஏமப்புணை இல்-அதனை நீந்தும் அரணாகிய புணை இல்லை என்றவாறு.

இருவழியும் மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. தூதுவிட்டு இதற்குப் புணையாகற்பாலையாய நீயும் ஆயிற்றிலை என்பது கருத்து.

மணக்குடவர் (4); பரிப்பெருமாள் (4): காமக்கடல் நிலையாக உண்டே; அது கடக்கும் ஏமமாகிய புணை நிலையாக இல்லையே என்றவாறு.

இது, தலைமகள் ஆற்றாமை கண்டு நெருங்கிக் கூறிய தோழியைக் குறித்து 'நமக்குத் துணையாவார் இல்லை' எனத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (4): ... ...

காலிங்கர் (10): தோழி! அவரால் ஆகிய காமநோய் என்னும் பெருவெள்ளமானது மிகவும் உளதே; மற்று இனி அது நீந்திக் கரை ஏறு நிலைமைத்தாகிய இறுதி மிதவை ஈண்டு இல்லை என்றவாறு.

இனி மற்று அப்பொருள் கடைக்கூட்டி வந்து எய்திய தலைமகன் இவளை வரைந்து எய்தி நெடுங்காலம் இன்புற்று இங்ஙனம் இயலும் என்பது பொருளாம் என அறிக. இனி மற்று இவ்வாறு அன்றிப் பின்னும் அவன் வருதல் நீட்டித்த விடத்து இவள் பெரிதும் காண்டல் விருப்பினளாகும் அன்றே தலைமகனை; அதனால் மற்று இதன்பின்னரே அதனை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

5\. துப்பின்[1] எவனாவர்[2] மற்கொல்[3] துயர்வரவு
நட்பினுள் ஆற்று பவர். 1165

They that cause affliction when in love—what would they not do when in hate? (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: தூதுவிடாமைநோக்கித் தோழியொடு புலந்து சொல்லியது.

நட்பினுள் துயர்வரவு ஆற்றுபவர் - இன்பம் செய்தற்கு உரிய நட்பின்கண்ணே துன்ப வரவினைச் செய்ய வல்லவர்; துப்பின் எவன்ஆவர்கொல்-துன்பம்செய்தற்குரிய பகைமைக் கண் என்செய்வர் கொல்லோ என்றவாறு.

துப்புப் பகையுமாதல், "துப்பெதிர்ந்தோர்க்கே உள்ளாச் சேய்மையன், நட்பெதிர்ந் தோர்க்கே அங்கை யண்மை யன்" (புறம். 380: 10-11) என்பதனானும் அறிக. அப் பகைமை ஈண்டுக் காணாமையின் அவர்செய்வதும் அறியப் பெற்றிலேம் என்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக் கண் வந்தது. துயர்வருதலை விலக்கலாயிருக்க அது செய் கின்றிலை எனப் புலக்கின்றமையின், துயர்வரவு செய்தாளாக் கியும் பிறளாக்கியும் கூறினாள்.

மணக்குடவர் (1); பரிப்பெருமாள் (1): மென்மை செய்ய வேண்டும் நட்டோர்மாட்டே துன்பம் வருதலைச் செய்கின் றவர், வன்மை செய்ய வேண்டுமிடத்து யாங்ஙனம் செய் கின்றாரோ என்றவாறு.

இது, பகைதணிவினையின்கண் பிரிந்த தலைமகனது கொடு மையை உட்கொண்டு தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

2\. 'எவன் செய்வார்' என்பது காலிங்கர், மணக்குடவர் பாடம்.
1\. 'துப்பில்' 3. 'கொல்லோ' என்பவை மணக்குடவர் பாடம்

பரிதியார் (3): துப்பாகிய காமத்து வலியினாலே என்னமாம் காம இன்பமாகிய நட்பிலும் துயராற்றுவார்க்கு என்றவாறு.

காலிங்கர் (3): பகைவர்மாட்டு வலிசெய்யும் பொழுது யாதினைச் செய்வார் கொல்லோ; துயர் வரவினை நட்டார் மாட்டுச் செய்கின்றவர் என்றவாறு.

6. இன்பங் கடல்மற்றுக்[1] காமம்[2] அஃதடுங்கால்
துன்பம் அதனின் பெரிது. 1166

Like the sea is the joy of love; but deeper than the sea is the pang when it causes affliction. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: 'காமத்தான் இன்பமுற்றார்க்கு அதனானாய துன்பமும் வரும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

காமம் இன்பம் கடல் - காமம் புணர்வால் இன்பம் செய்யுங்கால், அவ் இன்பம் கடல்போலப் பெரிதாம்; மற்றுஅஃது அடும் கால் துன்பம் அதனின் பெரிது - இனி அதுதானே பிரிவால் துன்பம் செய்யுங்கால், அத்துன்பம் அக்கடலினும் பெரிதாம் என்றவாறு.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. 'அடுங்கால்' என வந்தமையின், மறுதலை எச்சம் வருவிக்கப்பட்டது பெற்ற இன்பத்தோடு ஒத்துவரின் ஆற்றலாம்; இஃது அதனது அளவு அன்று என்பது கருத்து.

மணக்குடவர் (5); பரிப்பெருமாள் (5): காமப்புணர்வினால் நமக்குவரும் இன்பம் கடல்போலப் பெரிது; பிரிவினான், அஃது அடுங்காலத்து[3] வரும் துன்பம் அக்கடலினும் பெரிது என்றவாறு.

இஃது, 'இன்பமுற்றார் துன்பமுறுதல் உலகியல்' என்று ஆற்றுவித்த தோழிக்கு, 'ஆற்றலரிது' என்று தலைமகள் கூறியது— (மணக்குடவர்).

---

1. கடலற்றுக்' என்பது மணக்குடவர் காலிங்கர்பாடம். 2. 'காம மற்று' என்பது மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள்பாடம். 3. 'அடர்க்கும் காலத்து' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

இஃது, 'இன்பமுற்றார் துன்பமுறுதல் உலகியல்' என்று ஆற்றுவித்த தோழிக்கு, 'இன்பத்தளவாயின் ஆற்றலாகும்; துன்பம் மிகுதலான் யான் ஆற்றலரிது' என்று தலைமகள் கூறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (8): காம இன்பம் கடல்நீரையொக்கும்; அதனினும்துன்பம்எழுகடல் எனச்சொல்லவும்படும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (7): நெஞ்சே! இக்காமம் ஆகின்ற இது தான் நாம் அவரோடு கூடிவாழுங் காலத்துப் பெருகும் இன்பம் கடல் அனைத்து; இனி இன்பத்தை அடும் காலமாகிய பிரிவுக்காலத்துத் துன்பமானது அக்கடலினும் சாலப் பெரிது என்றவாறு.

7. காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே உளேன். 1167

I swim in the stormy sea of love, but I spy not any shore thereto; even in the dead of night I am all alone. (*V. V. S*)

பரிமேலழகர்: 'காமக்கடல் நிறைபுணையாக நீந்தப்படும்' என்றாட்குச் சொல்லியது.

காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரை காணேன் - காமமாகிய கடலை நீந்தாதேனல்லேன், நீந்தியும் அதற்குக் கரை காண்கின்றிலேன்; யாமத்தும் யானே உளேன் - அக்காணுமைக் காலந்தான் எல்லாரும் துயிலும் அரையிருளாயிற்று, அவ்வரையிருட்கண்ணும் அதற்குஒருதுணை இன்றி யானே யாயினேன்; ஆயும் இறந்துபட்டுய்ந்து போகாது உளேன் ஆகாநின்றேன்; ஈதொரு தீவினைப்பயன் இருந்தவாறு என் என்றவாறு.

கடுமை, ஈண்டு மிகுதிக்கண் நின்றது. உம்மை, முன்னும் கூட்டப்பட்டது. யானேயாயினேன் என்பது நீ துணையாயிற்றிலை என்னும் குறிப்பிற்று.

மணக்குடவர் (6); பரிப்பெருமாள் (6): காமமாகிய பெருக்காற்றினை நீந்திக் கரை காண்கின்றிலேன்; அரையிருள் யாமத்தினும் உறங்காது[1]யானேயுளேன்[2]; மற்று உறங்காதார் இல்லை என்றவாறு.

1 'உறங்காதேன்'; 2 'யானேயுளன்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

இது, 'காதலர் குறித்தநாள் வருந்துணையும் ஆற்றுமாறு என்னை' என்று தலைமகள் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

காலிங்கர் (6) : நெஞ்சே ! நமது காதலர்மாட்டுக் கருத்துறப் பெருகிச் செல்கின்ற இக்காமநோயாகிய கடும்புனல் வெள்ளத்தை நீந்தி ஒருகால் கரைகாணப் பெறேனாகி மற்று அவ்விடையிருள் யாமத்தும் யானே உளேன். இனி இதற்கு உய்யுமாறு என்னை என்றவாறு.

8. மன்னுயிர் எல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா
என்னல்ல* தில்லை துணை. 1168

The night which graciously lulls to sleep all living creatures has me alone for her companion.
(*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இரவின் கொடுமை சொல்லி இரங்கியது.

இரா அளித்து - இவ்விரா அளித்தாயிருந்தது; மன் உயிர் எல்லாம் துயிற்றி என் அல்லது துணை இல்லை - உலகத்து நிலைபெறுகின்ற உயிர்களை எல்லாம் தானே துயிலப்பண்ணுதலான் என்னையல்லது வேறுதுணை உடைத்தாயிற்று இல்லை என்றவாறு.

'துயிற்றி' எனத் திரிந்துநின்ற வினையெச்சம், அவாய்நிலையான்வந்த உடைத்தாதலோடு முடிந்தது. துணையோடு ஒன்றுகின்ற உயிர்களெல்லாம் விட்டு இறந்துபடும் எல்லையேனைய என்னையே துணையாகக்கோடலின் அறிவின்று என்பதுபற்றி 'அளித்து' என்றாள் ; இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

மணக்குடவர் (7) ; பரிப்பெருமாள் (7) : இவ்விரா அளித்தா யிருந்தது,[1] உலகத்து வாழ்கின்ற உயிர்களெல்லாவற்றையும் துயிலப்பண்ணி, என்னை யல்லாது[2] வேறுதுணையில்லையாக இருந்தது[3] என்றவாறு.

இது, பிற்றை ஞான்று வினவிய தோழிக்குத் தலைமகள், 'கண் உறங்குகின்றதில்லை' என்று சொல்லியது.

---

* 'என்னல' என்பது காலிங்கர் பாடம், 1. 'அளித்தஇரா, 2. 'அல்லது'; 3. 'வேறு துணையா இருந்தாரில்லை' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிதியார் (5): சகலசீவனும் பொசித்துத் துயில் கொள்ளச் செய்தாரோ.........பெண்ணுக்கு யானலது துணையில்லையோ என்றவாறு.

காலிங்கர் (4): தோழி! உலகத்து மன்னப்பட்ட உயிர்கள் அனைத்தையும் துயிலப் பண்ணி அளிக்கத் தக்கது இற்றை இராக்காலம் என்கின்ற இது; பின்னர் என்னை அல்லது தனக்கு வேறு ஒரு துணை இல்லையாயிற்று; எனவே இங்கு யானும் இராவுமே பிரியாது இருக்கின்றேம் என, இது மற்று என்னின் நீங்குவது எக்காலம்; என்று இங்ஙனம் தன்னுடைப் படர்மெலிவினை உரைத்தவாறாயிற்று என்று அறிக என்றவாறு.

9. கொடியார் கொடுமையின் தாம்கொடிய இந்நாள்
நெடிய கழியும் இரா. 1169

More cruel than the cruelty of him who is cruel are nights which drag on at great length these days

(*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

இந்நாள் நெடிய கழியும் இரா - காதலரொடு நாம் இன்புற்ற முன்னாள்களில் குறியவாய் அவர் பிரிவுஆற்றேமாகின்ற இந்நாள்களிலே நெடியவாய்ச் செல்கின்றது கங்குல்கள்; கொடியார் கொடுமையின் தாம் கொடிய - அக்கொடியாரது கொடுமைக்கு மேலே தாம் கொடுமை செய்யா நின்றன என்றவாறு.

தன் ஆற்றுமை கருதாது பிரிதலின், 'கொடியார்' என்றாள். கொடுமை - கடிதின் வாராது நீட்டித்தல். அவர் பிரிவானும் நீட்டிப்பானும் உளதாய ஆற்றுமைக்குக் கண்ணேடாமை மேலும், பண்டையின்நெடியவாய்க் கொடியவாகா நின்றன என்பதாம்.

மணக்குடவர் (8): கொடியவர்செய்த கொடுமையினும் தாம் கொடியனவாய் நின்றன, இக்காலத்து நெடியவாய்க் கழிகின்ற இராப்பொழுதுகள் என்றவாறு.

இது, 'பொழுது விடிகின்றதில்லை' என்று தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரிப்பெருமாள் (8) : கொடியவர் செய்த கொடுமை போலக் கொடியவாகாநின்றன, முன்புபோல் அன்றி இக் காலத்து நெடியவாய்க் கழிகின்ற இராப்பொழுது என்றவாறு.

இது, 'பொழுது விடிகின்றது இல்லை' என்று தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரிதியார் (9) : கொடிய நாயகனிலும் கொடிய, நெடிய இரா என்றவாறு.

காலிங்கர் (5) : நெஞ்சே! நமக்குப் பிரிவு என்பதோர் கொடுமை செய்த அக்கொடியாரது கொடுமையினும் தாம் சாலக் கொடியவாய் இருந்தன ; யாவை எனின், நம்மை ஒருபொழுதும் அறியாது இன்னுவாய் நெடியவாய்ப் பெருகிச்செல்லும் பல யாமங்களை நிலையுறுப்பாக உடைய இந் நெட்டிரா என்றவாறு.

எனவே அன்று நெடுகாமையும் இன்று நெடுகுதலும் கண்டு மெலிந்துரைத்தவாறாயிற்று.

10. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோஎன் கண். 1170

If my eyes can run, even as my heart runneth, to where he is, they need not now be swimming in a sea of tears. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : 'நின் கண்கள் பேரழகு அழிகின்றன ஆகலின் அழற்பாலையல்லை' என்றாட்குச் சொல்லியது.

உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கிற்பின்-மனம்போலக் காதலர் உள்ள தேயத்துக் கடிதிற் செல்ல வல்லனவாயின்; என் கண் வெள்ள நீர் நீந்தல - என் கண்கள் இங்ஙனம் வெள்ளமாகிய தந்நீரை நீந்தா என்றவாறு.

அது மாட்டாமையின் இனி அவற்றிற்கு நீந்துதலே உள்ளதென்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண்

வந்தது. மனத்திற்குச் செலவாவது நினைவேயாகலின், 'உள்ளம்போன்று' என்றும், மெய்க்கு நடந்து செல்ல வேண்டுதலிற் கண்கள் அதனோடு சென்று காதலரைக் காண்டல் கூடாதென்னும் கருத்தால் 'செல்கிற்பின்' என்றும் கூறினள். இதனான், வருகின்ற அதிகாரமும் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது.

மணக்குடவர் (9); பரிப்பெருமாள் (9): அவருள்ள இடத்து நெஞ்சினைப்போல என் கண்கள் செல்லவல்லனவாயின், வெள்ளமாகிய நீரின்கண் புகுந்து நீந்தா என்றவாறு.

இது, காண்டல் விருப்பினால் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (6): நாயகன்மேலே வைத்த மனம் எனக்கு வசப்படாமல் நாயகனைப்பற்றிச் செல்வதுபோல, கண்ணே! நீயும் உள்ளத்துடனே கூடி நாயகனைக் காண்பதன்றியே கலுழ்ந்து நீர் கரைவது என்னோ என்றவாறு.

காலிங்கர் (8): தோழீ! எனது உள்ளமானது அவர் உள்வழிச் சென்று என்மாட்டு வருதலின் மற்று அதுபோலத் தாமும் ஆண்டுச் சென்று கண்டு கண்டு ஓடிவருகற்பின் அங்ஙனம் அழுது அழுது பெருவெள்ளம் கோத்தநீர் நீந்து தலைச் செய்யல, என்னோ என் கண்களானவை; அதனால் என் நெஞ்சுபோலத் தாமும் அவரைக் கண்டு மீளப்பெருத கடுந்துயரினால் கலுழ்கின்றன என்றவாறு.

---

118. *கண்விதுப்பழிதல்

பரிமேலழகர்: அஃதாவது கண்கள் தங்காட்சிவிதுப்பான் வருந்துதல். காட்சிவிதுப்பு - தலைமகனைக் காண்டற்கு விரைதல். இது படரான் மெலிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், படர் மெலிந்து இரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்; பரிப்பெருமாள்: கண்விதுப்பழிதலாவது கண் தனது விரைவினால் அழிந்தமை தலைமகள் தோழிக்குக்

* 'கண்விதுப்பழித்தல்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

கூறுதல்.* பிரிவின்கண் துன்பமுற்ருர்க்குக் கண்ணீர் முற்பாடு தோன்றுமாதலின் தனது ஆற்ருமையை ஒன்றன்மேலிட்டுக் கூறுவாள் அதனை முற்பாடு கண்ணின்மேலிட்டுக் கூறுதலால், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

1. கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யாம்கண் டது. 1171

As this incurable malady has been caused by my eyes which showed (him) to me why should they now weep for (him)? (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : 'நின் கண்கள் கலுழ்ந்து தம்மழகு இழவாநின்றன; நீ ஆற்றல்வேண்டும்' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

தண்டா நோய் யாம் கண்டது தாம் காட்ட - இத் தணியா நோயை யாம் அறிந்தது தாம் எமக்குக் காதலரைக் காட்டலான் அன்ருே; கண் தாம் கலுழ்வது எவன்கொல் - அன்று அத்தொழிலவாய கண்கள் இன்று எம்மைக் காட்டச் சொல்லி அழுகின்றது என்கருதி என்றவாறு.

'காட்ட' என்பதற்கு ஏற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றும் தாமே காட்டுதலல்லது யாம் காட்டுதல் யாண்டையது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (2) ; பரிப்பெருமாள் (2) : அமையாத நோயை யாம் கண்டது அந்நோய் செய்தாரைத் தாம்[1] காட்டுதலானே யன்றே ? பின்னர் அக்கண்கள்[2] தாம் காண்டல் வேட்கையால் கலுழ்கின்றது யாவர் காட்டுவாராகக் கருதி[3] என்றவாறு.

இது, தலைமகள், 'காட்டுவாரில்லை' என்று தோழியைக் குறித்துச் சொல்லியது.

பரிதியார் (3) : கண்டால் அழுவது என்கொலோ ; நோய் செய்து தானே காட்ட யான் கண்டேன் என்றவாறு.

---

* 'கூறியது' என்பர் பரிப்பெருமாள். 1. தாம் - இச்சொல் பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை. 2. 'கண்கள்'; 3. 'கருதியோ' என்பர் பரிப்பெருமாள்

காலிங்கர் (3) : இன்று இக்கண் தாம் மிகுந்து இங்ஙனம் கலுழ்வது என்னை கொல்லோ ; தம்மாலும் நம்மாலும் தடுத்தற்கு அரிய உறுநோய் உறுதற்கு அன்று, அவரைத் தாம் காட்டிற்றாக யாம் கண்டது என்றவாறு.

2. தெரிந்துணரா நோக்கிய உண்கண் பரிந்துணராப்
பைதல் உழப்ப தெவன். 1172

How is it that my painted eyes which looked (at him) without forethought 'that day grieve today, instead of bearing patiently the consequences of their own folly.' (...)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

தெரிந்து உணரா நோக்கிய உண்கண் - மேல்விளைவதனை ஆராய்ந்தறியாது அன்று காதலரை நோக்கிநின்ற உண்கண்கள் ; பரிந்து உணராப் பைதல் உழப்பது எவன் - இன்று இது நம்மால் வந்ததாகலின் பொறுத்தல் வேண்டும் எனக் கூறுபடுத்துணராது துன்பம் உழப்பது என்கருதி என்றவாறு.

விளைவது - பிரிந்துபோயவர் வாராமையின் காண்டற்கு அரியராய் வருத்துதல். முன்னே வருவதறிந்து அது காவாதார்க்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்தலன்றே உள்ளது. அதுவும் செய்யாது வருந்துதல் கழிமடச் செய்கை என்பதாம்.

மணக்குடவர் (3) ; பரிப்பெருமாள் (3) : முன்பு அவர்* நல்லர் என்று தெரிந்து உணர்ந்து நோக்கிய உண் கண்கள் இப்பொழுது வருத்தமுற்று, நல்லரென்று உணராவாய்த் துன்பம் உழப்பது எற்றுக்கு என்றவாறு.

இது, கண்ணின் அறியாமையைத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரிதியார் (4) : தெரிந்து விசாரியாமல் பார்த்தகண் தாம் கண்டமையால் யான் கண்டேன், தானும் அழுது என்னையும் வருத்தம் செய்தது கண் என்றவாறு.

---

* 'அவன்ர' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

காலிங்கர் (7) : தோழீ! யான் உன்னை ஒன்று வினவுகின்றேன்; மற்று அதனைச் சிறிது ஆராய்ந்து அறிந்து சொல்லுவாயாக; அவரிடத்துப் பரிந்து நோக்கிய என் மை உண்டு அகன்ற கண்ணனவை அங்ஙனம் அன்று அறியாவாயினும் இன்று உற்ற பின்னும் உணராவாய் உறுதுயர் உழப்பது என் கருதிக்கொல்லோ ; சொல் என்றவாறு.

3. கதுமெனத் தாம்நோக்கித் தாமே கலுழும்
இதுநகத்* தக்க துடைத்து. 1173

They themselves looked eagerly (on him) and now they weep. Is not this to be laughed at? (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

தாம் கதுமென நோக்கித் தாமே கலுழும் இது - இக்கண்கள் அன்று காதலரைத் தாமே விரைந்துநோக்கி இன்றும் தாமே இருந்தழுகின்ற இது; நகத்தக்கது உடைத்து - நம்மால் சிரிக்கத்தக்க இயல்பினை யுடைத்து என்றவாறு.

கண்கள் என்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. 'இது' என்றது மேற்கூறிய கழிமடச்செய்கையை. அது, வருமுன்னர்க் காப்பார்க்கு நகை விளைக்குமாகலான், 'நகத்தக்கதுடைத்து' என்றாள்.

மணக்குடவர் (4) ; பரிப்பெருமாள் (4) : இக்கண்கள்[1] அன்று விரைந்து தாமேநோக்கி, இன்று தாமே கழுலாநின்ற; இது சிரிக்கத்தக்கதுடைத்து என்றவாறு.

இஃது ஆற்றுமைமிகுதியால்[2] நகுதல்மிக்க[3] தலைமகளை, 'இந்நகுதற்குக் காரணமென்னை?' என்று வினவிய தோழிக்கு அவள்[4] கூறியது.

பரிதியார் (2) : கடுகென எழுந்து நாயகரைக் கண்டு தானே அழுகின்றது எனக்குச் சிரிப்புடைத்து என்றவாறு.

---

* 'அதுநகத்' என்பது காலிங்கர் பாடம். 1. 'இக்கண்கள்'; 4. 'அவள்'-இவை பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை. 2. 'ஆற்றுமையால்'; 3. 'நக்க' என்பர் பரிப்பெருமாள்

காலிங்கர் (2) : தோழீ! நாம் இவரைக் கண்டு கைக் கொண்டவிடத்து மேல் நமக்கு இது வாய்க்கும் வாயாது என்றும் சீர்தூக்காது அன்று சடக்கெனத் தாமே நோக்கி இனிது இருந்து தாமே கலுழும்; அது யாம் பெரிதும் சிரிக் கத்தக்கது ஒன்று உடைத்து என்றவாறு.

4. பெயலாற்ரு நீருலந்த உண்கண் உயலாற்ரு
உய்விஞேய் என்கண் நிறுத்து. 1174

After bequeathing to me the incurabe grief that consumeth me, my eyes have now dried up, having exhausted their store of tears. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

உண்கண் - உண்கண்கள்; உயல்ஆற்ரு உய்வு இல் நோய் என்கண் நிறுத்து - அன்று யான் உய்யமாட்டா மைக்கு ஏதுவாய ஒழிவில்லாத நோயை என்கண்ணே நிறுத்தி; பெயல் ஆற்ரு நீர் உலந்த - தாமும் அழுதலேமாட் டாவண்ணம் நீர் வற்றிவிட்டன என்றவாறு.

நிறுத்தல் - பிரிதலும் பின்கூடாமையும் உடையாரைக் காட்டி அதனுல் நிலேபெறச்செய்தல். முன் எனக்கு இன்ஞ தன செய்தலால், பின் தமக்கு இன்ஞதன தாமே வந்தன என்பதாம்.

மணக்குடவர் (8) ; பரிப்பெருமாள் (8) : உயல் ஆற்ருத என்மாட்டு உய்வில்லாத நோயை உண்கண்கள் நிறுத்தித் தாமும் அழமாட்டாவாய் நீருலந்தன என்றவாறு.

கண்கள் தாம் நிஜேத்தது முடித்துத் தொழின்மாறின என்று கூறியவாறு.[1]

பரிதியார் (8) : மழை பெய்வதுபோலக் கண்ணீர் சொரிந்து என் ஆவியைக் காமநோய் செய்தது இக்கண் என்றவாறு,

காலிங்கர் (9) : தோழீ! உய்தற்கு ஓர் உபாயம் இல் லாத உறுதுயரத்தை என் கண்ணும் மருவுறுத்தி வைத்துத்

1. 'கூறியது' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

தாமும் அகத்துள்ள நீர் ஒழிந்தன, என் மையுண்டு அகன்ற கண்ணனவை ; இனி யாதோ செயத்தக்கது என்றவாறு.

5. படலாற்று பைதல் உழக்கும் கடலாற்றுக்
காமநோய் செய்தஎன்*கண். 1175

My eyes that caused a disease of love vaster than the sea itself, do not now close themselves in sleep ; they languish in grief. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

கடல் ஆற்றுக் காமநோய் செய்த என்கண் - எனக்குக் கடலும் சிறிதாம்வண்ணம் பெரிதாய காமநோயைச் செய்த என்கண்கள்; படல் ஆற்று பைதல் உழக்கும் - அத்தீவினை யால் தாமும் துயில்கிலவாய்த் துன்பத்தையும் உழவா நின்றன என்றவாறு.

காமநோய் காட்சியான் வந்ததாகலின், அதனைக் கண்களே செய்ததாக்கிக் கூறினாள். துன்பம் அழுதலா னாயது.

மணக்குடவர் (10) : கடலினும் மிக்க காமநோயை என் மாட்டு நிறுத்துதலானே கண்கள் தாம் உறங்கமாட்டா வாய்த் துன்பமுறுநின்றன என்றவாறு.

இது, 'பிறர்க்கு இன்னாமை செய்தார்க்கு[1] இன்னாமை வந்தது' என்று தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (10) : ஷெ; ஷெ; இவை எல்லாம் ஒன்றின் ஒன்று வந்தனவாகக் கொள்ளப்படா. இவ்வதிகாரத்துக் காம வேதனையால் கண்ணுக்கு உறுவன எல்லாம் கூறப் பட்டது என்றவாறு.

பரிதியார் (5) : துயரமாற்றுமல் அழும், கடலினும் பெரி தாகிய காமநோய் செய்த என்கண் என்றவாறு.

காலிங்கர் (8) ; தோழீ ! ஒருபொழுதும் துயில மாட்டா வாய் இங்ஙனம் சால உறுதுயர் உழக்கும்; யாவை எனின்

* 'உற்ற எம்' என்பது காலிங்கர் பாடம். 1. 'செய்தார் தமக்கும்' என்பர் பரிப்பெருமாள்

கடலும் நிறையாற்றுப் பெருவெள்ளம் ஆகிய காமநோய் உற்ற என் கண்களானவை: யான் இதற்கு என் செய்யத் தகுவது என்றவாறு.

6. ஓஒ இனிதே எமக்கிந்நோய் செய்தகண்
தாஅம் இதற்பட் டது.* 1176

Glad, indeed, am I that these eyes which gave me this disease are now themselves affected. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

எமக்கு இந்நோய் செய்த கண் தாம் இதன் பட்டது - எமக்கு இக்காமநோயினைச் செய்த கண்கள்தாமும் இத் துயிலாது அழுதற் கண்ணே பட்டது; ஓஒ இனிதே-மிகவும் இனிதாயிற்று என்றவாறு.

ஓ என்பது மிகுதிப்பொருட்கண்வந்த குறிப்புச் சொல். தம்மால் வருத்தமுற்ற எமக்கு அது தீர்ந்தாற்போன்றது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (6); பரிப்பெருமாள் (6) : எமக்கு இந் நோயைச் செய்த கண்கள் தாமும் இந்நோயகத்துப் பட்டது மிகவும் இனிது என்றவாறு.

இது, 'நின்கண் கலங்கிற்று; அஃது எனக்கு இன்னு தாயிற்று' என்ற தோழிக்கு, 'அது மிகவும் இனிது' என்று தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (1) : ஓகோ நல்லதே நமக்கு விரகத்தைக் காட்டித் தந்து பின்பு தாமே கலுழ்ந்து அழுவது; இதற்கு என் செய்வேன் என்றவாறு.

காலிங்கர் (1) : தோழீ ! சால வியப்ப இனியது ஒன்றே. யாது எனின், முன்னம் தாம் அவரைக் கண்டு பின் எமக்கு இவ்வாறு இடர்தரும் நோய் செய்த கண் தாம் இப்பொழுது அழுதும் துயிலாதும் இங்ஙனம் இடர்ப்பட்ட இது என்றவாறு.

---

* 'இடர்ப்பட் டது' என்பது காலிங்கர் பாடம்

7. உழந்துழந்* துள்நீர் அறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி அவர்க்கண்ட கண் 1177

Let the eyes that cast their fond glances at him with an eager and melting heart, now shed tears in aching pain till they become dry. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் இது.

விழைந்து இழைந்து வேண்டி அவர்க் கண்ட கண் - விழைந்து உண்ணெகிழ்ந்து விடாதே அன்று அவரைக் கண்ட கண்கள்; உழந்து உழந்து உள்நீர் அறுக - இன்று இத்துயிலாது அழுங்கலாய துன்பத்தினை உழந்து உழந்து தம்மகத்துள்ள நீர் அற்றேபோக என்றவாறு.

அடுக்கு, இடைவிடாமைக்கண் வந்தது. அறுதலாகிய இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது.

மணக்குடவர் (7) ; பரிப்பெருமாள் (7) : அழுதலை யுழந்துழந்து உள்ளநீர் அறுவனவாக, தாம் வேண்டினவரை விரும்பி நெகிழ்ந்து கண்ட கண்கள் என்றவாறு.

இஃது, 'இவ்வாறு அழுதல் தகாது' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (10) : உழைத்து உழைத்துக் கண்ணீர் உகுத்தது, விரும்பி அவரைக் கண்ட கண் என்றவாறு.

காலிங்கர் (10) : தோழி! முன்னம் தாம் விரும்பிய வரைக் கண்டு இன்புற்ற கண் இவ்வாறு விரும்பிக் குழைந்து அலமந்து அலமந்து அழுது இங்ஙனம் உண்ணீர் செலவு அற்றுப்போக; இனி இதற்கு என்னை செய்வது என்றவாறு.

இனி மற்று இங்ஙனம் பிரிவிடையாற்ருளாகிய தலைமகள் கண் கலுழ்தலே யன்றி மெய்பசத்தலுண்டு அன்றே! அதனை மற்று இதன் பின்னரே அவள் பசப்பினல் உறுகின்ற பருவரலை மதித்து உரைக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

* 'உழைந்துழைந்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

8. பேணது பெட்டார் உளர்மன்னோ மற்றவர்க்[1]
காணு தமைவில[2] கண். 1178

He is indeed here who loved me with his lips but not with his heart but mine eyes suffer from not seeing him. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : 'காதலர் பிரிந்துபோயினுரல்லர், அவர் ஈண்டுளர், அவரைக் காணுமளவும் நீ ஆற்றல்வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பேணது பெட்டார் உளர் - நெஞ்சால் விழையாது வைத்துச் சொல்மாத்திரத்தால் விழைந்தவர் இவ்விடத்தே உளர்; மற்று அவர்க் கண் காணது அமைவில - அவ்வுண்மையால் பயன் யாது, அவரைக் கண்கள் காணுதமைகின்றன இல்லையாயின என்றவாறு.

செயலால் பிரிந்துநின்றமையின் 'பேணது' என்றும், முன் நலம் பாராட்டிப் பிரிவச்சமும் வன்புறையும் கூறினராகலின், 'பெட்டார்' என்றும் கூறினன். 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. 'மற்று' வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஓகாரம்: அசைநிலை. யான் ஆற்றவும் கண்கள் அவரைக் காண்டற்கு விரும்பா நின்றன என்பதாம். இனிக் 'கொண்கனை' என்று பாடமாயின், 'என் கண்கள் தம்மைக் காணுதமைகின்ற கொண்கனைத் தாம் காணுதமைகின்றன இல்லை; இவ்வாறே தம்மை ஒருவர் விழையாதிருக்கத் தாம் அவரை விழைந்தார் உலகத்துளரோ' என்று உரைக்க. இதற்கு 'மன்' அசைநிலை.

மணக்குடவர் (1): விரும்பத்தகாததனை விரும்புவாரும் உளரோ; நம்மைக் காண்டல் விருப்பமின்றிப் போன அவரைக்[3] காணுது அமைகின்றில[4] என் கண்கள்; இதனை ஒழியப் பிறவும் உளவோ என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (1): ஷை; சொல்லாது பிரிந்த தலைமகனது பெருமையை உட்கொண்டு வேட்கையால் கூறியது. விரும்பத்தகாது என்றமையால் சொல்லாது பிரிதலாயிற்று.

1. 'கொண்கனைக்' என்பது காலிங்கர் பாடம். 2. 'திமையல' என்பது பரிப்பெருமாள் பாடம். 3. 'போனவரைக்'; 4 'இமைக்கின்றில' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிதியார் (7): பேணுது துயரமுறுத்துவாராகிய நம் நாயகரைக் காணுமல் கண் துயிலாது என்றவாறு.

காலிங்கர் (4): தோழீ! இவ்விடர் இரக்கத்திற்கு ஏதுவாகிய கொண்கனைப் பின்னுங் காணுவாயின் வாழா வாய் விட்டன இக்கண்களானவை. இதற்கு என்னை கார ணம்? உலகத்துத் தம்மை விரும்பாதாரைத் தாம் விரும்பு வாரும் உளரோ? எங்கும் கண்டது இல்லை என்றவாறு.

9. வாராக்கால் துஞ்சா வரின்துஞ்சா ஆயிடை
ஆரஞர் உற்றன கண். 1179

My eyes sleep not when he is away; neither sleep they when he is returned; either way it is their lot to suffer unceasing pain. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: 'நீயும் ஆற்றி நின் கண்களும் துயில்வன வாதல் வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

வாராக்கால் துஞ்சா - காதலர் வாராதஞான்று அவர் வரவுபார்த்துத் துயிலா; வரின் துஞ்சா - வந்தஞான்று அவர் பிரிவஞ்சித் துயிலா; ஆயிடைக் கண் ஆரஞர் உற்றன - ஆக லான் அவ்விருவழியும் என் கண்கள் பொறுத்தற்கரிய துன் பத்தினையுடைய என்றவாறு.

'ஆயிடை' எனச் சுட்டு நீண்டது. இனி அவற்றிற்குத் துயில் ஒருஞான்றும் இல்லை என்பதாம்.

மணக்குடவர் (9); பரிப்பெருமாள் (9): அவர் வாராத காலத்துப் புணர்ச்சி வேட்கையால் துஞ்சா; வந்த காலத் துப் பிரிவாரென்று அஞ்சித் துஞ்சா; அவ்விரண்டிடத்தினும் மிக்க துன்பமுற்றன கண்கள் என்றவாறு.

இது, 'நீ உறங்கவேண்டும்' என்ற தோழிக்குத் தலை மகள், 'இன்றேயல்ல, எஞ்ஞான்றும் உறக்கமில்லை' என்றது.

பரிதியார் (6): நாயகர் வாராக்காலும் நித்திரையில்லை; வந்தாலும் கலவியினுல் நித்திரையில்லை என்றவாறு.

காலிங்கர் (6): என் தோழீ! அவர் இவ்விடத்து வாராத காலத்து எல்லாம் வரவு நோக்கி வருந்தித் துயிலப்பெரு;

மற்று இனி ஒருகால் வந்தனராயின் பிரிவர் என்னை என்று அஞ்சித் துயிலப்பெரு; இங்ஙனம் இருவாற்ருனும் அவ்விடத்து இவ்விடத்து இருந்து அஞர் உற்றன என் கண்களானவை என்றவாறு.

ஆரஞர் உற்றன என்பது அரும் துயர் உற்றன என்றது.

10. மறைபெறல் ஊரார்க் கரிதன்ருல் எம்போல்
அறைபறை கண்ணூர் அகத்து. 1180

It is not hard (but easy) for men of the place to know the secret when my weeping eyes, like drum-beats, proclaim it to all. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : 'காதலரை இவ்வூர் இயற்பழியாமல் அவர் கொடுமையை மறைக்கவேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

எம்போல் அறைபறை கண்ணூர் அகத்து மறைபெறல்– எம்மைப்போலும் அறைபறையாகிய கண்ணிணையுடையார் தம் நெஞ்சின்கண் அடக்கிய மறையை அறிதல்; ஊரார்க்கு அரிதன்று - இவ்வூரின்கண் உள்ளார்க்கு எளிது என்றவாறு.

மறை என்றது, ஈண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்து நிகழ்வதனைப் புறத்துள்ளார்க்கு அறிவித்தலாகிய தொழிலான் ஒற்றுமை உண்மையின், 'அறைபறையாகிய கண்' என்ருள். இங்ஙனம் செய்யுள் விகாரமாக்காது 'அறைபறைக் கண்ணூர்' என்று பாடம் ஓதுவாரும் உளர். யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தாநின்றன என்பதாம்.

மணக்குடவர் (5): எம்மைப்போல அறைபறையாகிய கண்களையுடையார்மாட்டு உளதாகிய மறையை அறிதல் ஊரார்க்கு எளிது என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (5): ஷை; வரையாது பிரியப்பட்ட தலைமகள், 'என் கண்ணினலே இவ்வொழுக்கம் பிறர்க்குப் புலனகா நின்றது; அதற்கு யாங்ஙனம் செய்வேம்' என்று தோழிக்குக் கூறியது.

பரிதியார் (9): மறைப்பது அரிது; பலருமறியத் தட்டிச் சாற்றும் பறைபோல என் கண்ணீர் பலருமறிய என் காமத்தை அறிவிப்பது என்றவாறு.

காலிங்கர் (5): தோழீ! அகத்து அடங்கு பொருளைப் புறத்து எளிதிற் பெறுதல் இவ்வூரவர்க்கு அரிது அன்று; யார்மாட்டு எனின் எம்போலக் கருத்துற்றது ஒன்றனை வெளிப்பட அறையும் பறைபோலும் கண்ணிணையுடையார் மாட்டு என்றவாறு.

---

119. பசப்புறுபருவரல்*

பரிமேலழகர்: அது பசப்புற்ற பருவரல் என விரியும். அஃதாவது பசப்புறுதலானுய வருத்தம். இதனைப் "பந் தெறிந்த வயா" (கலித். 40: 22.) என்பதுபோலக் கொள்க. பசப்பாவது பிரிவாற்ருமையான் வருவதோர் நிறவேறுபாடு. இது, தலைமகனைக் காணப்பெருதவழி நிகழ்வதாகலின், கண்விதுப்பழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்; பரிப்பெருமாள்: பசப்புறுதலாவது[1] பசப் புறுதலால் வந்த வருத்தத்தைத் தோழிக்குத் தலைமகள் கூறுதல்.[2] காதலித்தார்க்குக் காதலிக்கப்படும்[3] பொரு ளெய்தாக்கால் அவர் நிறம் வேறுபடுமாதலின்,[4] அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

1. நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தஎன்
   பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற. 1181

It is I myself that consented to the parting of my beloved; to whom shall I complain now of my pallor?
(*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: முன் பிரிவுடம்பட்ட தலைமகள் அஃதாற் ருது பசந்தவழித் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

---

* 'பசப்புறுதல்' என்பது மணக்குடவர் பாடம்.
1. 'பசப்புறுபருவரலாவது'; 2. 'கூறியது'; 3. 'காதலிக்கப்பட்ட' 4. 'வேறுபடுதலின்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன்—என்னை நயந்தவர்க்கு அதுபொழுது பிரிவையுடம்பட்ட நான்; பசந்த என் பண்பு யார்க்கு உரைக்கோ - அதனை யாற்ருது இதுபொழுது பசந்த என் இயல்பினை யார்க்குச் சொல்வேன் என்றவாறு.

'பிற' என்பது அசைநிலை. உடம்படாவழி ஒழிதல் குறித்துப் பிரிவுணர்த்தினராகலின் அவர் அன்புடையர் என்னும் கருத்தான் 'நயந்தவர்' என்றும், இதுவே உடம்பாடாக மேலும் பிரிவு நிகழுமாகலின் இனி அவரைக் கூடுதலரிது என்னும் கருத்தான் 'நல்காமை' என்றும், முன்னர் உடம்படுதலும் பின்னராற்ருது பசத்தலும் பிறர்செய்தன அல்ல என்பாள் 'பசந்த என் பண்பு' என்றும், யான் செய்துகொண்ட துன்பத்தினை இனி ஒருவர்க்குச் சொல்லலும் பழியாம் என்னும் கருத்தால் 'யார்க்கு உரைக்கோ' என்றும் கூறினுள்.

மணக்குடவர் (8): காதலிக்கப்பட்டவர்க்கு அவர் அருளாமையை இசைந்த யான் பசந்த எனது நிறத்தை மற்று யாவர்க்குச் சொல்லுவேன் என்றவாறு.

இது, தலைமகள், 'இப்பசப்பை யாவரால் நீக்குவேன்' என்று வெருட்சிகொண்டு கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (8): நம்மால் காதலிக்கப்பட்டவர் அருளாமையை இசைந்தேனுகப் பசந்த எனது நிறத்தை மற்று யாவர்க்குச் சொல்லுவேன் என்றவாறு.

'காதலர் பிரிந்துழி ஆற்றி யிருத்தல் பெண் கடன்' என்ற தோழிக்கு, 'யானும் ஆற்றுவேனுக இப்பசப்பை யாவரால் நீக்குவேன்' என்று வெகுண்டு கூறியது.

பரிதியார் (9): கூடிய நாயகர் பிரிந்து நோயும் பசலையுந்தந்த வருத்தத்தை யாருக்குச் சொல்லுவன் என்றவாறு.

காலிங்கர் (7): நெஞ்சே! முன் எம்மைப் பெரிதும் நயந்து அளித்தவர் தாமே பின் இடையறவு இன்றிக் கடைபோக நல்காமையைக் கண்டு நேர்ந்தேனுகி மேனிபசந்த என் பருவரலினை வேறு யார்க்குச் சொல்லி ஆற்றுவேனே என்பதனல் இது தோழி கேட்பக் கூறிய கொடுமைக் கூற்று என்பது பொருள் என்றவாறு.

2. அவர்தந்தார் என்னும் தகையால் இவர்தந்தென்
மேனிமேல் ஊரும் பசப்பு. 1182

Proud of having been caused by him, this pallor spreads all over my body and rides on it. (...)

பரிமேலழகர் : ஆற்றுளெனக் கவன்ற தோழிக்கு 'ஆற்றுவல்' என்பதுபடச் சொல்லியது.

(யான் ஆற்றியுளேனாகவும்), பசப்பு - இப்பசப்புத்தான்; தந்தார் அவர் என்னும் தகையால்-என்னை உண்டாக்கினார் அவர் என்னும் பெருமிதத்தான்; என் மேனிமேல் இவர் தந்து ஊரும் - என் மேனியை மேல்கொண்டு செலுத்தா நின்றது என்றவாறு.

"குருதிகொப் புளிக்கும் வேலான் கூந்தன்மா இவர்ந்து செல்ல" (சீவக. 1889) என்புழியும் இவர்தல் இப்பொருட்டாதல் அறிக. இஃது உரிமைபற்றி ஊர்கின்றது, இதற்கு நீ கவலல் வேண்டா என்பதாம்.

மணக்குடவர் (6) ; பரிப்பெருமாள் (6) : காதலர் வர விட்டார் என்னும் மிகுதியானே, பசப்பு என் உடம்பின் மேலே பரந்து ஊரும் என்றவாறு.

இஃது, 'இப்பசலையை நீக்கவேண்டும்' என்ற தோழிக்கு, 'இஃது என் குறிப்பினாலே வந்ததல்ல; நீக்கவேண்டுவாயாயின், அவர்க்குச் சொல்' என்று கூறியது.

பரிதியார் (4) : நாயகர் வரக்காட்டின பசலையாகையாலே அது மேனி எங்கும் பரந்தது என்றவாறு.

காலிங்கர் (9) : நம்மைப் பிரிந்து ஏகிய அவர் இங்ஙனம் நமக்குத்தந்தார் என்னும் இவ்வுரிமைத் தகைமையாலே என் மேனிமேல் இங்ஙனம் பரந்து ஏறுகின்றது பசப்பு என்றவாறு.

3. சாயலும் நாணும் அவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையும் தந்து. 1183

He took from me my beauty and modesty in return for his gift of love-sickness and sallowness to me.

(M. S. P.)

பரிமேலழகர் : 'அழகும் நாணும் அழியாமல் நீ ஆற்றல் வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

கைம்மாறு நோயும் பசலையும் தந்து-பிரிகின்றஞான்றே அவ்விரண்டற்கும் தலைமாறாக இக்காமநோயினையும் பசலை யும் எனக்குத் தந்து; சாயலும் நாணும் அவர் கொண்டார்- என் மேனி அழகினையும் நாணினையும் அவர் கொண்டு போயினார் என்றவாறு.

எதிர் நிரல்நிறை. அடக்குந்தோறும் மிகுதலான், நோய் நாணிற்குத் தலைமாறாயிற்று. இனி அவர் தந்தாலல்லது அவை உளவாகலும் இவை இலவாகலும் கூடா என்பதாம்.

மணக்குடவர்(9); பரிப்பெருமாள் (9): மென்மையும் நாணமும் அவர் கொண்டுபோனார்; அதற்கு மாறாக நோயை யும் பசலையும் தந்து என்றவாறு.

மென்மை-பெண்மை. இது, தலைமகள் வெருட்சி[1] கண்டு 'அது மென்மையும்[2] நாணமும் உடையார் செயலன்று' என்று கடிந்து கூறிய தோழிக்கு அவள்[3] ஆற்றாமையால் கூறியது.

பரிதியார் (5): அழகும் நாணமும் அவர் கொண்டார் எனக்கு விரகமும் பசலையும் தந்து என்றவாறு.

காலிங்கர் (8): தோழீ! மயில்போலும் சாயலும் உயிர் போலும் நாணமும் என் காதலராகியவர் கொண்டு ஏகினார்; தாம் அவைகொண்டு ஏகினர், அதற்குக் கைம்மாறாக எனக்கு இவ் வுறுதுயரும் பசப்பும் என்னும் இவை இரண்டும் ஒருங்கு தந்து என்றவாறு.

4. உள்ளுவன் மன்யான் உரைப்ப தவர்திறமாற்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு. 1184

I think only of him; I speak only of his goodness; how deceitful (then) is this pallor? (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : 'பிரிகின்றவர் தெளிவித்த சொற்களையும் அவர் நற்றிறங்களையும் அறிதியாகலின் நீட்டியாது வருவர்' என்றவழிச் சொல்லியது.

1. 'வெருட்சி'; 3. 'தலைமகள்' என்பர் பரிப்பெருமாள். 2. 'பெண்மையும்' என்பது பிரதிபேதம்.

யான் உள்ளுவன் - அவர் சொற்களை யான் மனத்தால் நினையாநிற்பேன்; உரைப்பது அவர்திறம் - வாக்கால் உரைப்பதும் அவர் நற்றிறங்களையே ; பசப்புக் கள்ளம் - அங்ஙனம் செய்யாநிற்கவும், பசப்பு வந்து நின்றது, இது வஞ்சனையாயிருந்தது என்றவாறு.

'பிற'வும் 'ஓ'வும் அசைநிலை. மெய் மற்றை மனவாக்குக் களின் வழித்தாகலின் அதன்கண்ணும் வரற்பாற்றன்றுயிருக்க வந்தமையின், இதன் செயல் கள்ளமாயிருந்தது எனத் தான் ஆற்றுகின்றமை கூறியவாறுயிற்று.

மணக்குடவர் (5) ; பரிப்பெருமாள் (5) : யான் எக்காலமும் நினைப்பேன் ; சொல்லுவதும்[1] அவர் திறமே; இத்தன்மையேனுகவும், பசலை வஞ்சனையாகப்[4] பரவாநின்றது; இதற்கு நிலை[2] யான் அறிகிலேன்[3] என்றவாறு.

இஃது, 'ஆற்ருமை மிகா நின்றது' என்று கூறியது—(மணக்குடவர்).

முன்பு களவு காலத்து வேட்கையால் அவரது செயலைக் கூறவும் நினைக்கவும் ஆற்ருமை நீங்கும்; இப்போது அது போல் அன்றி ஆற்ருமை மிகாநின்றது என்று கூறியது — (பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (6) : நினைப்பதும் உரைப்பதும் நாயகரையேயன்றி வேறுரையேன் ; பசலை ஏன். வந்தது என்றவாறு.

காலிங்கர் (5) : தோழீ! யான் முதுகுரவர் ஆகிய பெரியோரையும் முகம் நோக்குதல் இன்றி எப்பொழுதும் மற்று அவரையே என் நெஞ்சினுல் நினைத்திருப்பது பெரிது ; மற்று என் நாவினுல் உரைப்பதும் எப்பொழுதும் அவர்தம் குணத் திறமே ; இங்ஙனம் அவரிடை அற்றம் இன்றி எனது உரையும் மனமும் ஒருங்கு கலந்திருப்பவும், இவ்விடத்து வருகின்றது அற்றம் பார்த்தல் செய்வது அல்லாமையும் மற்றிது ஓர் வஞ்சனையாம் இத்துணையே பசக்கின்ற பசப்பு என்றவாறு.

1. 'என்றும் சொல்லுவது'; 2. 'நினைவு'; 3. 'அறிகின்றிலேன்' என்பர் பரிப்பெருமாள். 4. 'வஞ்சனையாகப்' — இது பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை.

5. உவக்காண்எம் காதலர் செல்வார் இவக்காண்என்
மேனி பசப்பூர் வது. 1185

Lo! yonder is my lover gone. And here is the pallid hue spreading over my frame. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: 'காதலர் பிரிந்து அணித்தாயிருக்கவும் ஆற்றுகின்றிலை' என்ற தோழிக்கு முன்னிகழ்ந்தது கூறியது.

எம் காதலர் உவக்காண் செல்வார் - பண்டும் நம் காதலர் உங்கே* செல்வாராக; என் மேனி பசப்பு ஊர்வது இவக்காண் - என் மேனி பசப்பூர்வது இங்கே யன்றே அப்பெற்றியது இன்று பிறிதொன்றுமோ என்றவாறு.

'உவக்காண்', 'இவக்காண்' என்பன ஒட்டி நின்ற இடைச் சொற்கள். தேயவண்மையாற் காலவண்மை கருதப்பட்டது. அவர்செலவும் பசப்பினது வரவும் பகலிரவுகளின் செலவும் வரவும் போல்வது அறிந்து வைத்து, அறியாதாய்போல நீ சொல்லுகின்றது என்னை என்பதாம்.

மணக்குடவர் (4); பரிப்பெருமாள் (4): எம் காதல ராகச்[1] செல்கின்றுரை உங்கே பாராய்; என்மேனிமேலே பசப்புப் பரவுதலை[2] இங்கே பாராய் என்றவாறு.

இஃது, 'அவர் பிரிந்தது இப்பொழுதாயிருக்கப் பசலை பரவா நின்றது; அவர் வருமளவும் யாங்ஙனமாற்றுதும்' என்று தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (7): 'அதே நாயகர்; செல்வம் இதே' என மேனி பசப்புறுவது பார் என்றவாறு.

காலிங்கர் (4): தோழீ! கேளாய் அவர் பிரிந்தது பெரிது கொல் என்று கருதவேண்டா; போய் அங்கே காண்; எம் காதலர் இப்பொழுது செல்வார் ஆயினர்; மற்று அவ்வள வில் இங்குக் காண், என்மேனி ஒர் பசப்பு வந்து ஊர்வது என்றவாறு.

---

*உங்கே—வெகு தூரமும் வெகு சமீபமும் ஆகாத நடுத்தரமான இடம். 1. 'காதலராய்ச்'; 2. 'பரப்பதனை' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

6. விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. 1186

Like darkness lying in wait for the dimness of the lamp this pallor was lying in wait for the faintness of my lover's embrace. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

விளக்கு அற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் - விளக்கினது மெலிவு பார்த்து நெருங்கிவரும் இருளேபோல ; கொண்கன் முயக்கு அற்றம் பார்க்கும் பசப்பு - கொண்கன் முயக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரும் இப்பசப்பு என்றவாறு.

'பார்க்கும்' என்பன இலக்கணச்சொல். முன் பிரியா திருக்கவும் தனக்கு அவகாசம் பார்த்துவரும் பசப்புப் பிரிவு பெற்றால் என் செய்யாது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (2) ; பரிப்பெருமாள் (2) : விளக்கினது இறுதி பார்க்கும் இருளேபோலக் கொண்கன் முயக்கினது இறுதிபார்த்து நின்றது பசப்பு என்றவாறு.

இஃது, 'அவர் பிரிந்தது இப்பொழுது; இப்பசப்பு யாங்ஙனம் வந்தது' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (10) : விளக்குக் கெட இருள் மூடுவது போலும் என் காதலர் பிரியப் பசலை மூடிற்று என்றவாறு.

காலிங்கர் (3) : உலகத்து விளக்கினது அற்றம் பார்க்கும் இருளேபோலத் தானும் என் நிறம் கவர்தற்கு அவர் முயக்கு அற்றம் பார்க்கும் பசப்பித்தற்கு; ஒரு தீர்வு இல்லையோ என்றவாறு.

7. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. 1187

I who was in close embrace just turned aside and the moment I did, sallowness came on me like something to be seized on. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

புல்லிக் கிடந்தேன் புடை பெயர்ந்தேன் - முன்னொரு ஞான்று காதலரைப் புல்லிக்கிடந்த யான் அறியாது புடை பெயர்ந்தேன் ; அவ்வளவில் பசப்பு அள்ளிக்கொள்வற்று - அப்புடைபெயர்ந்த அளவிலே பசப்பு அள்ளிக்கொள்வது போல வந்து செறிந்தது என்றவாறு.

கொள்வது என்பது குறைந்து நின்றது. அள்ளிக்கொள்வது - அள்ளிக்கொள்ளப்படும் பொருள். அப்புடைபெயர்ச்சி மாத்திரத்துக்கு அவ்வாருயது, இப்பிரிவின்கண் ஆமாறு சொல்லவேண்டுமோ என்பதாம்.

மணக்குடவர் (3) ; பரிப்பெருமாள் (3) : முயங்கிக் கொண்டு கிடந்த யான் அறியாது புடைபெயர்ந்தனன்* ; அவ்வளவிலே அள்ளிக்கொள்ளலாம்படி செறிந்தது பசலை என்றவாறு.

இது, தலைமகனுல் சொல்லாது பிரியப்பட்ட தலைமகளைப் பிற்றைஞான்று இவள் வேறுபாடுகண்டு, 'இஃது எற்றினுன் ஆயிற்று' என்று குறித்து நோக்கிய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (2): நாயகரைப் புல்லியிருந்து ஒருபுடைப் பெயர்ந்தேன் ; அதற்குள்ளே என்மேனி அள்ளிக்கொள்ளப் பசப்பாயிற்று என்றவாறு.

காலிங்கர் (2) : தோழீ ! அவர் நம்மைப் பிரியாது உடன்வாழ் காலத்து ஒருஞான்று பெரிதும் இறுக இறுகத் தழுவிக்கிடந்தேன் ; அவ்விடத்து என் கண் சிறிது அயர்ந்தனவாகப் புடைபெயர்ந்தேன் ; அவ்வளவில் என் மேனி மேல் கையினுலே வாரிக்கொள்வதுபோல வந்து பரந்தது பசப்பு; எனவே இன்று இனி உரைப்பது என் என்பது பொருள் என்றவாறு.

8. பசந்தாள் இவளென்ப தல்லால் இவளைத்
துறந்தார் அவரென்பார் இல். 1188

Besides those who say, 'She has turned sallow', there are none who say, 'He has forsaken her.' (*R. D.*)

---

* 'முயங்கிக் கொடுகிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிமேலழகர் : 'நீ இங்ஙனம் பசக்கற்பாலையல்லை' என்ற தோழியொடு புலந்து சொல்லியது.

இவள் பசந்தாள் என்பது அல்லால் - இவள் ஆற்றியிராது பசந்தாள் என்று என்னைப் பழிகூறுவதல்லது; இவளை அவர் துறந்தார் என்பார் இல் - இவளை அவர் துறந்துபோயினார் என்று அவரைக் கூறுவார் ஒருவரும் இல்லை என்றவாறு.

'என்பார்' என வேறுபடுத்துக் கூறினாள், தன்னையே நெருங்குதல் பற்றிப் புலக்கின்றமையின்.

மணக்குடவர் (7); பரிப்பெருமாள் (7): 'இவள் பசந்தாள்' என்று எனக்குக் குற்றம் நாடுமதல்லது, 'இவளைத் துறந்தார் அவர்' என்று அவரது கொடுமையைச் சொல்லுவார் இல்லை என்றவாறு.

இஃது, 'இப்பசப்பு வரலாகாது' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது—(மணக்குடவர்).

'இப்பசத்தலாகாது' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (8): பசந்தாள் என்று சொல்லுவர் அல்லது நாயகியைத் துறந்தார் இவர் என்று சொல்லுவாரில்லை என்றவாறு.

காலிங்கர் (6): நெஞ்சே! 'இவள் பசந்தாள் பசந்தாள்' என்று எப்பொழுதும் என்னைக் குறை சொல்லுவது அல்லாமல், 'இவளைப் பிரிந்து நின்றார் அவர்; மற்று இது காரணமாகத் தன் மேனி பசந்தாள் இவள்' என்று இங்ஙனம் சொல்லுவார் எமக்கு ஒருவரும் இல்லை என்றவாறு.

9. பசக்கமன் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலையர்* ஆவர் எனின். 1189

If he who made me agree to the separation fares well let this pallor overspread my body. (...)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

* 'நந்நிலையர்' என்பது மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள் பாடம்.

நயப்பித்தார் நல்நிலையர்ஆவர் எனின் - இப்பிரிவை யானே உடம்படும்வகை சொல்லியவர் இன்று நின்கருத்தான் நல்ல நிலையினராவராயின்; என் மேனி பட்டாங்கு பசக்க - என்மேனி பட்டதுபடப் பசப்பதாக என்றவாறு.

நன்னிலையராதல் - நன்மைக்கண்ணே நிற்றலை உடையராதல். பட்டாங்காக என ஆக்கம் விரித்துரைக்க* 'முன் இப்பிரிவின் கொடுமை அறியாத என்னை இதற்கு உடம்படுத்திப் பிரிந்தவர் தவறிலராகவே வேண்டுவது; என்மேனியும் பசப்பும் யாதுசெய்யின் என்' என்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

மணக்குடவர் (10); பரிப்பெருமாள் (10): என்னுடம்பு நிலையாக என்றும் பசப்பதாக, நம்மைக் காதலித்தவரும்[1] நம்மைப்போலத் துன்பமுறுவராயின் என்றவாறு.

இது, தலைமகனது கொடுமையை உட்கொண்டு கூறியது —(மணக்குடவர்).

'நீ இவ்வாறு ஆற்ருய் ஆகின்றதனை நம் காதலர் கேட்பாராயின் செய்வினை முடித்தலாற்ருது வருந்துவர்' என்ற தோழிக்கு, 'அவர் அத்தன்மையர் ஆகப்பெறின் என்றும் பசந்தால் ஆகாதோ' என்று தலைமகனது கொடுமை உட்கொண்டு கூறியது —(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (1): என் மேனி பசலையாகக் கடவது, நமக்கு மயல் தந்த நாயகர் நெஞ்சறிய என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): தோழீ! என் மேனியானது பெரிதும் பசப்பதாக; மற்று இது பட்டாங்கு எய்துதலால் முன்பு என்னைத் தமது அருட்குணங்களால் பெரிதும் விரும்புதல் செய்த அவர் மற்று யான் பசப்பினுல் பருவரல் உற்ற இந் நிலை ஒழிக்க வந்து தலையளிக்கும் நன்னிலையர் ஆவாராயின் என்றவாறு.

நயப்பித்தல் - விரும்புவித்தல் என்று அறிக.

---

* 'வருவித்துரைக்க' என்றும் பிரதி பேதம். 1. 'காதலிப்பித்தவரும்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

10. பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றார்[1] எனின். 1190

"Good it is for me to be known as pallor incarnate", "if my lover who had my consent for his separation be not ill-spoken of as a deserter". (...)

பரிமேலழகர் : தலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத் தோழி தலைமகளை இயற்பழித்தவழி அவள் இயற்பட மொழிந்தது.

நயப்பித்தார் நல்காமை தூற்றார் எனின் - அன்று தாம் குறைநயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு இன்று நல்காமையை நட்டார் தூற்றாராயின் ; பசப்பு எனப் பேர்பெறுதல் நன்றே— பசப்புற்றாள் என வேற்றுமையானன்றிப் பசப்புத்தானாயினாள் என ஒற்றுமையால் தாம் சொல்ல அப்பெயரைப் பெறுதல் எனக்கு நன்று என்றவாறு.

நட்டார் என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இயற்பழித்தல் பொறாது புலக்கின்றாள் ஆகலின், இகழ்ச்சிக் குறிப்பால் கூறினாள். அவரை அருளிலர் என்னாது இன்னும் பசந்தாள் இவள் என்கையே யான் ஆற்றும் நெறியாவது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (1) ; பரிப்பெருமாள் (1) : பசந்தாளெனப் பேர்பெறுதல் நன்று, நம்மைக் காதலித்தவர்[2] அருளாமையை இவ்வூரார் கூறாராயின் என்றவாறு.

இது, 'நின்மேனி பசந்தது' என்ற தோழிக்கு, 'அவ்வளவாய்க்[3] குற்றம் இல்லை' என்று தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (3) : பசப்பென்று பெயர் பெறுதல் நன்று; நாயகரை நாம் பொல்லாதவர் என்று சொல்லாமல் என் பசலையே சொல்லியது என்றவாறு.

காலிங்கர் (10) : நெஞ்சே ! நமது பசப்புருபு தானே இவ்விடத்துப் பெயர் பெற்றிருத்தலும் சால நன்றே ; எப்பொழுது எனில் நம்மை இங்ஙனம் முன்னம் தமது அருட்குணங்களாற் காதலுறுத்தியவர் பின் ஒரு காலம் நினைந்து வந்து அருளாமையைப் பிறர்க்குச் சாற்றாதாயின் என்றவாறு

1. 'தூற்றாது' என்பது காலிங்கர் பாடம். 2. 'காதலிப்பித்தவர்'; 3. 'இவ்வளவு ஆயின்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

இனி, மற்று இங்ஙனம் வருந்தியாளை வந்து எய்தித் தலைமகன் சிலகால் பயின்று செல்லும் இடத்து மற்று ஓதற்குப் பிரிந்த காலத்துத் தலைமகள் உற்ற தனிப்படர் உணர்த்துகின்றது மேலை அதிகாரம்.

---

120 தனிப்படர்மிகுதி

பரிமேலழகர் : அது தனியாகிய படர்மிகுதி என விரியும். அஃதாவது, படர்மிகுதி தலைவன்கண் இன்றித் தன்கண்ணதேயாதல் கூறுதல். அறமும் பொருளும் நோக்கிப் பிரிதலின் அவன்கண் இல்லையாயிற்று. இது, பசப்புற்று வருந்தியாட்கு உரியதாகலின், பசப்புறுபருவரலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் ; பரிப்பெருமாள் : தனிப்படர்மிகுதியாவது தனிமையால் வந்த துன்ப மிகுதி கூறுதல். யாம் பசப்பால்[1] வருந்துகின்றமைபோல அவரும் வருந்துவாரென்றும்,[2] புணர்ச்சி[3] யிடையறுமல் இனிது நடக்கும் என்றும்[4] நினைத்துத் தலைமகள் தனது துன்பத்தினைக் கூறுதலான், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

1. தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்ருரே
காமத்துக்[*]காழில் கனி. 1191

They alone win the pipless fruit of love who have won the love of their beloved. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: 'காதலரும் நின்னினும்ஆற்ருராய்க் கடிதின் வருவர்; நீ அவரொடு பேரின்பம் நுகர்தி' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

தாம் வீழ்வார் தம் வீழப் பெற்றவர் - தம்மால் காதலிக்கப்படும் கணவர் தம்மைக் காதலிக்கப்பெற்ற மகளிர்; பெற்ருரே காமத்துக் காழ் இல் கனி - பெற்ருரன்றே காமநுகர்ச்சி என்னும் பரல் இல்லாத கனியை என்றவாறு.

---

1. 'பசப்புற்று' ; 2 'வருந்துவர் எனின்' ; 3 'இப்புணர்ச்சி'; 4. 'என்று' என்பர் பரிப்பெருமாள். * 'காமத்திற்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

காமம்: ஆகுபெயர். 'அத்து' அல்வழிக்கண் வந்தது. முன்னை நல்வினை இல்வழிப் பெறப்படாமையின் 'பெற்றார்' என்றும், அவரால் தடையின்றி நுகரப்படுதலின் 'காழில் கனி' என்றும் கூறினாள். நம் காதலர் பிரிதலேயன்றிப் பின் வாரா மையும் உடைமையின், அக்கனி யாம் பெற்றிலேம் என்பது தாயிற்று.

மணக்குடவர் (2) ; பரிப்பெருமாள் (2) : தாம் காதலித் தாரால் தம்மைக் காதலிக்கப்பெற்ற மகளிர் காம நுகர்ச்சி யின்கண் பரலில்லாததோர் பழத்தைப் பெற்றாராவர் என்றவாறு.

இது, தடையின்றி நுகரலாம் என்றது— (மணக்குடவர்).

புணர்வு வேட்ட நெஞ்சிற்கு, 'யாம் நல்வினை செய்கி லேம்; செய்தேமாயின் அவரும் காதலிப்பர் ; அவர்மாட்டுக் காதல் இன்றாக வருந்த வேண்டா' என்று தலைமகள் கூறி யது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (9) :　…　…　…

காலிங்கர் (2) : நெஞ்சே! உலகத்துத் தாம் விரும்பிய தலைவர் தம்மையும் விரும்பித் தலையளி செய்யப்பெற்ற மகளிர், பெற்றாரே காமமாகிய விரை இல்லாத கனியினை என்றவாறு.

2. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வார் அளிக்கும் அளி. 1192

The bestowal of love by the beloved on those who love them is like the rain raining (at the proper season) on those who live by it. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

வீழ்வார்க்கு வீழ்வார் அளிக்கும் அளி - அறமும் பொருளும் நோக்கிப் பிரிந்தால் தம்மை இன்றியமையா மகளிர்க்கு அவரை இன்றியமையாக் கணவர் அளவறிந்து வந்து செய்யும் தலையளி; வாழ்வார்க்குவானம் பயந்தற்று- தன்னையே நோக்கி உயிர்வாழ்வார்க்கு வானம் அளவறிந்து பெய்தாற்போலும் என்றவாறு.

நம் காதலர் நம்மை விழையாமையின் அத்தலையளி இல்லை ஆகலான், மழை வறந்துழி அதனுன் வாழ்வார்போல இறந்துபடுதலே நமக்குள்ளது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (6); பரிப்பெருமாள் (6): காதலித்தார்க்குக் காதலிக்கப்பட்டார் அருளும் அருள் உயிர்வாழ்வார்க்கு மழை பெய்தாற்போலும்; அஃது இல்லார்க்கு வாடுதலே யுள்ளது என்றவாறு.

இது, 'நின் மேனி பொலிவழிந்தது' என்னும்* தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (3): பூமியிலுள்ள பிராணிகளுக்கும் மழை இரட்சிப்பது போல, விரும்பும் நாயகிக்கும் நாயகன் அன்றி மயல் தீராது என்றவாறு.

காலிங்கர் (3): நெஞ்சே! வையத்து உயிர் வாழ்வார் அனைவர்க்கும் மழை பொழிந்த அத்தன்மைத்து; யாதோ எனின் விருப்புற்று வாழும் மகளிர்க்கு அங்ஙனம் விரும்பத் தக்கோர் ஆகிய தலைவர் அளிக்கும் தலையளி என்றவாறு.

3. வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே**
வாழுநம் என்னும் செருக்கு. 1193

The pride that says, "We shall live" suits only those who are loved by their beloved. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

வீழுநர் வீழப்படுவார்க்கு அமையுமே - தாம் விழையும் கணவரான் விழையப்படும் மகளிர்க்குஏற்புடைத்து;வாழுநம் என்னும் செருக்கு - காதலர் பிரிந்தாராயினும் நம்மை நினைந்து கடிதின் வருவர் வந்தால் நாம் இன்புற்று வாழ்தும் என்று இருக்கும் தருக்கு என்றவாறு.

நாம் அவரான் வீழப்படாமையின், நமக்கமைவது இறந்துபாடு என்பதாம்.

மணக்குடவர் (7); பரிப்பெருமாள் (7): தாம் காதலித்தாரால் காதலிக்கப்படுவார்க்கு உலகின்கண் இருந்து உயிர் வாழ்வோம் என்னும் களிப்பு அமையும் என்றவாறு.

* 'என்ற' என்பர் பரிப்பெருமாள். ** 'கமைந்ததே' என்பது காலிங்கர் பாடம்

இது, தலைமகள், 'இருந்தாலும் பயனில்லை; அதிற் சாதல் அமையும்' என்று வாழ்க்கையை முனிந்து தோழிக்குக் கூறியது.

பரிதியார் (2): விரும்பப்பட்ட நாயகருக்கும் அன்றே வாழ்வோம் என்னும் செருக்கு; என்போலும் பிரிந்திருப்பார்க்கு உண்டோ வாழ்வோம் என்னும் நன்மை என்றவாறு.

காலிங்கர் (4): நெஞ்சே ! தாம் விரும்பினராகிய தலைவரால் தம்மை விரும்பப்படுவார் யாவர் சிலர் ; மற்று அவர்க்கு அடுத்தது யாது எனில் வையத்து வாழ்கின்றேம் யாம் என்னும் மனச்செருக்கு என்றவாறு.

4. வீழப் படுவார் கெழீ இயிலர்* தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅர் எனின். 1194

Even those who are esteemed (by virtuous women) are considered unlucky if they are not loved by their beloved. (...)

பரிமேலழகர்: 'காதலரை இயற்பழித்தலை அஞ்சி அவர் அருளின்மை மறைத்த நீ கடவுட் கற்பினையாகலின் கற்புடை மகளிரால் நன்கு மதிக்கப்படுதி' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

வீழப்படுவார் - கற்புடை மகளிரால் நன்கு மதிக்கப் படுவாரும்; தாம் வீழ்வார் வீழப்படார்- எனின் கெழீ இயிலர்- தாம் விரும்பும் கணவரான் விரும்பப்படாராயின் தீவினையாட்டியர் என்றவாறு.

சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. கெழீஇயின்மை- நல்வினையின்மை; அஃது அருத்தாபத்தியால் தீவினையுடைமையாயிற்று. தீவினை யுடையேற்கு அந் நன்கு மதிப்பால் பயனில்லை என்பதாம்.

மணக்குடவர் (8); பரிப்பெருமாள் (8): நற்குணங்கள் பலவுடையர் என்று உலகத்தாரால் விரும்பப்பட்டாரும் தம்மால்[1] காதலிக்கப்பட்டவரால்[2] தாம் காதலிக்கப்படாராயின், விருப்பமில்லாராவர் என்றவாறு.

* 'கெழியிலரே' என்பது காலிங்கர் பாடம். 1. 'தம்'; 2. 'காதலரால்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

இது, வாழ்க்கையை முனிந்துகூறிய தலைமகளுக்கு 'நீ இவ்வாறுகூறுவை ஆயின், நின்னைப்புகழ்கின்ற உலகத்தாருள்மிக வாழ்வார் யார்' என்ற தோழிக்கு அவள் கூறியது. 'கொண்டான் காயின் கண்டான் காயும்' என்பது பழமொழி—(மணக்குடவர்).

இது வாழ்க்கையை முனிந்து கூறிய தலைமகளை, 'இவ்வாறு கூறுவாய் ஆயின் நின்னைப்புகழ்கின்ற உலகத்தாரும் இகழ்வர்' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது. 'கொண்டான் காயிற் கண்டார் காய்வர்' என்பது உலகவழக்கம்—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (10) : ... ...

காலிங்கர் (7) : நெஞ்சமே! நாம் விரும்பப்படுவார் - தாமும் நம்மாட்டு விரும்பப்படுவாராயின் முன்னமே நாம் பேறுடை மகளிர் ஆவோம் அல்லது, மற்று அவர்மாட்டு நாமே காதலை வைக்கப்பட்டோம் ஆயின் முன்னமே அவரோடு நட்புப் பூண்டிருப்பதற்குப் பேறு பெற்றிலேம் என்றவாறு.

5. நாம்காதல் கொண்டார்[1] நமக்கெவன் செய்பவோ[2]
தாம்காதல் கொள்ளாக் கடை. 1195

What can our lover do us if he does not requite our love? (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : 'அவர்மேல் காதலுடைமையின் அவர் கருத்தறிந்து ஆற்றினுய்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

நாம் காதல் கொண்டார் நமக்கு எவன் செய்ப - நம்மால் காதல் செய்யப்பட்டவர் நமக்கு என்ன இன்பத்தைச் செய்வர்; தாம் காதல் கொள்ளாக் கடை- அவ்வாறே தாமும் நம்கண் காதல் செய்யாவழி என்றவாறு.

எச்சவும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. அக்காதலுடைமையால் நாம் பெற்றது துன்பமே என்பதாம்.

மணக்குடவர் (4) : நாம் காதலித்தார் நமக்கு யாதினைச் செய்வர், தாம் காதலியாத இடத்து என்றவாறு.

1. 'கொண்டால்'; 2. 'செய்யவோ' என்பன பரிப்பெருமாள் பாடம்.

பரிப்பெருமாள் (4): நாம் காதலித்தால் அக்காதல் நமக்கு யாதினைச் செய்யும், அவர் தாம் காதலியாத விடத்து என்றவாறு.

புணர்வுவேட்ட நெஞ்சிற்கு, 'நின் காதலினுல் பயன் இல்லை' என்று தலைமகன் கொடுமையை உட்கொண்டு அவன் பாங்காயினுர் கேட்பத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (4): ஒருதலைக் காமம் நன்றல்ல; இருதலைக் காமம் நன்று என்றவாறு.

காலிங்கர் (5): நாம் காதல் கொண்டிருக்கின்ற காதலர் தாமும் நம்மாட்டுக் காதல் கொள்ளாதபின் நமக்கு என்ன துணைமை செய்வரோ; யாதும் செய்யார், அதனுல் யாம் இத்தனிப்படர் உறுதலே உளது என்றவாறு.

6. ஒருதலையான்* இன்னுது காமங்காப் போல
இருதலை யானும் இனிது. 1196

One sided love is bitter; if felt on both sides sweet it is like the well-poised pole. (...)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

காமம் ஒருதலையான் இன்னுது - மகளிர் ஆடவர் என்னும் இருதலையினும் வேட்கை ஒருதலைக்கண்ணேயாயின் அஃது இன்னுது; காப்போல இருதலையானும் இனிது - காவினது பாரம்போல இருதலைக்கண்ணும் ஒப்பின் அஃது இனிது என்றவாறு.

மூன்றனுருபுகள், ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. கா: ஆகுபெயர். என்மாட்டு உண்டாய வேட்கை அவர்மாட்டும் உண்டாயின், யான் இவ்வாறு துன்பமுழத்தல் கூடுமோ என்பதாம்.

மணக்குடவர் (5); பரிப்பெருமாள் (5): ஒருதலை அன்பினுல் உண்டாகிய காமம் இன்னுது; காவினது பாரம்போல, இரண்டு தலையும் ஒத்த அன்பினுல் உண்டாகிய காமமே இனிதாவது என்றவாறு.

* 'ஒருதலையா' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

இது, மேற்கூறிய சொற்கேட்ட தலைவர் அருள் செய்வா ரென்றும், தெய்வக் குறிப்பினால் கூறிய சொற்கேட்டுக் கூடி னாலும் பயனில்லை என்றும் தலைமகள் கூறியது — (மணக் குடவர்).

இது, மேற்கூறிய சொற்கேட்ட பாங்காயினார், 'அன்பு செய்வாரைத் தலைவன் அருள் செய்வன்' என்று நகைக் குறிப்பினாற் கூறிய சொற்கேட்டுக் 'கூடினாலும் பயனில்லை' என்று தலைமகள் கூறியது — (பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (1): ஒருதலைக்காமமாகிய கைக்கிளை ஒண்ணாது; காவடியிற்பாரம் ஒத்ததுபோல் இரண்டுபேர்க்கும் ஒத்த இன்பம் நன்று என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): நெஞ்சே! இவர்மாட்டு ஒருவழிப்பட ஒத்து நிற்பது அன்றிக் காமம் ஒருதலைபற்றி நிற்பது இன்னாது; காவினது பாரம்போல இருதலையானும் ஒத்து நிற்பது உள தாயின் மிகவும் இனிது என்றவாறு.

7. பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் காமன்
ஒருவர்கண் நின்றொழுகு வான். 1197

Cannot the God of love, who pays his attention to me alone, behold all my anguish and sorrow. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

ஒருவர்கண் நின்று ஒழுகுவான் காமன் - காமம் நுகர்தற் குரிய இருவரிடத்தும் ஒப்பநிற்றல் ஒழிந்து ஒருவரிடத்தே நின்று பொருகின்ற காமக்கடவுள்; பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் - அவ்விடத்துப் பசப்பாலாய பருவரலும் படர் மிகுதியும் அறியான்கொல்லோ என்றவாறு.

விழைவும் வெறுப்பும் இன்றி எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தன அறிதற்குரிய கடவுளும் என்கண் வேறுபட்டான்; இனி யான் உய்யுமாறு என்னை என்பதாம்.

மணக்குடவர் (1): தான் ஒருவர் பக்கமாகநின்று ஒழு கித் துன்பம் செய்கின்ற காமதேவன், நமது தடுமாற்றமும் நாம் உறுகின்ற துன்பமும் காணானோ? காண்பானாயின் நம்மை வருத்தானே, தெய்வமாகலான் என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (1): நமது தடுமாற்றமும் நாம் உறுகின்ற துன்பமும் காணுதான், ஒருவர் பக்கமாக நின்று ஒழுகித் துன்பஞ்செய்கின்ற காமதேவன்; காண்பானுயின் நம்மை வருத்தானே, தெய்வமாதலான் என்றவாறு.

சேய்மைக்கண் பிரிதலே அன்றி அணுமைக்கண் பிரியும் பிரிவும் உள; அவையாவன: அவைக்களனும் மாசவையும் அத்தாணியும் புகுதவும், நல்லிசை நயந்து வந்தோர் காண வும், பணைநிலைப் புரவி காணவும், வாரியுள் யானை காணவும், நாட்டகத்துப் பிரியும் பிரிவு. அவற்றுள் யாதானும் ஒன்ற ஞல் தலைமகன் பிரிந்துழி ஆற்றுளாகிய தலைமகள் தன் நெஞ் சிற்குச் சொல்லியது, சேய்மைக்கண் பிரிந்தான் ஆயின் பருவம் காணின் அல்லது இக்கூற்றினுல் பயன் இல்லை. பரத் தையிற் பிரிவு ஆயின் புலவி தோன்றும். ஆதலான் அணு மைக்கண் பிரிந்தானைப்பற்றிக் கூறப்பட்டது என்று கொள் ளப்படும். இவ்வுரை மேல் வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும்.

பரிதியார் (5): மயலான கிலேசமும் பசலையும் காணுனே காமன்; என்னையேன் சண்டையிடுவது என்றவாறு.

காலிங்கர் (8): நெஞ்சே! யாம் உறுதுயரமும் இதனுல் உள்ளுறும் இரக்கமும் கண்டிலன் போலும், இங்ஙனம் ஒரு வர்கண்ணே நின்று இடர்செய்து ஒழுகுவானுகிய இந்தக் காமன் என்கின்றவன்; எனவே இதனை அவன் கண்டானுகில் ஆண்டும் சென்று அடர்ப்பன் என்பது பொருள் என்றவாறு.

8. வீழ்வாரின் இன்சொல் பெருஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணர் இல். 1198

More wicked there is none in the world than she who continues to love without even a kind word from one whom she loves. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: தலைமகள் தூதுவரக்காணுது சொல்லியது.

வீழ்வாரின் இன்சொல் பெருஅது வாழ்வாரின் - தம்மால் விரும்பப்படும் காதலர் திறத்து நின்றும் ஓர் இன்சொல்லள

வும் பெருதே பிரிவாற்றி உயிர்வாழ்கின்ற மகளிர்போல; வன் கணுர் உலகத்து இல்-வன்கண்மையுடையார் இவ்வுலகத்து இல்லை என்றவாறு.

காதலர் திறத்துச்சொல் யாதானும் எனக்கு இனிது என்னும் கருத்தால், 'இன்சொல்' என்ருள். இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. யான் வன்கண்ணேனுக லின், அதுவும் பெருது உயிர்வாழா நின்றேன் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (9): தம் காதலரிடத்துநின்று வரும் இனிய சொற்களைக் கேளாது உயிர்வாழ்வாரைப்போல, வன்கண்மை யுடையார் இவ்வுலகத்து இல்லை என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (10): ஷ; தூது விடுதல் குறிப்பினுல் தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரிதியார் (6): விரும்பப்பட்ட நாயகரின் இன்சொற் கேளாமல் உலகத்து வாழ்வார்போல வன்கண்ணியர் இல்லை என்றவாறு.

*காலிங்கர் (10): தோழீ! தாம் எப்பொழுதும் நினைந்து விரும்புபவர் ஆகிய தலைவரைப் பெருக் காலம் மற்று அவ ரிடத்து இன்று ஓர் இன்சொல் பெறுதலும் இன்றி வையத்து உயிர் வாழ்வார் ஆகிய மகளிர் போல இவ்வுலகத்து வன் கண்மையுடையார் மற்று யாரும் இல்லை என்றவாறு.

இங்ஙனம் தலைமகனை உடைய தலைமகளது கனவு நிலை உணர்த்துகின்றது மேலை அதிகாரம்.

9. நசைஇயார் நல்கார் எனினும்-அவர்மாட்
டிசையும் இனிய செவிக்கு. 1199

Though the loved one favours me not, delightful indeed is stray news of him that reaches my ears.
(V. R. R.)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

---

* காலிங்கர் இக்குறளை 'நினைந்தவர் புலம்பல்' என்ற அடுத்த அதி காரத்தின் இறுதிக் குறளாகக்கொண்டுள்ளார். இங்கு 'அவர்வயின் விதும்பல்' என்ற 127-ஆம் அதிகாரத்தின் 3-ஆம் குறளை (அதாவது 'உர னசைஇ' என்ற திருக்குறளை) அமைத்துள்ளார்.

நசைஇயார் நல்கார் எனினும் - என்னல் நச்சப்பட்ட காதலர் என்மாட்டு அன்பிலரேயாயினும்; அவர்மாட்டு *இசையும் செவிக்கு இனிய - அவர்திறத்து யாதானும் ஓர் சொல்லும் என் செவிக்கு இனியவாம் என்றவாறு.

இழிவுசிறப்பும்மை, அவர் வாரலர் என்னும் சொல்லாயினும் அமையும் என்பதுபட நின்றது. அதுவும் பெற்றிலேன் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (10): எம்மால் காதலிக்கப்பட்டார் எமக்கு அருளாராயினும் அவர் பக்கத்தனவாகிய சொற்களும் எங்கள் செவிக்கு இனியவாம் என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (10): எம்மால் காதலிக்கப்பட்டார் எமக்கு அருளார் ஆயினும் அவர் பக்கத்தனவாகிய சொற்கள் எங்களால் இகழப்படாது; அதுவும் செவிக்கு இனியவாம் என்றவாறு.

எங்கள் பக்கத்தனவாகிய சொற்கள் அவர்க்கு இன்னுது ஆகும் என்பது குறிப்பு. தலைமகன் பாங்காயினுர் அவனைப் புகழ்ந்துழித் தனது வேட்கை மிகுதியால் தலைமகள் கூறியது; அன்றியும் தலைமகனுழை நின்றும் வந்த தூதர் வாய்ச்சொல் கேட்ட தலைமகளது முகமலர்ச்சி கண்டு, 'இஃது எற்றினன் ஆயிற்று' என்று வினவிய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (7): பிரியமாகிய நாயகர் இன்பம்தராதபோது அவரிடத்திலே சொற்கேட்கிலும் அது காதுக்கு இன்பம் என்றவாறு.

காலிங்கர் (9): நெஞ்சே! நாம் ஆசையுற்றவர் நம்மை அளித்திலர் ஆயினும் அவர் திறத்து ஒரு வார்த்தை ஆயினும் கேட்கப் பெறின் அதுவும் நமது செவிக்குச் சால இனியதே என்றவாறு.

எனவே, அங்கு நின்றுன் ஒரு தூது வருதலினும் இங்கு நின்றும் தோழி தானொரு தூதுவிடுதல் செய்வதே இனிது என்பதாம்.

* இசை - சொல்: 'இசைதிரிந்திசைப்பினும்' என்பது தொல்காப்பியத்துப் பொருளியல் அடி.

10. உறாஅர்க் குறுநோய் உரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு. 1200

Bless thee, my Heart! Thou wouldst tell thy grief to one who loveth thee not; thou mayest as well try to dry up the sea. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: தலைமகன் தூதுவரப்பெறாது தான் தூது விடக்கருதியாள் நெஞ்சொடு சொல்லியது.

உறார்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் நெஞ்சு - நின்னோடு உறாதார்க்கு நின்உறுநோயை உரைக்கலுற்ற நெஞ்சே; கடலைச் செறாஅய் - நீ ஆற்றுவாயாயினும் அரிதாய அதனை ஒழிந்து, நினக்குத் துயரம் செய்கின்ற கடலைத் தூர்க்க முயல்வாயாக, அஃது எளிது என்றவாறு.

உரைக்கலுற்றது அளவிறந்த நோயாகலானும் கேட்பார் உறவிலராகலானும் அது முடிவதொன்றன்று, முடிந்தாலும் பயனில்லை என்பது கருதாது, முயலாநின்றாய் என்னும் குறிப்பான், 'வாழிய' என்றாள்.

மணக்குடவர் (3): நெஞ்சே! 'நம்மோடு அன்புற்றார்க்குத் தூது விட்டாலும் பயனில்லை' என்று உன்னோடு உறாதார்க்கு நீ உற்ற நோயைச் சொல்ல நினையா நின்றாய்; நம்மை உறங்காமல் வருத்துகின்ற கடலைத் தூர்ப்பாயாயின், அஃது அதனினும் நன்று என்றவாறு.

இது, தூதுவிடக்கருதிய நெஞ்சுக்குத் 'தூதுவிட்டாலும் பயனில்லை' என்று தலைமகள் கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (3): என் நெஞ்சமே! என்மாட்டு அன்புறாதவர்க்கு நீ உற்ற நோயைச் சொல்ல நினையா நின்றாய்; அதனினும் நன்று, நம்மை உறங்காமல் வருத்துகின்ற கடலைத் தூர்ப்பாயாயின் என்றவாறு.

இவை இரண்டும் முடியாய் என்றவாறாயிற்று. தூது விடக்கருதிய நெஞ்சிற்குத் 'தூதுவிட்டாலும் பயனில்லை' என்று தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (8): நாயகருக்குக் காமநோயைச் சொல்லாய்; விரகக்கடலைச் செறாய்; நெஞ்சமே! என்ன காரியம் செய்தாய் என்றவாறு.

காலிங்கர் (6) ; நெஞ்சினுல் நம்மொடு சிறிதும் பரிவு உருராகிய நம் காதலர்க்கு நாம் உறுநோய் கூடக் கூடச் சென்று சென்று கூறுவாயாக ; மற்று அல்லவாயின் நம்மை வருத்துகின்ற பெருங்கடல் ஆகிய வெள்ளநீர் ஒலியைச் செறுத்து வாழ்வாயாக ; என் நெஞ்சே ! என்றவாறு.

---

121. நினைந்தவர்புலம்பல்

பரிமேலழகர் : அஃதாவது முன்கூடிய ஞான்றை இன்பத்தினை நினைந்து தலைமகள் தனிமை எய்தலும், பாசறைக்கண் தலைமகன் தனிமை எய்தலுமாம். இவ்வாறு இருவர்க்கும் பொதுவாதல்பற்றிப் பன்மைப் பாலால் கூறப்பட்டது. இது, படர்மிகுதி தன்கண்ணதாக நினைந்த தலைமகட்கும் உரித்தாகலின், அவ்வியைபுபற்றித் தனிப்படர்மிகுதியின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : நினைந்தவர் புலம்பலாவது சேய்மைக்கண்ணுயினும் அண்மைக்கண்ணுயினும் பிரிந்த தலைமகனை ஒழிவின்றி நினைந்த தலைமகளிர் துன்பமுறுதல்.[1] நினைத்தவர் புலம்பல் என்று பாடமாயின், அதற்கு அவரை நினைத்துப் புலம்பல் என்று பொருளுரைத்துக்கொள்க.[2]

பரிப்பெருமாள் : ஷை ; தனிப்பட்டார் காதலரை எல்லாக் காலமும் ஒழிவின்றி நினைப்பர் ஆதலின் அதன்பின் கூறப்பட்டது.

1. உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்
　கள்ளினும் காமம் இனிது.　　1201

Even in the recollection love is sweet with endless delights; love is therefore sweeter than wine. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : தூதாய்ச் சென்ற பாங்கனுக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

---

1 'இது தலைமகள்கூற்று' என்றும் இங்குப் பரிப்பெருமாள் உரையில் காணப்பெறுகின்றது. 2 'பொருள் உரைப்பினும் அமையும்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால் - முன் கூடிய ஞான்றை இன்பத்தினைப் பிரிந்துழி நினைந்தாலும் அது பொழுது பெற்றாற்போல நீங்காத மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருதலால்; கள்ளினும் காமம் இனிது - உண்டுழியல்லது மகிழ்ச்சி செய்யாத கள்ளினும் காமம் இன்பம் பயத்தலுடைத்து என்றவாறு.

தன் தனிமையும் தலைமகனை மறவாமையும் கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (1): தம்மாற் காதலிக்கப்பட்டவரை நினைத்தாலும் அது நீங்காத பெருங்களிப்பைத் தருமாதலால்[1] கள்ளினும் காமம்[2] இனிது என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (1): ஷை; நினைவு மகிழ்ச்சியைத் தாரா நின்றமையால் என் மனம் காதலரை ஒழிவின்றி நினையாநின்றது என்று தோழிக்குக் கூறியது.

பரிதியார் (4): நாயகர் நினைக்குந்தோறும் களிப்புக் கொடுப்போராதலால் கள்ளினும் காமம் இனிது என்றவாறு.

காலிங்கர் (8): தோழீ! யான் அவரோடு கழிய நுகர்ந்து களியாது இங்ஙனம் உள்ளிச் செல்லினும் செல்லாப் பெருங் களி செய்தலால் உண்டால் களிதரலின்றி உள்ளினல் களி தரல் இல்லாத கள்ளினும் இக்காமம் பெரிதும் இனிது என்றவாறு.

2. எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில். 1202

Sweet is love in every way; for even to think of one's beloved (during separation) is freedom from pain. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

தாம் வீழ்வார் நினைப்ப வருவது ஒன்று இல் - தம்மால் விரும்பப்படுவாரைப் பிரிவின்கண் நினைத்தால் அந்நினைவார்க்கு அப்பிரிவான் வருவதோர் துன்பம் இல்லையாம்; காமம் எனைத்து இனிது ஒன்றேகாண் - அதனல் காமம் எத்துணையேனும் இனிதொன்றே காண் என்றவாறு.

1. 'தருதலால்'; 2. 'மிக்ககாமம்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

புணர்ந்துழியும் பிரிந்துழியும் ஒப்ப இனிது என்பான், 'எனைத்தும் இனிது' என்றான். சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. தான் ஆற்றிய வகை கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (7) ; பரிப்பெருமாள்(7) : காமம் யாதொன்றினும் இனியதேகாண்,[1] தாம் விரும்பப்படுவாரை நினைக்க வருவதொரு துன்பம் இல்லையாயின்[2] என்றவாறு.

இது, 'நீ இவ்வாறு ஆற்றாயாகின்றது துன்பம் பயக்கும்' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் மறுத்துக் கூறியது.[3]

பரிதியார் (1) : எல்லாவற்றிலும் இனியது காமம்; அஃது எப்படி என்றால் தாம் விரும்பினாரை நினைக்கின் சுகந்தருமாகலின் என்றவாறு.

காலிங்கர் (1) : நெஞ்சே! எவ்வாற்றானும் இனியது ஒன்றே காண் இக்காமம் ஆகின்றது ; என்னை எனில் பண்டு எய்திய காலத்து இனிமை அன்றி இங்ஙனம் எய்தாக் காலத்தும் தாம் வீழ்வாரை இனி வந்து எய்துவர் என்று இங்ஙனம் நினைப்பவும் அதனாலும் வருவது ஓர் துன்பம் இன்மை என்றவாறு.

3. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொல் தும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும். 1203

I feel as if I am going to sneeze but do not, and (therefore) my beloved is about to think (of me) but does not. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : தலைமகனை நினைந்து வருந்துகின்ற தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

தும்மல் சினைப்பது போன்று கெடும் - எனக்குத் தும்மல் எழுவதுபோன்று தோன்றிக் கெடாநின்றது; நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொல் - அதனால் காதலர் என்னை நினைப்பார்போன்று நினையாராகல் வேண்டும் என்றவாறு.

சினைத்தல்-அரும்புதல். செய்மைக்கண்ணராய கேளிர் நினைந்துழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மல் தோன்றும்

1. 'இனியது ஒன்றே'; 2. 'இல்லைகாண்'; 3. 'தோழியை மறுத்துத் தலைமகள் கூறியது' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

என்னும் உலகியல்பற்றித் தலைமகன் எடுத்துக்கொண்ட வினை முடிவதுபோன்று முடியாமை உணர்ந்தாள் சொல்லிய தாயிற்று.

மணக்குடவர் (3): அவர் நம்மை நினைப்பவர்போன்று நினையார் கொல்லோ; தும்மல் தோன்றுவதுபோன்று கெடா நின்றது என்றவாறு.

தலைமகள் உலகத்துப் பெண்டிராயுள்ளார் கூறுவ தொன்றை ஈண்டுக் கூறினாள்.

பரிப்பெருமாள் (3): ஷை; ஷை; தும்மல் இவ்வாறு செய்தலான் நினைப்பாரைப் போன்று நினையாராக வேண்டும் என்று தோழிக்குக் கூறியது.

பரிதியார் (2): நினைத்து நினையாரோ என் காதலர்; அது தும்மல் வருவதுபோல் அடங்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (6): தோழீ! அவர் நம்மை இப்பொழுது சிறிது நினைப்பவர் போன்று எடுத்துப் பின்னும் நினையார் ஆயினர் போலும்; என்னை காரணம் எனின், தும்மலானது என் முகத்திற்கு ஆகாதது வருமதுபோலத் தோன்றிப் பின் உள்ளடங்கிவிடும் என்றவாறு.

4. யாமும் உளேங்கொல்* அவர்நெஞ்சத் தெம்நெஞ்சத்**
தோஒ உளரே அவர். 1204

He is ever present in my thoughts. Am I or am I not ever present in his thougts. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

எம் நெஞ்சத்து அவர் ஓ உளரே-எம்முடைய நெஞ்சத்து அவர் எப்பொழுதும் உளரேயாய் இராநின்றார்; அவர் நெஞ்சத்து யாமும் உளேம் கொல்-அவ்வகையே அவருடைய நெஞ்சத்தும் யாமும் உளம் ஆதுமோ[1], ஆகேமோ என்றவாறு.

ஓகார இடைச்சொல் ஈண்டு இடைவிடாமை உணர்த்தி நின்றது. உளமாயும் வினை முடியாமையின் வாரார

* 'உளங்கொல்' என்பது பிரதிபேதம். ** 'தென்நெஞ்சத்து' என்பது காலிங்கர் பாடம். 1. ஆதுமோ - ஆவோமோ?

யினரோ, அது முடிந்தும் இலமாகலின் வாராராயினரோ, என்பது கருத்து.

மணக்குடவர் (2): அவர் நெஞ்சத்து யாமும் உளேங் கொல்லோ; எம்முடைய நெஞ்சின்கண் எப்பொழுதும் அவர் உளராகா நின்றார் என்றவாறு.

ஓஓ என்பது மிகுதிப்பொருளின்கண் வந்ததாதலான், எப்பொழுதும் என்னும் பொருளதாயிற்று.

பரிப்பெருமாள் (2): ஷை; ஷை: அவரும் முன்பு நம்மோடு ஒத்த அன்பினர் ஆதலானே எம்மைப்போல அவரும் நினைப் பரோ என்று தோழியொடு சொல்லியது.

பரிதியார் (10): யாமும் நாயகர் மனத்தில் இருப்போம், அவர் எம்மனத்தில் சதாகாலத்திலும் இருக்கிறபடியால் என்றவாறு.

காலிங்கர் (7): தோழீ! இக்காலம் அவர் நெஞ்சகத்து யாமும் உளேம் போலும்! என்னெனின் என் நெஞ்சத்து எப்பொழுதும் அவர் உளரா யிருக்கின்றனர்; இஃது என்ன வியப்போ என்றவாறு.

5. தம்நெஞ்சத் தெம்மைக்[1] கடிகொண்டார் நாணார்கொல்[2]
எம்நெஞ்சத்[3] தோவா[4] வரல். 1205

He enters freely into my heart, while he guards against my entry into his; does he not feel ashamed? (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

தம் நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிகொண்டார் - தம்முடைய நெஞ்சின்கண்ணே யாம் செல்லாமல் எம்மைக் காவல் கொண்ட காதலர்; எம்நெஞ்சத்து ஓவா வரல் நாணார் கொல் - தாம் எம்முடைய நெஞ்சின்கண் ஒழியாது வருதலை நாணார்கொல்லோ என்றவாறு.

ஒருவரைத் தம்கண் வருதற்கு ஒருகாலும் உடம்படாது தாம் அவர்கண் பலகாலும் சேறல் நாணுடையார்செயல் அன்மையின், 'நாணார் கொல்' என்றாள்.

---

1. 'தென்னைக்'; 3. 'என் நெஞ்சத்' என்பன காலிங்கர் பாடம்; 2. 'காணார்கொல்' என்பது மணக்குடவர் பாடம். 4. 'தோவார்'. என்பர் பரிப்பெருமாள்.

மணக்குடவர் (4); பரிப்பெருமாள் (4): தமது நெஞ்சின்கண் (எம்மை)[1] யாம் செல்லாமல் காவல் கொண்டார் எமது நெஞ்சின்கண் ஒழியாதே வருதலைக் காணுரோ[2] என்றவாறு.

இது, 'நினையாரோ நினைப்பாரோ' என்று ஐயப்பட்ட தலைமகள், 'நினையார்' என்று தெளிந்து கூறியது.

பரிதியார் (7): தம் மனத்திலே இருக்க வொட்டாமல் முடுக்கினவர் என் மனத்தில் இருக்கின்ருரே; ஆகவே நாண மில்லையோ என்றவாறு.

காலிங்கர் (9): தமது நெஞ்சத்து யான் வாராமல் காவல் கொண்டுபோனவர், மற்று என் நெஞ்சத்து ஒழிவிலராய் வருகின்ற இதனை நமக்கு இது தகாது என நாணுரோதான் என்றவாறு.

கடிகொண்டார் என்பது கரந்து போனுர் என்றது; கடிந்துபோனுர் என்றும் ஆம்.

6. மற்றியான் என்னுளேன்* மன்னே அவரொடியான்
உற்றநாள் உள்ள உளேன். 1206

I live because I think of the days when I was happy with him; without it wherever could I live?

(*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: 'அவரொடு புணர்ந்த ஞான்றை இன்பத்தை நினைந்து இறந்துபாடு எய்தாநின்ருய்; அது மறத்தல் வேண்டும்' என்ருட்குச் சொல்லியது.

யான் அவரொடு உற்ற நாள் உள்ள உளேன் - யான் அவரோடு புணர்ந்தஞான்றை இன்பத்தை நினைதலான் இத் துன்ப வெள்ளத்தும் உயிர்வாழ்கின்றேன்; மற்று யான் என் உளேன் - அது இன்ருயின், வேறு எத்தால் உயிர்வாழ்வேன் என்றவாறு.

---

1. 'எம்மை' — இது பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை.
2. 'நாணுரோ' என்பர் பரிப்பெருமாள். * 'என்னுள்ளேன்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

நாள்: ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறும் உள, அவை பெற்றிலேன் என்பதுபட நின்றமையின், மன்: ஒழியிசைக் கண் வந்தது. அவை அவன் தூதுவருதல், தன்தூது சேரல் முதலாயின. அவையாவும் இன்மையின், இதுவல்லது எனக்குப் பற்றுக்கோடு இல்லை என்பது கருத்து.

மணக்குடவர் (8) ; பரிப்பெருமாள் (8) : யான் அவரோடு புணர்ந்த நாளின்பத்தை[1] நினைத்தலானே உயிர் வாழ்கின்றேன்; அல்லது யாதொன்றினுன் யான்[2] உளேனாய் வாழ்கின்றேன் என்றவாறு.

இது, தலைமகன் தலையளியை நினைந்து[3] ஆற்றாளாயின தலைமகளை நோக்கி, 'நீ இவ்வாறு நினைந்து இரங்கல் உயிர்க்கு இறுதியாகும்' என்ற தோழிக்கு அவள் கூறியது.

பரிதியார் (5) : நான் நாயகர் மனத்தில் எப்படியிருந்தேனோ நாயகரைக்கூடிய அன்றுமுதல் இன்றளவும் நாயகர் என் மனத்திலிருக்கிறார்; நான் எப்படி அவர் மனத்தில் இருந்தேனோ.........என்றவாறு.

காலிங்கர் (5) : தோழீ ! அங்ஙனம் நெஞ்சு சுடினும் யான் அவரோடு இன்புற்ற நாள்களை நினைய நினைய மற்று அது பற்றுக்கோடாக ஆற்றியுள்ளேன் ஆகின்றேன்; அல்லது வேறு யான் என்பற்றி உள்ளேன் ஆகின்றேன் எனவே இவள் தூதுவிடுதல் பயன் என்றவாறு.

7. மறப்பின் எவனாவன் மற்கொல் மறப்பறியேன்
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும். 1207

When I think (of the past) unable to forget, it burns my heart; were I to forget, what indeed would befall me? (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

மறப்பு அறியேன் உள்ளினும் உள்ளம் சுடும் - அவ்வின்பத்தை மறத்தல் அறியேனாய் இன்றுஉள்ளாநிற்கவும், பிரிவு என் உள்ளத்தைச் சுடாநின்றது; மறப்பின் எவன் ஆவன் - அங்ஙனம் பிரிவாற்றாத யான் மறந்தால் இறந்துபடாது உளேனாவது எத்தால் என்றவாறு.

1. 'நாட்களை'; 2. 'யாதனுன்'; 3. 'நினைத்து'என்பர் பரிப்பெருமாள்.

மறக்கப்படுவது* அதிகாரத்தான்வந்தது. 'மன்' ஈண்டும் அதுபட நின்று ஒழியிசையாயிற்று. கொல்: அசைநிலை.

மணக்குடவர் (6) ; பரிப்பெருமாள் (6) : அவரை மறந்தால்[1] என்னுவன் கொல்லோ; மறப்பறியேனாய் நினைக்கவும் இக்காமம் நெஞ்சத்தைச் சுடாநின்றது என்றவாறு.

இது, 'சீரியன[2] உள்ளிப் பூரியன[3] மறத்தல் வேண்டும்' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (6) : மறந்தால் உயிர்வாழேன்; ஆகையால் மறப்பறியேன்; மறப்பன் என்று நினைப்பினும் நாயகரிடமுள்ள காமாக்கினியானது எந்நெஞ்சுக்குள்ளே பற்றி எழும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (4) : தோழீ! யான் அவர் திறம் ஒருக்கால் மறப்பேன் ஆயின் எவன் ஆவேன் கொல்லோ? மறப்பு அறியேன் ; ஆதலால் எப்பொழுதும் அகத்து உள்ளியக் கண்ணும் உள்ளுகின்ற உள்ளம் பின்னும் குளிர்தலின்றிச் சாலக் கொதிக்கும் என்றவாறு.

மற்கொல் என்றது அசைச்சொல். யான் என் ஆவன் என்றதனுன் இறந்துபாடு உடையனுவன் அன்றிப் பிறிதொன்று ஆவதில்லை என்பது கருத்தென்று அறிக.

8. எனைத்து நினைப்பினும் காயார் அனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யும் சிறப்பு. 1208

He will not be angry however much I may think of him; is it not so much the delight my beloved affords me? (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: 'இத்துன்பம் அறிந்துவந்து காதலர் நினக்கு இன்பம் செய்வர்' என்றாட்குச் சொல்லியது.

எனைத்து நினைப்பினும் காயார் - தம்மை யான் எத்துணையும் மிக நினைந்தாலும் அதற்கு வெகுளார்; காதலர் செய்யும் சிறப்பு அனைத்து அன்றோ - காதலர் எனக்குச் செய்யும் இன்பமாவது அவ்வளவன்றோ என்றவாறு.

*'செயப்படுபொருள்' என்பது பிரதிபேதம். 1. 'மறந்தபொழுது'; 2. 'சிறிய'; 3. 'பெரிய' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

வெகுளாமை - அதற்கு உடன்பட்டு நெஞ்சின்கண் நிற்றல். தனக்கு அவ் வின்பத்தில் சிறந்ததின்மையின், அதனைச் 'சிறப்பு' என்றாள். 'காதலர் நம்மாட்டு அருள்' என்றும், 'செய்யுங்குணம்' என்றும் பாடம் ஓதுவாரும் உளர். தோழி கூறிய அதனைக் குறிப்பான் இகழ்ந்து கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (9): யாம் காதலரை[1] எவ்வளவு நினைப்பினும் வெகுளார்; அவ்வளவன்றோ அவர்[2] செய்யும் அருள் என்றவாறு.

அருள் செய்தலாவது குற்றம் கண்டாலும் வெகுளாமை.

பரிப்பெருமாள் (9): ஷ; ஷ; தலைமகள் ஆற்றாமைகண்டு அருள் இலன்'என்றுஇயற்பழித்ததோழிக்கு, 'யாம்கொடியர் என்று நினைக்கவும் அதற்கு முனியாது நெஞ்சத்தே உறைபவா நின்றார்; ஆதலான் அருள்உடையர் என்று கொள்ளப்படும்' என்று இயற்பட மொழிந்தது.

பரிதியார் (3): நாயகரை எப்போது நினைப்பினும் காயார்; இதுவன்றோ நல்லோர் செய்யும் குணம் என்றவாறு.

காலிங்கர் (2): கண்டு எய்திய காலத்திலும் தமது இனிய குணங்களை நினைத்தல் அன்றிப் பின்பு, 'நின்னிற் பிரியேன்; பிரியின் ஆற்றேன்' என்று இங்ஙனம் தெளிந்து அளித்துப் பிரிதலும் ஆற்றலும் வல்லமையிற் 'படிறுடைமையும் பண்பின்மையும் உடையர் ஆயினர்' என்று இங்ஙனம் கொடுமை நினைப்பினும் காய்வது ஒன்று இலர்; காதலித்து உள்ளுள்ளே உறைவர்; அதனால் நமக்கு நம் காதலர் செய்யும் பெருஞ்சிறப்பு அவ்வளவைத்து அன்றோ? எனவே கண்ணெதிர் நிற்பர்; இன்று கருத்து எதிர் நிற்பர்; இதுவன்றோ தம்மாட்டுத் தலைவர் செய்யும் தலையளி என்றவாறு.

9. விளியும்என்[3] இன்னுயிர் வேறல்லம்[4] என்பார்
அளி[5]யின்மை ஆற்ற நினைந்து. 1209

As I think and think of the cruelty of my love who swore that our lives were inseparable, my soul ebbs away. (*V. R. R.*)

---

1. 'அவரை'; 2. 'அன்புற்றார்' என்பர் பரிப்பெருமாள். 3 'விழியுமென்'; 4. 'வேறல்ல' என்பது காலிங்கர் பாடம். 5. 'அழி, என்பன பரிதியார் பாடம்.

பரிமேலழகர் : தலைமகன் தூதுவரக் காணுது வருந்து கின்ருள் வற்புறுத்தும் தோழிக்குச் சொல்லியது.

வேறு அல்லம் என்பார் அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து - முன்பெல்லாம் நாம் இருவரும் வேறல்லம் என்று சொல்லு வாரது அளியின்மையை மிகவும் நினைந்து; என் இன்னுயிர் விளியும் - எனது இனிய உயிர் கழியாநின்றது என்றவாறு.

அளியின்மை- பின் வருவாராகலுமாய்ப்பிரிதலும், பிரிந்து வாராமையும், ஆண்டுநின்றுழித் தூதுவிடாமையும் முத லாயின. பிரிவாற்றல் வேண்டும் என வற்புறுத்தாட்கு, 'என்னுயிர் கழிகின்றது பிரிவிற்கு அன்று அவரன்பின் மைக்கு' என எதிரழிந்து கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (5) ; பரிப்பெருமாள் (5): நம்முள் நாம் வேறல்லம்,[1] என்று சொன்னவர்[2] அருளின்மையை மிகவும் நினைந்து எனது[3] இனியஉயிர்[4] அழியாநின்றது என்றவாறு.

இது, 'தலைமகன் நினையான்' என்று தெரிந்து[5] தலைமகள் தோழிக்குக்[6] கூறியது.

பரிதியார் (8) : என் விழியும் உன் உயிரும் வேறல்ல என்று இருந்தவர் பிரிந்தார்; அவர் சொன்னசொல்லை நினைந்து அழியாய் நெஞ்சே ! என்றவாறு,

காலிங்கர் (3) : தோழீ ! யான் என்னை செய்வது ! என் இன்னுயிரானது ஒரு காலைக்கு ஒரு காலைக் கழியும் ; யாத னுல் எனின் அன்று அருளுடன் அளித்து யாம் இருதலைப் புள்ளின் ஓர் உயிர்போல மெய் இரண்டு ஆயினும் உயிர் வேறு அல்ல° என்பவர்மாட்டு அதற்கு ஏற்பப் பின்னொரு தண்ணளி யில்லாமையை மிகவும் நினைந்து நினைந்து என்றவாறு.

10. விடாஅது சென்ருரைக் கண்ணினுற் காணப்
படாஅதி* வாழி மதி. 1210

O Moon! set on in the horizon, I pray thee, till my eyes look again upon him who abiding still within my heart hath yet parted from me. (*V. V. S.*)

---

1. 'வேறல்லேம்'; 2. 'சொன்னவரது'; 3. 'எனதாகிய'; 4. 'இன் னுயிர்'; 5. 'தேறிய'; 6. 'ஆற்ருமையால் தோழிக்கு' என்பர் பரிப் பெருமாள். * 'படாஅது' என்பது மணக்குடவர் பாடம்.

பரிமேலழகர் : வன்புறை யெதிரழித்தாள் காமமிக்க கழி படரால் சொல்லியது.

மதி - மதியே; விடாது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப்படாதி - என் நெஞ்சின் இடைவிடாதிருந்தே விட்டுப்போயினாரை யான் என் கண்ணளவானாயினும் எதிர்ப் படும்வகை நீ படாதொழிவாயாக என்றவாறு.

கண்ணளவான் எதிர்ப்படுதலாவது, மதி இருவரானும் நோக்கப்படுதலின் இருவர் கண்ணும் அதன் கண்ணே சேர்தல். முதலொடு சினைக்கு ஒற்றுமை உண்மையின் 'சென்றாரைக்காண' என்றும், குறையுறுகின்றாளாகலின் 'வாழி' என்றும்கூறினாள். இனிப்'படாது' என்பதுபாடமாயின், 'கனவிடைக் கண்ணினாற்காணுமாறு மதி படுகின்ற தில்லை என அதனால் துயில்பெறாது வருந்துகின்றாள், கூற் றாக்குக. இப்பொருட்கு 'வாழி' என்பது அசைநிலை.

மணக்குடவர் (10) ; பரிப்பெருமாள் (10) : என் நெஞ்சை விடாது போனவரைக் கண்ணினாற் காணுமாறு படுகின்ற தில்லை இம்மதி என்றவாறு.

பட்டதாயின், என்கண் உறங்கும் ; உறங்கினால், அவ ரைக் காணலாம் என்பது கருத்து. இது மதியுடன் புலந்து கூறியது. (இதனாலே நனவினால் வருத்த முற்றதும் கூறி னாளாம்.)[1]

பரிதியார் (9) : விடாமற் சென்றாரைக் கண்ணினால் காணுமளவு அஸ்தமனமாகாமல் விளங்கியிருப்பாய் மதியே என்றவாறு.

*காலிங்கர் (6) ; அகத்து ஒருகாலும் விட்டுப் பிரியாது புறத்துப் பிரிந்த எம் காதலர் இன்று இவ்விடத்தில் சேய்த் தின்கணின்று வருவாராயின் என் கண்ணினால் அவரைக் கண்டு இன்புறுவேனாக நீ நின்று ஒளிவிட்டு விளங்குவாய் ; மறைவாய் அல்லை ; மதியமே ! என்றவாறு.

———

1. பிறை வளைவுக்குள் உள்ள வாக்கியம் பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை * காலிங்கர் இக்குறளை 'அவர்வயின் விதும்பல்' என்ற 127–ஆம் அதிகாரத்தில் 6-வது குறளாகக் கொண்டுள்ளார். இங்குத் 'தனிப்படர்மிகுதி' என்ற 120-ஆம் அதிகாரத்தின் 8 வது குறளை அமைத்துள்ளார்.

122. கனவுநிலையுரைத்தல்

பரிமேலழகர்: அஃதாவது தலைமகள் தான்கண்ட கனவினது நிலைமையைத் தோழிக்குச் சொல்லுதல். அக்கனவு நனவின்கண் நினைவு மிகுதியால் கண்டதாகலின் இது நினைந்தவர் புலம்பலின் பின் வைக்கப்பட்டது என்றவாறு.

மணக்குடவர்: கனவுநிலையுரைத்தலாவது, கனவினது நிலையைச் சொல்லுதல். காதலரை யொழிவின்றி நினைப்பார்க்கு உறக்கமில்லையாகும்; அவர் உறங்கினாராயின், அவரது சேதியை மறவாது நினைப்பாராதலான், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது. தலைமகன் நினைத்தல் தலைமகள் நினைத்தல் என்னும் இரண்டனுள்ளும் இவட்காயின். உறக்கமில்லை என்று கொள்க.

பரிப்பெருமாள்: கனவு நிலையுரைத்தலாவது, கனவினது நிலைமையைச் சொல்லுதல். காதலன் நினைவினாலே வருத்தமுற்ற துன்பம் கூறினாள், அந்நினைவினால் இக்கனவுநிலையுரைத்தல் கூறுகின்றமையின், இது பின் கூறப்பட்டது. ஒழிவின்றி நினைப்பார்க்கு உறக்கமில்லையாகும்; உறங்கிலர் ஆயின் செய்தியை மறவாது நினைப்பர். ஆதலான் அதன் பின் கூறப்பட்டது. தலைமகனை நினைத்தல் கனவின்நிலைமை என்னும் இரண்டினுள்ளும் இவட்குக் கனவுநிலையாகிய உறக்கம் இல்லை என்று கொள்க.

1. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு[1]
யாதுசெய் வேன்கொல்[2] விருந்து. 1211

With what feast may ientertain the dream which has brought me my dear one's messenger ? (...)

பரிமேலழகர்: தலைமகன் தூது வரக் கண்டாள் சொல்லியது.

காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு-யான் வருந்துகின்றது அறிந்து அது தீரக் காதலர் விடுத்த தூதினைக்

1. 'கனவிற்கிங்கு'; 2. 'யாதுகொல் செய்வென்' என்பன காலிங்கர் பாடம்.

கொண்டு என்மாட்டுவந்த கனவினுக்கு; விருந்து யாது செய்வேன் - யான் விருந்தாக யாதனைச் செய்வேன் என்றவாறு.

'விருந்து' என்றது விருந்திற்குச்செய்யும் உபசாரத்தினை[1]. அது கனவிற்கு ஒன்று காணாமையின், 'யாது செய்வேன்' என்றாள்.

மணக்குடவர் (9); பரிப்பெருமாள் (10): நம் காதலர் விட்ட தூதரோடே வந்த கனவினுக்கு யான் யாதுவிருந்து செய்வேன்[2] என்றவாறு.

இது, தலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுக் 'காதலர் வாராநின்றார் என்று தூதர்வரக் கனாக் கண்டேன்' என்று தோழி சொல்லியது.

பரிதியார் (10): காதலர் வரவிட்ட தூது கனவிலே கண்டதற்கு யாது செய்வேன் விருந்து என்றவாறு.

காலிங்கர் (7): நெஞ்சே! நெருநலொடு கனவு என் கண் வருகின்ற பொழுது எம் காதலர் வரவிட்ட தூதொடும் வந்து தோன்றியது; அதனால் மற்று இப்பேருதவி செய்த கனவிற்கு யான் விருந்து உபசாரம் செய்யும் இடத்து யாதொன்று யாதொன்று செய்தால் தணிவது அறிகிலேன் என்றவாறு.

2. கயலுண்கண் யானிரப்பத்[3] துஞ்சின் கலந்தார்க்[4]
குயலுண்மை சாற்றுவேன்[5] மன். 1212

If my fish-like painted eyes should at my request close in sleep, I will recount to my lover the story of my long endurance. (...)

பரிமேலழகர்: தூதுவிடக் கருதியாள் சொல்லியது.

கயல் உண்கண் யான் இரப்பத் துஞ்சின் - துஞ்சாது வருந்துகின்ற என் கயல்போலும் உண்கண்கள் யான் இரந்தால் துஞ்சுமாயின்; கலந்தார்க்கு உயல் உண்மை சாற்று

1. 'உபகாரத்தினை' என்பது பிரதி பேதம். 2. 'செய்வேம்' என்பர் பரிப்பெருமாள். 3. 'யாமிரப்பத்'; 4. 'கரந்தார்க்'; 5. 'சாற்றுவென்' என்பன காலிங்கர் பாடம்.

வேன் - கனவிடைக் காதலரைக் காண்பேன், கண்டால் அவர்க்கு யான் ஆற்றியுளேனாய தன்மையை யானே விரியச் சொல்வேன் என்றவாறு.

'கயலுண்கண்' என்றாள், கழிந்தநலத்திற்கு இரங்கி. உயல் - காமநோய்க்குத் தப்புதல். தூதர்க்குச்சொல்லாது யாம் அடக்குவனவும் சொல்லுவனவற்றுள்ளும் சுருக்குவன வற்றின் பரப்பும் தோன்றச் சொல்வேன் என்னும் கருத்தால் 'சாற்றுவேன்' என்றாள். இனி அவையும் துஞ்சா சாற்றலும் கூடாதென்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. முன்னும் கண்டாள் கூற்றாகலின், கனவு நிலையுரைத்தலாயிற்று.

மணக்குடவர் (1): என்னுடைய கயல்போலும் உண் கண் யான் வேண்டிக்கொள்ள உறங்குமாயின், நம்மோடு கலந்தார்க்கு நாம் உய்தலுண்மையைச் சொல்லுவேன்[1] என்று[2] உறங்குகின்றதில்லையே[3] என்றவாறு.

மன் - ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கயலுண்கண் - பிறழ்ச்சியுடைய கண்.

பரிப்பெருமாள் (1): ஷை; ஷை; ஈண்டு எப்பொழுதும் காதலர் வரவு பார்த்திருக்கின்ற தடுமாற்றத்தை உடைத் தாகிய கண் என்றவாறாயிற்று. 'உறங்கவேணும்' என்ற தோழிக்குக், 'கண்கள் நீயும் யானும் வேண்டிக்கொள்ள உறங்குமாயின் இத்துணை நாள் சாவாது இருந்தோம் என்று நம் காதலர்க்கு உரைக்கலாயிற்று' என்று தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (9): கயல்போன்ற கண்ணே! என் நாயகர் கனவில் வரும்படி நீ துஞ்சுவாயாகில் வேண்டி உடனே வரும்படி சொல்லி நிறுத்திக்கொள்வேன்; நீ துஞ்சுவாயாக என்றவாறு.

காலிங்கர் (2): நீரோடு வாழும் கயல்போல நீந்தும் எம் கலுழ் கண்ணிணை ஒருகால் எம்பொருட்டாகவே நீர் துஞ்சவேண்டும் என்று யாம் இரந்துகொள்ள அருளித்

1. 'சொல்லுவோம்'; 3. 'உறங்குகின்றதில்லை' என்பர் பரிப் பெருமாள். 2. 'என்று'—இச்சொல் பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை.

துஞ்சுமாயின், சொல்லாது பிரிந்த நம் காதலர்க்கு யாம் உய்தலுடைமைக்கு வேண்டும் உபாயத்தைச் சொல்லிக் கொள்வம் இனி நெஞ்சே! என்றவாறு.

3. நனவினான் நல்கா தவரைக் கனவினால்
காண்டலின்* உண்டென் உயிர். 1213

My life exists, for I see in dreams the lover who shows me no grace in my waking state. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: ஆற்றாளெனக் கவன்றாட்கு 'ஆற்றுவல்' என்பதுபடச் சொல்லியது.

நனவினான் நல்காதவரை - நனவின்கண் வந்து தலையளி செய்யாதாரை; கனவினால் காண்டலின் என் உயிர் உண்டு- யான்கனவின்கண் கண்ட காட்சியானே என் உயிர் உண்டாகா நின்றது என்றவாறு.

மூன்றனுருபுகள், ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. அக் காட்சியானே யான் ஆற்றியுளேனாகின்றேன்; நீ கவலல் வேண்டா என்பதாம்.

மணக்குடவர் (2); பரிப்பெருமாள் (2): நனவின்கண் நமக்கு அருளாதவரைக் கனவின்கண் காண்டலானே என்னுயிர் உண்டாகா நின்றது; இல்லையாயின், உயிருண்டா தற்குக் காரமுண்டோ என்றவாறு.

இஃது, 'உறங்கினால் காணலாமோ' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (5): நனவினாலே பிரிந்த நாயகர் கனவிலே வந்தபடியால் என் உயிர் நிலைப்பெற்றது; என் நாயகர் பெருமை என்னையோ என்றவாறு.

காலிங்கர் (4): தோழீ! நனவின்கண் நல்காது பிரிந்த வரைக் கனவின்கண் ஒரு காலத்துக் காணப் பெறுதலுமே யாயின் அதுவே பற்றுக்கோடாக உளதாயிருக்கின்றது எனது உயிர் என்றவாறு.

---

* 'காண்டலும்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

4. கனவினுன் உண்டாகும் காமம் நனவினுன்
நல்காரை நாடித் தரற்கு. 1214

Dream giveth me all the joys of love; for it bringeth back to me my beloved who refuseth to pity me in my waking state. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

நனவினுன் நல்காரை நாடித் தரற்கு - நனவின்கண் வந்து தலையளி செய்யாதாரை அவர்சென்றுழி நாடிக் கொண்டுவந்து கனவு தருதலான்; கனவினுன் காமம் உண்டாகும் - அக்கனவின்கண்ணே எனக்கு இன்பம் உண்டாகாநின்றது என்றவாறு.

காமம்: ஆகுபெயர். நான்காவது மூன்றன்பொருண்மைக் கண் வந்தது. இயல்பான் நல்காதவரை அவர்சென்ற தேய மறிந்து சென்று கொண்டுவந்து தந்து நல்குவித்த கனவால் யான் ஆற்றுவல் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (3); பரிப்பெருமாள் (3): நனவின்கண் நமக்கு அருளாதவரைக் கனவுதேடித் தருதலால், அக்கன வின்கண்ணே[1] எனக்கு இன்பம்[2] உண்டாகும் என்றவாறு.

இது, 'கண்டால் பயன் என்னை? காமநுகர்ச்சியில்லையே' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (2): நனவினுலே நல்காமல் பிரிந்தாரைப் பிரிந்தேன் என்ற துன்பம் விட்டு இன்பமாகப் பெற்றது கன விலே கூடினமுறையால் என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): நெஞ்சே! நனவினிடத்து நல்காது பிரிந்த நம் காதலரைத் தேடிக் கொணர்ந்து தருதற்குக் கன வின் கண்ணும் எனக்கு உண்டாகாநின்றது ஓர் ஆசை என்றவாறு.

2, 'காமம் அதன் கண்ணே' என்பர் பரிப்பெருமாள். 2. 'எனக்கு இன்பம்'-இவை பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை.

5. நனவினுற் கண்டதூஉம் ஆங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே இனிது. 1215

I saw him in my waking hours, and then it was pleasant; I see him just now in my dream and it is (equally) pleasant. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

நனவினன் கண்டதூஉம் (இனிது) ஆங்கே - முன் நனவின்கண் அவரைக்கண்டு நுகர்ந்த இன்பந்தானும் இனிதாயிற்று, அப்பொழுதே; கனவும் தான் கண்டபொழுதே இனிது - இன்று கனவின்கண் கண்டு நுகர்ந்த இன்பமும் அக்கண்ட பொழுதே இனிதாயிற்று, அதனுன் எனக்கு இரண்டும் ஒத்தன என்றவாறு.

'இனிது' என்பதுமுன்னும் கூட்டப்பட்டது. கனவு: ஆகு பெயர். முன்னும் யான் பெற்றதிவ்வளவே; இன்னும் அது கொண்டு ஆற்றுவல் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (4); பரிப்பெருமாள் (4): நனவின்கண் கண்டுநுகர்ந்த [1]இன்பமும் அப்பொழுதைக்கு இன்பமாம்[2] அது[3]போலக்கனவின்கண் கண்டுநுகர்ந்த[4]இன்பமும் கண்ட[5]அப்பொழுதைக்கு இன்பமாம் என்றவாறு.

இது, 'கனவிற் புணர்ச்சி இன்பம் தருமோ' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (3); நனவினுல் கண்டதும் இனிது; அதனினும் இனிது நாயகரைக் கனவில் காணுதல் என்றவாறு.

காலிங்கர் (5): தோழீ! நம் காதலரை நனவிடத்துக் கண்டால் மற்று அதுவும் அவ்விடத்தே இனிது ஆகும்; இனி அக்கனவுதானும் அவ்விடத்து அவரைக் கண்ட பொழுதே பெரிதும் இனிது ஆகும் என்றதனுல் இங்ஙனம் ஆயினும் எய்தப்பெறின் யாதும் வேற்றுமை இன்றி யாம் அறிதற்கு அரிது என்பது பொருள் என்றவாறு.

---

1. 'கண்ட'; 2 'இன்பம்'; 3 'ஆவது'; 4. 'கண்ட' என்பர் பரிப்பெருமாள் 5. 'கண்ட'-இச்சொல் பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை.

6. நனவென ஒன்றில்லை யாயின் கனவினால்
காதலர் நீங்கலர் மன். 1216

Were there no such thing as wakefulness, my beloved who visited me in my dream would not depart from me. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

நனவு என ஒன்று இல்லையாயின்-நனவு என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவி இல்லையாயின்; கனவினால் காதலர் நீங்கலர்-கனவின்கண் வந்துகூடிய காதலர் என்னைப் பிரியார் என்றவாறு.

'ஒன்று' என்பது அதன் கொடுமை விளக்கி நின்றது. அஃது இடையே புகுந்து கனவைப்போக்கி அவரைப் பிரிவித்தது என்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கனவிற்பெற்று ஆற்றுகின்றமை கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (10) : ... ...

பரிப்பெருமாள் (9) : நனவு என்று ஒன்று இல்லையாயின், கனவின்கண் வந்த காதலர் பிரிதல் இல்லை என்றவாறு.

'யாங்கள் எல்லாம் காணாது ஒழியவும் நீ கண்டாய் ஆயின் அவரைப் பிரியவிட்டது என்னை' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (4) : நனவு என்பது ஒன்று இல்லையாயின் கனவினிடத்து நாயகர் நீங்கார் என்றவாறு.

காலிங்கர் (10) : தோழீ ! நனவெனப் பெயர்பெற்றது ஒரு காலம் வேறு ஒன்று இல்லையாயின், இக்கனவிடை நம் காதலர் ஒரு பொழுதும் நம்மை நீங்குவது இலர் மிகவும்; எனவே நனவின்கண் தனது பிரிவாற்றாமை தோன்றக் கூறினாள் என்றவாறு.

இனி மற்று இங்ஙனம் காவற்குப் பிரிந்த தலைமகன் தூது கண்டாயினும் தானே யாயினும் வந்து எய்தித் தலையளித்து உடன் வாழும் தன்மைகாட்டி மற்று இதன் பின்னரே இவ்வாறு அன்றித் தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்த இடத்துத் தலைமகளது ஆற்றாமை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

7. நனவினான் நல்காக் கொடியார் கனவினான்
என்எம்மைப் பீழிப் பது. 1217

Why does the cruel one plague me in my dreams when he shows no compassion on me in my waking state? (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : விழித்துக் காணாளாயினாள் கனவிற்கூட்டம் நினைந்து ஆற்றாளாய்ச் சொல்லியது.

நனவினான் நல்காக் கொடியார் - ஒரு ஞான்றும் நனவின்கண் வந்து தலையளி செய்யாத கொடியவர் ; கனவினான் எம்மைப் பீழிப்பது என் - நாடோறும் கனவின்கண் வந்து நம்மை வருத்துவது எவ்வியைபுபற்றி என்றவாறு.

பிரிதலும் பின் நினைந்து வாராமையும் நோக்கிக் 'கொடியார்' என்றும், கனவில் தோள்மேலராய் விழித்துழிக் கரத்தலின் அதனானும் துன்பமாகா நின்றது என்பாள் 'பீழிப்பது' என்றும் கூறினாள். நனவின் இல்லது[1] கனவினும் இல்லை என்பர், அது கண்டிலம் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (6); பரிப்பெருமாள் (6): நனவின்கண் அருளாத கொடுமையை யுடையார் கனவின்கண் வந்து எம்மைத் துன்பம் உறுத்துவது எற்றுக்கு என்றவாறு.

இது, விழித்த தலைமகள் ஆற்றாமையால் தோழிக்குக் கூறியது—(மணக்குடவர்).

இது, தலைமகனைக் கனவகத்துக் கண்டு முன்பு நல்காமையை நினைத்து ஊடல் உற்றுழி அதனை உணர்த்திக் கூடுவதன் முன்னம் விழித்த தலைமகள் ஆற்றாமையால் தோழிக்குக் கூறியது. பீழை என்றது அவன் கூந்தலும் அல்குலும் பற்றி நலிந்ததனை—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (5) : நனவினால் இன்பம் தராமல் பிரிந்த நாயகர் கனவினால் வந்து எம்மை வருத்தம் செய்வது என்னை என்றவாறு.

காலிங்கர் (6) : நெஞ்சே! கனவின்கண் நம்மை நன்கு அளித்தருளாத கொடியவர் வருந்தி யாம் கண் துயிலப் பெற்றுத் துயிலின் கனவிடை[2] எய்தியும் மற்று அவ்விடத்தும்

1. 'அல்லது' என்பது பிரதிபேதம். 2. 'கனவு என்பது' பிரதி பேதம்.

கலந்து இன்புறுது எம்மை இடர் உறுவிக்கின்றது என்னை? எனவே அவ்விடத்துக் கண்டமாத்திரமே அல்லது கலந்து இன்புறுத கடுந்துயர் நினைந்து ஆற்றுளாயினுள் என்பது பொருள் என்றவாறு.

8. துஞ்சுங்கால் தோள்மேல ராகி விழிக்குங்கால்
நெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து. 1218

He embraceth me while I am asleep and rusheth into my heart as soon as I open my eyes. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : தான் ஆற்றுதற்பொருட்டுத் தலைமகனை இயற்பழித்தாட்கு இயற்பட மொழிந்தது.

துஞ்சுங்கால் தோள்மேலராகி - என் நெஞ்சு விடாது உறைகின்ற காதலர் யான் துஞ்சும்பொழுது வந்து என் தோள்மேலராய்; விழிக்குங்கால் விரைந்து நெஞ்சத்தராவர் - பின் விழிக்கும்பொழுது விரைந்து பழைய நெஞ்சின் கண்ணராவர் என்றவாறு.

கலவிவிட்டு மறையும் கடுமைபற்றி 'விரைந்து' என்றுள். ஒருகாலும் என்னின் நீங்கி அறியாதாரை நீ நோவற்பாலை யல்லை என்பதாம்.

மணக்குடவர் (5) ; பரிப்பெருமாள் (5) : காதலர் உறங்குங் காலத்துத் தோள்மேலராகி, விழித்த காலத்து விரைந்து மனத்தின்கண்ணே புகுவர் என்றவாறு.

இஃது, 'உறக்கம் நீங்கினுல் யாண்டுப்போவர்' என்று நகைக்குறிப்பினுற் கூறிய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (7) : நித்திரையிடத்துத் தோள்மேல் கிடப்பர்; விழித்தபொழுது நெஞ்சத்துள்ளார் மிகவும்; ஆகவே மாயக்கள்ளர் என்றவாறு.

காலிங்கர் (3) : தோழீ! ஒருகால் இங்ஙனம் கண் துஞ்சப்பெற்றேனுயின் மற்று அப்பொழுது என் தோள் மேலவராவர்[1], இனி விழிக்குங்காலத்து அப்பொழுது என் நெஞ்சத்தார் ஆவர் விரைந்து; எனவே [ஒருகாலும் அவர்

1. 'மேலவராய்' என்பது பிரதிபேதம்.

என்னைப் பிரிவதிலர்; நீ என்பொருட்டு வருந்த வேண்டுவ தில்லை][1] என்றவாறு.

9. நனவினான் நல்காரை* நோவர் கனவினான்
காதலர்க் காணா தவர். 1219

They that do not see their lovers in dreams—they alone will reproach my lover who is not gracious to me in my waking state (but visits me in my dreams).
(M. R. R.)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

கனவினான் காதலர்க் காணாதவர் - தமக்கு ஒரு காதலர் இன்மையின் அவரைக் கனவில் கண்டறியாத மகளிர்; நனவினான் நல்காரை நோவர் - தாம் அறிய நனவின்கண் வந்து நல்காத நம்காதலரை அன்பிலர் என நோவாநிற்பர் என்றவாறு.

இயற்பழித்தது பொருது புலக்கின்றாளாகலின், அயன்மை தோன்றக் கூறினாள். தமக்கும் காதலர் உளராய் அவரைக் கனவில் கண்டு அறிவாராயின் நம் காதலர் கனவின்கண் ஆற்றி நல்குதலறிந்து நோவார் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (7) ; பரிப்பெருமாள் (7) : நனவின்கண் வந்து நல்காத காதலரை நோவாநிற்பர், கனவின்கண் அவரைக் காணாதவர்; காண்பாராயின், நோவார் என்றவாறு.

இது, தலைமகள் ஆற்றாமை கண்டு தலைமகனை இயற் பழித்த தோழிக்கு அயலார்மேல் வைத்துத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (5): நனவினால் நல்கார் என்று விதனப்படுவர், கனவினாலே காதலரைக் காணாத மாதர் என்றவாறு.

காலிங்கர் (9): நெஞ்சே! நம் காதலர் நம்மை நனவிடத்து வந்து நல்காமையைக் குறித்து இவள்மாட்டு அருளும் அன்பும் இலர் என்று இங்ஙனம் நொந்து உரைப்பர் யார் எனின், இங்ஙனம் நனவிடைப் பிரிந்த தம் காதலரைக்

1. இருதலைப் பகரங்களுள் இருப்பவை திரு. பழனியப்பப் பிள்ளை பதிப்பில் புள்ளியிடப்பெற்றுத் தருமபுர ஆதீனப் பதிப்பில் காணப் பெறுபவை. * 'நல்காமை' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

கனவிடைக் கண்டு இன்புருதவர்; எனவே அங்ஙனம் கூறிய அயலார் கேட்பத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லினுள் என்றவாறு.

10. நனவினன் நம்நீத்தார் என்பர் கனவினல்
காணுர்கொல் இவ்வூ ரவர். 1220

The people of the place will say that my lover has quit me in my waking hours. Of course they do not see him in dreams. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

இவ்வூரவர் நனவினன் நம் நீத்தார் என்பர் - இவ்வூரின் மகளிர் நனவின்கண் நம்மை நீத்தார் என்று நம் காதலரைக் கொடுமை கூருநிற்பர்; கனவினல் காணுர் கொல் - அவர் கனவின்கண் நீங்காது வருதல் கண்டறியாரோ என்றவாறு.

என்னேடு தன்னிடை வேற்றுமை இன்றுயின் யான் கண்டது தானும் கண்டமையும், அது காணுது அவரைக் கொடுமை கூறுகின்றமையின் அயலாளேயாம் என்னும் கருத்தால், 'இவ்வூரவர்' என்ருள்.

மணக்குடவர் (8) ; பரிப்பெருமாள் (8): இவ்வூரார் நனவின்கண்ணே நம்மை நீக்கியகன்ருர் என்று அவரைக் கொடுமை கூருநிற்பர்; அவர் அவரைக் கனவின்கண் காணுர்களோ என்றவாறு.

இஃது, 'இவ்வேறுபாடு அலராயிற்று' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (6) : நனவினலே பிரிந்தார் என்று நம்மைத் தூற்றுவார்; கனவினலே வருவது காணுர்கொல் இவ்வூரவர் என்றவாறு.

காலிங்கர் (8) : நெஞ்சே ! நம் காதலர் நம்மைக் கைய கன்றனர் என்று நனவின்கண் அவரைக் கொடுமை கூரு நிற்பர்; இதற்கு என்னை காரணம்? கனவிடத்து யான் என் காதலரைக் காண்பேன் என்பதனல் அப்பொழுது தாமும் அவரைக் கண்டுகொள்ளாரோ இவ்வூரவராகிய மகளிர்; எனவே இனி அவரைக் கொடுமை கூறுகின்றது என்னை என்றவாறு.

123. பொழுதுகண்டிரங்கல்

பரிமேலழகர் : அஃதாவது மாலைப்பொழுது வந்துழி அதனைக்கண்டு தலைமகள் இரங்குதல். 'கனமுந்துருத வினை யில்லை'[1] என்பதுபற்றிப் பகற்பொழுது ஆற்றியிருந்தாட்கு உரியதாகலின், இது, கனவுநிலையுரைத்தலின் பின் வைக்கப் பட்டது என்றவாறு.

மணக்குடவர் : பொழுதுகண்டிரங்கலாவது, மாலைப் பொழுது கண்டு தலைமகள் வருந்துதல். ஏனைப்பொழுதில் வருத்தம் இலரோ[2] எனின், பிரியப்பட்டார்க்கு எல்லாக் காலமும் வருத்தமுளவாயினும், விடியலும் நண்பகலும்[3] போலாது மாலைப்பொழுது வருத்தமிகுதலால், இது கூறப் பட்டது.

பரிப்பெருமாள் : ஷை; என்னை வருத்தம் மிகுமாறு எனின், புள்ளும் மாவும் விடியலும் நன்பகலும் தத்தம் சேக்கையினின்று நீங்கி அந்திக்காலம் வந்துசேரும்; அவை யிற்றைக் கண்டு நம் காதலர் நம்மை உள்ளுகின்றிலர் என் றும், மைந்தரும் மகளிரும் விடியலும் நன்பகலும் அறத் தினும் பொருளினும் முயன்று அந்திக்காலத்தில் தம்மிற் கூடி இன்பம் நுகர்வது கண்டு யாம் இவ்வாறு நுகரப்பெறுகிலோம் என்று நினைத்தலான் வருத்தம் மிகும் என்க. நடுநாள் யாமத்தும் துன்பம் உறும் அன்றே; அதுவும் கூற வேண்டாவோ எனின், அக்காலத்து வரும் துன்பமும் இத னின் மிகுதியின்மையின் வேறு கூருராயினர். இது நினைந்த வர் புலம்பலின் பின் கூறற்பாலது; கனவு நிலையும் சேரச் சொல்ல வேண்டுதலின் இரண்டு சொல்லும் அவராகக் கொண்டு முன் கூறவேண்டும் என்பதனல் நினைவொடு கூடிய கனவை முன்கூறி அதன்பின் கூறினர் என்று கொள்ளப்படும்.

---

1. பழமொழி நானூறு-2· 2. 'இலளோ'; 3. 'நன்பகலும்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

1. மாலையோ[1] அல்லை மணந்தார் உயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது. 1221

Blessed be thou, O Evening! thou art not (the former) evening; thou art really the hour that devoureth the lives of the wedded ones. (...)

பரிமேலழகர் : பொழுதொடு புலந்து சொல்லியது.

பொழுது-பொழுதே; நீ மாலையோ அல்லை-நீ முன்னாள்களின் வந்த மாலையோ எனின் அல்லை; மணந்தார் உயிர் உண்ணும் வேலை-இருந்தவாற்றான் அந்நாள் காதலரை மணந்த மகளிருயிரை உண்ணும் இறுதிக்காலமாயிருந்தாய் என்றவாறு.

முன்னாள் - கூடியிருந்தநாள், அந்நாள் மணந்தார் எனவே, பின் பிரிந்தாராதல் பெறுதும். 'வாழி' என்பது குறிப்புச் சொல்; 'வாலிழைமகளிர் உயிர்ப்பொதி அவிழ்க்குங் காலை'' (கலித். 119 : 14) என்றாற்போல ஈண்டுப் பொதுமையால் கூறப்பட்டது. 'வேலை' என்பது ஆகுபெயர். 'வேலை' என்பதற்கு வேலாயிருந்தாய் என்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர் (1): பொழுதே! நீ வெப்பமுடையை ஆனமையான், மாலையோ எனின், அல்லை; முன்பு கூடிப்பிரிப்பட்டார் உயிரை உண்பதாகிய ஒரு வேலாயிருந்தாய் என்றவாறு.

இது, மாலைப்பொழுது கண்டு தலைமகள் ஆற்றாமையால் கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (2): பொழுதே! நீ தட்பம் உடையை அன்மையான் மாலை அல்லை; முன்பு கூடிப்பிரியப்பட்டார் உயிரை உண்பதோர் வேலாகுவை என்றவாறு.

கெடுவாயாக என்னுதல் குறிப்புமொழி. இது, மாலைப் பொழுது கண்டு தலைமகள் ஆற்றாமையால் கூறியது.

பரிதியார் (9): மாலையாகிய பொழுதல்லவே நீ; பிரிந்தாருயிரை உண்ணும் வேலன்றோ என்றவாறு.

1. 'மாலைநீ' என்பது காலிங்கர் பரிப்பெருமாள் பாடம்.

காலிங்கர் (2) : இக்காலத்து எம்வயின் வந்துற்ற மாலைப்பொழுதே ! நீ பண்டுபோலக் காலை கழிந்தால் வரும் மாலையாய் வந்தாய் அல்லை ; மற்று நின்னோடு கூடினாராகிய எம்மைப்போலத் தனித்து இருந்தாரை உயிர் பருகுவது ஒரு கூற்று நீ என்று கூறினாள் என்றவாறு.

2. புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலை எங்கேள்போல்
வன்கண்ண தோநின் துணை. 1222

O darksome Evening! You too have blurred vision. I hail you. Like my lover, is your love hard-hearted too? (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : தன்னுட்கையாற்றை அதன்மேலிட்டுச் சொல்லியது.

மருள் மாலை - மயங்கிய மாலாய்!; புன்கணை - நீயும் எம்போலப் புன்கண் உடையையாயிருந்தாய் ; நின் துணை எம் கேள்போல் வன்கண்ணதோ - நின்துணையும் எம் துணை போல வன்கண்மை யுடையதோ கூறுவாயாக என்றவாறு.

மயங்குதல் - பகலும் இரவும் தம்முள்ளே விரவுதல் ; கலங்குதலும் தோன்ற நின்றது. புன்கண் - ஒளியிழத்தல்; அது பற்றித் துணையும் உண்டாக்கிக் கூறினாள். எச்சவும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. எமக்குத் துன்பஞ்செய்தாய், நீயும் இன்பமுற்றிலை என்னும் குறிப்பால் 'வாழி' என்றாள்.

மணக்குடவர் (6) ; பரிப்பெருமாள் (6) : மயங்கிய மாலைப் பொழுதே ! நீ வாழ்வாயாக; புன்கண்மையை* உடையையா யிருந்தாய்; எம்முடைய கேளிரைப்போல வன்கண்மையை உடைத்தோ நின்துணையும் என்றவாறு.

இது, தன்னுட்கையா றெய்திடுகிளவி.

பரிதியார் (10) : மாலைப் பொழுதே ! என்கண் பனி வருமாப்போல உன் கண்ணும் பனித்துருகாநின்றது ; என் கேள்வன் பிரிந்தாற் போல உனக்கும் ஓர் வன் கண்ணர் பிரிந்தார் உண்டோ என்றவாறு.

---

* 'நீ புன்கண்மை' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

காலிங்கர் (7) : மாலாய்! நீ புன்கண்மையை உடையையாய் அறப்பொலிவு அழிந்து இராநின்ருய்; மருண்மாலாய்! நீ! வாழ்வாயாக; நீ செய்கின்றது எம் உறுகேள்போல அருட்கண் இன்றி வன்கண்மை உடையது ஒன்று ஆகின்றது நின் துணையும்; எனவே தன் மேனி பொலிவு அழிந்திட்ட புல்லிமையெல்லாம் புலப்படச் சொல்லினுள் தன் மேலிட்டு என்றவாறு.

உலகத்து மாலை என்று இங்ஙனம் பெண்மைப்பெயர் வழக்கம் உண்டாகலானும், சந்தியாதேவி என்று வடசொல் இலக்கணம் உண்டாகலானும், இதனைப் பெண்பெயர் கொடுத்துக் கூறினர்.

3. பனியரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை துனியரும்பித்
துன்பம் வளர வரும். 1223

'Evening that, of old, trembled and paled before me'—she now 'Comes causing disgust to me in life and increasing my pain.' (...)

பரிமேலழகர் : 'ஆற்றல் வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பனி அரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை - காதலர் கூடிய நாளெல்லாம் என்முன் நடுக்கமெய்திப் பசந்துவந்த மாலை; துனி அரும்பித் துன்பம் வளர வரும் - இந்நாள் எனக்கு இறந்துபாடு வந்துதோன்றி அதற்கு உளதாம் துன்பம் ஒரு காலைக்கொருகால் மிக வாராநின்றது என்றவாறு.

குளிர்ச்சி தோன்ற மயங்கிவருமாலை என்னும் செம்பொருள் இக்[1]குறிப்புணர நின்றது. துனி -உயிர்வாழ்தற்கண் வெறுப்பு. அதனுல் யான் ஆற்றுமாறு என்னை என்பது குறிப்பெச்சம்.

மணக்குடவர் (10) ; பரிப்பெருமாள் (10) : நெருநல் எனக்கு நடுக்கத்தை உண்டாக்கித் தானும் புன்மைகொண்டிருந்த மாலைப்பொழுது, இன்றும் எனக்கு வெறுப்புத் தோன்றி[2] வருத்தம் மிகும்படியாக வாராநின்றது என்றவாறு.

1. 'ஈண்டுக்' என்பது பிரதிபேதம். 2 'தோற்றி' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

இது, முன்னை ஞான்று மாலையால் அடர்ப்புண்ட தலைமகள் பிற்றைஞான்று மாலை வருவது கண்டு கூறியது.

பரிதியார் (2) : பனியரும்பிச் செக்கர்வானம் செய்யும் மாலைப்பொழுது துனி அரும்பித் துன்பம் பெருக வரும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (4) : தன் மேனிமேல் துண்பனி அரும்பி மயங்கு உருவாகிய பைதன்மைகொண்டு மற்று இம்மாலையானது யாங்கும் ஈண்டு அடிக்கொண்டு பின்னும் இத்துன்பம் நமக்கு யாமம் எல்லாம் வளர்ந்து எடுப்பதற்கு வந்து எய்தா நின்றது; மற்று என்னை செய்வது என்றவாறு.

4. காதலர் இல்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும். 1224

In the absence of my lover evening comes in like slayers on the field of slaughter. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

மாலை - காதலர் உள்ளபொழுதெல்லாம் என் உயிர் தளிர்ப்ப வந்த மாலை; காதலர் இல் வழி - அவர் இல்லாத இப்பொழுது; கொலைக்களத்து ஏதிலர்போல வரும் - அஃது ஒழிந்து நிற்றலேயன்றிக் கொல்லும்களரியில் கொலைஞர் வருமாறுபோல அவ்வுயிரைக்கோடற்கு வாரா நின்றது என்றவாறு.

'ஏதிலர்'-அருள்யாதும்இல்லார்.முன்னெல்லாம்எனக்கு நட்பாய் இன்பஞ்செய்து வந்தபொழுதும், இன்று என்மேல் பகையாய்த் துன்பஞ் செய்து வாராநின்றது, இனி யான் ஆற்றுமாறு என்னை என்பதாம்.

மணக்குடவர் (8) ; பரிப்பெருமாள் (10) : காதலரில்லாதவிடத்து இம்மாலைப் பொழுது[1] கொலைக்களத்துப் பகைவரைப்போல வரும் என்றவாறு.

இது, 'மாலைக்காலத்து நோய் மிகுதற்குக்காரணம்[2] என்னை' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் காரணம் கூறியது.

1. 'போது'; 2. 'நோய்மிகுதல்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிதியார் (4) : காதலரை இல்லாத மாதருக்கு மாலைப் பொழுது கொலைக்களத்துச் சத்துருபோல வரும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (3) : நெஞ்சே! நம் காதலர் இன்றி முன்னமே தனித்துயர் உறுகின்ற இடத்தே பின்னரும் இம்மாலையானது அடுகளத்து உற்ற பகைவரைப்போல வாராநின்றது; எனவே இதற்கு யாம் உய்யுமாறு என்னை? என்பது பொருள் என்றவாறு.

5. காலைக்குச் செய்தநன் றென்கொல் எவன்கொல்யான்*
மாலைக்குச் செய்த பகை. 1225

What good have I done to morn and what harm have I done to eve? (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

(காலையும், மாலையும், அவர் கூடியஞான்று போலாது இஞ்ஞான்று வேறுபட்டு வாராநின்றன; அவற்றுள்) யான் காலைக்குச் செய்த நன்று என் - யான்காலைக்குச் செய்த உபகாரம் யாது; மாலைக்குச் செய்த பகை எவன்-மாலைக்குச் செய்த அபகாரம் யாது என்றவாறு.

கூடியஞான்று பிரிவர் என்று அஞ்சப்பண்ணிய காலை அஃது ஒழிந்து இஞ்ஞான்று கங்குல்வெள்ளத்திற்குக் கரையாய் வாராநின்றது என்னும் கருத்தால் 'நன்றென்கொல்' என்றும், கூடியஞான்று இன்பம் செய்துவந்த மாலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று, அளவில் துன்பம் செய்யாநின்றது என்னும் கருத்தால் 'பகையெவன்கொல்' என்றும் கூறினாள். பகை: ஆகுபெயர். தன்னேடொத்த காலை போலாது மாலை தன்கொடுமையால் துன்பம் செய்யாநின்றது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (4); பரிப்பெருமாள் (4) : காதலர்[1] பிரிவதன் முன்னம், பிரிவரென்று அச்சத்தைத் தந்த காலைப் பொழுது பிரிந்தபின்பு வருத்தாது ஒழிதற்கு யான் செய்த நன்மை யாதோ? அவரோடு இன்பம் நுகர்தற்கு நட்பா

* 'யாம்' என்பது காலிங்கர் பாடம். 1. 'அவர்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

யிருந்த மாலைப்பொழுது பிரிந்த பின்பு வருத்துவதற்கு யான் செய்த பகைமை யாதோ என்றவாறு,

இது, மாலையது பண்பின்மையை உட்கொண்டு தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (7) : காலைப் பொழுதுக்குச் செய்த நன்றி ஏது? மாலைப் பொழுதுக்குச் செய்த குற்றம் யாதோ என்றவாறு.

காலிங்கர் (5) : நெஞ்சே! மற்று யாம் காலைக்குச் செய்த நன்மைதான் என்கொலோ? அஃது அன்றி மற்று இம் மாலைக்கு யாம் செய்த பகைதான் என்கொலோ? எனத் தன்மாட்டு ஒரு பிழை செய்யாதவை பேரிடர் செய்கின்ற இது பெரும்பாவி என்றவாறு.

6. மாலைநோய் செய்தல் மணந்தார் அகலாத
காலை அறிந்த திலேன். 1226

When my wedded lord had not left (me), I never knew that evening could inflict pain. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : 'இன்று இன்னையாகின்ற நீ அன்று அவர் பிரிவிற்கு உடம்பட்டது என்னை' என்றாட்குச் சொல்லியது.

மாலை நோய் செய்தல் - முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்பம் செய்துபோந்த மாலை இன்று பகையாய்த் துன்பம் செய்தலை; மணந்தார் அகலாத காலை அறிந்தது இலேன் - காதலர் பிரிதற்குமுன்னே அறியப்பெற்றிலேன் என்றவாறு.

இங்ஙனம் வேறுபடுதல் அறிந்திலேன்; அறிந்தேனாயின், அவர் பிரிவிற்கு உடம்படேன் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (2); பரிப்பெருமாள் (2) : மாலைப்பொழுது நோய் செய்தலை, என்னோடு கூடினவர் பிரியாத காலத்தே அறியப்பெற்றிலேன்; அறிந்தேனாயின், இது[1] நோய் செய்யும் என்று கூறியிருப்பேன்[2] என்றவாறு.

இது, மாலையால் வருத்தமுற்ற தலைமகள் தலைமகனை நினைந்து கூறியது.

---

1. 'அது'; 2. 'கூறலாம்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிதியார் (5) : மாலைக்காலம் நம்மை நோய் செய்கிற வகைக்குக் கூடிய நாயகர் இருக்கையிலே பிரிந்தவர்க்கு மாலைப் பொழுது இல்லை என்று கெட்டேன் என்றவாறு.

காலிங்கர் (8) ; தோழீ! மாலைப்பொழுதானது எம்மை இப்படி இடர்செய்தலை, எம்மைக் கைகலந்த காதலர் கைய கலாது உடன் வாழ்காலத்துச் சிறிதும் யான் அறிந்ததோ இல்லேன் என்றுள் என்றவாறு.

7. காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலரும்இந் நோய். 1227

This malady buds forth in the morning, expands all day long and blossoms in the evening. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : 'மாலைப்பொழுதின்கண் இனையையாதற் குக் காரணம் என்னை' என்றுட்குச் சொல்லியது.

இந்நோய் - இக்காமநோயாகிய பூ; காலை அரும்பி - காலைப்பொழுதின்கண் அரும்பி; பகல்எல்லாம் போது ஆகி- பகற்பொழுதெல்லாம் பேரரும்பாய் முதிர்ந்து; மாலை மல ரும் - மாலைப்பொழுதின்கண் மலராநிற்கும் என்றவாறு.

துயிலெழுந்த பொழுது ஆகலின் கனவின்கண் கூட்டம் நினைந்தாற்றுதல்பற்றிக் 'காலையரும்பி' என்றும், பின்பொழுது செலச்செல அதுமறந்து பிரிவுள்ளியாற்றுளாதல்பற்றிப் 'பக லெல்லாம் போதாகி' என்றும், தம் தம் துணையை உள்ளி வந்துசேரும் விலங்குகளையும் மக்களையும் கண்டு தான் அக் காலத்தின் நுகர்ந்த இன்பம் நினைந்து ஆற்றுமைமிகுதி பற்றி, 'மாலைமலரும்' என்றும் கூறினுள். பூப்போல இந்நோய் கால வயத்ததாகா நின்றது என்பது உருவகத்தாற்பெறப்பட்டது. ஏகதேசவுருவகம்.

மணக்குடவர் (7) : இக்காமநோயாகிய பூ விடியற் காலத்தே அரும்பிப் பகற்பொழுதெல்லாம் முகிழ்[1]முகிழ்த்து மாலைக்காலத்தே மலரா நின்றது என்றவாறு.

1. 'முகிழ்'–இச்சொல் பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை

பரிப்பெருமாள் (5): ஷை; மாலையால் வருத்தம் உற்ற தலைமகள் வேறுபாடு கண்டு, 'விடியலும் நன்பகலும் ஆற்றி இப்பொழுது வேறுபட்டாய்; இதற்குக் காரணம் என்' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் காரணம் கூறியது.

பரிதியார் (1): காமமாகிய மலர் காலை அரும்பிப் பகற் பொழுது முகிழ்த்து, அந்திக்காலம் மலரும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): நெஞ்சே! யாம் உறுகின்ற இக்காம நோயானது, காலை வந்து அரும்பிப் பகற்பொழுதாகிய அளவு இறந்த நாழிகை எல்லாம் பூ வடிவுகொண்டு, விம்மி, மணம் பொதிந்து, மற்று இம்மாலைப்பொழுதின்கண் வந்து மலராகிநிற்கும் என்றவாறு.

8. அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி ஆயன்
குழல்போலும் கொல்லும் படை. 1228

The cowherd's flute has become the herald of evening that (burns) like fire and is (itself) a weapon that kills. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

ஆயன் குழல் - முன்னெல்லாம் இனியதாய்ப்போந்த ஆயன்குழல்; அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி - இது பொழுது அழல்போலச் சுடுவதாய மாலைக்குத் தூதுமாய்; கொல்லும் படை - அது வந்து என்னைக் கொல்வுழிக் கொல்லும் படையுமாயிற்று என்றவாறு.

பின்னின்ற 'போலும்' என்பது உரையசை. முன்னரே வரவுணர்த்தலின் தூதாயிற்று, கோறற்கருவியாகலின் படையாயிற்று. தானே சுடவல்ல மாலை இத் துணையும்பெற்றால் என்செய்யாது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (3); பரிப்பெருமாள் (3): நெருப்பை ஒத்த இம்மாலைப் பொழுதிற்கு முன்பு தூதாகிவந்து இப்பொழுது கொல்லுதற்குப் படையுமாகி வரவல்லது ஆயன் ஊதும் குழலோ என்றவாறு.

இப்பொழுது வருத்துதலின், 'படை' என்றாள்—(மணக் குடவர்).

அவர் பிரிவதன்முன் இன்பம் நுகர்தற்குக் காலம் பார்த்து இருந்துழி மாலை வருகின்றது என்று தூதாய் வருதலின், 'தூது' என்றாள். அழல்போலும் மாலை என்றது பிரிந்த காலத்துக் கொடுமை செய்தலான் அதற்குக் குணமாகக் கூறினாள். இது, மாலையொடு வந்த குழலும் கொடிது என்று கூறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (6) : தீப்போலவரும் மாலைப் பொழுதிற்கும் அதன் படை வருவதற்கும் தூது ஆயரின் குழல் ; அது வந்து கொல்லும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (9) : இனி இவ்விடத்து வரப்புகுகின்ற வடவைத்தீப்போலும் மாலைப் பொழுதுக்குத் தூதாகி வந்து, நம்மைக்கொல்லும் கருவியானது அம்மாலை தன்வரவு அறிந்தும் சூழாதுவரும் ஆயன் விளிக்குங் குழற் கருவிபோலும் ; எனவே இனி அக் குழல்விளி கேட்பினும் ஆற்றமாட்டேன்; அதனால் அம்மாலைப்பொழுது வரின் என் செய்வல் என்று இங்ஙனம் கூறினாள் தலைமகள் என்றவாறு.

9\. பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும் மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து. 1229

When evening comes distracting the mind the whole village will get confused and be plunged in sorrow. (...)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

(இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி நோயுழந்தேன்,) மதி மருண்டு மாலை படர்தரும் போழ்து-இனிக் கண்டாரும் மதிமருளும் வகை மாலை வரும்பொழுது ; பதி மருண்டு பைதல் உழக்கும் - இப்பதி யெல்லாம் மயங்கி நோயுழக்கும் என்றவாறு.

'மதிமருள' என்பது 'மதிமருண்டு' எனத் திரிந்துநின்றது. கூற்றமாகக் கருதிக் கூறினளாகலின் 'மாலை படர்தரும் போழ்து' என்றாள். யான் இறந்துபடுவல் என்பதாம். மாலை மயங்கிவரும் போழ்து என்பதி மதி நிலைகலங்கி நோயுழக்கும் என்று உரைப்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர் (9): என்மதி நிலைகலங்க, மயக்கத்தை உடைத்தாகிய மாலைக்காலம் வரும்பொழுது இப்பதியெல்லாம் மயங்கித் துன்பம் உரு நிற்கும் என்றவாறு.

மதி - மானம்*

பரிப்பெருமாள் (8): என் மனன் நிலைகலங்கித் துன்பம் உருநிற்கும்; மயக்கத்தை உடைத்தாகி மாலைப்பொழுது வருங்காலம் இப்பதி யெல்லாம்மயங்கித் துன்பம் உருநிற்கும்.

மதி என்பதனை முன்னே கூட்டுக. மதி - மனம். 'அறிவில்லாதாரைப்போல மயங்குதல் தக்கது அன்று; நமக்கு ஆற்றியிருத்தல் கடன்' என்ற தோழிக்குத் தன் குறிப்பின்றியும் இம்மாலையைக் கண்ட பொழுதே என் மனம் மயங்கும் என்று தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (3): ... ...

காலிங்கர் (6): தோழீ! பெரும்பகல் எல்லாம் வருந்தி ஆற்றிய என் மனமானது வெண்மையும் கருமையும் வேற்றுமை செய்யும் பகலும் இரவும் போல் அன்றி நிறம் மயங்கு உருபிற்ருகிய மாலையானது இன்னணம் வந்து ஆர்க்கும் நேரத்துத் தன்பதியினுள் தணிந்து நில்லாது; தடுமாறிச் சாலத் துயர் உழக்கும் என் நெஞ்சானது; மற்று அதனை அறியாது நீ ஆற்றுகில்லை என்று என்னை இடித்துச் சொல்லுவது என்னை? என்பது பொருள் என்றவாறு.

10. பொருள்மாலை யாளரை உள்ளி மருள்மாலை
மாயுமென் மாயா உயிர். 1230

My (hitherto) unextinguished life is now lost in this bewildering night at the thought of him who has gone in quest of wealth. (*R .D.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

மாயா என் உயிர்-காதலர் பிரிவைப் பொறுத்து இறந்துபடாதிருந்த என் உயிர்; பொருள்மாலை ஆளரை உள்ளி மருள்மாலை மாயும் - இன்று பொருளியல்பே தமக்கு இயல்பாக உடையவரை நினைந்து, இம்மயங்கு மாலைக்கண்ணே இறந்துபடா நின்றது என்றவாறு.

---

* 'மனம்' என்பது பிரதிபேதம்.

குறித்த பருவம் கழியவும் பொருள் முடிவு நோக்கி வாராமையின் சொல்வேறு படாமையாகிய தம்மியல்பு ஒழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல்பாயினர், காலம் இதுவாயிற்று, இனி, நீ சொல்கின்றவாற்ருல் பயனில்லை என்பதாம்.

மணக்குடவர் (5); பரிப்பெருமாள் (5): பொருள் தேடுதலையே[1] தமக்கு இயல்பாக உடையவரை நினைத்து மயங்கின மாலைப்பொழுதிலே, எனது[2] சாக[3] மாட்டாத உயிர் மெலியா நின்றது என்றவாறு.

இது, மாலையாலடர்ப்புண்ட தலைமகள், 'தலைமகன் அன்பும் அறனும் இலன்' என்று நினைத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

பரிதியார் (8): பொன்மேலே ஆசைவைத்த நாயகரை நினைந்து நமக்கு மயக்கம் செய்யப்பட்ட மாலை என்னும் பெண் மாயமாவது கண்டிருந்தும் என் உயிர் மாய்ந்தது இல்லை என்றவாறு.

காலிங்கர் (10): தோழீ! நம்மை இனிது ஆளும் முறைமை அன்றித் தான் தெளித்த சொல் தேராது பொருள் வளர்த்தலை ஓர் இயல்பாக ஆண்டு அகன்றவரை நினைந்து நினைந்து இம்மருண்மாலைப் பொழுதுடனே இனி மாய்வது போலும் என் மாயாத உயிர்; எனவே முன்னமும் மாயாதிருந்து வருந்தும் உயிர்வாழ்க்கைதன்னைப் பெரிது முனிந்து உரைத்தாள் என்றவாறு.

இன்னணம் ஒருவாற்ருன் வந்து எய்திய தலைமகன் தான் அடைந்த வேந்தர்க்கு ஒரு பகைவந்து உற்ற இடத்து, மற்று அதற்குப் பிரியும் அன்றே; அவ்விடத்துத் தலைமகள் பிரிவாற்ருமை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

---

1. 'தேடுதலைச்செய்தலே'; 2. 'எனதாய்ச்; 3. 'சாவ' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

124. உறுப்புநலனழிதல்

பரிமேலழகர் : அஃதாவது தலைமகள் தன் கண்ணும், தோளும், நுதலும் முதலாய அவயவங்கள் தம் அழகு அழிதல். இஃது, இரக்கமிக்குழி நிகழ்வதாகலின், பொழுதுகண்டிரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்; பரிப்பெருமாள் : உறுப்புநலனழிதலாவது, தலைமகளது உறுப்புக்கள் நலனழிந்தமை கூறுதல். காதன் மிக்கு இரங்குவார் அக்காதலை அயலார் அறியாமல் அடக்கினகாலத்து வெம்மையுற்ற கொடிபோல அனைத்து[1] உறுப்பும்[2] வாடுதலான், இது பொழுதுகண்டிரங்கலின்பின் கூறப்பட்டது.

1. சிறுமை நமக்கொழியச் சேண்சென்றார் உள்ளி
 நறுமலர் நாணின கண். 1231

Thinking of him who had gone afar to mitigate our misery, the eyes are now ashamed to see the fragrant flowers. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : ஆற்றாமை மிகுதியான் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

சிறுமை நமக்கு ஒழியச் சேண் சென்றார் உள்ளி - இவ்வாற்றாமை நம்கண்ணே நிற்பத் தாம் சேணிடைச்சென்ற காதலரை நீ நினைந்து அழுதலால்; கண் நறு மலர் நாணின - நின் கண்கள் ஒளி இழந்து முன்தமக்கு நாணிய நறுமலர்கட்கு இன்று தாம் நாணிவிட்டன என்றவாறு.

'நமக்கு' என்பது வேற்றுமைமயக்கம். 'உள்ள' என்பது 'உள்ளி' எனத்திரிந்து நின்றது. உள்ளுதல் என்பது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயஆகுபெயர். 'இவைகண்டார் அவரைக் கொடுமை கூறுவர், நீ ஆற்றல் வேண்டும்' என்பதுகருத்து.

மணக்குடவர் (1) : நமக்குத் துன்பம் ஒழியவேண்டி, நெடுநெறிக்கண் சென்றாரை நினைத்துக் கண்கள் நறுவிய பூக்களைக்கண்டு நாணுநின்றன என்றவாறு.

---

1. 'அவரது'; 2. 'உறுப்பு' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பலகால் அழுதலால் நிறங்கெட்டது என்றவாருயிற்று

பரிப்பெருமாள் (1) : ஷை; ஷை; 'வரைந்து கோடற்குப் பொருள்தேடி வருகின்றேன்' என்று பிரிந்த தலைமகனை நினைந்து ஆற்ருளாய்த் தலைமகள் தனது கண் பொலிவழிந்தது என்று கூறியது.

பரிதியார் (6) : சிறுமை தீரத்தக்க காததூரம் பொருள் மேற்பிரிந்துபோன நாயகரை நினைத்து மாருத கண் நீர் பொழிகையினுலே கண்ணைச் செங்கழுநீர் வென்றது என்றவாறு.

காலிங்கர் (3) : கேளாய் நாயகி! இன்பம் அனைத்தும் நீங்கித் துன்பம் ஒன்றும் நமக்கு நிலைநிற்பதாகத் துணிந்து, அருள் நீங்கிச் சேணிடைச் சென்றவரை நினைந்து வருந்திச் சேறலான், இன்று நறுவிய குவளைச் செவ்விய மலரினை நின் கண்ணிணை தாம் பெரிதும் நாணிற்று; எனவே பண்டு அவை நாணிக் கழியுமாறு கொழுவிய நின் சேயரிக்கண் இங்ஙனம் பொலிவு அழியப் போயினுர் கொடியர் என்று இயற்பழித்தனள் தோழி என்றவாறு.

2. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாரும் கண். 1232

Your pallid eyes streaming with tears proclaim the callousness of your lord. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

பசந்து பனி வாரும் கண் - பசப்பெய்தன்மேல் நீர் வார்கின்ற நின்கண்கள் ; நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும் - நம்மால் நயக்கப்பட்டவரது நல்காமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவ போலாநின்றன, இனி நீ ஆற்றல் வேண்டும் என்றவாறு.

சொல்லுவபோறல் - அதனை அவர் உணர்தற்கு அனுமானமாதல். 'நயந்தவர்க்கு' என்று பாடம் ஓதுவாரும் உளர்.

மணக்குடவர் (2); பரிப்பெருமாள் (2): முன்பு நம்மை விரும்பினவர் நமக்கு அருளாமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவன போலாகாநின்றன,[1] பசப்புற்று நீர் சொரிகின்ற கண்கள் என்றவாறு.

இது, தலைமகள் ஆற்றுமை கண்டு, 'இக்கண்ணீர்[2] அலராகாநின்றது' என்று அவள் ஆற்றுதற்பொருட்டுத் தோழி கூறியது.

பரிதியார் (3): கூடியநாயகர் பிரிந்து வருத்துவித்தார் என்பதைச் சொல்லுதற்கு ஒக்கும், பசலையும் நீர் மாருத கண்ணும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (5): தோழீ! நம்வயின் நயம் பெரிது உடையவரை நல்காமை படைத்துச் சொல்லுவன போலும்; இங்ஙம் பசந்து பண்டை நலன் அழிந்து கலுழ்ந்து நீர் சோரும் என் கண்; எனவே அவரைத் தான் இயற்படமொழிந்தமை பொருளாயிற்று என்றவாறு.

3. தணந்தமை* சால அறிவிப்ப போலும்
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள். 1233

The shoulders that swelled on the day of our union (now) seem to announce our separation clearly to the public. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

மணந்த நாள் வீங்கிய தோள் - காதலர் மணந்த ஞான்று இன்பமிகுதியால் பூரித்த நின் தோள்கள்; தணந்தமை சால அறிவிப்பபோலும் - இன்று அவர் பிரிந்தமையை விளங்க உணர்த்துவபோல மெலியாநின்றன, இது தகாது என்றவாறு.

அன்றும் அவ்வாறு பூரித்து இன்றும் இவ்வாறு மெலிந்தால் இரண்டும் கண்டவர் கடிதின் அறிந்து அவரைத் தகவின்மை கூறுவர் என்பதாம்.

1. 'போலாநின்றன'; 2 'இக்கண்ணின்நீர்' என்பர்பரிப்பெருமாள்.

* 'தணந்தநாள்' என்றும் பாடம் ஒன்றுளது.

மணக்குடவர் (3) ; பரிப்பெருமாள் (3) : காதலர்[1] கூடின நாட்களில் பூரித்ததோள்கள், அவர் நீங்கினமையை மிகவும் பிறர்க்கு அறிவிப்பன போலாகாநின்றன[2] என்றவாறு.

கருவியைக் கருத்தாவாகக் கூறினர். பிரிவிடை யாற்ருளாகிய தலைமகள் தனது தோள் வாட்டமுற்றதுகண்ட[3] தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரிதியார் (1) : நாயகரைப் புணர்ந்தபோது களித்த தோள், நாயகர் பிரிந்தபோது வாடி எல்லார்க்கும் தூற்றியது என்றவாறு.

காலிங்கர் (6) : தோழீ ! நம்மை அவர் இன்று நாளிடையிட்டு நின்ற பிரிவை யாம் அதனை மறைப்பவும் தாம் பெரிதும் அறிவிப்பபோலும் ; யாவை எனில் இன்றுபோல் என்றும் இராதே, அவர் மணந்த நாள் வீங்கிய தோள்களானவை ; எனவே இதனுலும் இயற்பட மொழிந்தமை பொருளாயிற்று என்றவாறு.

4. பணைநீங்கிப்[4] பைந்தொடி சோரும் துணைநீங்கித்[5]
தொல்கவின் வாடிய தோள். 1234

Having parted from my lover, the arms that have lost their beauty of old are (now) shrunk and the armlets of gold drop down. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

துணை நீங்கித் தொல் கவின் வாடிய தோள் - அன்றும் தம் துணைவர் நீங்குதலான் அவரால் பெற்ற செயற்கை அழகேயன்றிப் பழைய இயற்கையழகும் இழந்த இத்தோள்கள்; பணை நீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் - இன்று அதற்குமேலே தம்பெருமை இழந்து வளைகழலாநின்றன ; இவை இங்ஙனம் செயற்பால அல்ல என்றவாறு.

பெருமையிழத்தல் - மெலிதல். பைந்தொடி - பசிய பொன்னுற் செய்த தொடி. 'சோரும்' என்னும் வளைத்

1. 'அவர்' ; 2. 'போலாநின்றன'; 3. 'வாட்டமுறக்கண்டு' என்பர் பரிப்பெருமாள். 4. 'பணைநீங்கப்' ; 5. 'துணைநீங்க' என்பனகாலிங்கர், மணக்குடவர் பாடம்.

தொழில் தோள்மேல் நின்றது. அன்றும் பிரிந்தார் என்று அவர் அன்பின்மை உணர்த்தி இன்று குறித்த பருவத்து வந்திலர் என்று அவர் பொய்ம்மை உணர்த்தாநின்றன; இனி அவற்றைக் கூறுகின்றார்மேல் குறை உண்டோ என்பதாம்.

மணக்குடவர் (4); பரிப்பெருமாள் (4): துணைவர் நீங்குதலானே பழைய அழகு அழிந்ததோள்[1] பெருமை நீங்குதலானே பசுத்த வளைகளைக் கழலவிடா நின்றது[2] என்றவாறு.

பசுத்த வளை - மரகதத்தின்ற் செய்த வளை. 'தோள் அழகு* அழிதலேயன்றி[3] மெலிவதும் செய்யா நின்றது' என்று தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

பரிதியார் (5): பச்சை மூங்கில் போன்ற அழகும் இழந்து வளையும் நீங்கும், துணைவராகிய காதலர் பிரிய அழகு வற்றிய தோள் என்றவாறு.

காலிங்கர் (7): 'பண்டுபோல் இணையொத்து நில்லாது இன்று பசும் பணையானது வேறுபட்டு நிற்ப, மற்று இப்பசும் பொற்றொடிகளும் நட்பு ஒழிந்து நழுவுகின்றன; என் காதல் துணை சிறிது கையகல இதனைத் தூற்றுவேம் அல்லம், என்னுது தொல்லைக்கவின் வாடிய தோள்களானவை; எனவே இது செய்யத் தாமும் தமக்கு அடுத்த வினையும் திருவும் இழந்தமை கண்டு இன்புற்றாள் என்றவாறு.

5. கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள். 1235

The (loosened) bracelets and the shoulders from which the old beauty has faded, relate the cruelty of the pitiless one (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

---

1 'இழந்ததோள்கள்'; 2 'நின்றன'; 3. 'வாடுதலேயன்றி' என்பர் பரிப்பெருமாள். * 'தோள் அழகு' - இவை பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை.

கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் - கவவுக்கை நெகிழினும் ஆற்ருதாட்கு இக்கால நீட்டத்து என்ணும் என்று நினையாத கொடியாரது கொடுமையைத் தாமே சொல்லா நின்றன; தொடியொடு தொல்கவின் வாடிய தோள் - வளைகளும் கழன்று பழைய இயற்கையழகும் இழந்த இத் தோள்கள், இனி அதனை யாம் மறைக்குமாறு என்னை என்றவாறு.

'உரைக்கும்' என்பது அப்பொருண்மை[1]தோன்ற நின்ற குறிப்புச்சொல். 'ஒடு' வேறுவினைக்கண் வந்தது. அவரொடு கலந்த தோள்களே சொல்லுவனவானல் அயலார் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோ என்பதாம்.

மணக்குடவர் (5); பரிப்பெருமாள் (5): கொடியாரது கொடுமையைச் சொல்லாநின்றன, வளையோடேகூடப் பழையவாகிய அழகினை இழந்த தோள்களும் என்றவாறு.

இது, தலைமகள் ஆற்றுதற்பொருட்டுத் தலைமகனை இயற்பழித்துத் தோழி கூறியது—(மணக்குடவர்).

தலைமகள் கூறிய சொற்கேட்டு, 'யான் முன்பே தோள் கண்டு அறிந்தேன், அவர் கொடியராதலை' என்று தலைமகள் ஆற்றுதற் பொருட்டுத் தலைமகனை இயற்பழித்துத் தோழி கூறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (2): கொடியார் கொடுமையால் பிரிந்த செயலை யான் உரைத்தேன் இல்லை; அழகு பெற்றதோளும் வளையும் உரைத்தது என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): தோழீ! 'நின்னிற் பிரியேன்; பிரியின் ஆற்றேன்' என்று தாம் முன்னம் உரைத்து, மற்று அதனைத் தெரியாராய், என்னின் நீங்கிப் பிரிந்தவர் சாலக்கொடியர் அன்றே; மற்று அவர் கொடுமையை யான் மறைப்பவும், இவை பிறர்க்கு இன்னர் என்று உரைக்கும்; எவை எனின் நிலை யெய்தாது ஆடும் தொடியும், தொல்லை அழகின் பொலிவு அழிய வாடிய தோளும்; எனவே யான்வருந்தி ஆற்றவும் இவை சாற்றுமாயின் என்னை செய்வது என்றவாறு.

1. 'பரத்தும் என்னும் பொருண்மை என்பது பிரதிபேதம்'

6. தொடியொடு தோள்நெகிழ நோவல்[1] அவரைக்[2]
கொடியர் எனக்கூறல் நொந்து. 1236

My arms having become so thin as to make the armlets drop, I am grievously pained at his being called cruel. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: தான் ஆற்றுதற்பொருட்டு இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

தொடியொடு தோள் நெகிழ - யான் ஆற்றவும் என் வயத்த அன்றித் தொடிகள் கழலுமாறு தோள்கள் மெலிய; அவரைக் கொடியர் எனக் கூறல் நொந்து நோவல் - அவற்றைக் கண்டு நீ அவரைக் கொடியர் எனக் கூறுதலைப் பொருது யான் என்னுள்ளே நோவா நின்றேன் என்றவாறு.

'ஒடு' மேல்வந்தபொருண்மைத்து. யான் ஆற்றேனுகின்றது அவர் வாராததற்குஅன்று, நீ கூறுகின்றதற்கு என்பதாம்.

மணக்குடவர் (6); பரிப்பெருமாள் (6): வளையோடே தோள்கள் பண்டுபோல் இறுகாது நெகிழவும், நினக்குச் சொல்லாது யானே நோவேன், நீ அவரைக் கொடியர் என்று சொல்லுகின்றதற்கு நொந்து என்றவாறு.

இஃது, 'ஆற்ருள்' எனக் கவன்றதோழிக்கு, 'ஆற்றுவல்' என்பதுபடத் தலைமகள்[3] சொல்லியது.

பரிதியார் (4): தொடியொடு தோள் வாட நோவோம், நாயகர் விட்டுப் பிரிந்தால் கொடியர் இவர் என்று சொல்லு தற்கு என்றவாறு.

காலிங்கர் (8): தோழீ! இங்ஙனம் தொடியுடனே தோளும் கூட நெகிழ அதற்கு யான் உடம்பட்டிருப்பது என் எனின், என்மாட்டு அன்பு உடையவரைக் கொடியர் என்று இவை பிறர்க்கு உரைத்தலை உள்ளுள்ளே பெரிதும் நொந்து என்றவாறு.

---

1. 'நேர்வல்' என்பது காலிங்கர் பாடம்; 2. 'நோவேம் இவர் தாம்' என்பது பரிதியார் பாடம். 3. 'தலைமகள்' - இது பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை.

7. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோள் பூசல் உரைத்து. 1237

Wouldst thou obtain glory, O my Heart? Then run to the cruel one and tell him of the bruit that hath arisen here from the wasting away of my arm.

(*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: அவ்வியற்பழிப்புப்பொருது தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

நெஞ்சே - நெஞ்சே; கொடியார்க்கு என் வாடுதோள் பூசல் உரைத்து - இவள் கொடியார் என்கின்றவர்க்கு நீ சென்று என் மெலிகின்ற தோளினால் விளைகின்ற ஆரவாரத்தைச் சொல்லி; பாடு பெறுதியோ - ஒரு மேம்பாடு எய்த வல்லையோ? வல்லையாயின் அதனை ஒப்பதில்லை என்றவாறு.

'கொடியார்க்கு' என்பது கொடியாரல்லலர் என்பது தோன்றநின்ற குறிப்புச்சொல். 'வாடுதோள்'என்பதும்அவை தாமே வாடா நின்றன என்பது தோன்ற நின்றது. பூசல்: ஆகுபெயர்; அஃது, அவள் தோள்நோக்கி இயற்பழித்தன் மேலும் அதனால் தனக்கு ஆற்றுமை மிகன்மேலும் நின்றது. 'நின் உரைகேட்டலும் அவர் வருவர்; வந்தால் இவையெல்லாம் நீங்கும்; நீங்க அஃது எனக்குக் காலத்தினாற்செய்த நன்றியாம்; ஆகலின், அதன்பயனெல்லாம் எய்துதி'என்னும் கருத்தால் 'பாடுபெறுதியோ' என்றாள்.

மணக்குடவர் (7): நெஞ்சே! இக்கொடுமை செய்தவர்க்கு எனது தோள் வாடுதலானே ஊரில் எழுந்த அலரைச் சென்றுசொல்லி, நீயும் நினது வாட்டம் நீங்கி அழகு பெறுவாயோ என்றவாறு.

இது 'நீ அவர்பாற் போகல்[1]வேண்டும்' என்றுநெஞ்சிற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

பரிப்பெருமாள் (7): ஷ; ஷ; நெஞ்சின் வலியழிதலும் கூறியவாறுயிற்று.

1 'போக' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிதியார் (8): ஒருபெருமை பெறுகிருயோ, நெஞ்சே! கொடுமை கூடிய நாயகனுக்குப் பூசல் எடுத்துரைத்து என்றவாறு.

காலிங்கர் (9): நெஞ்சே! என் வாடுதோள் வருத்தம் கண்டு பலரும் அலேக்கின்ற வார்த்தை முன்னம் நமக்குக் கூறியருளாக் கொடியவர்க்கு நீ சென்று சொல்லி உற்ற விடத்து உதவும் நட்பாவது இது என்னும் பெருமையைப் பெறுதியோ? பெறுதி எனின் நமக்குப் பெரியதோர் புகழ் என்றவாறு.

8. முயங்கிய கைகளே ஊக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல். 1238

When I once loosened the arms that were in embrace, the forehead of the gold-bracelated woman turned sallow. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: வினைமுடித்து மீடலுற்ற* தலைமகன் முன் னிகழ்ந்தது நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

முயங்கிய கைகளை ஊக்க - தன்னை இறுக முயங்கிய கைகளை இவட்கு நோம் என்று கருதி ஒருஞான்று யான் நெகிழ்த்தேனுக; பைந்தொடிப் பேதை நுதல் பசந்தது - அத் துணையும் பொருது பைந்தொடிகளை அணிந்த பேதையது நுதல் பசந்தது, அப்பெற்றித்தாய நுதல் இப்பிரிவிற்கு யாது செய்யுமோ என்றவாறு.

இனிக் கடிதிற் செல்லவேண்டும் என்பது கருத்து.

மணக்குடவர் (9); பரிப்பெருமாள் (9): யான் பிரிவதாக நினைத்து, அவள்[1] முயங்கிய கைகளை நீக்கினேனுக[2] அதனை அறிந்து, பசுத்த தொடியினையுடைய பேதை[3] நுதல் பசந்தது என்றவாறு.

பரிதியார் (10): இழுத்து அணைத்த கை கலவிப் புலவி யில் நெகிழப்பசலை கொண்டது, வளையுடைய கையாள் திரு நுதல் என்றவாறு.

---

*1. 'அவளை'; 2. 'நீக்கினேன்'; 3. 'பேதையது' என்பர் பரிப் பெருமாள். * 'மீளலுற்ற'.*

காலிங்கர் (2): நெஞ்சே! அவர் இவளைப் பிரிவதன் முன்னமே தமது அன்பினுன் அருளி முயங்குமிடத்து அதற்கு எதிர் முயங்கிய கைகளைப் புலந்தார்போல் நயந்து ஊக்கின ராகப் பசந்தது, இப்பைந்தொடிப் பேதையாளது நுதல்; எனவே இன்று இவள் ஆற்ருமல் தளர்தற்குச் சொல்ல வேண்டுமோ என்று இவள் தான் ஆற்ருளாயினள் என்று தோழி தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லுவாள் என்றவாறு.

9. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப்*பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண். 1239

When the breeze crept in between (us) during a close embrace, her large eyes cool like the rain cloud, became instantly pale. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

முயக்கிடைத் தண்வளி போழ - அங்ஙனம் கைகளை ஊக்குதலான் அம்முயக்கிடையே சிறுகாற்று நுழைந்ததாக; பேதை பெருமழைக்கண் பசப்புற்ற - அத்துணையிடையீடும் பொருது, பேதையுடைய பெரிய மழைக்கண்கள் பசப் புற்றன; (அத்தன்மையவான கண்கள் மலைகளும் காடும் நாடுமாய இவ்விடையீடுகளை யெல்லாம் யாங்ஙனம் பொறுத்தன) என்றவாறு.

தண்மை, ஈண்டு மென்மைமேல் நின்றது. 'போழ' என்றது உடம்பு இரண்டும் ஒன்ருனது தோன்ற நின்றது. மழை-குளிர்ச்சி.

மணக்குடவர் (8): யான் பிரிவதாக நினைத்து, முயக்கத்தின்கண்ணே எனதுஉடம்பை அகற்ற, அம்முயக்கிடையே[1] சிறுகாற்று ஊடறுத்தலானே எனது நீக்கத்தைப் பொருது[2] பேதையுடைய பெருத்த குளிர்ந்த கண்கள் பசப்புற்றன என்றவாறு.

இது முதலாக மூன்று குறள் தலைமகன் கூறுவன.[3]

---

* 'போழ்ப்பப்' என்பது காலிங்கர் பாடம். 1. 'அவ்விடைச்'; 2. 'அறிந்து'; 3. 'கூற்று' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிப்பெருமாள் (8) : ஷ ; ஷ ; இவையிற்றின் கருத்துப் போக்கிச் சொல்லுதும்.

பரிதியார் (9) : முயங்கிய விடத்துத் தென்றல் ஊரப் பசலையாச்சு ; கண்ணும் மழை பொழிந்தது ; நாயகிக்கு என்றவாறு.

காலிங்கர் (4) : தோழீ ! அவர் என்றும் எமக்கு இனியர் ஆகலின் தாம் என்னை இறுக முயங்கிய முயக்கத்திடையே இடம் பார்த்துத் தண் என்றதோர் சிறு தென்றற் கொழுந்து ஊடுபோகப் பசப்பு உற்றன ; எனது அழுது ஒழியாக் கண் ஏதும் அறியாது, வெறும்பேதை; எனவே அவரும் அன்புடையார் ; யானும் ஆற்றுவல் ; இவை அன்றும் இன்றும் தமது அறியாமையின் பசந்து அழும் என்றவாறு.

10. கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்றே
ஒண்ணுதல் செய்தது*கண்டு. 1240

Seeing what the bright forehead had done, the pallor of her eyes became sad. (...)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்று - தண்வளி போழவந்த கண்ணின் பசப்புத் துன்பமுற்றது ; ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு - தனக்கு அயலாய ஒண்ணுதல் விளைத்த பசப்பைக்கண்டு என்றவாறு.

அது கைகளையூக்க அவ்வளவிற்பசந்தது, யான் கைகளையும் ஊக்கி மெய்களும் நீங்கிச் சிறுகாற்று ஊடறுக்குந் துணையும் பசந்திலன் எனத் தன்வன்மையும் அதன்மென்மையுங் கருதி வெள்கிற்று என்பதாம். ஆகவே, அவளுறுப்புக்கள் ஒன்றினொன்று முற்பட்டு நலனழியும், யாம் கடிதிற் சேறும் என்பது கருத்தாயிற்று.

மணக்குடவர் (10): ஒள்ளிய நுதல் பசந்தது கண்டு, கண்ணிலுண்டான பசலை கலங்கிற்று என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (10) : ஷ ; இவை மூன்றினும் சொல்லியது; 'யான் பிரிவதாக நினைத்து முயக்கத்தின்கண்ணே

*'செய்தன' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

உடம்பை அகற்ற, அதனை அறிந்து கண் பசந்தது; அதன் பின் முயங்கிக்கொண்டு கிடந்த கைகளை விடுவிக்க நுதல் பசந்தது; அவ்வளவே அன்றி, நுதல் பசந்தபின்பு கண்ணின் பசலை போய், மற்றொன்று ஆம்படி ஆயிற்று; ஆதலான் யான் செல்லும் அளவும் ஆற்றுங்கொல்லோ' என்று வினை முற்றி மீண்ட தலைமகன் தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லிய வாறு.

இவை அவர்வயின்விதும்பலின் பின் கூறற்பாலது, உறுப்பு நலன் அழிந்தமை கூறிய ஆகலான் ஈண்டுச் சேரக் கூறப்பட்டன என்க. பருந்து விழுக்காடு.

பரிதியார் (7): கண்ணீரும் உடம்பிற் பசலையும் கூடி விதனம் செய்யும், நாயகர் ஒண்ணுதலாளுக்குச் செய்த கொடுமையுடன் கூடி என்றவாறு.

காலிங்கர் (10); தோழீ! அவர் பிரிவின்கண் என்கண் பசந்த பசப்புத் தான் பெரிதும் இடர் உறுகின்றதே காண்; அஃது என்னை எனில், என்னது ஒள்ளிய நுதலானது தனது ஒண்மை இழந்து ஒருங்கு பசப்பு ஊர்ந்தமை கண்டு பொறுக்கல் ஆற்றாது என்றவாறு.

இங்ஙனம் பிரிந்த தலைமகனை நினைந்து ஆற்றாளாகிய தலைமகள் இன்னும் தன்னுறு துயரம் தோழிக்கு இவ்வாறு எடுத்து உரைப்பின் இவள்தானும் பெரிது ஆற்றாளாம் என்பதனால் தன் நெஞ்சொடு கிளக்கின்றமையின் அதன்பின்னரே இதனை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

---

125. நெஞ்சொடுகிளத்தல்

பரிமேலழகர்: அஃதாவது ஆற்றாமை மீதூரத் தனக்கோர் பற்றுக்கோடு காணாத தலைமகள் தன் நெஞ்சொடு செய்திறன் அறியாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள் தந்நலன் அழிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், உறுப்பு நலன் அழிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : பரிப்பெருமாள் ; நெஞ்சொடுகிளத்தலாவது நெஞ்சு முன்னிலையாகத் தலைமகள் சொல்லுதல்,[1] காதலடக்கலாற்றுதார் பிறர்க்குச் சொல்லுதற்கு நாணித் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லி ஆற்றுதலான், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

1. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே எனைத்தொன்றும்
எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து. 1241

O my heart! won't you think and tell me of some medicine, be it what may be, that can cure this incurable disease. (...)

பரிமேலழகர் : தன் ஆற்றுமை தீரும் திறன் நாடியது.

நெஞ்சே! எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று-இவ் எவ்வநோயினைத் தீர்க்கும் மருந்தாவது ஒன்றனை; எனைத்து ஒன்றும் நினைத்துச் சொல்லாய்-யான் அறியுமாற்றல் இலன், எத்தன்மையது யாதொன்றாயினும் நீ அறிந்து எனக்குச் சொல் என்றவாறு.

எவ்வம் - ஒன்றானுந் தீராமை. உயிரினும் சிறந்த நாணினை விட்டுச்செய்வது யாதொன்றாயினும் என்பாள், 'எனைத்தொன்றும்' என்றாள்.

மணக்குடவர் (10): பரிப்பெருமாள் (10); நெஞ்சே! நீ எனக்கு உற்ற எவ்வநோயைத் தீர்க்கும் மருந்தாவது[2] யாதொன்றாயினும் ஒன்றை[3] விசாரித்துச் சொல்லாய் என்றவாறு.

இஃது, 'ஆற்றுதல் அரிது' என்று கூறியது. இவையெல்லாம் தனித்தனி சிலகூற்று என்று கொள்ளப்படும்.

பரிதியார் (2): நினைத்துக்கொண்டு ஆசைதீர்க்கும் மருந்து ஒன்று சொல்லாயோ, நெஞ்சே என்றவாறு.

காலிங்கர் (4): நெஞ்சே! யாதானும் ஒன்று நினைத்தலும் மறத்தலும் நினக்கு இயல்பு அன்றே; யான் துணைவர் பின் நயந்து துன்புறும் நோயைத் தீர்க்கும் மருந்து எத்

1. 'கூறியது'; 2. 'மருந்து'; 3. 'இன்றே' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

தன்மைத்தாக இயையும்; மற்று அத்தன்மையை நினைத்து ஒன்று எனக்குச் சொல்லாயோ, எனவே சொல்லுவையாயின் உய்குவேன் என்பது பொருள் என்றவாறு.

2. காதல் அவர்இல ராகநீ* நோவது
பேதைமை வாழிஎன் நெஞ்சு. 1242

My you live, O my soul! while he is without love, for you to suffer is (simple) folly. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: தலைமகனைக் காண்டற்கண் வேட்கை மிகுதியால் சொல்லியது.

என் நெஞ்சு வாழி-என் நெஞ்சே! வாழ்வாயாக; அவர் காதல் இலராக நீ நோவது - அவர் நம்கண் காதலிலராகவும் நீ அவர் வரவு நோக்கி வருந்துதற்கு ஏது; பேதைமை - நின் பேதைமையே, பிறிதில்லை என்றவாறு.

நம்மை நினையாமையின் நம்கண் காதலிலர் என்பது அறியலாம். அஃதறியாமை மேலும் அவர்பாற் செல்லக் கருதாது அவர் வரவு பார்த்து வருந்தாநின்றாய், இது நீ செய்து கொள்கின்றது என்னும் கருத்தால் 'பேதைமை' என்றாள். வாழி: இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யாம் அவர்பாற் சேறலே அறிவாவது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (3); பரிப்பெருமாள் (3): அவர் நம்மேற் காதலிலராக, என் நெஞ்சே! நீ கூட்டத்தைக்கருதி வருந்துகின்றது பேதைமை என்றவாறு.

இஃது, அன்பிலார்மாட்டு வருந்தினாலும் பயனில்லை என்றது.

பரிதியார் (8): ஆசை அவரிடத்திலே இல்லாதபோது நாயகரை நோவது மிகவும் பேதைமை என்றவாறு.

காலிங்கர் (3): கேளாய், என்னுடைய நெஞ்சமே! நம்மைப் பிரிந்தார் ஒரு கால் நினைந்து வந்து அருளுவதோர் காதல் என்பது ஒன்று அவர் இலார்; விருப்பாயின் இனி நீ நோவது நின் அறியாமை அல்லது பிறிது ஒன்று இல்லை என்பது என்றவாறு.

---

* 'ராயின் நீ' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

வாழி என்பது அசைச்சொல் என்று அறிக.

3. இருந்துள்ளி என்பரிதல்* நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதல்நோய் செய்தார்கண் இல். 1243

Of what use is thy staying (here) and brooding and tormenting (thyself)? In him who caused this dreadful disease there is no thought of compassion,
(*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

நெஞ்சே இருந்து உள்ளிப் பரிதல் என்- நெஞ்சே! அவர் பாற் செல்வதும் செய்யாது ஈண்டு இறந்துபடுவதும் செய்யா திருந்து அவர் வரவு நினைந்து நீ வருந்துகின்றது என்னை ; பைதல்நோய் செய்தார்கண் பரிந்து உள்ளல் இல் - இப் பையுள்நோய் செய்தார்மாட்டு நமக்கு இரங்கி வரக்கருது தல் உண்டாகாது என்றவாறு.

நம்மாட்டு அருளுடையரன்மையின் தாமாக வாரார், நாம் சேறலே இனித் தகுவது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (4); பரிப்பெருமாள் (4): நெஞ்சே! நீ இறந்துபடாது இருந்து, அவர்வரவை[1] நினைந்து வருந்து கின்றது யாதிற்கு [2],வருத்தமுற்று நினைத்தல் நமக்குச்சிறுமை செய்யும் நோயைத்தந்தார்மாட்டு இல்லையாயின்என்றவாறு.

இது, 'வாராது[3] வருந்துகின்றும்' என்று கூறியது —(மணக்குடவர்).

இது 'வாளாது வருந்துகின்றுய்' என்று கூறியது —(பரிப் பெருமாள்).

பரிதியார் (4): இருந்துள்ளி என்னதான் என்னுடன் எனக்குப் பரிகிறுய்; பரிகிற காதல் நமக்குப் பசலை தந்த நாயகரிடத்து இல்லை என்றவாறு.

காலிங்கர் (9): நெஞ்சே! நீ அவர்தம்மை எப்பொழு தும் நினைந்து இருந்து ஏதுக்கு மற்று இங்ஙனம் பரிகின்றனை ; தாம் பரிந்து ஒருகால் நம்மை உள்ளுதல் இத்துயர்தரும் நோயைச் செய்தவர்மாட்டுச் சிறிதும் இல்லை என்று யான் தேறினேன் என்றவாறு.

* 'என் பரிதி' என்பது காலிங்கர் பாடம். 1. 'அவரை'; 2. 'யாதினுக்கு' என்பர் பரிப்பெருமாள். 3. 'வாளா' என்பது பிரதி பேதம்.

என் என்பினை ஈர்தி என்றும் ஆம்.

4. கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே இவைஎன்னைத்*
தின்னும் அவர்க்காண லுற்று. 1244

My heart! take my eyes with you. Else these eyes, longing to see him, will eat my life away.
(*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

நெஞ்சே கண்ணும் கொளச் சேறி - நெஞ்சே, நீ அவர் பால் சேறலுற்றாயாயின் இக்கண்களையும் உடன் கொண்டு செல்வாயாக; இவை அவர்க்காணல் உற்று என்னைத் தின்னும் - அன்றி நீயே சேறியாயின், இவைதாம் காட்சி விதுப்பினால் அவரைக் காண்டல்வேண்டி நீ காட்டு என்று என்னைத் தின்பனபோன்று நலியாநிற்கும் என்றவாறு.

கொண்டு என்பது 'கொள' எனத் திரிந்து நின்றது. 'தின்னும்' என்பது இலக்கணைக் குறிப்பு. அந்நலிவு தீர்க்க வேண்டும் என்பதாம்: என்றது தான் சேறல் குறித்து.

மணக்குடவர் (8); பரிப்பெருமாள் (8): நெஞ்சே! நீ அவர்மாட்டுச் செல்லுவையாயின் இக்கண்களும் அவரைக் காணும்படி கொண்டு செல்வாயாக; அவரைக் காணலுற்று இவை என்னைத் தின்பனபோல நலியாநின்றன என்றவாறு.

கொள - பார்க்க—(மணக்குடவர்).

'கொள' என்பது பார்க்க என்றவாறு. காட்சிப் பொருண் மேல் வருதலிற் காட்சியாயிற்று. இது, காண்டல் வேட்கை யால் கூறியது —(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (7): கண்ணையும் கூட்டிக்கொண்டுபோய் நாயகரைக் காண்டியாயோ, நெஞ்சே! என்னை நித்திரை கொள்ளவிடுகின்றதில்லை என்றவாறு.

காலிங்கர் (6): நெஞ்சே! அவரிடத்து நீயே எப் பொழுதும் செல்கின்றாய்; எம் கண்ணிணையும்கூடக்கொண்டு செல்வாயாக; என் எனில் மற்று, இவை அவரைக் காண் டல் விருப்புற்று எம்மை ஒறுக்கும் ஒறுப்பு யாம் ஆற்றேம்: எனவே இன்று எம் கண் எதிரவரின் உய்வம் என்பது பொருள் என்றவாறு.

---

* 'இவை எம்மைத்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

5. செற்றூர் எனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயாம்*
உற்றூல் உறூஅ தவர். 1245

Canst thou, O my heart, give up him who does not return thy love saying that he hates? (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

நெஞ்சே - நெஞ்சே ; யாம் உற்றூல் உறுதவர் - யாம் தம்மையுறத் தாம் உறுத நம் காதலரை ; செற்றூரெனக் கைவிடல் உண்டோ - வெறுத்தார் என்று கருதிப் புலந்து கைவிட்டிருக்கும்வலி நமக்கு உண்டோ? இல்லை என்றவாறு.

உறுதல் - அன்புபடுதல். அவ்வலியின்மையின் அவர் பாற் செல்வதே நமக்குத் தகுவது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (6) ; பரிப்பெருமாள் (6) : நெஞ்சே! யாம் உற்றபின்பு உருதுபோனவர் செறுத்தாரென்று அவரைக்[1] கைவிடுதல் இயல்போ என்றவாறு.

உறுதல் - விரைந்துறுதல். தலைமகள் தலைமகன் கொடுமையை உட்கொண்ட நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது—(மணக்குடவர்).

உறுதல் - விரைந்துறுதல். 'நாம் உறுவதன் முன்பு தாம் உற்று வருந்தினுர் ; நாம் உற்ற பின்பு தாம் உறூர் ஆயினுர்; யாம் செய்ததனையே அவரும் செய்தார் ஆயின் அவரை விடுதல் ஆகுமோ?' என்று தலைமகன் கொடுமையை உட்கொண்டு நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (10) : நாம் அன்புவைக்கவும் தாம் அன்புவையாத நாயகர் நம்மைப் பிரிந்தாற்போலப் பிரிந்துவிடுவரோ, நெஞ்சமே! சொல்லாய் என்றவாறு.

காலிங்கர் (5) : நெஞ்சே! நாம் இங்ஙனம் பிரிவுத் துயர் உற்ற இடத்துத் தாமும் அஃது உறுதவர் இங்ஙனம் நம்மைச் செறுத்தனர் எனக்கொண்டு நாமும் கைவிடுதற் கடன் உண்டோ; எனவே, கணவர் பிரிவின் கற்புடையாட்டியர் கடுந்துயர் உறினும் கருத்து ஒழியார் என்பது பொருள் என்றவாறு.

---

* 'நெஞ்சேநாம்' என்பது காலிங்கர் பாடம். 1. 'அவரைக்' இது பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை.

6. கலந்துணர்த்தும் காதலர்க் கண்டால் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்திஎன் நெஞ்சு. 1246

O my heart! when you see your lover who can conciliate you with his embrace you simulate anger and continue to be so ; your anger is only feigned (...)

பரிமேலழகர் : தலைமகள் கொடுமை நினைந்து செலவுடன் படாத நெஞ்சினைக் கழறியது.

என் நெஞ்சு - என் நெஞ்சே; கலந்து உணர்த்தும் காதலர்க்கண்டால் புலந்து உணராய்-யான் தம்மொடுபுலந்தால் அப்புலவியைக் கலவிதன்னனே நீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டால் பொய்யேயாயினும் ஒருகால் புலந்து பின் அதனை நீங்கமாட்டாய் ; பொய்க் காய்வு காய்தி - அதுவும் மாட்டாத நீ இப்பொழுது அவர் கொடியர் எனப் பொய்க் காய்வு காயாநின்றாய், இனி இதனை ஒழிந்து அவர்பாற் செலலத் துணிவாயாக என்றவாறு.

கலத்தலான் என்னும் பொருட்டாய 'கலக்க' என்பது திரிந்து நின்றது. அதனான் உணர்த்தலாவது கலவி இன்பத்தைக் காட்டி அதனான் மயக்கிப் புலவிக் குறிப்பினை ஒழித்தல். பொய்க்காய்வு - நிலையில் வெறுப்பு. கண்டால் மாட்டாத நீ காணாதவழி வெறுக்கின்றதனால் பயனில்லை என்பதாம்.

மணக்குடவர் (5): என்*நெஞ்சே! நீ* காதலர் கொடுமையை அவர்க்கு* உட்பட்டு அறிந்துவைத்தும், அவரைக் கண்டால் புலந்து கலக்கமாட்டாது முன்பே கலப்பை ; இப்பொழுது பொய்க்காய்வு[1]காயாநின்றாய் என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (5): ஷ ; இது, 'கண்டால் புலக்க மாட்டாத நீ காணவிடத்து வெறுக்கின்றது எற்றுக்கு?' என்றுகூறியது. காட்சி-கனவின்கண் கண்டகாட்சிபோலும். முன்பு ஒரு காலத்துப் பிரிந்த தலைமகனைக் கண்ட காட்சி எனினும் அமையும்.

---

* இக்குறியிட்டவை பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை. 1 'பொய்யே' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிதியார் (3) : கூடினநேரத்திலே அன்புசொல்லும் நாயகர் பிரிந்தபோது காய்வை ; அவர் கூடியிருக்கிற இடத்தில் காயாய் நீ, ஏன் ? நெஞ்சே ! என்றவாறு.

காலிங்கர் (10) : கேளாய், என் நெஞ்சமே ! நம் விதி வாய்ப்பாய் நீங்கும் காதலரைக் காணப்பெற்ருல் உட் கலந்து உணர்ந்துவைத்தும் புறத்து உடன்று ஊடிப் பின்னும் ஆவம் என்று கருதாய், வறிதே ஒரு பொய்க்காய்வு காயக்கடவை, அவர் புடைப்பு அறிய என்றவாறு.

இனி மற்று இங்ஙனம் அவள் அலமருகின்ற இடத்து எய்திய தலைவனேடு இனிது வாழ்ந்து இயலுமிடத்து ஒரு ஞான்று தன் பகை தணிவினைக்குச் சேறலும் கூடும் அன்றே ; அக்காலத்து இவள் ஆற்ருமையை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

7. காமம் விடுவொன்ருே நாண்விடு நல்நெஞ்சே
யானே பொறேன் இவ் விரண்டு. 1247

My good heart ! Either forsake your love or your shame. I cannot endure both of them. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : நாண் தடுத்தலின் அச்செலவொழிவாள் சொல்லியது.

நல் நெஞ்சே - நல்ல நெஞ்சே ; ஒன்று காமம் விடு - ஒன்றின் நாண் விடமாட்டாயாயின் காம வேட்கையை விடு; (ஒன்று) நாண்விடு - ஒன்றின் அது விடமாட்டா யாயின் நாணினை விடு ; இவ்விரண்டு யானே பொறேன் - அன்றியே இரண்டும் விடாமை நின் கருத்தாயின், ஒன்றற்கொன்று மறுதலையாய் இவ்விரண்டனையும் உடன் தாங்கு மதுகை யான் இலன் என்றவாறு.

'யானே' என்னும் பிரிநிலை. 'நீ பொறுப்பினும்'என்பதுபட நின்றது. 'நல் நெஞ்சே' என்றது, இரண்டையும் விடாது பெண்மையை நிலைபெறுத்தலின், நல்லை என்னும் குறிப்பிற்று. அது நன்றே எனினும் என் உயிருண்டாதல் சாலாமையின், அதற்காகின்றிலேன் என்பதாம். முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது.

மணக்குடவர் (1); பரிப்பெருமாள் (1): எனக்கு நல்ல நெஞ்சே! ஒன்றில்[1] காமத்தை விடுதல்வேண்டும்; ஒன்றில்[1] நாணத்தை விடுதல்வேண்டும்; யான்[2] இவ்விரண்டினையுங்[3] கூடப் பொறுத்தல் அரிது என்றவாறு.

இது, பிரிவிடையாற்றுளாய்த் தலைமகனிருந்துழிச் செல்லக் கருதிய தலைமகள் நாணம் தடுத்தமை கண்டு கூறியது.

பரிதியார் (1): ஒன்றோ காமத்தை விடு; அல்லது நாணத்தை விடு; யான் இரண்டையும் சுமக்கமாட்டேன், நெஞ்சே என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): நல்வழி அறியும் நெஞ்சமே! ஒன்றோ யாம் அவர்வயின் உற்ற காம நோய்ப் பாரத்தைக் கைவிடுவாயாக; இனி ஒன்றோ இதனால் வரூஉம் அலர் நாணுகின்ற நாண் பாரத்தைக் கைவிடுவாயாக; அல்லது மற்று யான் இவ்விரண்டு பாரமும்கூடப் பொறுக்கல் ஆற்றேன் என்கண் என்றவாறு.

எனவே கணவன்மாட்டுக் காதலும் பிறர்மாட்டு நாணமும் பெண்டிர்க்கு இயல்பு, ஆதலால், ஒழித்தற்கு அருமையின் உறுகின்ற உள்ளுறு துயரம் உணர்த்தியவாறாயிற்று என அறிக.

8. பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதைஎன் நெஞ்சு. 1248

O' My foolish heart! grieving that he will neither pity nor requite love, you pursue him who has parted from you. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

என் நெஞ்சு - என் நெஞ்சே; அவர் பரிந்து நல்கார் என்று - அவர் இவ்வாற்றுமையை அறியாமையின் நொந்து வந்து தலையளி செய்யாராயினர் என்று கருதி; பிரிந்தவர் பின் ஏங்கிச் செல்வாய் பேதை - அஃது அறிவித்தற்

1. 'ஒன்று'; 2. 'என்னல்'; 3. 'அவ்விரண்டும்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பொருட்டு நம்மைப் பிரிந்து போயவர்பின் ஏங்கிச் செலலுற்ற நீ யாதும் அறியாய் என்றவாறு.

ஆற்ருமை கண்டுவைத்தும் நல்காது போயினுரைக் காணுதவழிச் சென்று அறிவித்த துணையானே நல்க வருவர் என்று கருதினமையின் 'பேதை' என்ருள்.

மணக்குடவர் (7); பரிப்பெருமாள் (7): என் நெஞ்சே! நீ வருத்தமுற்று அவர் அருளுகின்றிலர் என்று இரங்கி[1] நம்மை விட்டுப் போனவர் பின்னே[2] போகாநின்ருய், பேதையா யிருந்தாய் என்றவாறு.

இது, தலைமகள் தலைமகனிருந்த தேயத்தை நினைத்துக்[3] கவன்ற நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

பரிதியார் (6): பிரிந்த நாயகனுர் எனக்கு மேலும் இன்பம் தரவேணும் என்று பிரிவு வைத்தபின் செல்வை; ஆகையாலே நெஞ்சே! மிகவும் பேதைகாண் நீ என்றவாறு.

காலிங்கர் (7): 'நாம் இவரைப் பாதுகாக்கவேண்டும்' என்று உள்ளத்தாற் பரிந்து 'நம்மை அவர் நல்குகின்றிலர்; என்னை' என்று ஏங்கியே பின்னும் பிரிந்தவர் பின்சென்று நிற்பாய்; நீ சாலப்பேதைகாண்; என்னுடைய நெஞ்சே! என்றவாறு.

9. உள்ளத்தார் காத லவராக உள்ளிநீ
யாருழைச் சேறிஎன் நெஞ்சு. 1249

Whom dost thou seek to join, O my heart, when thou knowest that the beloved is seated within thy own self? (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

என் நெஞ்சு - என் நெஞ்சே!; காதலவர் உள்ளத் தாராக - காதலர் நின்னகத்தாராக; நீ உள்ளி யாருழைச் சேறி - முன்பெல்லாம் கண்டுவைத்து இப்பொழுது நீ புறத் துத் தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து என்றவாறு.

---

1. 'ஏங்கி'; 2. 'பின்பே'; 3. 'நினைந்து' என்பர் பரிப் பெருமாள்.

உள்ளம் என்புழி அம்முப் பகுதிப்பொருள்விகுதி. நின்னகத்து இருக்கின்றவரை அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல் நகையுடைத்து, அதனை ஒழி என்பதாம்.

மணக்குடவர் (9); பரிப்பெருமாள் (9): என் நெஞ்சே! நின்னால் காதலிக்கப்பட்டவர் நினது உள்ளத்திலே இருப்பாராக* நீ நினைத்து யாவர்மாட்டுச் செல்கின்றாய் என்றவாறு.

இது, தலைமகள் வாராதே போனால் இங்கே காணலாம் என்று கூறியது —(மணக்குடவர்).

இது, 'வாளாதே போயினாய், இங்கே காணலாம்', என்றது —(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (5): உள்ளத்தில் என் நாயகர் இருக்க நீ யாரைத்தேடி வியாகுலப்படுகிறாய் நெஞ்சே என்றவாறு.

காலிங்கர் (8): நெஞ்சமே! நீ புறத்து அவரைத் தேடிச் சென்றாலும் அப்பொழுதும் என் அகத்தவராய் இருப்பர்; இங்ஙனம் அகத்து உள்ளார் ஆகவும் புறத்து யாண்டும் உள்ளாரோ என்று கருதி ஓடிச் செல்வாய்; நீ யார்மாட்டுச் செல்கின்றனை சொல்; எனவே அகத்தும் புறத்தும் அவன் அன்றி அறிவது பிறிது இல்லை என்றவாறு.

10. துன்னாத்[1] துறந்தாரை நெஞ்சத்[2] துடையேமா[3]
இன்னும் இழத்தும் கவின். 1250

As I keep in mind him who has renounced me altogether, it will surely make me lose my inward beauty too. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: அவரை மறந்து ஆற்றல்வேண்டும் என்பதுபடச் சொல்லியது.

துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா - நம்மைக் கூடாவண்ணம் துறந்து போயினாரை நாம் நம்மகத்து

* 'இரக்க' என்பர் பரிப்பெருமாள். 1. 'துன்னார்' என்பது காலிங்கர், மணக்குடவர் பாடம். 2. நெஞ்சே'; 3. 'உடையமால்' என்பன காலிங்கர் பாடம்.

உடையேமாக; இன்னும் கவின் இழத்தும் - முன்இழந்த புறக் கவினேயன்றி நின்ற அகக்கவினும் இழப்பேம் என்றவாறு.

"குன்றின் நெஞ்சுபக எறிந்த அஞ்சுடர் நெடுவேல்" (குறுந் தொகை - கடவுள் வாழ்த்து 3. 4.) என்புழிப் போல நெஞ்சு என்பது ஈண்டும் அகப்பொருட்டாய் நின்றது. அவர் நம்மைத் துன்னுமல் துறந்தாராகவும் நாம் அவரை மறத்தன் மாட்டேமாகவும், போன மெய்க்கவினே யன்றி நின்ற நிறையும் இழப்பேம் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (2); பரிப்பெருமாள் (2): மனமே![1] நம் மோடு செறியாராய்த் துறந்து போனவரை நெஞ்சகத்தே உடையோமாயின், முன்னும்[2] இழந்த கவினெழிய இன்னமு முள்ள கவினை இழப்போம்; ஆதலான் மறத்தலே கருமம் என்றவாறு.

ஈண்டு நெஞ்சு[3] என்றது மனத்துடைய தானத்தை. இது நினைக்கின்றதனுல் பயனில்லை என்று கூறியது.

பரிதியார் (9): கூடாமல் பிரிந்தவரை நெஞ்சத்திலே கொண்டிருந்து மேன்மேலும் அழகை இழக்கவேண்டாம் என்றவாறு.

காலிங்கர் (2): நெஞ்சே! இன்றியமையாமை அறிந்தும் நம்மோடு கூடி வாழாருமாய்ப் பின்னை நினைந்து அருளலும் இன்றிப் பெரிதும் துறந்தே ஒழிந்தாரை நாம் மற்று உடையேம்; ஆதலால் முன்பு இழந்த கவினே அன்றி மற்று இன்னமும் கவின் இழப்பேன்; எனவே, இறந்துபாடும் இயையும் என்பது பொருள் என்றவாறு.

---

126. நிறையழிதல்

பரிமேலழகர்: அஃதாவது தலைமகள் மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கை மிகுதியான் அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல்; "நிறை எனப்படுவது மறைபிறரறியாமை" (கலித்தொகை 113-12) என்ருர் பிறரும். அஃதழிதற்காரணம் நெஞ்சொடு கிளந்தமையின் இது, நெஞ்சொடுகிளத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

---

1. 'மேன் மேல்'; 2. 'முன்னம்'; 3. 'நெஞ்சம்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

மணக்குடவர் ; பரிப்பெருமாள்: நிறையழிதலாவது வேட்கை மிகுதியால் தன் நிலை[1]யழிந்து தலைமகள் கூறுதல். நெஞ்சின் மிக்கது புலப்படுமாதலான், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

1. காமக் கணிச்சி உடைக்கும் நிறைஎன்னும்*
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. 1251

Love's axe will break open the door of what is called chastity bolted with modesty. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: 'நாணும் நிறையும் அழியாமை நீ ஆற்றல் வேண்டும்' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

நாணுத் தாழ் வீழ்த்த நிறை என்னும் கதவு - நாணுகிய தாழிணைக் கோத்த நிறை என்னும் கதவினை; காமக் கணிச்சி உடைக்கும் - காம வேட்கையாகிய கணிச்சி முறியாநின்றது, இனி அவை நிற்றலும் இல்லை, யான் ஆற்றலும் இல்லை. என்றவாறு.

கணிச்சி - கூந்தாலி; நாண் உள்ள துணையும் நிறை அழியாதாகலின் அதனைத் தாழாக்கியும், அகத்துக் கிடந்தன பிறர் கொள்ளாமல் காத்தலின் நிறையைக் கதவாக்கியும், வலியவாய்த் தாமாக நீங்காத அவ்விரண்டனையும் ஒருங்கு நீக்கலின் தன் காம வேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியும் கூறினாள்.

மணக்குடவர் (4) ; பரிப்பெருமாள் (4) : காமமாகிய மழு உடையு நின்றது, நாணமாகிய தாழினாலே அடைக்கப்பட்ட அறிவாகிய கதவினை என்றவாறு.

இஃது, 'அறிவும் நாணமும் உடையார் இவ்வாறு செய்யார்' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (1) : பயிர்ப்பாகிய வீட்டில், அச்சம் என்னும் நிலையில், மடம் என்னும் கதவில் இட்ட, நாணம் என்னும் தாளை வெட்டும் காமமாகிய மழு என்றவாறு.

---

1. 'நிலைமை' என்பர் பரிப்பெருமாள். * 'அறிவென்னும்' என்பது காலிங்கர். பரிப்பெருமாள் பாடம்.

காலிங்கர் (1): தோழீ! அவர் பிரிவின்கண் யான் உறுகின்ற காம நோயாகிய கனத்த கோடாலியானது உடைத்து விடுமே; யாதினை எனின், நாணம் என்கிற அகத்தாழினைத் தன்மீதே விழவிட்டு அடைத்த எனது அறிவென்னும் அகக் கதவினை; எனவே இங்ஙனம் என் நெஞ்சினை யான் ஆற்றி நிறுப்பவும் நிறையழிந்து செல்லின் என் செய்வேன் என்றவாறு.

2. காமம் எனஒன்றோ* கண்ணின்றென் நெஞ்சத்தை
யாமத்தும் ஆளும் தொழில். 1252

Heartless is this thing called love; for it oppresseth my heart even in the dead of night. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: நெஞ்சின்கண் தோன்றிய காமம் நெஞ்சால் அடக்கப்படும் என்றாட்குச் சொல்லியது.

யாமத்தும் என் நெஞ்சத்தைத் தொழில் ஆளும் - எல்லாரும் தொழில் ஒழியும் இடையாமத்தும் என் நெஞ்சத்தை ஒறுத்துத் தொழில்கொள்ளா நின்றது; காமம் என ஒன்று கண் இன்று - ஆகலால் காமம் என்று சொல்லப்பட்ட ஒன்று கண்ணோட்டமின்றாயிருந்தது என்றவாறு.

ஓ என்பது இரக்கக் குறிப்பு. தொழிலின் கண்ணோயாடல், தலைமகன்பாற் செலவிடுத்தல். தாயைப் பணிகோடல் உலகியலன்மையின் 'காமம் என ஒன்று' என்றும், அது தன்னைக் கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிற் 'கண்ணின்று' என்றும் கூறினாள். அடக்கப்படாமை கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (1); பரிப்பெருமாள் (1): காமமென்றொன்று கண்ணோட்டமுடைத்தன்று; என் நெஞ்சத்தை நடுநாள் யாமத்தினும் தொழில்கொள்ளா நின்றது என்றவாறு.

தொழில் கொள்ளுதலாவது அப்பொழுது[1] அவர்மாட்டுப் போக விடுத்தல்.[2] இது, நெஞ்சின்மிக்கது வாய்சோர்ந்து ஆற்றுமையால் தலைமகள்[3] தோழிக்குக் கூறியது.

* 'என ஒன்று' என்பது மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள் பாடம்.

1. 'அப்பொழுதினால்'; 2. 'விடுதல்' என்பர் பரிப்பெருமாள். 3. 'தலைமகள்' இச்சொல் பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை.

பரிதியார் (2) : காமம் என ஒன்று என்னிடமாக நின்று, என் நெஞ்சே இருட்டிலும் அடிமைத்தொழில் கொள்ளுவது என்றவாறு.

காலிங்கர் (7) : தோழீ ! காதலர் பிரிவில் பெருகும் காம நோய் என்கின்ற இது சாலக் கண்ணின்றே; என் எனில் யான் உறுதுயர் யாதும் காணுது இடையிருள் யாமத்தும் என்னைத் தன் தொழிற்கண்ணே ஆளும்; எனவே தன் தொழிலாவது அரற்றலும் உலற்றலும் அலமரலும் பிறவும் அன்றே; அவை அனைத்தும் யான் உறப்பண்ணும் என்றவாறு.

3. மறைப்பேன்மன்* காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மல்போல் தோன்றி விடும் 1253

I strive to hide this my passion. Yet it breaks out against my wish like a sudden sneeze (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : 'மகளிர் காமம் மறைக்கப்படும்' என்றாட்குச் சொல்லியது.

காமத்தை யான் மறைப்பேன் - இக்காமத்தை யான் என்னுள்ளே மறைக்கக் கருதுவேன்; குறிப்பு இன்றித் தும்மல்போல் தோன்றி விடும் - அதனால் என், இஃது என் கருத்தின் வாராது தும்மல்போல வெளிப்பட்டே விடா நின்றது என்றவாறு.

மன்: ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ஓகாரம் இரங்கற்கண் வந்தது. தும்மல் அடங்காதாற் போல அடங்குகின்றதில்லை என்பதாம்.

மணக்குடவர் (2): பரிப்பெருமாள் (2) : காமத்தை யான் அடக்கக் கருதுவேன்; அவ்வாறு செய்யவும், அது தும்மல் தோன்றுமாறுபோல, என் குறிப்பின்றியும் தோன்றுநின்றது என்றவாறு.

இது, தலைமகள் நிறையழிந்து கூறிய சொற்கேட்டு, 'இவ்வாறு செய்யாது இதனை மறைத்தல் வேண்டும்' என்ற தோழிக்கு அவள் கூறியது.

* 'நிறுப்பென்மன்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

பரிதியார் (3): தன்னை ஒறுப்பதற்கு நொந்து நிறுத்துவேன்; என்றாலும், தும்மல்போல் ஆசை தோன்றும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (4): தோழீ! அங்ஙனம் உற்ற எம் காமத்தை யானே மற்று ஆம் துணையும் புலப்படாமை அகத்துள் நிறுத்து அமைப்பனுயினும், தும்மலானது ஒருவர் குறிப்பின் நிப்புறத்து எழுந்து புறம் தோன்றுமாப்போலே மற்று இதுவும் என் குறிப்பு இன்றித் தானே புறத்து எங்கும் புலப்படும்; ஆயின் என் செய்வேன் என்றவாறு.

4. நிறையுடையேன் என்பேன்மன் யானோ*என் காமம்
மறையிறந்து மன்று படும். 1254

I say I would be firm; but alas my malady breaks out from its concealment and appears in public. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

யான் நிறையுடையேன் என்பேன் - இன்றினூங்கெல்லாம் யான் என்னை நிறையுடையேன் என்று கருதியிருந்தேன்; என் காமம் மறை இறந்து மன்று படும் - அதனால் என், இன்று என்காமம் மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்கண் வெளிப்படா நின்றது என்றவாறு.

மன்னும் ஓவும் மேலவற்றின்கண் வந்தன. மன்றுபடுதல் - பலரும் அறிதல். இனி என்வரைத்தன்று என்பதாம்.

மணக்குடவர்(3); பரிப்பெருமாள் (3): யானே[1] நிறையுடையேன் என்றிருப்பன்; இப்படி இருக்கவும், என் காமமானது மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்கண் வெளிப்படா நின்றது என்றவாறு.

இது, தலைமகள் ஆற்றாமையால் கூறிய சொற்கேட்டு, 'நிறையுடையார் இவ்வாறு செய்யார்' என்ற தோழிக்கு அவள்[2] கூறியது.

பரிதியார் (4): என்னிலே யான் நிறையுடையேன் என்றிருப்பேன்; என்னுடைய ஆசை அடக்க மற்று ஊர் மன்றிலே இருக்கும் என்றவாறு.

---

* 'யானே' என்பது மணக்குடவர் பாடம். 1. 'யானோ'; 2. 'தலைமகள்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

காலிங்கர் (3) : தோழீ ! என்னுள்ளே யான் பெரிதும் நாணுக்குறைபடாமை நிறைவேற்றிக்கொண்டு ஒழுகும் நிறையுடையேன் என்று இருப்பேன் யான் மிகவும்; மற்று இங்ஙனம் இருப்பவும் அவர் பிரிவின் கண் யாம் உற்ற காம நோயானது யான் பிறர் அறியாமல் மறைத்து ஒழுகும் மறை வரம்பைக்கடந்து மன்றத்துச் சென்று உளது ஆம்; இஃது என்ன வியப்போ என்றவாறு.

5. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோய்
உற்றார் அறிவதொன் றன்று. 1255

The dignity of not pursuing the beloved who has cruelly deserted is a thing unknown to those who are love-sick. (...)

பரிமேலழகர் : 'நம்மை மறந்தாரை நாமும் மறக்கற்பாலம்' என்றாட்குச் சொல்லியது.

செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை - தம்மை அகன்று சென்றார் பின்செல்லாது தாமும் அகன்று நிற்கும் நிறையுடைமை; காம நோய் உற்றார் அறிவது ஒன்று அன்று- காம நோயினை உறாதார் அறிவதொன்றன்றி உற்றார் அறிவ தொன்றன்று என்றவாறு.

இன்பத்தொடு கழியுங் காலத்தைத் துன்பத்தொடு கழியுமாறு செய்தலின் 'செற்றார்' என்றாள். பின்சேறல் - மனத்தால் இடைவிடாது நினைத்தல். பெருந்தகைமை, ஈண்டு ஆகுபெயர். காம நோயுறாதார் - மானமுடையார், நன்றென் உணரார்மாட்டும் சென்றே நிற்கும்* யானறிவ தொன்றன்று என்பதாம்.

மணக்குடவர் (5); பரிப்பெருமாள் (5) : தம்மை இகழ்ந் தார்பின் செல்லாத பெரிய தகைமை, காம நோயுற்றார் அறிவதொன்று அன்று என்றவாறு.

இது, 'தம்மை இகழ்ந்து போனவர்பின் சென்று இரங்கு தல் பெரியார்க்குத் தகாது' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

---

* குறுந்தொகை. 78, 5-6.

பரிதியார் (6): மாற்றுரைப் பின்செல்வோம் என்ற மேம்பாடு காமம் மேற்கொண்டார்க்கு இல்லை என்றவாறு,

காலிங்கர் (5): தோழீ! 'அன்பிலாதார் பின்பு செல்லேன்' என்னும் முதுசொல்படியே நம்மைச் செற்றூர்பின் சென்று நில்லாமையாகின்ற பெரிய தகைமைப்பாடு ஆகின்றது; காம நோய் உற்றவர் அறியும் கடப்பாடு உடையது ஒன்று அன்று என்றவாறு.

6. செற்றவர் பின்சேறல்* வேண்டி அளித்தரோ
எற்றென்னை உற்ற துயர். 1256

As it wants me to follow after him who has deserted me what sort of woe is mine; very good indeed! (It is cruel). (...)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

செற்றவர்பின் சேறல் வேண்டி - என்னை அகன்று சென்றூர்பின்னே யான் சேறலை வேண்டுதலான்; என்னை உற்ற துயர் எற்று அளித்து - என்னை உற்றதுயர் எத்தன்மைத்து; சால நன்று என்றவாறு.

'செற்றவர்' என்றது ஈண்டும் அப்பொருட்டு. 'வேண்ட' என்பது 'வேண்டி' எனத் திரிந்துநின்றது. 'அளித்து' என்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. இக்காம நோய் யான் சொல்லவும் கேட்கவும் ஆவதொன்றன்று, சாலக் கொடிது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (6): செறுத்தார் பின்னே யான் சேறலை வேண்டுதலால், என்னையடைந்த துயர் எத்தன்மைத்து; நன்றாக இருக்கின்றது என்றவாறு.

இது, 'தனித்திருந்து துயருறுதல் காமத்திற்கு இயற்கை' என்று கூறிய தலைமகளை நோக்கி, 'இது நின்போல்வார்க்குத் தகாது' என்ற தோழிக்கு அவள் சொல்லியது.

பரிப்பெருமாள் (6): செறுத்தார் பின்பே யான் சேறலை வேண்டி இத்துயர் உற்றதென்று கொள்ளப்படும்; அளித்து; அதற்கு மற்றுப் பயன் என்னை என்றவாறு.

* 'பின்செல்ல' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

இது, 'தனித்திருந்து துயருறுதல் காமத்தியற்கை' எனக் கூறிய தலைமகளை நோக்கி, 'நின்போல்வார்க்கு இது தகாது' என்ற தோழிக்கு அவள் கூறியது.

பரிதியார் (5) : சத்துருக்களை யான் பின்செல்லவேண்டியும், என் பலத்தையும் அறிவையும் கெடுக்கவேண்டியும் காமத்துயர் உண்டாயிற்று என்றவாறு.

காலிங்கர் (6) : தோழீ! இங்ஙனம் அறிந்திருந்தும் பெருந்தன்மை பேணுதே, தான் நம்மைச் செற்றவர் பின் செல்லுதலையே விரும்பி மற்று யானுற்ற காமத்துயரம் தணிக்கத்தக்கது எத்தன்மைத்து ஆகின்றது; எனவே அவர்மாட்டு அன்புகொள் நெஞ்சம் எனப்படுகின்றது என்றவாறு.

7. நாணென ஒன்றோ அறியலம்* காமத்தால்
பேணியார் பெட்ப** செயின். 1257

When the lover gives us what is desired, we become unconscious of such a thing as a sense of shame.

(*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு நிறையழிவால் கூடிய தலைமகள் 'நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாது' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

பேணியார் காமத்தால் பெட்ப செயின் - நம்மால் விரும்பப்பட்டவர் வந்து காமத்தால் நாம் விரும்பியவற்றைச் செய்யும் அளவின்; நாண் என ஒன்றோ அறியலம் - நாண் என்றொன்றையும் அறியமாட்டேமாயிருந்தேம் என்றவாறு.

'பேணியார்' எனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது. விரும்பியன-வேட்கைமிகவினால் கருதியிருந்த கலவிகள். நாண் - பரத்தையர் தோய்ந்த மார்பைத் தோய்தற்கு நாணுதல். 'ஒன்று' என்பது ஈண்டுச் சிறிது என்னும் பொருட்டு, இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. நிறையழிவான் அறியாது கூடிய தன்குற்றம் நோக்கி, அவனையும் உளப்படுத்தாள்.

---

* 'அறியலர்' ** 'பெட்பச்' என்பன மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள் பாடம்.

மணக்குடவர் (10); பரிப்பெருமாள் (10): நாணென்பது ஒன்று அறியார்[1] மகளிர், காமம் காரணமாக, விரும்பப்பட்டவர் தாம் விரும்புமாறு செய்வாராயின் என்றவாறு.

அவர் விரும்புமாறு செய்வாராயின் நாணமுண்டாகாதென்றவாறு —(மணக்குடவர்).

அவர் விரும்புமாறு செய்தமையாலே நாணமுண்டாகாது என்றவாறாயிற்று. விரும்புமாறு செய்தலாவது, தலைமகன் தனது அன்பு தோன்ற நிற்றலும் தலைமகள் வேட்டன செய்தல் வன்மையும். 'பிரிந்து வந்தவனோடு புலவாது கூடுதல் நாணம் ஆகாதோ' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது —(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (8): நாணமுடைமை உண்டாகில் காமம் வெளிப்படாது; ஆகவே காமம் உடையார்க்கு நாணம் இல்லை என்றவாறு.

காலிங்கர் (8): தோழீ! முன் நம்மை விரும்பார் ஆகிய காதலர் யாம் விரும்பவே தாம் வருவராயின் அவ்விடத்து ஒப்பிறந்த நாணினையும் ஒரு பெரிதும் அறியலம்; என்னை? அவரிடத்தில் அவாப்பெறில் வந்தாங்கே எமது ஆவல் தீரும்படி அவரைப் 'பணிந்தும் எழுந்தும் பரிவுற மகிழ்ந்தும் நோக்கி ஊடியும் நுணுக நகைத்தும் நீக்கிய நாணொடு நிற்பேன்' என்றவாறு.

8. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி அன்றோநம்
பெண்மை உடைக்கும் படை. 1258

Are not the enticing words of my trick-abounding roguish lover the weapon that breaks away my feminine firmness? (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

நம் பெண்மை உடைக்கும் படை - நம் நிறையாகிய அரணை அழிக்கும் தானை; பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி அன்றோ - பல பொய்களை வல்ல கள்வனுடைய தாழ்ந்த சொற்களன்றோ! ஆனபின் அது நிற்குமாறு என்னை என்றவாறு.

---

1 'அறியார்கள்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

'பெண்மை' ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நிறைமேல் நின்றது. வந்தால் புலக்கக்கடவேம் என்றும், புலந்தால் அவன் சொற்களானும் செயல்களானும் நீங்கேம் என்றும், இவைமுதலாக எண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவும் காணாது கலவிக்கண் உன்னினும் முற்படும் வகை வந்து தோன்றினான் என்பாள், 'பன்மாயக் கள்வன்' என்றாள். பணிமொழி - நம்மினும் தான் அன்பு மிகுதியுடையனாகச் சொல்லும் சொற்கள். அவன் அத்தன்மையனாக, சொற்கள் அவையாக, நம் நிறை அழியா தொழியுமோ என்பதாம்.

மணக்குடவர் (7) ; பரிப்பெருமாள்(7) : பல பொய்களையும் பேச*வல்ல கள்வனது தாழ்ந்த மொழியல்லவோ, நமது பெண்மையை அழிக்கும் கருவி என்றவாறு.

இது, 'பெண்மையல்ல' என்ற தோழிக்கு, 'அவன் என்னோடு கலந்த நாளில் சொன்ன சொற்கள்காண் நம் பெண்மையைக் கெடுக்கின்றது; அல்லது கெடாது' என்று தலைமகள் கூறியது —(மணக்குடவர்).

'இஃது, அன்பில்லாதானை நினைத்து யான் சொன்ன மாற்றத்திற்கு மாறுபடக் கூறுதல் பெண்மையல்ல' என்ற தோழிக்கு, 'அவன் என்னோடு கலந்த நாளில் சொன்ன சொற்கள்காண் நம் பெண்மையைக் கெடுக்கின்றது ; அல்லது கெடாது' என்று கூறியது —(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (10) : பலபல மாயத்தை உள்ள கள்ளனின் மெத்தென்ற வார்த்தையன்றோ என் பெண்மைப் படையை ஓடவெட்டும் படை என்றவாறு.

காலிங்கர் (2) : தோழீ ! நின்மாட்டு அன்பு பெரிது உடையேன் ; அருளும் நீங்கேன் ; நின்னிற் பிரியேன்; பிரியினும் ஆற்றேன்; புறத்து உடம்புஇரண்டு அல்லது அகத்து உயிர் ஒன்றென வஞ்சனை பலவும் வகுத்து உடன்படுத்து எம் கவின் திறம் முழுதும் கவர்ந்த கள்வன் பண்புற மொழிந்த பணிமொழி அன்றோ நம் பெண்மையை உடைக்கும் கருவி என்றவாறு.

---

* 'பேச'—இது பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை.

9. புலப்பல் எனச்சென்றேன் புல்லினேன் நெஞ்சம்
கலத்தல்[1] உறுவது கண்டு. 1259

I said I would feign dislike and so went away; (but) I embraced him the moment I say my mind began to unite with him. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

புலப்பல் எனச் சென்றேன் - அவர் வந்தபொழுது புலக்கக்கடவேன் என்று கருதி முன்னில்லாது பிறிதோரிடத்துப் போயினேன்; நெஞ்சம் கலத்தல் உறுவது கண்டு புல்லினேன் - போயும் என் நெஞ்சம் நிறையினில்லாது அறை போய் அவரோடு கலத்தல் தொடங்குதலை அறிந்து, இனி அது வாயாது என்று புல்லினேன் என்றவாறு.

வாயாமை -புலத்தற்கருவியாய நெஞ்சுதானே கலத்தற் கருவியாய் நிற்றலின் அது முடியாமை.

மணக்குடவர் (9); பரிப்பெருமாள் (9): புலப்பலெனச் சென்ற யான் முயங்கினேன், நெஞ்சு முற்பட்டுப்[2] பொருந்துதல் உறுவதனைக் கண்டு என்றவாறு.

இஃது, 'ஊடுதல் தீமை[3]' என்ற தோழிக்கு, 'முன்னொருகால் அவனைப்[4]பிரிந்து கூடிய என்மனம் செய்தது இது' என்று தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (9): ஊடல் என்று சென்றேன்; என் மனம் என் வசம் வாராதபடியினாலே கூடினேன் என்றவாறு.

காலிங்கர் (9): தோழீ! யான் அவரோடு புலப்பேனெனச் சென்று புக்கேன்; விரைவொடு புல்லிக்கொண்டேன்; என்னை காரணம் எனில், முன்னம் என்னோடு நிற்பது போன்றதாகிய நெஞ்சம் அவரைக் கண்டபொழுதே கூடல் உறுவதனைக் குறிக்கொண்டு என்றவாறு.

1 'கலக்கல்' என்பது காலிங்கர் பாடம். 2. 'முற்படப்'; 3. 'அருமை என்னை'; 4. 'அவன்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

10. நிணந்தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பேம்[1] எனல் 1260

Is it possible for those whose hearts melt like fat in the fire to say that they can feign a strong dislike and remain so? (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

நிணம் தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு - நிணத்தைத் தீயின்கண்ணே இட்டால் அஃது உருகுமாறுபோலத் தம் காதலரைக் கண்டால் நிறையழிந்து உருகும் நெஞ்சினை யுடைய மகளிர்க்கு; புணர்ந்து ஊடி நிற்பேம் எனல் உண்டோ - அவர் புணர யாம் ஊடிப் பின்பு உணராது அந் நிலையே நிற்கக்கடவேம் என்று கருதுதல் உண்டாகுமோ, ஆகாது என்றவாறு.

புணர்தல் - ஈண்டு மிக நணுகுதல்; எதிர்ப்படலுமாம். 'புணர'என்பது 'புணர்ந்து' எனத்திரிந்துநின்றது. யான் அத் தன்மையேனாகலின் எனக்கு அஃது இல்லையாயிற்று என்பதாம்.

மணக்குடவர் (8): தீயின்கண்ணே நிணத்தை இட்டாற் போல[2] உருகும் நெஞ்சினை யுடையார்க்குக் காதலரை எதிர்ப் பட்டு வந்து ஊடி நிற்போம்[3] என்று நினைத்தல் உளதாகுமோ என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (8): ஷெ; இது, நிறையழிந்து கூறிய தலை மகள் ஆற்றுதற் பொருட்டு, 'நம் காதலர் வந்தால் ஊடு வையோ' என்று நகைக் குறிப்பினால் கூறிய தோழிக்கு, 'ஊடுதல் அரிது' என்று தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (7): நெருப்பைச் சேர்ந்த நெய்போலே நெஞ்சம் உருகும்; ஆதலால் காதலர்க்கு இல்லை, புணர்ந் தாரிடத்து ஊடுதல் என்றவாறு.

1. 'நிற்போம்' என்பது மணக்குடவர் பாடம். 2. 'இட்டால் ஒக்க'; 3. 'நிற்பேம்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

காலிங்கர் (10): கேளாய் தோழீ! சென்று உற்ற பொழுதே உருகுவதாகிய நிணத்தைத் தீயிலிட்டால் எத் தன்மை; மற்று அத்தன்மைபோல் அவரைக் கண்ட இடத்தே நிலை நெகிழ்ந்து உருகும் நெஞ்சினை உடையார்க்கும் உளதோ, அவரோடு அணுகி நின்று வைத்து ஊடி அகல்கிற் பேம் என்று இருத்தல்; எனவே அந்நிணம் இறுகி நிற்கு மாயின் என் நெஞ்சம் இறுகி நிற்கும் என்பது பொருள் என்றவாறு.

இங்ஙனம் தலைமகட்கு அவ்வாறு பிரிந்தவரிடத்து விருப் பம் மேன்மேலும் மிக்குச் சேறலான் அதன் பின்னரே அதனை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

---

127. *அவர்வயின்விதும்பல்

பரிமேலழகர்: அஃதாவது சேயிடைப் பிரிவின்கண் தலை மகனும் தலைமகளும் வேட்கை மிகவினான் ஒருவரை ஒருவர் காண்டற்கு விரைதல். தலைமகன் பிரிவும் தலைமகளாற்றாமை யும் அதிகாரப்பட்டு வருகின்றமையின், இருவரையும் சுட்டிப் பொதுவாகிய பன்மைப் பாலால் கூறினார். பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகனை நினைந்து தலைமகள் விதுப்புறல் என்றார். சுட்டுப்பெயர் சொல்லுவான் குறிப்பொடு கூடியபொருள் உணர்த்துவதல்லது தான் ஒன்றற்குப் பெயராகாமையானும், கவிகூற்றாய அதிகாரத்துத் தலைமகன் உயர்த்தற் பன்மை யால் கூறப்படாமையானும் அஃது உரையன்மை அறிக. இதனுள் தலைமகள் கூற்று நிறையழிவான் நிகழ்ந்ததாகலின், அவ்வியைபுபற்றி நிறையழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்; பரிப்பெருமாள்: அவர்வயின் விதும்பலா வது அவர் வரவின்கண்ணே விரைதல்;[1] காதலர் வரவு கேட்டு[2] இருத்தல் என்றவாறு.[3] இவையெல்லாம் தோழிக் குக் கூறினவாகக் கொள்ளப்படும்.[4] நிறையழிந்தார் எப் பொழுதும் காதலர் வரவிற்கு ஆசையுற்றிருப்பாராதலான் அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

---

* 'அவர்வயின்விரும்பல்' என்பது காலிங்கர் பாடம். 1. 'துக்கம் உறுதல்; என்றது'; 2. 'வேட்டு'; 3. 'என்றது'; 4. 'கூறியவாகக் கொள்க' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

1. வாளற்றுப்[1] புற்கென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.[2] 1261

My eyes have lost their lustre and grown dull, and my fingers have worn away for counting of the days (of separation) that I have noted on the wall. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : தலைமகள் காண்டல்விதுப்பினால் சொல்லியது.

அவர் சென்ற நாள் ஒற்றி விரல் தேய்ந்த - அவர் நம்மைப் பிரிந்து போயநாள்கள் சுவரின்கண் இழைத்தவற்றைத் தொட்டு எண்ணுதலான் என் விரல்கள் தேய்ந்தன ; கண்ணும் வாள் அற்றுப் புற்கென்ற - அதுவேயன்றி அவர்வரும் வழிபார்த்து என் கண்களும் ஒளி இழந்து புல்லியவாயின; இவ்வாறும் அவர்வரவு உண்டாயிற்றில்லை என்றவாறு.

நாள் : ஆகுபெயர். புல்லியவாதல் - நுண்ணிய காண மாட்டாமை. 'ஒற்ற' என்பது 'ஒற்றி' எனத் திரிந்துநின்றது. இனி யான் காணுமாறு என்னை என்பதாம். நாள் எண்ணலும் வழிபார்த்தலும் ஒருகாற் செய்தொழியாது இடையின்றிச் செய்தலான், விதுப்பாயிற்று.

மணக்குடவர் (4) ; பரிப்பெருமாள் (5) : கண்களும் அவர் வரவைப்பார்த்து நோதலால்[3] ஒளி இழந்து புல்லென்றன; விரல்களும் அவர்போன நாட்களை[4] யெண்ணி முடக்குதலாய்த்[5] தேய்ந்தன என்றவாறு.

இது, வரவு காணாமையால் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (9) : கண்ணும் ஒளி இழந்த; நாயகர்சென்ற நாளெண்ணித் தேய்ந்தது, விரல் நகமும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (4) : தோழீ ! நம்மைப் பிரிந்து சேய தேயத்தின்கண் சென்றவர் வருநாள் காணப் பெறுதும் கொல்லோ என்று உரைக்க எப்பொழுதும் நோக்கியே என் கண்ணும் சால ஒளிமறைந்து புற்கென்றன ; அன்றியும் அவர் சென்ற நாள்களைச் சுவர்தோற்றி, ஒற்றியே நலமறத் தேய்ந்தன நகமும் என்றவாறு.

---

1. 'வாளொற்றிப்' ; 2. 'நகம்' என்பன காலிங்கர் பாடம். 3. 'இருத்தலானே' ; 4. 'நாளை' ; 5. 'முடக்குதலால்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

2. இலங்கிழாய் இன்று மறப்பினென் தோள்மேல்[1]
கலங்கழியும் காரிகை நீத்து. 1262

O thou with shining jewels: were I to forget him today, my arms would lose their charm, the armlets sliding down. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: 'ஆற்றுமை மிகுதலின் இடையின்றி நினைக்கற்பாலையல்லை; சிறிது மறக்கல் வேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இலங்கு இழாய் - விளங்கா நின்ற இழையினை உடையாய்; இன்று மறப்பின் - காதலரை இன்று யான் மறப்பேனுயின்; மேல் காரிகை நீத்து என் தோள் கலங்கழியும்-மேலும் காரிகை என்னை நீப்ப என் தோள்கள் வளை கழல்வனவாம் என்றவாறு.

'இலங்கிழாய்' என்பது இதற்கு நீ யாதும் பரியலை என்னும் குறிப்பிற்று. இன்று - யான் இறந்து படுகின்ற இன்று. மேலும் - மறுபிறப்பினும். எச்சவும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. 'நீப்ப' என்பது 'நீத்து' எனத் திரிந்துநின்றது. கழியும் என்னும் இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின் மேல் நின்றது. இவ்வெல்லைக்கண் நினைந்தால் மறுமைக்கண் அவரை எய்தி இன்புறலாம், அதனுன் மறக்கற்பாலேனல்லேன் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (10): இலங்கிய இழையை உடையவளே! யான் இன்று அவரை மறப்பேனுயின், பண்டை[2] மெல்லிய என்னுடைய தோள்கள் தம் அழகினை நீக்கி வளை முதலான அணிகலங்களையும்[3] கழலவிடும் என்றவாறு.

இலங்கிழாய் என்றவதனுல்[4] வருத்தமில்லாதவளே என்று விளித்தாள் என்பது கொள்ளப்படும்.

பரிப்பெருமாள் (9): ஷ; ஷ: தன் அணிகலங்கள் விலங்காமையிருப்பச் சிறிய உள்ளிப் பெரிய மறக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திய தோழிக்கு வன்புரை எதிரழிந்து கூறியது.

---

1. 'மென்தோள்' என்பது மணக்குடவர், காலிங்கர் பாடம். 2. 'பண்டே'; 3. 'அணிகலம் அதனையும்'; 4. 'என்றதனுல்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிதியார் (5): எனதெழிலே. என் நாயகரை ஒருகாலத்திலும் மறவேன்; மறந்தால் வளைகழன்று அழகும் குன்றும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (8): இனி மற்று இக்கருத்து எப்பொழுதும் கொண்டு நீ இரங்குகின்றது என்னை என்று இடித்து உரைக்கின்றனையாயின், மற்று, அப்பொழுதே எள் மென்தோளிடத்து அணிந்த அணிகலம் ஆகிய வளையும், கணவனது உயிர் வாழ்க்கைய ஆதலால் இவை இன்றியமையா என்பதனால் இலங்கிழையாயின்று மறப்பின் என் மென்தோள் கலம் கழியும் காரிகை நீத்து என்று கைவளை ஒன்றுமே காட்டினள் என்று அறிக.

3. உரனசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ இன்னும் உளேன். 1263

I still live by longing for the arrival of him who has gone out of love for victory and with valour as his guide. (*R. D*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

உரன் நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார் - இன்ப நுகர்தலை நச்சாது வேறலை நச்சி நாம் துணையாதலைஇகழ்ந்து தம் ஊக்கந் துணையாகப் போயினார்; வரல் நசைஇ இன்னும் உளேன் - அவற்றை இகழ்ந்து ஈண்டு வருதலை நச்சுதலான், யான் இவ்வெல்லையினும் உளேன் ஆயினேன் என்றவாறு.

'உரன்' என்பது ஆகுபெயர். அந்நசையின் உயிர்வாழா நின்றேன்; அஃது இல்லையாயின் இறந்துபடுவல் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (7); பரிப்பெருமாள் (9): இன்பத்தை நச்சாது வலிமையையே நச்சிப் பேசுகின்ற[1] மனமே துணையாகச் சென்றவர் வருவாரென்கின்ற ஆசைப்பாட்டினால் இன்னும் உளேன் ஆனேன் என்றவாறு.

இஃது, 'அவர் வாரார்' என்று கூறியது—(மணக்குடவர்).

பிரியப்பட்டாருக்கு இதனின்மேல் இறந்துபாடு அல்லது துன்பம் நிகழாமையின் குறிப்பறிவுறுத்தல் பின் கூறினார் ஆயினர்—(பரிப்பெருமாள்).

1. 'பேசி' என்பர் பரிப்பெருமாள்

பரிதியார் (7) : நாயகர் தனியே போகாமல் என் நெஞ்சைத் துணைக்கூட்டிப் போனவர் என் அருமையும் பெருமையும் உள்ள நெஞ்சைத் தனியே விடார் தாமும் கூடவருவார் என்றவாறு.

* காலிங்கர் (10) : அருங்கலை கற்றவர் அருகு சென்று பெருங்கலை ஞானம் பெறுதல் வேண்டித் தம் பண்பு அறிவு தான் ஒரு பருவம் செய்து எழுந்த உள்ளமே அதற்கு உறு துணையாகக் கொண்டு ஓதற்குப் போனவரது வரவை நச்சி இது பற்றுக்கோடாக இன்னும் இறந்துபடாது உளேன் என் நெஞ்சமே ; எனவே இதனாலும் இவளது தூதுவிடுதல் பயன் என்பது பொருள் என்றவாறு.

உரன் என்பது அறிவு.

இவ்வாறு ஓதப்பிரிந்த தலைமகனை நினைந்து பின்னும் இவள் புலம்புகின்றமை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

4. கூடிய காமம்** பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் நெஞ்சு.　1264

My heart is rid of its sorrow and swells with rapture to think of my absent lover returning with his love. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

பிரிந்தார் கூடிய காமம் வரவு உள்ளி - நீங்கிய காமத்தராய் நம்மைப் பிரிந்துபோயவர் மேற்கூறிய காமத்துடனே நம்கண் வருதலை நினைந்து; என் நெஞ்சு கோடுகொடு ஏறும் - என் நெஞ்சு வருத்தம் ஒழிந்து மேன்மேல் பணைத்து எழாநின்றது என்றவாறு.

வினைவயிற்பிரிவுழிக் காம இன்ப நோக்காமையும் அது முடிந்துழி அதுவேநோக்கலும் தலைமகற்கு இயல்பாகலின், 'கூடிய காமமொடு' என்றாள். ஒடுவுருபு விகாரத்தால் தொக்கது. கோடுகொண்டேறலாகிய மரத்ததுதொழில் நெஞ்சின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. 'கொண்டு' என்பது குறைந்து நின்றது. அஃது உள்ளிற்றிலேனாயின் இறந்துபடுவல் என்பதாம்.

---

* 1198-ம் குறள் – காலிங்கருரை அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.
** 'காலம்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

மணக்குடவர் (6) ; பரிப்பெருமாள் (7) : கூடுதற்கு அரிய காமத்தைக் கூடப் பெற்றுப் பிரிந்தவர் வருவாராக நினைந்தே,[1] என்னெஞ்சம் மரத்தின்மேலேறிப்[2] பாரா நின்றது என்றவாறு.

உயர்ந்த மரத்தின்மேல் ஏறினால் சேய்த்தாக வருவாரைக் காணலாமென்று நினைத்து அதனை ஏறிற்றாகக் கூறினாள்—(மணக்குடவர்).

உயர்ந்ததன்மேல் ஏறினால் சேய்த்தாய் வருவாரைக் காணலாம் என்று நினைத்து அதனை ஏறிற்றாகக் கூறி, வருவர் என்ற ஆசைப்பாடு இன்றும் உடையேன் என்றவாறு. அவர் வாரார் என்று கூறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (6) : கூடிப்பிரிந்த நாயகர் வரும் வழிபார்த்து, ஆசை என்னும் மலையில் என் நெஞ்சு ஏறிப்பார்க்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (9) : தோழீ ! நம்மைப் பிரிந்த காதலர் பண்டு எம்மோடு கலந்த காலையினும் இன்னும் இங்ஙனம் வரும் என்று கொண்ட அவ்வரவை நினைத்து மற்று இது பற்றுக் கோடாக முன்னம்போலுக்குச் செல்லாது பணைத்து ஏறுகின்றதுகாண் நெஞ்சமானது; எனவே இதுவும் அவர் வருதற்கு ஒரு குறியாகும் என்று இன்புற்றாள் என்றவாறு.

5. காண்கமன் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபின்
நீங்குமென் மென்தோள் பசப்பு. 1265

May my eyes see the consort to their heart's content. After seeing him, the pale colour of my shoulders will vanish. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : தலைமகன் வரவுகூறி 'ஆற்றுயாய்ப் பசக்கற்பாலையல்லை' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

கண் ஆரக் கொண்கனைக் காண்க - என் கண்களாரும் வகை என் கொண்கனை யான் காண்பேனாக ; கண்டபின் என் மென்தோள் பசப்பு நீங்கும் - அங்ஙனம் கண்டபின் என் மெல்லிய தோளின்கண் பசப்புத் தானே நீங்கும் என்றவாறு.

1. 'நினைத்து' ; 2. 'மரமேறிப்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

'காண்க' என்பது ஈண்டு வேண்டிக்கோடற்பொருட்டு. அது வேண்டும் என்பதுபட நின்றமையின், மன் : ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கேட்டதுணையான் நீங்காது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (3); பரிப்பெருமாள் (3) : என் கண்கள் கொண்கனை நிறையக்[1] காண்பனவாக; அவனைக்[2] கண்ட பின்பு எனது மெல்லிய தோளில் உண்டான பசலை நீங்கும் என்றவாறு.

இது, காண்டல் வேட்கையால் கூறியது.

பரிதியார் (2): பலநாளுற்ற பசலை நாயகனைக் கண்டால் நீங்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (7) : நெஞ்சமே யான் அங்ஙனம் நோக்கு கின்ற இடத்து மற்று நம் கண்ணுர யாம் அவரைக் காணப் பெறுவேமாக ; மற்று அவரைக் கண்டபொழுதே எம் தோள் பசப்பு அனைத்தும் விட்டுநீங்கும் என்றவாறு.

மன் என்பது அசைச்சொல்.

6. வருகமன் கொண்கன் ஒருநாள் பருகுவன்[3]
பைதல்நோய் எல்லாம் கெட. 1266

Let my spouse return for just a day ; then will I drink deep the pleasure, so that all this agonising sorrow will be destroyed. (...)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

கொண்கன் ஒருநாள் வருக - இத்துணை நாளும் வாராக் கொண்கன் ஒருநாள் என்கண் வருவானாக; பைதல்நோய் எல்லாம் கெடப் பருகுவன் - வந்தால் பையுளைச் செய் கின்ற இந்நோயெல்லாங்கெட அவ்அமிழ்தத்தை வாயில்கள் ஐந்தானும் பருகக்கடவேன் என்றவாறு.

'வருக' என்பதற்கும் 'மன்' என்பதற்கும் மேலுரைத்த வாறே கொள்க. அக்குறிப்பு அவ்வொருநாளைக்குள்ளே இனி வரக்கடவ நோய்களும் கெடுப்பல் என்பதாம்.

1. நிறையக்' இது பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை. 2. 'அவை நிறையக்' என்பர் பரிப்பெருமாள். 3. 'பருகுவென்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

மணக்குடவர் (1); பரிப்பெருமாள் (1): கொண்கன் ஒருநாள் வருவானாக வேண்டும்; வந்தானாகில், என் பசலை நோயெல்லாங் கெடப் பருகுவேன் என்றவாறு.

இது, வரவு வேட்கையால் கூறியது.

பரிதியார் (1): ஒருநாள் என் நாயகர்வரில் பலநாளுற்ற துயரம் கெடக் கூடுவேன் என்றவாறு.

காலிங்கர் (2): தோழீ! மற்று அவர் வருக; வந்தால் பருகுவல் என்றது என்னையோ எனில், இங்ஙனம் இற்றை நாள் அன்றேனும் மற்று ஒருநாள் ஆயினும் கடிதின் வருவார்; அவ்வாறு வந்தபொழுதே யான் நெஞ்சு இரக்கத்தோடு உழந்த, தனித்துயர் எல்லாம் கெடுமாறு மெய் வாய் கண் மூக்குச்செவி என்கின்ற ஐம்புலன்களும், அவரிடத்து அவாவிச் செல்கின்ற வேட்கை மிகுதி நோக்கிப் பருகிக் கொள்வேன் என்றவாறு.

7. புலப்பேன்[1] கொல் புல்லுவேன்[2] கொல்லோ கலப்பேன்[3]
கண்ணன்ன கேளிர் வரின். [கொல் 1267

When the beloved who is dear even as my eyes cometh home, shall I go into a huff for his long absence? or shall I embrace him or shall I do both?

(*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

கண் அன்ன கேளிர் வரின் - கண்போல் சிறந்த கேளிர் வருவராயின்; புலப்பேன்கொல் - அவர் வரவு நீட்டித்தமை நோக்கி யான் புலக்கக்கடவேனோ; புல்லுவேன்கொல் - அன்றி என் ஆற்றுமைநோக்கிப் புல்லக்கடவேனோ; கலப்பேன்கொல் - அவ்விரண்டும் வேண்டுதலான் அவ்விரு செயல்களையும் விரவக்கடவேனோ, யாதுசெய்யக்கடவேன் என்றவாறு.

புலவியும் புல்லலும் ஓர்பொழுதின்கண் விரவாமையின் 'கலப்பேன்கொல்' என்றாள். மூன்றனையுஞ் செய்தல் கருத்தாகலின், விதுப்பாயிற்று. இனிக் 'கலப்பேன்கொல்' என்ப

1. 'புலப்பென்'; 2. 'புல்லுவென்'; 3. 'கலப்பென்' என்பன காலிங்கர் பாடம்.

தற்கு ஒரு புதுமை செய்யாது பிரியாத நாட்போலக் கலந் தொழுகுவேனோ என்று உரைப்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர் (8) : ... ...

பரிப்பெருமாள் (4) : என் கண்போன்ற காதலர் வருவர் ஆயின் நம்மை நினையாமையை நினைத்துப் புலந்து நிற்பேனோ? நெட்டாறு நீந்தி வருகின்றார் ஆதலின் எதிர் சென்று புல்லிக் கொள்வேனோ? இவை இரண்டும் செய்யாதே வேட்கை தீரக் கலப்பேனோ? இவை மூன்றினும் யாது செய்வேன் என்றவாறு.

இது, கண்டாற் செய்வன இவை ஆதலின் இவை மூன்றும் செய்ய வேண்டாநின்றது என்று ஆராமை கூறியது.

பரிதியார் (4): நாயகர் வந்தால் ஊடுவோமோ? தழுவுவோமோ? கலவி நலம் கட்டுரைப்போமோ? என் செய்வோம் என்றவாறு.

காலிங்கர் (10): தோழீ! நம் கண் அன்ன கேளிர் ஆகிய எம் காதலர் மடித்து வருவராயின் அப்பொழுது சிறிது புலந்துகொள்வேனோ? அல்லது புல்லிக்கொள்வேனோ? இரண்டும் ஒருநாளே கலந்து கொள்வேனோ? யாது செய்வேன்? இக்குறி மெய்க்குறியாயின் நினது நினைவினைச் சொல்வாயாக என்றவாறு.

8. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை அயர்கம் விருந்து. 1268

May the prince begin the battle at once and triumph! And may I return in the evening and feast at home with my beloved one! (*V. V S.*)

பரிமேலழகர் : வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் வினைமுடிவு நீட்டித்துழித் தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

வேந்தன் வினை கலந்து வென்றீக - வேந்தன் வினை செய்தலைப்புரிந்து வெல்வானாக; மனைகலந்து மாலை விருந்து அயர்கம் - யாமும் மனைவியைச் சென்றுகூடி ஆண்டை மாலைப்பொழுதிற்கு விருந்து அயர்வேமாக என்றவாறு.

'மனை' என்பது ஈண்டு ஆகுபெயர், "மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி" (குறள்-60) என்புழிப்போல. வினை செய்தற்கண் வந்த மாலைப்பொழுதிற்கு எதிர்கோடல் அலங்கரித்தல் முதலிய இன்மையின், 'மனைகலந்து மாலைக்கு விருந்தயர்கம்' என்றான். நான்கனுருபு விகாரத்தால் தொக்கது. இது வினைமுடியாமுன் கூறலான் விதுப்பாயிற்று. பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகள் கூற்றாக்கி உரைத்தார். தலைமகனைக் கூறுது வேந்தன் வெல்க என்றும், மனைகலந்து என்றும், மாலைப்பொழுதின்கண் விருந்தயர்கம் என்றும் வந்த அவ்வுரைதானே அது கூடாமைக்குக் கரியாயிற்று.

மணக்குடவர் (2): நம் வேந்தன் போரின்கண்ணே பொருந்தி வெல்வானாக; யாமும் மனையிலே பொருந்தி இம் மாலைப் பொழுதிலே நம் காதலர்க்கு விருந்து செய்வேமாக என்றவாறு.

வருதற்கு இடையீடு அவன்* வினைமுடியாமை என்று நினைத்து அவனை வெல்க என்றாள். மனை - அட்டில்.

பரிப்பெருமாள் (2): ஷை; ஷை; வந்தால் விருந்து இடுமாறு நினைந்து கூறியது.

பரிதியார் (3): வினைவென்று வரும் நாயகனது மால் என்னும் பசிக்கு என் ஆகம் விருந்திடுவேன் என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): காலைப் பகையோடு எதிர்மயங்கிப் பொருது வெல்வோனாக நம் வேந்தனானவன்; என்னெனில் யாமும் இற்றை மாலை எல்லைக்கு இம்மனைக்கண் விருந்து இயற்றுவம் ஆக, அவரோடு வரூஉம் விருந்தினர் அனைவர்க்கும் என்றவாறு.

9. ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு. 1269

To those who yearn for the day of return of their lovers who have gone far, one day drags on like seven days. (...)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

---

* 'அரசன்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

சேண் சென்றூர் வருநாள் வைத்து ஏங்குபவர்க்கு - சேணிடைச் சென்ற தம் காதலர் மீண்டுவரக் குறித்த நாளை உட்கொண்டு அது வருந்துணையும் உயிர்தாங்கி வருந்தும் மகளிர்க்கு; ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும் - ஒருநாள் பலநாள்போல நெடிதாகக் காட்டும் என்றவாறு.

ஏழ் என்பது அதற்கு மேலாய மிக்க பன்மை குறித்து நின்றது; "ஒருவர்கூறை எழுவர் உடுத்து" என்றுற்போல. தலைமகள் வருத்தம் பிறர்மேலிட்டுக் கூறியவாறு. இதனுன் இதுவும் தலைமகள் கூற்ருகாமை அறிக. இருநாள் என்று பாடம் ஓதுவாரும் உளர்.

மணக்குடவர் (5): நெடுநெறிக்கட்சென்றூர் வருநாளைக் குறித்து இரங்கும்[1] அவர்களுக்கு ஒருநாளைப்பொழுதுதானே ஏழுநாளைப்[2] போலச் செல்கின்றது[3] என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (6): ஷெ; இது, 'தலைமகன் குறித்த நாள் வருவதன் முன்னம் வருந்துகின்றது என்னை' என்ற தோழிக்கு, 'அதுதானும் கடிது வருகின்றது இல்லை' என்று தலைமகள் சொல்லியது.

பரிதியார் (8): ஒருநாள் எழுநாள் போல இருக்கும், விருப்பமுள்ள நாயகர் பிரிந்தபோது ஏங்கும் நாயகிக்கு என்றவாறு.

காலிங்கர் (3): கேளாய் தோழீ! நம்மைப் பிரிந்து சேணிடைச் சென்ற நம் காதலர் வருநாள் வருதற்கு நெஞ்சினுள் வைத்து வைத்து ஏங்கி இருப்பவர்க்கு ஒருநாள் எழுநாள்போலத் தோன்றும்; எனவே ஒருநாள் தானே அநேக நாளின் காலம் நீட்டம் கொண்டு கடுந்துயர் உறுவார் என்றவாறு.

10. பெறினென்னும் பெற்றக்கால் என்னும் உறினென்னும்*
உள்ளம் உடைந்துக்கக் கால் 1270

If the heart is broken, of what avail is the hope of return or reunion or even the embrace? (*M. R. R*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

---

1. இருந்து இரங்கும்; 2. 'ஏழுநாளைப்பொழுது'; 3. 'செல்லாநின்றது' என்பர் பரிப்பெருமாள். * 'உறிலென்னும்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

உள்ளம் உடைந்து உக்கக்கால் - காதலி நம் பிரிவினை ஆற்ருது உள்ளம் உடைந்துபட்டவழி; பெறின் என் - நம்மைப் பெறக்கடவளானுல் என்; பெற்றக்கால் என் - அது அன்றியே பெற்ருல் என்; உறின் என் - அது அன்றியே மெய்யுறக் கலந்தாற்ருன் என், இவை ஒன்ருனும் பயன் இல்லை என்றவாறு.

இம்மூன்றும் உடம்பொடு புணர்த்திக் கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முன்னை வழக்குண்மையின். அதற்கு முன்னே யான் செல்லவேண்டும் என்பது கருத்தாகலின், விதுப்பாயிற்று. இது தலைமகள் கூற்ருயவழி இரங்கலாவதல்லது விதுப்பாகாமை அறிக.

மணக்குடவர் (9) : எனது உள்ளம் உடைந்துபோயின்,[1] பின்பு அவரைப் பெறுவேம் என்றிருந்ததனுல்[2] பயன் என்னுண்டாம் முன்பே[3] பெற்றேமானேம், அதனுல் பயன் என்னுண்டாம்? இப்பொழுது உற்றேமாயின் அதனுல் பயன் என்னுண்டாம் என்றவாறு.

இது, வருவாரென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (10) : நாயகர் வந்தால் என்ன? காதலின்பம் விளைந்தால் என்ன பயன்? பக்குவம் தப்பி உள்ளம் உடைந்து உக்கிப்போன தினமே என்றவாறு.

காலிங்கர் (5) : தோழீ! காலை பகல் மாலை என்னும் முக்காலங்களிலும் யாம் அவரை எய்தப் பெறுவோமாயினும் என்? மற்றும் பெற்ருேம் ஆயினும் என் ஆம்?..........மற்று அதன் முன்னமே உள்ளமானது உடைந்து உக்க காலத்து என்றவாறு.

உறிலென்பது இன்புறுதல் என்றது.

---

128. குறிப்பறிவுறுத்தல்

பரிமேலழகர் : அஃதாவது தலைமகன், தலைமகள், தோழி என்றிவர் ஒருவர் குறிப்பினை ஒருவர்க்கு அறிவுறுத்தல். இது, பிரிந்துபோய தலைமகன் வந்துகூடியவழி நிகழ்வதாகலின், அவர்வயின்விதும்பலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

1. 'போயினதாயின்' ; 2. 'என்றதனுல்' ; 3 'முன்பு' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

மணக்குடவர்: குறிப்பறிவுறுத்தலாவது குறிப்பினை அறிவுறுத்தல்.

பரிப்பெருமாள்: இஃது; மேல் தலைமகள் குறிப்புத் தலைமகன் அறிந்தான் என்றது அல்லது இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்கின தலைமகள் குறிப்புத் தோழி அறிதலும், இரந்துபின்நின்ற தலைமகன் தோழி குறிப்பு அறிதலும், குறை நயப்பித்தவழித் தலைமகள் குறிப்புத் தோழி அறிதலும், நொதுமலர் வரைய வந்துழி வேறுபட்ட தலைமகள் குறிப்புச் செவிலி அறிதலும், பிரிதல் உற்ற தலைமகன் குறிப்புத் தலைமகள் அறிதலும், பிரிவு உணர்த்தச் சென்ற தோழி குறிப்புத் தலைமகன் அறிதலும், அவ்வழித் தலைமகள் குறிப்புத் தோழி அறிதலும் இவை எல்லாம் இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பின்பு இத்துணையும் பிரிந்துழி நிகழ்பவை கூறினர் ஆதலானும் இனிப் புணர்ச்சிவிதும்பல் கூறுகின்றார் ஆதலானும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

காலிங்கர்: இருபாற்கிளவி வருமாறு.

இனி, இவ்வாறு ஓதற்குப்பிரிதல் முதலாகிய பலவகைப் பிரிவுகளையும் உணர்த்துவான் எடுத்துக்கொண்டார், அவற்றுள் இருவர் உள்ளத்துக் குறித்தது ஒன்று தெரித்து நோக்க மெய்க்குறியான் விளங்கும் அன்றே; அதனால் மற்று இதன் பின்னரே அதனை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.[1]

1. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் உண்கண்[2]
உரைக்கல் உறுவதொன் றுண்டு. 1271

Though you would conceal (your feelings), your painted eyes would not; for, transgressing (theirbounds) they have something to tell. (*R. D*)

பரிமேலழகர்: பிரிந்துகூடிய தலைமகன் வேட்கைமிகவினால் புதுவது பன்னாளும் பாராட்ட, தலைமகள் 'இது ஒன்றுடைத்து' என அஞ்சியவழி அதனை அவள் குறிப்பானறிந்து அவன் அவட்குச் சொல்லியது.

---

1. இத்தோற்றுவாய் 1267-ம் குறள் காலிங்கர் உரையின் ஈற்றில் இருத்தல் தகும். 2. 'ஒண்கண்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

கரப்பினும் - நீ சொல்லாது மறைத்தாயாயினும்; ஒல்லா கையிகந்து - அதற்கு உடம்படாதே நின்னைக் கைகடந்து; நின் உண்கண் உரைக்கலுறுவது ஒன்று உண்டு - நின் உண் கண்களே எமக்குச் சொல்லலுறுவதொரு காரியம் உண்டா யிராநின்றது, இனி அதனை நீயே தெளியச் சொல்வாயாக என்றவாறு.

கரத்தல் - நாணுன் அடக்குதல். தன்கண் பிரிதற் குறிப்புளதாகக்கருதி வேறுபட்டாளது வேறுபாடு குறிப்பான் அறிந்து அவட்குத் தன்பிரியாமைக்குறிப்பு அறிவுறுத்தவாறு.

மணக்குடவர் (10): ... ...

பரிப்பெருமாள் (1): நீ மறைக்கவும் நின்னைக் கைகடந்து மறைத்தற்கு இசையாவாய் நின் கண்கள் சொல்லுவது ஓர் அருள் உண்டு என்றவாறு.

இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகளை, 'இவ்வேறு பாடு எற்றினுன் ஆயிற்று' என்று வினவிய தோழிக்குச் 'சுனை ஆடினேன்' என்று தலைமகள் மறைத்த இடத்து அவள் நாணம் நீங்குதல்பொருட்டுப் புணர்ச்சி உண்மை அறிந் தமை குறிப்பினுல் தோழி சொல்லியது. இவ்வாறு ஒருபுறம் தோன்றச் சொல்லாக்கால் நாணத்தாலே இறந்துபடும்.

பரிதியார் (6): ஒளிக்கினும் ஒளிக்கப்படாது; விரக மகிழ்ச்சி கண் பார்வையில் காட்டும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (6): கேளாய்! நின் நெஞ்சிற் குறித்தது நீ எம்மைக் கரப்பினும் தாம் எமக்கு நல்ல ஆகலான் நின் நிலைமையைக் கடந்து மற்று அதனைக் கரத்தல் ஒல்லாவாய் நினது ஒண்கண்ணுனவை எனக்குச் சொல்லல் உறுவது ஒரு நீர்மை உண்டு; எனவே இங்ஙனம் இவள் தலைவற்குக் கண்ணினுல் தன்குறிப்பு அறிவுறுத்தச் செலவு அழுங்கியமை பொருள் என்றவாறு.

2. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது. 1272

Excessive is the feminine nature of this innocent whose charms fill my gaze and whose arms are like the bamboo. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : நாணுல் அவள் அது சொல்லாளாயவழி அவன் தோழிக்குச் சொல்லியது.

கண் நிறைந்த காரிகைக்காம்பு ஏர் தோள் பேதைக்கு - என் கண் நிறைந்த அழகினையும் வேயை ஒத்த தோளினையும் உடைய நின் பேதைக்கு; பெண் நிறைந்த நீர்மை பெரிது - பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த மடமை அவ்வளவன்றி மிகுந்தது என்றவாறு.

இலதாய பிரிவினைத் தன்கண் ஏற்றி அதற்கு அஞ்சுதலான், இவ்வாறு கூறினுன்.

மணக்குடவர் (4) : காண்பார் கண்ணிறைந்த அழகினையும் காம்பையொத்த தோளினையும் உடைய பேதைக்குப் பெண்மை நிறைந்த நீர்மை பெரிது என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (5) : ஷை; இஃது 'இவள் வேறுபாடு எற்றினுன் ஆயிற்று' என்று வினவிய செவிலிக்கு, 'இவள் வடிவுக்குத்தக்க பெண்மை நிரப்பம் உடையவள் ஆனமையான் வந்தது போலும்' என்று தலைமகள் குறிப்பைக் கூறியது.

பெண்மை நிரப்பம், கற்பு. பூத்தரு புணர்ச்சியானும் புனல்தரு புணர்ச்சியானும் ஒன்றைச் சொல்லுவதாகக் குறித்துக் கூறினுள். இத்துணையும் களவு.

பரிதியார் (9) : என் கண்ணிறைந்து அடங்காத பேரெழில் பெற்ற பசுமூங்கில் ஒத்த தோளையுடைய பேதைக்குப் பெண்ணுக்குள்ள பக்குவம் பெரிது என்றவாறு.

காலிங்கர் (9) : பசும்பணை யொத்த பெருந்தோள் பேதையாட்குப் பண்டைநிறக் கவின் அன்றி இன்று தன் கண் எங்கும் புகுந்து நிறைந்த நிற அழகானது தனக்கு இயல்பாகிய நாணும் குடிகொண்ட தன்மை மிகப் பெரிதாம்

இருந்ததுகாண்; எனவே, தன் உள்ளத்துக் குறிப்பு எதிர் நின்றுரைத்தலைப் பெருது குறிப்பிற்கண்ட தலைமகன் செலவு அழுங்கினுன் என்றவாறு.

கண்ணிறைந்த காரிகை என்பது பண்டை நலன் ஒழியத் தன்னிடம் எங்கும் புகுந்து நிறைந்து நிற்கின்ற புத்தழகு என்பது.

3. மணியில்[1] திகழ்தரு நூல்போல் மடந்தை
அணியில் திகழ்வதொன் றுண்டு. 1273

Like the shining thread passing through the crystal beads, something shines through the jewelled lady-love. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

மணியில் திகழ்தரும் நூல்போல் - கோக்கப்பட்ட பளிக்கு மணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனும் நூல்போல; மடந்தை அணியில் திகழ்வது ஒன்று உண்டு-இம்மடந்தையது அணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனுகின்றதொரு குறிப்பு உண்டு என்றவாறு.

அணி - புணர்ச்சியானுய அழகு. அதனகத்துக் கிடத்தலாவது, அதனேடு உடனிகழ்தற்பாலதன்றிவைத்து உடனிகழ்தல். அதனை யான் அறிகின்றிலேன், நீ அறிந்து கூடல் வேண்டும் என்பது கருத்து.

மணக்குடவர் (3) ; பரிப்பெருமாள் (4) : கோவைப்பட்ட நீல மணியின் கண்ணே தோற்றுகின்ற நூல்போல, இம் மடந்தை[2] அழகினுள்ளே இவள் மறைக்கவும் தோற்றுகின்றதொரு துன்பம் உண்டு என்றவாறு.

அழகு - புணர்ச்சியால் வந்த அழகுபோலும் என்னும் குறிப்பு—(மணக்குடவர்).

அழகு-புணர்ச்சியால்வந்த அழகுபோலும் குறிப்பு ஒன்று உண்டு என்பது, அதனுள் தோன்றுகின்றதனல் வந்தது ஒன்றையுற்ற குறிப்பு. நொதுமலர் வரைய வந்துழி வேறு

1. 'மணியுள்' என்பது காலிங்கர் பாடம். 2. 'இம்மடந்தையுடைய' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பட்ட தலைமகள் குறிப்புக்கண்டு, 'அதற்குக் காரணம் என்னை' என்று தோழியைச் செவிலி வினவியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (4) : முத்துக்குள்ளிருந்த நூல் மேல் காட்டு மாப்போல நாயகி மனநிலை காட்டும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (7) : பளிங்கினுள் கிடந்தே புறத்தில் திகழ் தரும் நூல்போல இம்மடந்தையாளது வடிவு அழகினுள் கிடந்தே அவ்வழகின்மீதே வந்து தோன்றுவது ஒரு மயக்கம் உண்டு என்றவாறு.

4\. முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை
நகைமொக்குள் உள்ளதொன் றுண்டு. 1274

Even as the fragrance that is locked up in the bud, there is something hidden in this damsel's smile. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

முகை மொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் - முகையது முகிழ்ப்பினுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நாற்றம்போல; பேதை நகைமொக்குள் உள்ளது ஒன்று உண்டு - நின்பேதை என்னொடு நகக்கருதும் நகையது முகிழ்ப்பின் உளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாததோர் குறிப்பு உண்டு என்றவாறு.

முகிழ்ப்பு - முதிர்ச்சியால் புடைபடுதல். நகை – புணர்ச்சி இன்பத்தால் நிகழ்வது.

மணக்குடவர் (1) ; பரிப்பெருமாள் (2) : மொட்டின் முகிழ்ப்பின்கண் உளதாகிய நாற்றம்போலப் பேதையுடைய நகைமுகிழ்ப்பின்கண்ணே உள்ளதோர் இன்பம் உண்டு என்றவாறு.

இஃது, இரந்துபின்னின்ற தலைமகனைத் தோழி நகை செய்து சேட்படுத்தியபோது[1], 'இவள் குறிப்பு[2] நமக்கு இன் பம் பயக்கும்' என்று அவன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

பரிதியார் (5) : அரும்புக்கு நாற்றம்போலே நாயகி சிரிப் பிலே, அன்பு உண்டு அல்லது இல்லை என்று காட்டும் என்றவாறு.

---

1. 'சேட்படுத்த இடத்து'; 2. 'குறிப்பினுள்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

காலிங்கர் (4) : நெஞ்சமே! முன் அரும்புகின்ற முகை யானது பின் புடைபெயர அங்ஙனம் மொக்குளித்து நின்ற மொக்குளின் அகத்து ஒரு நாற்றம் உள்ளதுபோல, இப் பேதையாளது நகைமொக்குள் அகத்துப் புறப்படாது பொதிந் திருப்பதோர் குறிப்பு உண்டுகாண்; எனவே யான் தன்னைப் பெரிது அளித்தமை பிறிது ஒன்றிற்கு உரித்து என்று இங்ஙனம் குறித்தனள்போலும் என்றவாறு.

5. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளம் உறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. 1275

The cunning with which my lady with tight bracelets concealed her rising thought and left contains a remedy that can cure my great sorrow. (...)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

செறி தொடி செய்து இறந்த கள்ளம் - நெருங்கிய வளைகளை உடையாள் என்கண் இல்லாததொன்றனை உட்கொண்டு அது காரணமாக என்னை மறைத்துப் போன குறிப்பு ; உறு துயர் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று உடைத்து - என் மிக்க துயரைத் தீர்க்கும் மருந்தாவது ஒன்றனை உடைத்து என்றவாறு.

உட்கொண்டது பிரிவு. 'கள்ளம்' ஆகுபெயர். மறைத் தற்குறிப்புத் தானும் உடன்போக்கு உட்கொண்டது. உறு துயர், நன்றுசெய்யத் தீங்கு விளைதலானும், அதுதான் தீர்திறம்பெருமையானும் உளதாயது. மருந்து – அப்பிரி வின்மை தோழியால் தெளிவித்தல். நீ அது செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (2) ; பரிப்பெருமாள் (3) : செறிந்த வளை யிணையுடையாள் செய்தகன்ற களவு, நீ உற்றதொரு துன்பத் தைத்[1] தீர்ப்பதொரு மருந்தாதலை உடைத்து என்றவாறு.

தோழி மெலிதாகச் சொல்லிக் குறைநயப்பித்தவழிக் கேளாரைப்[2] போலத் தலைமகள் அகன்ற செவ்வியுள் எதிர்ப் பட்ட தலைமகற்கு, 'நின் குறை முடியும்[3] நீ இவ்விடைச்[4] செல் என்று தோழி கூறியது.

---

1. 'துன்பம்'; 2. 'கேளாதாரைப்'; 3. 'முடிய'; 4. 'அவ்விடைச்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிதியார் (8) : செறியப்பட்ட வளையுடையாள் செய்த குறி வளையின் ஒலிகாட்டி அடக்கியது வருவதற்கும் இடமாக்கி ஆசை நோய்க்கு ஒரு மருந்தாயிற்று என்றவாறு.

காலிங்கர் (5) : நெஞ்சே! யான் அவள் தன்னைப் பெரிது அளிக்கவும் அவள் முன்கைச் செறிந்த வளையானது பின்பு செய்துபோன கள்ளம் யான் அறிந்தேன்; பிரிவு அஞ்சி இவள் தன் உள்ளத்து நின்ற துயரத்தைத் தான் தணிக்கும் உபாயம் ஒன்று உடைத்து. எனவே, அவ்வளையானது இவள் தன் நெஞ்சிற் குறிப்பினை நமக்கு அறிவுறுத்திய அதனும் செலவு ஒழிவதே பொருள் என்றவாறு.

6. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் அரிதாற்றி
அன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து.* 1276

"His delightful embrace which assuages the pangs of separation is likely to remind the lover of her own rare endurance" and meditate on his want of love. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : தலைமகன் குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அதுதெளிவிக்கச்சென்ற தோழிக்கு அறிவுறுத்தது.

பெரிது ஆற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் - காதலர் வந்து தம் பிரிவினுளைய துன்பத்தினை மிகவும் ஆற்றி நாம் மகிழும் வண்ணம் கலக்கின்ற கலவி; அரிது ஆற்றி அன்பு இன்மை சூழ்வது உடைத்து-இருந்தவாற்குன் மேலும் அத்துன்பத்தினை அரிதாக ஆற்றியிருந்து அவர் அன்பின்மையை நினையுந் தன்மை உடைத்து என்றவாறு.

பிரிதற்குறிப்பினுல் செய்கின்றது ஆகலான், முடிவில் இன்னுதாகா நின்றது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (5) ; பரிப்பெருமாள் (6) : ஊடினகாலத்து அதன் அளவன்றி மிகவுமாற்றிப் புணருங்காலத்து முன்பு போலாகாது[1] மேன்மேலும் விரும்புமாறு புணர்தல் யான் அரிதாக ஆற்றியிருந்து தம் அன்பின்மையை[2] எண்ணுவதொரு பிரிவுடைத்து[3] என்றவாறு.

---

* 'சூழ்வதொன் றுண்டு' என்பது காலிங்கர் பாடம். 1. 'போலாது'; 2. 'அன்பின்மை'; 3. 'பிரிவையுடைத்து' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

இது, பிரியலுற்ற தலைமகனது[1] குறிப்பு அறிந்த[2] தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரிதியார் (1): பெரிதான துயரத்தை ஆற்றி மிகவும் களிப் புடன் கூடுதல் நாயகர் பிரியும் குறி என்று அறிக என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): தோழீ! மிகவும் என் ஊடலைத் தீர்த்து யான் விரும்ப இப்பொழுது புணர்ந்த புணர்ச்சியானது நாம் பின்பு அரிதாக ஆற்ற அன்பின்மையால் வரும் பிரிவினைச் செய்வது ஒன்று உண்டு என்றவாறு.

அன்பின்மை என்றது அவர் பிரிவினைக்குறித்தது என்றது.

7. தண்ணம் துறைவன் தணந்தமை[3] நம்மினும்
முன்னம் உணர்ந்த வளை. 1277

Swifter than myself, my armlets have divided the indifference of him who is the lord of the cool ferry. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

தண்ணந்துறைவன் தணந்தமை - குளிர்ந்த துறையை உடையவன் நம்மை மெய்யால் கூடியிருந்தே மனத்தால் பிரிந்தமையை; நம்மினும் வளை முன்னம் உணர்ந்த - அவன் குறிப்பான், அதற்கு உரிய நம்மினும் இவ்வளைகள் முன்னே அறிந்தன என்றவாறு.

கருத்து நிகழ்ந்ததாகலின் 'தணந்தமை' என்றும், யான் தெளிய உணர்தற்குமுன்னே தோள்கள் மெலிந்தன என்பாள் அதனை வளைமேல் ஏற்றி அதுதன்னை உணர்வுடைத்தாக்கியும் கூறினாள்.

மணக்குடவர் (6): குளிர்ந்த துறையையுடையவன் நம்மை நீங்கினமையை[4] நாம் அறிவதற்கும்[5] முன்னே வளைகள் அறிந்தன என்றவாறு.

1. 'தலைமகன்'; 2. 'அறிந்தமை' என்பர் பரிப்பெருமாள். 3. 'துறந்தமை' என்பது காலிங்கர் பாடம் 4. 'நீங்கினமை'; 5. 'அறிவதன்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிப்பெருமாள் (7) : ஷை; தலைமகன் சொல்லாது பிரிந்துழி அதனை அறிந்த தோழி, 'இதனை அறிவித்தால் இவள் ஆற்றுங் கொல்லோ ஆற்ருள் கொல்லோ' என்று உட்கொண்டு பிரிவுணர்த்தச் சென்ற குறிப்பு நோக்கி, 'இதனை இப்பொழுது சொல்லுமாறு என்னை என்று பரியல்வேண்டா; யான் முன்பே அறிந்தேன்' என்று தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

பரிதியார் (2) : குளிர்மையுடைய கடற்றுறைக்கு நாயகன் துறந்தமை நாம் அறிவதற்கு முன்னே நம்முகை வளை அறிந்தது என்றவாறு.

காலிங்கர் (3) : தோழீ! நம் தண்ணந் துறைவன் நம்மை இடையிட்டமை நம்மினும் முன்னமே தாம் அறிந்த, நம் கைக்கு அணி ஆகிய வளை; எனவே யாம் அவர் இடையீடு இன்று அறிந்தனம்; இவை அவர் பெரிது அணிந்த அன்றே அறிந்தன காண்; எனவே யான் அவர் குணம் அயிர்க்க, அன்றுதொட்டு மெலிந்தன என் தோள் இணை என்பது பொருள் என்றவாறு.

8. நெருநற்றுச் சென்ருரெம் காதலர் யாமும்
எழுநாளேம் மேனி பசந்து. 1278

It was but yesterday my lover departed (from me); and it is seven days since my complexion turned sallow. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

எம் காதலர் சென்ருர் நெருநற்று - எம் காதலர் பிரிந்து போயினர் நெருநற்றே; யாமும் மேனி பசந்து எழுநாளேம் - அப்பிரிவிற்கு யாமும் மேனி பசந்து ஏழுநாளுடையம் ஆயினேம் என்றவாறு.

நெருநற்றுச்செய்த தலையளியால் பிரிவு துணியப்பட்டது என்பாள் 'நெருநற்றுச் சென்ருர்' என்றும், அதனை ஐயுற்றுச் செல்கின்றது ஏழுநாள் உண்டாகலின் அன்றே மேனி பசந்தது என்பாள் 'மேனி பசந்து எழுநாளேம்' என்றும் கூறிஞள். இவ்வாற்ருல் தலைமகனது பிரிதற் குறிப்பினை உணர்த்தி நின்றது.

மணக்குடவர் (9); பரிப்பெருமாள் (10): எமது காதலர் பிரிந்து நெருநற்றுச் சென்றூர் ; யாமும் மேனி பசந்து ஏழுநாளுடையமாயினேம் என்றவாறு.

இஃது 'அவர் பிரிவதன் முன்னும் பிரிவரென்றேங்கி, இன்புற்றிலம்' என்று தலைமகள் கூறியது—(மணக்குடவர்).

இது, 'பிரியப்பட்ட தலைமகனை இத்துணைக் காலமும் இன்பம் துய்த்தாட்கு இன்றே இவ்வேறுபாடு வந்தது' என்று தோழி நோக்கிய குறிப்புக் கண்டு, 'அவர் பிரிவதன் முன்னும் பிரிவர் என்று ஏங்கி இன்புற்றிலேம்' என்று தலைமகள் கூறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (3): நாயகர் நம்மை நேற்றுப் பிரிந்தார்; எழுநாள் மேனி பசந்தது என்றவாறு.

காலிங்கர் (2): தோழீ! யான் உனக்கு அங்ஙனம் குறித்து உரைத்தேன் ஒன்று முதல் நாள் இரவின்கண் ; மற்று அதற்கு ஒப்ப நெருநற்றுச் சென்றூர் நம் காதலர்; அஃது அறிந்து என் மேனி பசப்பு உற்று இன்று ஏழு நாள் உடையேம்; எனவே அன்று முதலாகக் காணுய் நீ முன்னமோடு இயையாமை உற்றது அறிந்து மெய்யுற்ற பசப்பு என்பது பொருள் என்றவாறு.

9. தொடிநோக்கி மென்தோளும் நோக்கி அடிநோக்கி
அஃதாண் டவள்செய் தது. 1279

She looked at her bracelet and her tender arm and then she looked at her feet; these are the signs that she made to me. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: தலைமகள் குறிப்பறிந்த தோழி அதனைத் தலைமகற்கு அறிவித்தது.

(யான் அது தெளிவித்தவழித் தெளியாது) தொடி நோக்கி - அவர் பிரிய யான் ஈண்டு இருப்பின் இவை நில்லா எனத் தன் தொடியை நோக்கி; மென்தோளும் நோக்கி - அதற்கு ஏதுவாக இவை மெலியும் எனத் தன் மென்தோள் களையும் நோக்கி; அடி நோக்கி - பின் இவ்விரண்டும் நிகழா மல் நீர் நடந்து காத்தல்வேண்டும் எனத் தன் அடியை நோக்கி; ஆண்டு அவள் செய்தது அஃது - அங்ஙனம் அவள் செய்த குறிப்பு உடன்போக்காயிருந்தது என்றவாறு.

செய்தகுறிப்பு - செய்தற்கு ஏதுவாய குறிப்பு. அஃது என்ருள் "செறிதொடி செய்திறந்தகள்ளம்" (குறள்-1275) என்ருஞகலின். பிரிதற் குறிப்புண்டாயின் அஃது அழுங்குதல் பயன்.

மணக்குடவர் (8) ; பரிப்பெருமாள் (9) : தொடியையும் நோக்கி, மெல்லிய தோளிணையும் நோக்கி, அடியையும் நோக்கி, அவள் அவ்விடத்துச்சென்ற* குறிப்பு அதுவாயிருந் தது என்றவாறு.

அது - உடன்போக்கு—(மணக்குடவர்).

இஃது யான்பிரிவு உணர்த்தியவழி, இருப்பேம் ஆயின் தோள் மெலிந்து வளை கழலும் என்று நினைத்துப் போவா ளாகக் கருதி நடக்க வல்ல ஆகவேண்டும் என்று அடியைப் பார்த்தாள்; ஆதலால் உடன்போதல் கருத்தினள் என்று தோழி தலைமகற்குக் கூறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (7) : நாளை உடன்போக்குக்கு உடன்பட்டுத் தன்வளையைப் பார்த்தும், தோளைப் பார்த்தும், காலைப்பார்த் தும் செய்தால் பாலையில் பரல் கடக்க வேண்டும் என்னும் குறிப்பு என்றவாறு.

காலிங்கர் (8) : நெஞ்சே ! தன் வளையை நோக்கி மற்று அவ்வளை அணிந்த மென்தோளிணையும் நோக்கிப் பின் தன் சீறடியையும் நோக்கிவிட்டு அத்துணையே அவ்விடத்து அவள் செய்த கருமம் என்றவாறு.

எனவே இற்றைநாள் நம்மோடு செறிந்திருந்த வளையே! இவர் எம்மைவிட்டு நீங்க நீயும் நீங்குவை; பணைத்து நிறத் தது ஒர் தோளே ! நீயும் இவர் விடப் பசக்குவை; இறுதிக் கண் கைவிடும் நும்மை நம்புவததனினும் அவர் தம்மோடு சேறலே தலைமை; இதற்கு இனி இவ்வடியிணை செய்வது என்னை என்று அறிகிலேன் என்று இவை அவைநோக்கி நம் குறிப்பு அறிந்து அலமரல் உற்ற அத்துணையே; நெஞ்சே! யாம் ஒன்று குறித்த இடத்து அவள் செய்த கருமம் இவை என்று எண்ணிச் செலவு அழுங்குவஞவது பயன் என அறிக.

* 'செய்த' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

10. பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்தென்ப கண்ணினால்
காமநோய் சொல்லி இரவு. 1280

They say that women tell by their eyes the pain of their love and beg for relief. That is womanhood's most womnly way. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: தலைமகள் பிரியாமைக் குறிப்பினைத் தோழிக்கு அறிவுறுத்தது.

காமநோய் கண்ணினால் சொல்லி இரவு - மகளிர் தம் காமநோயினைத் தோழியர்க்கும் வாயாற் சொல்லாது கண்ணினாற் சொல்லி அது தீர்க்கவேண்டும் என்று அவரை இரவாது உடன்போதல் குறித்துத் தம் அடியினை இரத்தல்; பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்து என்ப - தமக்கு இயல்பாகிய பெண்மை மேலும் ஓர் பெண்மை உடைத்தென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர் என்றவாறு.

தலைமகளது உடன்போதற்றுணிபு தோழியால் தெளிந்தானாகலின், தன் பிரிவின்மைக்குறிப்பினை அறிவுறுப்பான், அவள் பெண்மையினைப் பிறர்மேலிட்டு வியந்து கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (7); பரிப்பெருமாள் (8): வாயாற் சொல்லாது கண்ணினாலே காமநோயைச் சொல்லி வேண்டிக் கோடல், தமது இயல்பாகிய பெண்மையோடே பின்னையும் ஒரு பெண்மை யுடைத்தென்று சொல்லுவர் அறிவோர் என்றவாறு.

இது, பிரிவுணர்த்திய தலைமகள் குறிப்புக்கண்டு தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது—(மணக்குடவர்).

இதனைப் பிரிவுக்கு இடையீடாகக் கொள்ளாது சொல் வழங்கவேண்டும் என்பது கருத்து. பிரிவுணர்த்தியவழித் தலைமகள் குறிப்புக்கண்டு தோழி சொல்லியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (10): பெண்ணிற்குப் பெண் இதம் சொன்னது போல நாயகியிடத்து நாயகன் இன்பம் வேண்டி இரந்து கொள்ளுதல் என்றவாறு.

காலிங்கர் (10): தோழீ! நீ 'யான் அழுங்குவித்தல் என்; அவர் செலவு அழுங்கியவாறு என்னை' என்கின்றனை யாயின், என் நெஞ்சில் துயரக்குறிப்பினைக் கண்ணினால் கண்டு தாமே அருளச்செலவு அழுங்கினர்; அஃதேல் கற்புடை மகளிர் காதலாகும் ஒழுக்கம் உடைமை உடைத்து என்று சொல்வர் பெண்டிரின் அறிவுடையோர் என்றவாறு.

இனி மற்று இங்ஙனம் செலவு அழுங்கித் தலைமகளோடு இனிது உறைகாலத்து நிகழும் புணர்ச்சியினது விருப்பம் உரைக்கின்றமையான் மற்று இதன் பின்னரே அதனை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

---

129. புணர்ச்சிவிதும்பல்

பரிமேலழகர்: அஃதாவது தலைமகனும் தலைமகளும் புணர்ச்சிக்கண்ணே விரைதல். மேற் புணர்ச்சிமிகுதி பற்றித் தலைமகன் பிரிதற் குறிப்பு அறிவுறுத்த தலைமகள் அவன் மாட்டே நிகழாது வேட்கைமிகவினால் பின்னும் தன்கண்ணே நிகழ்தலான், இது குறிப்பறிவுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்; பரிப்பெருமாள்: புணர்ச்சி விதும்பலாவது பிரிந்துகூடின தலைமகனும் தலைமகளும் புணர்தல் வேண்டி ஒருவரினொருவர் முந்துமுந்து* விரைதல்.

1. உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு. 1281

Rapture at the very thought and delight at the mere seeing belong not to wine; they belong only unto love. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: 'பிரிதற்குறிப்பினளாகியாளோடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாது' என நகையாடிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

---

* 'முந்துற' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

உள்ளக் களித்தலும் - நினைந்த துணையானே களிப்பு எய்தலும்; காண மகிழ்தலும் - கண்டதுணையானே மகிழ்வு எய்தலும்; கள்ளுக்கு இல் காமத்திற்கு உண்டு - கள்ளுண்டார்க்கு இல்லை, காமமுடையார்க்கு உண்டு என்றவாறு.

களித்தல் - உணர்வழியாதது. மகிழ்தல் - அஃதழிந்தது. இவ்விரண்டும் உண்டுழி யல்லது இன்மையின் 'கள்ளுக்கில்' என்றாள். 'உண்டு' என்பது இறுதிவிளக்கு. அப்பெற்றித்தாய காமமுடைய யான் புலத்தல் யாண்டையது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (2); பரிப்பெருமாள் (2) : காதலரை நினைத்த அளவிலே களிப்புப்பெறுதலும்,* கண்ட அளவிலே மகிழ்ச்சி பெறுதலும் களித்தலையும் மகிழ்தலையும் தனக்கு இயல்பாக வுடைய கள்ளிற்கு இல்லை; காமத்திற்கு உண்டு என்றவாறு.

கள்ளிற்கு உண்ணக் களித்தலும் மகிழ்தலுமுண்டு; காமத்திற்கு உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலுமுண்டு —(மணக்குடவர்).

இது தலைமகனைக் கண்ணுற்ற இடத்துப் புலவியைக் கருதின தலைமகள் புணர்வு வேட்கையால் சென்ற நெஞ்சினைக் கண்டு தன்னுள்ளே வியந்து கூறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (7) : உள்ளத்தில் களிப்பதும் காண மகிழ்ச்சி கொடுப்பதும் கள்ளுக்கு இல்லை; காமத்துக்கு உண்டு என்றவாறு.

காலிங்கர் (5) : தம்மால் காதலிக்கப்பட்டாரை நினைக்கவே களித்தலும், காணவே மகிழ்தலும் கள்ளுக்கு இல்லை காமத்திற்கு உண்டு என்று பலவாற்றானும் கள்ளோடு காமம் மகிழ்ந்து உரைக்கின்றமையின், ஒருவர்க்கு இரண்டன் திறத்தினும் துற்றவிடத்து இன்பமே இன்பம் என்பது துணிந்த பொருள் என்றவாறு.

2. தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் பனைத்துணையும்
காமம் நிறைய வரின். 1282

When love has grown to the measure of the palm, let there be no sulkiness even to the measure of the millet. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

* 'களிப்புறுதலும்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

காமம் பணைத்துணையும் நிறைய வரின் - மகளிர்க்குக் காமம் பனையளவினும் மிக உண்டாமாயின்; தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் - அவரால், தாம் காதலரோடு தினையளவும் ஊடுதல் செய்யாமை வேண்டப்படும் என்றவாறு.

'பனைத்துணையும்' என்புழி ஐந்தனுருபு விகாரத்தால் தொக்கது. ஊடின் வருத்தம் மிகும் எனப் பிறர்க்கு உறுதி கூறுவாள்போன்று, தன் விதுப்புக் கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (3): நெஞ்சே! நீ தினையளவும் ஊடாதொழிதல் வேண்டும், பனையளவினும் மிகக்* காமநுகர்ச்சி வருமாயின் என்றவாறு.

இஃது, ஊடநினைத்த நெஞ்சிற்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (3): ஷை; ஷை; இதுவும் ஒரு கூற்று.

பரிதியார் (8): தினையத்தனையும் ஊடுதல் ஒண்ணாது, பனையத்தனை இன்பம் வருமாகின் என்றவாறு.

காலிங்கர் (2): தோழீ! ஒரு தினை அளவு ஆயினும் காதலரோடு ஊடாமை வேண்டும்: எவ்விடத்து எனின், பனை அளவு நிறைந்த காம இன்பம் வருமிடத்து என்றவாறு.

3. பேணது பெட்பவே செய்யினும் கொண்கனைக்
காணு தமையல கண். 1283

Though he careth not for me and doth only as it pleaseth him, my eyes will not rest unless they behold him. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

பேணது பெட்பவே செய்யினும்-நம்மை அவமதித்துத் தான் வேண்டியனவே செய்யுமாயினும்; கொண்கனைக் கண் காணது அமையல - கொண்கனை என் கண்கள் காணது அமைகின்றன இல்லை என்றவாறு.

தன் விதுப்புக் கண்கள்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அத்தன்மையேன் அவனொடு புலக்குமாறு என்னை என்பதாம்.

---

* 'மிக்க' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

மணக்குடவர் (10) : தம்மை[1] விரும்பாது தன் மனம் விரும்புவனவே செய்தானாயினும், கொண்கனைக் காணாது என்கண்கள் அமையமாட்டா என்றவாறு.

இவையெல்லாம் ஊடற்பகுதியானமையும் முன்னுறு புணர்ச்சி இன்மையும்[2] ஆமாறு கண்டுகொள்க.

பரிப்பெருமாள் (10) : ஷை; ஷை; இது மேற்கூறிய சொற் கேட்டு ஊடல் வேண்டுவார் தலைமகற் காணுதொழிதலே உளது என்று நகையாடிய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பிரிந்து கூடல் முடிந்தது.

பரிதியார் (3) : பேணாத பெரிய ஊடலிலே செய்யினும் நாயகரைக் காணாமல் நித்திரை வாராது என்றவாறு.

காலிங்கர் (8): தோழீ! இங்கு நம்மை விரும்பாது புறத்துத் தனக்கு விரும்புவன செய்து வரினும் கொண்கனை அப்படி அதற்கு உரியன் என்று அறிந்தும் ஒரு பொழுது காணாது அமையமாட்டா மற்று இக்கண்கள் ஆனவை; வறிதே நீ என்னை முனிவது எவன் என்றவாறு.

4. ஊடற்கண் சென்றேன்மன் தோழி அதுமறந்து
கூடற்கண் சென்றதென் நெஞ்சு. 1284

O my friend, I was prepared to feign displeasure but my mind forgetting it was ready to embrace him. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

தோழி - தோழீ ; ஊடற்கண் சென்றேன் - காதலரைக் காணுமுன் அவர்செய்த தவற்றைத் தன்னொடு நினைத்து யான் அவரோடு ஊடுதற்கண்ணே சென்றேன்; என் நெஞ்சு அது மறந்து கூடற்கண் சென்றது - கண்டபின் என் நெஞ்சு அதனை மறந்து கூடுதற்கண்ணே சென்றது என்றவாறு.

சேறல் நிகழ்தல் நினைத்த நெஞ்சிற்கும் ஒத்தலின், 'அது மறந்து' என்றாள். அச்செலவாற் பயன் என் என்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவ்வெல்லையிலே நெஞ்சு அறைபோகலான், அது முடிந்ததில்லை என்பதாம்.

---

1. நம்மை'; 2. 'யானமையும்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

மணக்குடவர் (7); பரிப்பெருமாள் (7): தோழி! யான் ஊடலைக் கருதிச்[1]சென்றேன்; அவனைக் கண்டபொழுதே அதனை மறந்து கூடலைக்கருதிற்று, என் நெஞ்சு என்றவாறு.

இது, 'நீ அவனோடு புலவாது கூடியதென்னை' என்று நகையாடிய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.[2]

பரிதியார் (4): ஊடற்பிணக்கு உரைக்கச்சென்று ஊடலை மறந்து கூடினேன்; என்ன மாயமோ என்றவாறு.

காலிங்கர் (3): கேளாய் தோழீ! யான் அப்பொழுதே ஊடற்கண் ஒருப்பட்டுச் சென்றேன்; முன்னம் என்னோடு இதற்கு உடம்பட்டு நின்ற நெஞ்சானது அவரைக் கண்ட பொழுதே அதனை மறந்து கூடற்கண் சென்றது என் என்றவாறு.

5. எழுதுங்கால் கோல்காணாக் கண்ணேபோல் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட இடத்து. 1285

Like the eyes that see not the painting brush, I do not see any fault in my lover when I see him with me. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

எழுதுங்கால் கோல் காணாக் கண்ணேபோல் - முன்னெல்லாம் கண்டிருந்தும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனக் கோலின் இயல்பு காணமாட்டாத கண்ணேபோல; கொண்கன் பழி கண்ட இடத்துக் காணேன் - கொண்கனது தவறு காணாத இடத்தெல்லாம் கண்டிருந்து அவனைக் கண்ட இடத்துக் காணமாட்டேன் என்றவாறு.

'கோல்' ஆகுபெயர். இயல்பு-கருமை. என் இயல்பு இதுவாகலின் மேலும் அது முடியாது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (8); பரிப்பெருமாள் (9): கண்ணெழுதுங் காலத்துத் தன் இமையகத்துப் புகுந்த கோலைக் காணாத கண்ணைப்[3]போலக் கொண்கனது குற்றத்தினையும் அவனைக் கண்ட இடத்துக் கண்டிலேன் என்றவாறு.

1. 'குறித்துச்'; 2. 'சொல்லியது'; 3. 'கண்ணே' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

இது மேற்கூறிய சொற்கேட்டு, 'நீ அவனைக்கூறிய குற்றமெல்லாம் யாண்டுப்போயின[1]' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (1): மையெழுதும்பொழுது தூரிகைக்கோல் காணாத கண்ணேபோல நாயகனைக் காணாத போழ்து உண்டான குற்றம் கூடி இருந்த இடத்துக் காணேன் என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): தோழீ! முன்னம் எல்லாம் அவன் பழி நின்னினும் மற்று யான் கருதி இருப்பேன்; பின்பு அஞ்சனம் எழுதும் காலத்து அவ்வெழுதுகோலினை முன்னம் கண்டாங்குக் காணமாட்டாக் கண்ணேபோல, நம் துணைவன் செய்யும் பழி சிறிதும் காணேன், மற்று அவனைக் கண்டவிடத்து; எனவே மற்று அப்பொழுது பிறிது நினையாது கலவி நினையும் பேதைமை உடையேன் என்றவாறு.

6. காணுங்கால் காணேன் தவறாய காணாக்கால்
காணேன் தவறல் லவை. 1286

When I behold him, I don't see his faults at all. When I don't see him, I see nothing at all but his faults. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

காணுங்கால் தவறுஆய காணேன் - கொண்கனை யான் காணும்பொழுது அவன் தவறாயவற்றைக் காண்கின்றிலேன் காணாக்கால் தவ்று அல்லவை காணேன் - காணாதபொழுது அவையே அல்லது பிறவற்றைக் காண்கின்றிலேன் என்றவாறு.

செயப்படுபொருள் அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்பு நான் நின்னொடு சொல்லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணாமையின் புலந்திலேன் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (9): அவனைக் கண்டபொழுது அவன் குற்றமாயின யாவும் காணேன்; அவனைக் காணாத காலத்து அவன் குற்றமல்லாதன யாவும் காணேன் என்றவாறு.

---

1. 'போயிற்று' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிப்பெருமாள் (9) : ஷை; இது மேற்கூறிய சொற்கேட்டுக் 'கண்டகாலத்து மறக்குமாறுபோலக் காணாத காலத்திலும் மறப்பது நன்று' என்று நகைக் குறிப்பினால் கூறிய தோழிக்குச் சொல்லியது.

பரிதியார் (2) : நாயகரைக் கண்டால் குற்றம் காணேன்; காணாக்கால் குற்றம் காண்பேன்; இஃது என்ன மாயமோ என்றவாறு.

காலிங்கர் (10) : கேளாய் தோழீ! பல சொல்லி என்? யான் அவரைக் காணும் காலத்துக் காணேன் தன் தவறுவன; மற்று இனி யான் அவரைக் காணாக்காலும் காணேன் மற்று அவர் செய்யும் தவறல்லன; எனவே நாள்தோறும் காணாக்கால் ஆற்றாமையும், கண்ட இடத்து வழிபாடும் கற்புடை மகளிர்தம் கடன் என்பது பொருள் என்றவாறு.

இனி மற்று இங்ஙனம் அவன் புறத்து ஏகினும் தான் புணர்ச்சி விதுப்பத் தன்மையள் அல்லாத தலைமகள் தன் நெஞ்சொடு புலந்தமை நிகழ்த்துகின்றமையின் நெஞ்சொடு புலத்தல் மற்று இதன் பின்னரே அதனை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

7. உய்த்தல் அறிந்து புனல்பாய் பவரேபோல்
பொய்த்தல் அறிந்தென் புலந்து. 1287

Like them that fall into a flood knowing that they will be carried away, wherefore should I show resentment knowing that it will fail. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

உய்த்தல் அறிந்து புனல் பாய்பவரேபோல் - தம்மை ஈர்த்துக்கொண்டு போதல் அறிந்துவைத்து ஒழுகுகின்ற புனலுட்பாய்வார் செயல்போல; பொய்த்தல் அறிந்து புலந்து என் - புலவி முடிவுபோகாமை அறிந்துவைத்துக் கொண்கனோடு புலந்து பெறுவது என் என்றவாறு.

'பாய்பவர்' என்பது ஆகுபெயர். பொய்த்தல் - புரைபடுதல். புலந்தாலும் பயனில்லை என்பதாம். பொய்த்தல் அறிந்

தேன் என்பது பாடமாயின், உய்த்தலறிய ஓடுநீருட்பாய்வார் போல முடிவறியப் பண்டொருகால் புலந்து முடியாமை அறிந்தேன்; இனி அது செயற்பாற்றன்றென உரைக்க.

மணக்குடவர் (4); பரிப்பெருமாள் (4): தம்மை* ஈர்ப்ப வதனை[1] யறிந்து வைத்தும், புனலுள்[2] பாய்பவரைப் போல, நெஞ்சு பொய்ப் படுதல்[3] அறிந்துவைத்தும், புலக்கின்றது ஏதுக்கு[4] என்றவாறு.

இது, புலவிக்குறிப்பு நீங்குவாள் தன்னுள்ளேசொல்லியது.

பரிதியார் (5): உய்த்தல் அறிந்தும் புனல் பாய்பவரைப் போல, நாயகர் பொய்யாசை என்றறிந்தும் கூடினேன் என்றவாறு.

காலிங்கர் (4): ஈர்த்துக் கொண்டு போதலை அறிந்து வைத்துப் பின்னும் புனலுள் பாய்வம் என்னும் அறிவுகேடர் போல் புலவியின்கண் நில்லாமை அறிந்து வைத்து ஊடுவது என்செய்ய என்றவாறு.

8. இளித்தக்க இன்னா செயினும் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு. 1288

"O thou dissembler", your breast is to me what liquor is to those who rejoice in it, though it only gives them an unpleasant disgrace. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: தலைமகள் புணர்ச்சி விதுப்பறிந்த தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.

கள்வ - வஞ்சக; களித்தார்க்கு இளித்தக்க இன்னா செயினும் கள்ளற்றே - தன்னை உண்டு களித்தார்க்கு இளிவரத் தக்க இன்னாதவற்றைச் செய்யினும், அவரால் மேன்மேல் விரும்பப்படுவதாய கள்ளுப்போலும்; நின் மார்பு - எங்கட்கு நின் மார்பு என்றவாறு.

அவ்வின்னாதன: நாணின்மை, நிறையின்மை, ஒழுக்க மின்மை, உணர்வின்மை என்று இவைமுதலாயின. எங்கட்கு நாணின்மை முதலியவற்றைச் செய்யுமாயினும் எங்களால் மேன்மேல் விரும்பப்படாநின்றது என்பதாம். 'கள்வ' என்றதும் அது நோக்கி.

---

* 'தம்மை' இச்சொல் பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை. 1. 'ஈர்ப்பதனை'; 2. 'புனல்'; 3 'படுவதனை'; 4. 'எற்றுக்கு'; என்பர் பரிப்பெருமாள்.

மணக்குடவர் (6); பரிப்பெருமாள் (6): பிறர்[1] இகழத் தக்க இன்னாமையை நீ எமக்குச் செய்யவும், மதுவுண்டு[2] களித்தார்க்கு அதனாலுள்ள குற்றத்தினைக்கண்டு வைத்தும் அதனையுண்ணல்[3]வேட்கை நிகழுமாறுபோலப் புணர்வுவேட்கையைத் தாராநின்றது, வஞ்சகா, நின் மார்பு என்றவாறு.

இது, புலவிக்குறிப்பு நீங்கின தலைமகள் தலைமகற்குச் சொல்லியது—(மணக்குடவர்).

நின்தொழில் மார்பும் உடைத்தாயிற்று என்றது. இது புலவிக் குறிப்பு நீங்கின தலைமகள் தலைமகற்குச் சொல்லியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (6): நீ என்னை எத்தனை பிணக்குச் செய்யினும் உன்மார்பு கண்டளவில் குற்ற மறிந்து கூடுதற்கு இடமாயிற்று; ஆதலால் என்மனம் களிப்பதற்குக் கள் ஒக்கும், கள்ளா, உன் மார்பு என்றவாறு.

காலிங்கர் (7): நீ எமக்கு இளிவு ஆவதற்குத் தக்க இன்னாதனவற்றைச் செய்யினும் நின்னைப் பிழைத்து ஒழுகேன் யான்; நினது சூளுறவு எடுத்து உரைக்கும் வஞ்சனையை உணர்ந்து பின்னும் நின் மார்பு எமக்கு எத்தன்மைத்தோ எனின், சிலகாலம் கள்ளுண்டு களித்தவர்க்குப் பின்னும் அக்கள் அவர்க்கு எத்தன்மைத்து மற்று, அத்தன்மைத்து; எனவே இது அவன் தவறியது நோக்காதது பொருள் என்றவாறு.

9. மலரினும் மெல்லிது காமம் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார். 1289

Even tenderer than a flower is love; and few there be who know its delicacy and deal with it gently. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடற்கண் தலைமகன் சொல்லியது.

காமம் மலரினும் மெல்லிது - காம இன்பம் மலரினும் மெல்லிதாயிருக்கும்; அதன்செவ்வி தலைப்படுவார் சிலர் - அங்ஙனம் மெல்லிதாதலை அறிந்து அதன் செவ்வியைப் பெறுவார் உலகத்துச் சிலர் என்றவாறு.

---

1. பிறரால்'; 2. 'அது கண்டு' 3 'உண்டல்'என்பர் பரிப்பெருமாள்.

தொட்டதுணையானே மணச்செவ்வி அழிவதாய மலர் எல்லாவற்றிலும் மெல்லிது என்பது விளக்கலின், உம்மை சிறப்பின்கண்வந்தது. குறிப்பும், வேட்கையும், நுகர்ச்சியும், இன்பமும் ஒருகாலத்தின்கண்ணே ஒத்து நுகர்தற்குரியார் இருவர், அதற்கு ஏற்ற இடனும் காலமும் உபகரணங்களும் பெற்றுக் கூடி நுகரவேண்டுதலின் 'அதன் செவ்வி தலைப் படுவார் சிலர்' என்றும், அவற்றுள் யாதானும் ஒன்றனுல் சிறிது வேறுபடினும் வாடுதலின் மலரினும் 'மெல்லிது' என்றும் கூறினுன். குறிப்பு ஒவ்வாமையின் யான் அது பெறுகின்றிலேன் என்பதாம். தலைமகள் ஊடல்தீர்வது பயன்.

மணக்குடவர் (1) ; பரிப்பெருமாள் (1) : எல்லாவற்றினும் மெல்லிதாகிய பூவினும் மெல்லிதாய் இருக்கும் காமம் ; அதனது செவ்வியைப் பெறுவார் உலகத்துச் சிலர் என்றவாறு.

இது, தலைமகன் புணர்ச்சிக் குறிப்புக்கண்டு, 'பின்பு ஊடிக்கொள்ளலாம்; இப்பொழுது ஊடுவையாயின் இக் காமம் செவ்வி தப்பும்' என்று புணர்ச்சி வேட்கையால் தலைமகள் நெஞ்சொடு கூறியது —(மணக்குடவர்).

இது, தலைமகள் புலவிக் குறிப்புக்கண்டு, 'இன்பம் ஊடிக் கொள்ளலாம்; இப்பொழுது ஊடுவையாயின் இக்காமம் செவ்வி தப்பும்' என்று புணர்ச்சி வேட்கையால் தலைமகன் கூறியது —(பரிப்பெருமாள்).

காலிங்கர் (6) : கேளாய் தோழீ ! உலகத்து வண்டானது மலர் சிதையாமல் மதுவை அருந்துவதுபோல மற்று அதன் செவ்வி அறிந்து கைக்கொள்ளும் மக்களும் உலகத்துப் பலர் உளர் எனினும், மற்று அக்காமமாகின்ற அதன் செவ்வி சிதையாமல் சென்று தலைப்படுவார் அதனினும் சிலர்காண்; நீ என்னை முனிய வேண்டா என்றவாறு.

10. கண்ணில் துனித்தே கலங்கினுள் புல்லுதல்
என்னினும்* தான்விதுப் புற்று. 1290

She once feigned dislike in her eyes but she hastened more than myself for the embragce (forgetting the anger). (...)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

---

* 'எம்மினும்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

கண்ணில் துனித்தே-காதலி முன்னொரு ஞான்று புல்லல் விதுப்பினால்சென்ற என்னோடு தன்கண் மாத்திரத்தான் ஊடி; புல்லுதல் என்னினும் தான் விதுப்புற்றுக் கலங்கினாள் - புல்லுதலை என்னினும் தான் விதும்பலால் அது தன்னையும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாள்; அதனால் யான் இத்தன்மையேனாகவும் விதுப்பின்றி ஊடி நிற்கின்ற இவள் அவளல்லள் என்றவாறு.

கண் மாத்திரத்தான் ஊடல் - சொல் நிகழ்ச்சியின்றி அது சிவந்த துணையேயாதல். அவளாயின், இங்ஙனம் ஊடற்கண் நீடாள் என்பது பயன்.

மணக்குடவர் (5) ; பரிப்பெருமாள் (5) : கண்ணாலே புலந்தும்,[1] அதனையும் ஊடி[2] நிறுத்தாது கலக்கமுற்றாள், புணர்தலை என்னினும் மிகத் தான் விரைதலானே என்றவாறு.

இது, தலைமகள் ஊடற் குறிப்புப் புணர்வுவேட்டல் கண்டு தலைமகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது -(மணக்குடவர்).

இது, தலைமகள் ஊடற் குறிப்பு நீங்கிப் புணர விரைவது கண்டு தலைமகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது -(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (9) : நாயகரைப் புணரவருகையில் கண்ணும் மனமும் கலங்கினாள், புல்லும்போது நாயகரினும் அதிக மோகமாய்த் தானும் இன்பம் பெற்று நாயகருக்கு இன்பம் அளித்தாள் என்றவாறு.

காலிங்கர் (9) : நெஞ்சே! கண்ணினால் துனிசெய்து ஊடி நெஞ்சினால் கலக்கம் உற்றாள்; நம்மினும் சாலத் தான் முயங்குதல் விருப்பம் உற்றாள்; அது என்ன பேறோதான் என்றவாறு.

---

130. நெஞ்சொடுபுலத்தல்

பரிமேலழகர் : அஃதாவது காரணம் உண்டாயவழியும் புலக்கக்கருதாது புணர்ச்சிவிதும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தலும், தலைமகன் புலத்தலுமாம். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

1. 'புலந்து'; 2. 'முடிய' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

மணக்குடவர் ; பரிப்பெருமாள் : நெஞ்சொடுபுலத்தலாவது தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிந்துழி அவனோடு புலக்கக் கருதிய தலைமகள் முற்பட அவனோடு கூட[1]வேண்டிய நெஞ்சோடு புலந்து கூறுதல். இனி ஊடிக்கூடல் கூறுகின்றாராகலின், அவ் ஊடுதலின் முற்பட இது தோற்றுமாதலின், முற்கூறப்பட்டது.

1. அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டும் எவன்நெஞ்சே
நீஎமக் காகா தது. 1291

Seeing that his heart is his alone. O my heart, why don't you be all my own? (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : தலைமகன்கண் தவறு உண்டாயவழியும் புலவி கருதாத நெஞ்சிற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

நெஞ்சே - நெஞ்சே ; அவர் நெஞ்சு அவர்க்கு ஆதல் கண்டும் - அவருடைய நெஞ்சு நம்மை நினையாது அவர்க் காய்நிற்றல் கண்டு வைத்தும்; நீ எமக்கு ஆகாதது எவன் - நீ எமக்காய் நில்லாது அவரை நினைத்தற்காரணம் யாது என்றவாறு.

அவர்க்காதல்-அவர் கருதியதற்கு உடம்படுதல். எமக்கு ஆகாதது என்றது, புலவிக்கு உடம்படாமையை. ஒரு கருத்தைத் தாமாக அறிந்து செய்யமாட்டாதார் செய்வாரைக் கண்டாயினும் செய்வர்; நீ அதுவுஞ்செய்கின்றிலை என்பதாம்.

மணக்குடவர் (1) ; பரிப்பெருமாள் (1): அவருடைய நெஞ்சம்[2] அவர்வழி நின்று நம்மை நினையாமையைக்[3] கண்டு வைத்தும், நெஞ்சே ! நீ எம்வழி நில்லாது அவரை நினைத்தல் யாதினைக் கருதியோ என்றவாறு.

இது, தலைமகள் வருங்காலத்து வாராத தலைமகனை உள்ளிய நெஞ்சோடு புலந்து கூறியது.

பரிதியார் (1) : அவர் நெஞ்சு அவர்க்குக் கைவந்தது கண்டிருந்தும் எந்தன் நெஞ்சே, நீ நமக்கு வசம் வாராயில்லை என்றவாறு.

---

1. 'கூட்டம்'; 2. 'நெஞ்சு'; 3. 'நினையாமை' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

காலிங்கர் (1): நம் காதலராகியவர் நெஞ்சம் அவர்க்கு உரித்தாதல் கண்டுவைத்தும் அங்ஙனம் நீ எமக்கு உரியை ஆகாது எம்மோடு எதிர்மலைவது எவனோ; நெஞ்சே! இது தகாது உனக்கு என்றவாறு.

2. உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும்[1] அவரைச்
செறாஅரெனச் சேறிஎன் நெஞ்சு.[2] 1292

Even after realizing that he is indifferent (to thee) thou hastenest to him, O my heart, thinking that he will not scorn thee. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

என் நெஞ்சு - என் நெஞ்சே; உறாதவர்க்கண்ட கண்ணும் - மேலும் நம்மாட்டு அன்புடையராகாதவரை உள்ளவாறு அறிந்தவிடத்தும்; செறாரென அவரைச் சேறி - நாம் சென்றால் வெகுளார் என்பது பற்றி நீ அவர்மாட்டுச் செல்லா நின்றாய், இப்பெற்றியது மேலுமோர் அறியாமை உண்டோ என்றவாறு.

'அவரை' என்பது வேற்றுமைமயக்கம். பழங்கண்ணோட்டம்பற்றி வெகுளார் என்பது கந்தாகச்சென்றாய்,[3] நீ கருதியது முடியுமோ[4] என்பதாம்.

மணக்குடவர் (10): என் நெஞ்சே! நீ அன்புறாதாரைக் கண்டவிடத்தும் செற்றம் நீங்குவாரென அவர் மாட்டுச் செல்லாநின்றாய் என்றவாறு.

இது, தலைமகள் தலைமகன்மாட்டுச் செல்லக் கருதிய நெஞ்சொடு புலந்து கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (10): என் நெஞ்சே! அன்புறாதாரைக் கண்ட இடத்திலும் அவர் செற்றம் நீங்குவார் எனச் செல்லா நின்றாய், என்னே என்றவாறு.

இஃது, உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடற்கண் தலைமகன் புலந்தவழி, 'இன்னும் ஒருகால் உணர்த்துவோம்' என்று கருதின நெஞ்சொடு புலந்து கூறியது.

---

1. 'கண்டக்கண்ணும்' என்றும் பிரதிபேதம் 2 'செறாஅ ரெனச் சேறி நெஞ்சு' என்பது காலிங்கர் பாடம். 3 'சென்றால்'; 4 'முடியாது' என்பன பிரதிபேதங்கள்.

இவை மூன்றும் புலவியின்கண் நிகழ்வதே ஆயினும் நெஞ்சொடு புலத்தல் சொல்கின்றாராதலின் ஈண்டுக் கூறப் பட்டன.

பரிதியார் (2): நாயகரைக்கண்டால் உருதவரைப்போலக் கோபித்துப் பார்த்தபார்வை தவித்துக் கிருபைப் பார்வை பார்ப்பித்தாய், நீ என்ன நெஞ்சு என்றவாறு.

காலிங்கர் (3): நீ நம்மோடு அன்பில்லாதவரைக் கண்ட இடத்து மற்று அப்பொழுதே அவர் குணம் அறிந்து வைத்தும், 'இவர் நம்மைச் செறுப்பார் அல்லர்; உவப்பார் போலும்' என்று உட்கொண்டு மேன்மேல் செல்லுகின்ற நெஞ்சமே என்று இங்ஙனம் தன் நெஞ்சொடு புலந்தாள் என்றவாறு.

3. கெட்டார்க்கு நட்டாரில் என்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல். 1293

Is it because that the fallen have no friends that you follow him at your will and pleasure, my heart! (...)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

நெஞ்சே - நெஞ்சே; நீ பெட்டாங்கு அவர் பின்செலல்- என்மாட்டு நில்லாது நீ விரும்பியவாறே அவர்மாட்டுச் செல்லுதற்குக் காரணம் ; கெட்டார்க்கு நட்டார் இல் என்பதோ - கெட்டார்க்கு நட்டார் உலகத்து இல்லை என்னும் நினைவோ, நின் இயல்போ, கூறுவாயாக என்றவாறு.

என்னைவிட்டு அவர்மாட்டுச்சேறல் நீ பண்டே பயின்றது என்பாள் 'பெட்டாங்கு' என்றும், தான் இதுபொழுது மான மிலளாகலின் 'கெட்டார்க்கு' என்றும்கூறினாள். 'பின்' என்பது ஈண்டு இடப்பொருட்டு. 'செலல்' என்பது ஆகுபெயர். "ஒல்கிடத் துலப்பிலா உணர்விலார் தொடர்பு" (கலி. பாலை. 24 : 20.) ஆயிற்று நின் தொடர்பு என்பதாம்.

மணக்குடவர் (8): நெஞ்சே! நீ என்னிடத்து[1] நில்லாது வேண்டின வண்ணமே அவர் பின்பே[2] செல்கின்றது, கெட்டார்க்கு நட்டார் இல்லை என்பதனானேயோ என்றவாறு.

1. 'என்வரை'; 2. 'பின்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிப்பெருமாள் (8); ஷை ; இது, வாயில் மறுத்த தலைமகள் அவனோடு கூட்டம் வேண்டிய நெஞ்சொடு புலந்து கூறியது.

பரிதியார் (3) : கெட்டார்க்கு உற்றாரில்லை என்பது உன்னளவிலே கண்டேன் நெஞ்சே, நீ என்னைவிட்டு நாயகர்பின் செல்லுவதால் என்றவாறு.

காலிங்கர் (4) : நெஞ்சே ! அவர்க்கு நம்மோடு அன்பு இல்லை; ஆயினும் பின்னும் நீ அவரைக் காதலித்து அவர் பின் செல்லுதல் 'உலகில் கெட்டார்க்கு நட்டார் இல்' என்று சொல்லும் முதுசொல்[1] வழக்கோதான் ; எனவே யாம் இங்ஙனம் எம்மை விரும்பாதவர் தம்மேல் விழுதல் முறைமையோதான் என்றவாறு.

4. இனிஅன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று. 1294

O my soul, you would not first seem sulky and then enjoy (him); who then in future will consult you about such things ? (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

நெஞ்சே - நெஞ்சே; துனி செய்து மற்றுத் துவ்வாய் - நீ அவரைக் கண்டபொழுதே இன்பநுகரக் கருதுவதல்லது அவர் தவறு நோக்கி முன் புலவியை உண்டாக்கி அதனை அளவறிந்து பின் நுகரக்கருதாய்; இனி அன்ன நின்னொடு சூழ்வார் யார் - ஆகலான், இனி அப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்னோடு எண்ணுவார் யார் ; யான் அது செய்யேன் என்றவாறு.

அப்பெற்றிப்பட்டன - புலக்குந்திறங்கள். 'காண்' என்பது உரையசை. 'மற்று' வினைமாற்றின்கண் வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாக எண்ணிஇருந்து பின் புணர்ச்சி விதும்பலின், இவ்வாறு கூறினாள்.

மணக்குடவர் (5) : நெஞ்சே! நீ புலவியை நீளச்செய்து பின்னை நுகரமாட்டாய்; ஆதலான், இனி அப்பெற்றிப்பட்ட எண்ணத்தை[2] நின்னோடு எண்ணுவார் யார் ; இல்லை என்றவாறு.

---

1. பழமொழி நானூறு—59. 2. 'எண்ணம்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

பரிப்பெருமாள் (5) : ஷை; தலைமகனோடு புலக்க நினைத்த நெஞ்சினை, முன்பும் ஒருநாள் புலந்து முடியநில்லாவாயினுய் இன்னும் புலப்பேன் ஆயின் அறை போகுவை; ஆகலான் தனியே எண்ணிக்கொள்கிறேன்; நின்னோடு எண்ணேன், என்று அதனோடு தலைமகள் புலந்து கூறியது.

பரிதியார் (4) : இனி யாருடனே ஒத்திருப்பாய்; நாயகருடனே ஊடற் பிணக்கானல் நீ கூட்டிக்கொள்ளுகிருய்; உன்னை எங்ஙனம் நம்புவேன் என்றவாறு.

காலிங்கர் (7) : நெஞ்சே ! மற்று அவரிடத்து வந்த காலத்து நாம் அவர்தம்மை எதிர் ஏற்றுக்கொள்ளாது சிறிது வலிந்து நின்று மற்று அவரோடு முன்னம் துனி செய்து பின்னர்க்கூடி நுகர்கம்; அத்துணையும் அவர்வயின் சென்று மண்டாது நிற்பாயாக, என இவை நினக்கு யான் சொல்ல இயைந்தனை போன்று இருந்து மற்று அவரைக்கண்ட பொழுதே எதிர் ஏற்று அவை மறந்து துனி கருதாது துய்த்தலைப் பேணினை ஆதலால் இனி அன்னவை நின்னொடு சூழ்வார் யார் என்பது பொருள் என்றவாறு.

5. பெறாஅமை அஞ்சும் பெறின்பிரி வஞ்சும்
அறாஅ இடும்பைத்தென் நெஞ்சு. 1295

It feareth lest it should not get him and when it hath got him it feareth lest it should lose him ; thus there is no end to the pangs that my heart suffereth.

(*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் ; வாயிலாகச் சென்ற தோழிகேட்பத் தலைமகள் சொல்லியது.

பெறாஅமை அஞ்சும் - காதலரைப் பெறாத ஞான்று அப் பெறாமைக்கு அஞ்சாநின்றது; பெறின் பிரிவு அஞ்சும் - பெற்றக்கால் வரக்கடவ பிரிவினை உட்கொண்டு அதற்கு அஞ்சாநின்றது; என் நெஞ்சு அறாஅ இடும்பைத்து - ஆகலான், என் நெஞ்சம் எஞ்ஞான்றும் நீங்காத இடும்பையை யுடைத்தாயிற்று என்றவாறு.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவி இழத்தல் உறுதி அன்று என்னும் கருத்தான் வாயில் நேர்கின்ருளாகலின், 'பெருமை அஞ்சும்' என்றும், கலவியாராமையின் இன்னும் இவர் பிரிவராயின் யாதுசெய்தும் என்பது நிகழ்தலின் 'பெறின் பிரிவஞ்சும்' என்றும், இவ்விரண்டும் அல்லது பிறிதின்மை யின் 'எஞ்ஞான்றும் அரு இடும்பைத்து' என்றும் கூறினுள்

மணக்குடவர் (7); பரிப்பெருமாள் (7): காதலரைப் பெருதகாலத்துப் புணர்வு இல்லையோ என்று அஞ்சும்; பெற் ருேமாயின், பிரிவாரோ என்று அஞ்சும்; ஆதலால், இடை விடாத துன்பத்தை உடைத்து என் நெஞ்சு என்றவாறு.

இது, தலைமகள் ஆற்ருமைகண்டு, தூதுவிடக் கருதிய தோழிக்கு, 'அவர் வந்தாலும் இதற்கு உள்ளது துன்பமே' என்று அதனேடு புலந்து கூறியது.

பரிதியார் (8): நாயகரைக் கூடாமல் அஞ்சும்; கூடி ஞல் பிரிவார் என்று அஞ்சும்; ஆதலால் மாருத துன்பம் பெற்ருள் என்றவாறு.

காலிங்கர் (9): தோழீ! என் நெஞ்சமானது அவரைப் பெருமையைக் கொண்டு அஞ்சும், பெறுவது என்றுகொல் என்று; இனிப் பெற்ற காலத்துப் பிரிவினை நினைந்து அஞ் சும், பின் நுகர்ச்சி இன்பம் இழப்பேம் என்று; அதனல் இருவாற்ருனும் இடையருத இடும்பையினை உடைத்து; இனி எங்ஙனம் யாம் உய்வது என்றவாறு.

6 தனியே இருந்து நினைத்தக்கால்* என்னைத்
தினிய விருந்ததென் நெஞ்சு. 1296

When I was brooding alone, my heart remained with me, as it were, to eat me up. (*M. R. R*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

என் நெஞ்சு இருந்தது - என் நெஞ்சு ஈண்டு இருந்தது; தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் - காதலரைப் பிரிந்திருந்து அவர் கொடுமைகளை யான் தன்னெடு நினைத்தக்கால்; என்னைத் தினிய - அவ்வளவு அறிந்து என்னைத் தின்பது போன்று துன்பம்செய்தற்கே என்றவாறு.

* 'நினைந்தக்கால்' என்பது காலிங்கர் பாடம்.

எம்மாட்டு இருந்தது, அன்று அவர்கொடுமைகளை உட்கொண்டு எனக்கு ஆற்ருமைசெய்தற்கே; இன்று அவை நோக்கி அவரொடு புலத்தற்கு அன்று என்பதாம்.

மணக்குடவர் (6); பரிப்பெருமாள் (7): என் நெஞ்சு, யான்[1] தனிப்பட்டிருந்து நினைத்தால் உடம்படாது[2] என்னை நலிவதாக இருந்தது என்றவாறு.

இது, தலைமகள், 'நெஞ்சு அவர் செய்கின்ற கொடுமையை யுட்கொண்டு உள்ளாதே, யான் தனிப்பட்டால் நலிவதாக இருந்தது; நீ வருதலானே இப்பொழுது தப்பினேன்' என்று அதனேடு புலந்து தோழிக்குக் கூறியது—(மணக்குடவர்).

இஃது, 'அவர் செய்கின்ற கொடுமையை உட்கொண்டு உள்ள துயரம் யான் தனிப்பட்டால் நலிவதாக இருந்தது; நீ வருதலானே இப்பொழுது தப்பினேன்' என்று தலைமகள் நெஞ்சொடு புலந்து தோழிக்குக் கூறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (9): தனியே இருந்து நாயகர் கொடுமையை நினைந்தால் என்னைத் தின்னும்படி மயல் துயரம் பெருகும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (10): தோழீ! இப்பொழுது எனக்கு இனியது போன்று இருந்து மற்று அவர் பிரிந்த இடத்து விடாது நினைந்துகொண்ட காலத்து என்னைத் தின்னற்கு இருந்தது என் நெஞ்சு; எனவே இப்பொழுது உறவு போன்றது என்று பொருளாயிற்று என்றவாறு.

புலவியாவது தலைமகனெடு புலந்து கூறுதல்; இது வெளிப்பட நிகழ்தலின் அதன்பின் கூறப்பட்டது மேலை அதிகாரம்.

7. நாணும் மறந்தேன் அவர்மறக் கல்லாஎன்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு. 1297

I have even forgotten my modesty, having been caught in my foolish mind which is not dignified enough to forget him. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

---

1. 'யான்'—இச்சொல் பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை.
2. 'இடம் பார்த்து' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

அவர் மறக்கல்லா என் மாணா மடநெஞ்சில் பட்டு - தன்னைமறந்த காதலரைத் தான் மறக்கமாட்டாத என் மாட்சிமை இல்லாத மடநெஞ்சுடனே கூடி; நாணும் மறந்தேன் - என் உயிரினும் சிறந்த நாண்தன்னையும் மறந்து விட்டேன் என்றவாறு.

மாணாமை - ஒருநிலையில் நில்லாமை. மடமை - கண்ட வழி நினைந்து காணாவழி மறக்குந் தவற்றைக் காணாவழி நினைந்து கண்டவழி மறத்தல். நாண் - எஞ்ஞான்றும் கூடி ஒழுகினும் அஞ்ஞான்று கண்டார்போன்று ஒடுங்குதல். கண்ட பொழுதே புணர்ச்சி விதும்பலின், அதனையும் மறந்தேன் என்றாள்.

மணக்குடவர் (4): என்கண் நெறிவர நினையும் நாணத்தையும் கடைப்பிடித்திலேன், அவரை மறக்க மாட்டாத என் நன்மை யில்லாத பேதை நெஞ்சோடு கூட்டப்பட்டு என்றவாறு.

இது, தலைமகள், 'யான் நாணாது தூதுவிட்டது, பின் நெஞ்சு மறவாமையாலே' என்று அதனோடு புலந்து கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (4): எனக்கு இன்றியமையாத நாணினையும் கடைப்பிடிக்கிலேன், அவரை மறக்கமாட்டாத நன்மை யில்லாத பேதை நெஞ்சோடு கூட்டப்பட்டு என்றவாறு.

இது தலைமகள், 'யான் நாணாது தூதுவிட்டதும் என் நெஞ்சு மறவாமையாலே' என்று அதனோடு புலந்து கூறியது.

பரிதியார் (5): என் நாயகர் என்னை மறக்க நான் நாண் மறந்தேன், அறிவில்லா நெஞ்சு என்வசம் வாராதபடியால் என்றவாறு.

காலிங்கர் (5): தோழீ! முன்னம் போல நம்மை அருளாதவர் தம்மை நாம் இனி நெருங்குதல் தீது என்று நாணுதல் நமக்குக் கடன் அன்றே; மற்று அந்நாணினையும் மறந்தேன்; அக்கொடியார் தம்மை ஒரு பொழுதும் மறக்கவல்லாத என் தீய நெஞ்சின்கண் அகப்பட்டு என்றவாறு.

8. எள்ளின் இளிவாமென் றெண்ணி அவர்திறம்
உள்ளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு. 1298

My heart that loves life and views it ignoble to blame (and to deny access to him) even thinks of his success. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

உயிர்க்காதல் நெஞ்சு - உயிர்மேல் காதலை உடைய என் நெஞ்சு; எள்ளின் இளிவு ஆம் என்று எண்ணி - நம்மை எள்ளிச்சென்றார் என்று நாமும் எள்ளுவேமாயின் பின் நமக்கு இளிவாம் என்று கருதி; அவர் திறம் உள்ளும் - அவர் திறத்தினையே நினையா நின்றது என்றவாறு.

எள்ளுதல் - வாயின் மறுத்தல். இளிவு, வழிபடாமையானும், பிரிவாற்றாமையானும், நாணும் நிறையும் முதலிய இழத்தலானும் உளதாவது. திறம் - வாயில் நேர்தலும் வருதலும் கூடலும் முதலாயின. இளிவிற்கு அஞ்சுதலானும் இறந்துபட மாட்டாமையானும் கூடக் கருதா நின்றது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (3) ; பரிப்பெருமாள் (3) : அவர் திறத்தைத் தானும் இகழ்ந்தால் அதனானே தனக்கு இளிவரவு உளவாகக் கருதி நினையா நின்றது, சாவமாட்டாத நெஞ்சு என்றவாறு.

இது, தலைமகள், 'நெஞ்சு அவரைப்போலத் தானும் இகழலாயிருக்க இகழா நின்றதுமில்லை; அவர் செயலைக் கேளாது சாவவும் வல்லுகின்றதில்லை' என்று அதனோடு புலந்து கூறியது.

பரிதியார் (6) : நாயகரை நாம் இகழ்ந்து கூறின் இழிவாம் என்று நெஞ்சு வருந்தி அழகுகுறைந்து என் நெஞ்சு உள்ளுள்ளே அவர் தன்மையை நினைந்திருக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (6) : தோழீ ! அவர் நம்மாட்டுக் குற்றம் செய்து அகன்றனர் ஆயினும் அவர் திறம் பிறர்க்கு யாம் இகழ்ந்து உரைப்பின் பெரிதும் இளிவாம் என்று எண்ணி

அவர் திறமே எப்பொழுதும் சிந்தியா நிற்குங்காண், அவ ரோடு உயிர்க்காதல் உற்ற என் நெஞ்சானது என்றவாறு.

9. துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார்[1] தாமுடைய
நெஞ்சம் துணை அல்[2] வழி 1299

When one's own heart does not help who else can be of help in distress? (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடற்கண் தலை மகன் சொல்லியது.

துன்பத்திற்கு - ஒருவர்க்குத் துன்பம்வந்துழி, அது நீக்கு தற்கு; தாம் உடைய நெஞ்சம் துணையல்வழி - தாம் உரித் தாகப் பெற்ற தம்முடைய நெஞ்சம் துணை ஆகாவழி; துணை யாவார் யாரே - வேறு துணையாவார் ஒருவரும் இல்லை என்றவாறு.

ஈண்டுத் துன்பமாவது, ஊடலுணர்ப்புவயின்வாராமை. அதற்கு நெஞ்சம் துணையாகாமையாவது, அவளை அன்பிலள் என்றொழியாது கூடற்கண்ணே விதும்பல். ஒரு துணையு மின்மையின், இஃதுற்று விடுதலே உள்ளது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (9) ; பரிப்பெருமாள் (9) : துன்பமுற்றால் அதற்குத்[3] துணையாவர்[4] உண்டோ ; தம்முடைய நெஞ் சும் தமக்குத் துணையல்லாத காலத்து என்றவாறு.

இது, தலைமகள், ' துணையாவார் யார் ' என்ற தோழிக் குக் கூறியது—(மணக்குடவர்).

துணை யாவார் யார் என்றது தோழியைக் குறித்து; தலை மகள் வாயில் மறுத்த இடத்துத் தோழி நெருங்கிக் கூறிய வழி உடன்பட்ட நெஞ்சொடு புலந்து வாயில் நேர்வாள் சொல்லியது – (பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (7) : மயல் கொண்டார்க்கு யாரே துணையா வார் ; தம்முடைய நெஞ்சு தம்முடன் வாராதபொழுது என்றவாறு.

---

1. 'துணையாவர்' என்பது மணக்குடவர் பாடம். 2. 'தமரல்' என் என்பது காலிங்கர் பாடம். 3 'அதற்குத்'—இது பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை 4. 'துணையாவார்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

காலிங்கர் (8): தோழீ! உலகத்து ஒருவர்க்கு உற்ற இடத்து உதவும் உறுதுணை யாவார் யாரேதான்; நாம் நமக்கு உள்ளுறு துணையா உடைய நெஞ்சமே கூட ஒன்று உற்ற இடத்து உதவும் தமர் அல்லாத இடத்து என்றவாறு.

10. தஞ்சம் தமர் அல்லர்[1] ஏதிலார் தாமுடைய[2]
நெஞ்சம் தமர் அல் வழி. 1300

When one's heart is not one's own kinsman, need it be said that your enemies will not be at your side as relatives? (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

தாம் உடைய நெஞ்சம் தமர் அல் வழி - தாம் உரித்தாக உடைய நெஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமர் அல்லாவழி; ஏதிலார் தமர் அல்லர் தஞ்சம் - அயலார் தமரல்லராதல் சொல்ல வேண்டுமோ என்றவாறு.

பிறள் ஒருத்தியைக் காதலி என்று கருதி என் நெஞ்சே என்னை வருத்தாநின்றபின், அப்பிறள் புலக்கின்றது எளிது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (2): தம்முடைய நெஞ்சும் தமக்குச் சுற்றமல்லவாகுங் காலத்து, ஏதிலார் சுற்றமல்லாராவது சொல்லல் வேண்டுமோ என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (2): தாமுடைய நெஞ்சும் தமக்குச் சுற்றமல்ல ஆகும் காலத்து ஏதிலார் சுற்றம் அல்லர் ஆகுதல் எளிது என்றவாறு.

'தலைமகன் யாண்டு உளன்' என்று குற்றேவல் மகளிரை அறியவிட, அவர், 'பரத்தையர் சேரியுளான்' என்று கூறிய வழி, 'அவர் வந்த காலத்தில் நெஞ்சு நம்வழி ஒழுகாது அவர்வழி ஒழுகினல் அவர் ஏதிலர் ஆகுவது எளிதன்றே' என்று நெஞ்சொடுபுலந்து கூறியது. ஏதிலார் என்றுள், பிறர் மனையிற் செல்லுதலான்.

---

1. 'தமர் அல்லார்'; 2 'தம்முடைய' என்பன காலிங்கர் பாடம்.

காலிங்கர் (2) : தோழீ! இவ்வுலகத்தில் தாம் தமக்கு உரிமையாக நெஞ்சம்கூடத் தமக்குத் துணை இல்லாத இடத்தினில், மற்று அயலார் தமக்குத் தஞ்சமும் அல்லார்; துணி என்றவாறு.

தஞ்சம் என்பது எளிமைப் பொருட்டு இடுக்கண் உற்ற விடத்து எய்துதல் என்பது.

---

131. புலவி

பரிமேலழகர் : அஃதாவது இருவர் நெஞ்சும் புணர்ச்சி விரும்பாது புலக்கக் கருதியவழி ஒருவரோடு ஒருவர் புலத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனனே விளங்கும்.

மணக்குடவர் ; பரிப்பெருமாள் : புலவியாவது தலைமகனோடு தலைமகள் புலந்து கூறுதல். இது வெளிப்பட்டு* நிகழ்தலின், அதன் பின் கூறப்பட்டது.

1. புல்லா திராஅப் புலத்தை[1] அவருறும்
அல்லல்நோய்[2] காண்கம் சிறிது. 1301

Let us witness awhile his keen suffering; just feign dislike and embrace him not. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகள் வாயில் நேர்தற்பொருட்டு அவளொடு நகையாடிச் சொல்லியது.

அவர் உறும் அல்லல் நோய் சிறிது காண்கம் - அங்ஙனம் புலந்தால் காதலர் எய்தும் அல்லல்நோயினை யாம் சிறிது காணக்கடவேம்; புல்லாது இராப் புலத்தை - நீ அவரை விரைந்துசென்று புல்லாதே இத்தொழிலை மேலிட்டுக் கொண்டிருந்து புலப்பாயாக என்றவாறு.

---

* 'வெளிப்பட' என்பர் பரிப்பெருமாள். 1. 'புலத்தல்' என்பது காலிங்கர் பாடம்; 'புலத்தி' என்பது மணக்குடவர் பிரதிபேதம்; பரிப்பெருமாள் பாடம். 2. 'அல்லல் யாம்' என்பது மணக்குடவர் பரிப்பெருமாள் பாடம்.

அல்லல்நோய் - துன்பத்தைச் செய்யும் காமநோய். 'சிறிது' என்றுள், புலவியை நீளவிடலாகாது என்பதுபற்றி. 'புலத்தை' என்புழி ஐகாரம் "கடம்பூண்டொருகானீவந்தை" (கலித். 63-12.) என்புழிப்போல முன்னிலை வினைவிகுதி. 'புலத்தி' என்பதூஉம் பாடம். புலவிக்குறிப்புக்கண்டு அவள் வழியளாய் நின்று நாமுற்ற வருத்தம் அவரும் சிறிதுற்றறிதல் வேண்டும் என நகையாடி நேர்வித்தவாறு.

மணக்குடவர் (1); பரிப்பெருமாள் (1): நம்[1] காதலர் வந்தால் புல்லாதிருந்து புலத்தல்[2] வேண்டும்; அவ்விடத்து அவருறும் கலக்கத்தை[3] யாம் சிறிது[4] காண்பேமாக என்றவாறு.

இது, வாயில் வேண்டிச் சென்ற தோழி தலைமகள் புலவிக் குறிப்புக் கண்டு முகங் கொடாமைப்[5] பொருட்டு இனிமை கூறியது.

பரிதியார் (8): இராக்காலம் இன்று சற்று நேரம் புலக்காமலிருந்து நாயகர் வருத்தம் காணவேணும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (1): நம் காதலர் வந்தால் புல்லாது இருந்து புலத்தல் வேண்டும்; அவ்விடத்து அவர்உறும் கலக்கம் யாம் சிறிது காண்போமாக என்றவாறு.

2. உப்பமைந் தற்றுல் புலவி அதுசிறிது
மிக்கற்றுல் நீள விடல். 1302

A temporary pouting will be as salt to food. Prolongation of sulk will be like excess of salt.

(M. S. P.)

பரிமேலழகர்: புலவி ஒழிந்து வாயில்நேரும்வகை அவள் சொல்லியது.

புலவி உப்பு அமைந்தற்று - புலவி கலவி இன்பம் செய்தற்கு வேண்டு மளவிற்றுதல் உப்புத் துய்ப்பன வற்றை இன்சுவைய ஆக்கற்கு வேண்டும் அளவிற்றுதல் போலும்; சிறிது நீளவிடல் அது மிக்கற்று - இனி அதனை அவ்வளவிற்சிறிது மிகவிடுதல் அவ்வுப்பு அளவின் மிக்காற் போலும் என்றவாறு.

1. 'நாம்'; 2 'புலக்க'; 3. 'கலக்கம்'; 4. 'சிறிது பொழுது'; 5. 'கோடல் என்பர் பரிப்பெருமாள்.

நீளவிடல், அளவறிந்து உணராது கலவிமேல் எழுந்த குறிப்பு அழுங்குமளவுஞ் செய்தல். சிறிது நீளவிடலாகா தென்ருள், நேர்விக்கின்ருளாகலின். உப்பு மிக்கவழித் துய்ப்பது சுவையின்ருனுற்போலப் புலவி மிக்கவழிக் கலவி இன்பம் இன்ரும் என்றமையின், இது பண்புவமை.

மணக்குடவர் (3) ; பரிப்பெருமாள் (3) : நுகர்வனவற்றிற்கு உப்பமைந்தாற்போல இனிமை உண்டாக்கும் புலவி; அதனை நீள விடல்[1] அவ்வுப்பு சிறிது* மிக்காற்போல இன்னுதாம் என்றவாறு.

இது, வாயில் வேண்டிய தோழிக்குத் தலைமகள் மறுத்தவிடத்துப் 'புலவியை[2] நீளவிடுதல் தகாது[3]' என்று அவள் கூறியது.

பரிதியார் (7) : கறிகாய் அளவு அறிந்து உப்பிட்டுச் சமைத்ததற்கு ஒக்கும்; புலவியும் கலவியும் ஏருமல் குறையாமல் சமனுயிருக்கவேணும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (3) : நுகர்வனவற்றிற்கு உப்பு அமைந்தாற்போல இனிமை உண்டாம் புலவி; அதனை நீளவிடில் அவ்வுப்பு மிக்காற் போல இன்னுதாம் என்றவாறு.

3 அலந்தாரை அல்லல்நோய் செய்தற்ருல் தம்மைப்[4]
புலந்தாரைப் புல்லா[5] விடல். 1303

For men not to embrace those who have feigned dislike is like torturing those already in agony. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் ; பரத்தையரிடத்து நின்றும் வந்த தலைமகனெடு தலைமகள் புலந்து சொல்லியது.

தம்மைப் புலந்தாரைப் புல்லாவிடல் - தம்மைப் பெருது புலந்த மகளிரைப் புலவிநீக்கிக் கலவாது ஆடவர் சேறல்; அலந்தாரை அல்லல்நோய் செய்தற்று-பண்டே துன்பமுற்று அறிந்தாரை அதன்மேலும் மிக்க துன்பத்தினைச் செய்தாற்போலும் என்றவாறு.

---

1. 'விடில்',* 2. 'இப்புலவியை'; 3. 'தக்கதன்று' என்பர் பரிப்பெருமாள். 4 'காமம் என்பது பரிப்பெருமாள் பாடம். 5. 'புல்லார்' என்பது காலிங்கர் பாடம். * 'சிறிது'— இச்சொல் பரிப்பெருமாள் உரையில் இல்லை.

பிறர்பாற்சேறலின் நும்மைப் பெருது புலந்து ஊடியிருக்கின்ற பரத்தையரைப் போய்ப் புலவிநீக்கிப் புல்லீராயின், அவர் ஆற்ருர் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (10) : ... ...

பரிப்பெருமாள் (9) : முன்பே கலக்கம் உற்று அழிந்தாரை அதன்மேலும் அல்லல் செய்யும் நோயைச் செய்தாற் போலும், காமத்தில் புலந்தாரை முயங்காது விடுதல் என்றவாறு.

இஃது, உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடற்கண் தலைமகன் புலந்துழி அதனை அறிந்து அகம்புக்க தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.

பரிதியார் (5) : நல்லோற்குத் துன்பம் செய்ததற்கு ஒக்கும்.முடியப் பிணக்கறுத்துக் கூடாதஇன்பம் என்றவாறு.

காலிங்கர் (9) : முன்பு கலக்கம் உற்று அழிந்தாரை அதன் மேலும், அல்லல்நோயைச் செய்தாற்போலும் காமத்திஞல் புலந்தாரை முயங்காது விடுதல் என்றவாறு.

4. ஊடி யவரை உணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று. 1304

Not to pacify the lady who feigns coolness is to cut the withering creeper at its root. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

ஊடியவரை உணராமை - நும்மோடு ஊடிய பரத்தையரை ஊடலுணர்த்திக் கூடாது ஒழிதல்; வாடிய வள்ளி முதல் அரிந்தற்று - பண்டே நீர் பெருது வாடிய கொடியை அடியிலே அறுத்தாற்போலும் என்றவாறு.

நீர் பரத்தையரிடத்திர் ஆயவழி எம்புதல்வரைக் கண்டு ஆற்றி யிருக்கற்பாலமாய யாம் நும்மோடு ஊடுதற்கு உரியமல்லம்; அன்மையின், எம்மை உணர்த்தல் வேண்டா; உரியராய் ஊடிய பரத்தையரையே உணர்த்தல் வேண்டுவது; அதனல், ஆண்டுச் சென்மின் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (7) : நும்மோடு ஊடிக்கண்டும் இவை யிற்ருல் வரும் பயன் இல்லை; நின்னேடு நெருநல் ஊடிய காமக்கிழத்தியரை ஊ ட ல் தீராது பெயர்தல், வாடிய கொடியை அடியிலே அறுத்தாற்போலும் என்றவாறு.

இது, 'காமக்கிழத்தியரை ஊடல் தீராமை தீது; ஆண் டுப்போம்' என்று தலைமகள் கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (7) ; நும்மொடு ஊடினவரை ஊடல் தீராது வருதல் முன்பே வாடின கொடியைத் தூரிலே அரிந் தாற்போலும் என்றவாறு.

இது, தலைமகன் தன்னை ஊடல் தீர்ப்பச் செய்தவற்றைக் கண்டு, 'இவையிற்ருல் ஈண்டுப் பயன் இல்லை; நின்னெடு நெருநல் ஊடிய காமக்கிழத்தியை ஊடல் தீராது பெயர்ந் தாய்; அது தக்கது அன்று; ஆண்டுப் போ' என்று தலைமகள் கூறியது. எமக்கு மக்களை வளர்த்து அறம் நோக்குமது அல்லது காமத்தால் பயன் இல்லை என்றவாருயிற்று.

பரிதியார் (4) : ஊடிய நாயகரை உறவு செய்யாமல் இருந்த நெஞ்சே! உன்னுலே நாயகர் பிரிந்தார்; இனி வாடிய கொடிக்கு வேரற்றது ஒக்கும்; அழகு அழியும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (7) : தம்மோடு ஊடினவரை ஊடல் தீராது வருத்துவது முன்பே வாடிய கொடியை வேர் முதலோடும் அரிந்தாற்போலும் என்றவாறு.

5. நலத்தகை நல்லவர்க் கேஎர்* புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணுர் அகத்து. 1305

It adds to the beauty of the good and virtuous lover if the lady with flowery eyes continues to feign dislike to her lover. (...)

பரிமேலழகர் : தலைமகளைப் புலவி நீக்கிக் கூடிய தலை மகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏர் - நற்குணங்களால் தகுதி யுடையராய தலைவர்க்கும் அழகாவது; பூ அன்ன கண்ணுர் அகத்துப் புலத்தகை - தம் பூவன்ன கண்ணுர் நெஞ்சின்கண் நிகழும் புலவி மிகுதியன்றே என்றவாறு.

* 'கோரம்' என்பது மணக்குடவர் கொண்ட பாடமாக ஒரு பிரதியில் உள்ளது

சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. தவறு இல்லார்க்கும் புலவி இனிது என்பான், 'நலத்தகை நல்லவர்க்கும்' என்றான். அழகு - இன்பப் பயனைத் தலைப்படுதல். தான் நுகர்ந்த இன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய புலவியை வியந்து கூறியவாறு

மணக்குடவர் (2); பரிப்பெருமாள் (2): நலத்தகையினானே நல்லாரான பரத்தையர்க்கு ஒரழகாம்,[1] பூ வன்ன கண்ணார்மாட்டுப் புலத்தல் என்றவாறு.

நமக்கு அவர்[2]மாட்டுப் புலத்தல் தீது என்றவாறு. இது, பரத்தையரோடு புலந்துகூறிய தலைமகட்குத் தோழி கூறியது.

[3]பரிதியார் (9): நல்ல ஆபரணம் இராக்காலம் நல்ல பெண்மை உடையார்க்காம் நல்ல ... ... ம் என்றவாறு.

காலிங்கர் (2): பரத்தையரொடு புலந்து கூறிய தலைமகட்குத் தோழி சொல்லுமாறு நலத்தகையினானே நல்ல கற்புடைய மகளிர்கள்மாட்டுப் புலத்தல் தீது எனவே மற்றுப் பரத்தையர்க்கு அழகாம், பூவன்ன கண்ணார்மாட்டுப் புலத்தல் என்றவாறு.

6. துனியும் புலவியும் இல்லாயின் காமம்
கனியும் கருக்காயும் அற்று. 1306

Love without strife and sulkiness is as ripe and unripe fruit (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

துனியும் புலவியும் இல்லாயின் - முதிர்ந்த கலாமாகிய துனியும் இளையகலாமாகிய புலவியும் இல்லையாயின்; காமம் கனியும் கருக்காயும் அற்று - காமம் செவ்வி முதிர்ந்த பழமும் இளங்காயும் போலும் என்றவாறு.

மிக முதிர்ந்து இறும் எல்லைத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவும் இனிமை செய்யாது ஆதலின் துனியில்லையாயின் 'கனியற்று' என்றும், கட்டிளமைத்தாய காய் நுகருஞ் செவ்வித்தன்றாகலின் புலவியில்லையாயின் 'கருக்காயற்று' என்றும் கூறினான். இவ்விரண்டும் வேண்டும் என்று வியந்து கூறியவாறு.

---

1. 'அழகாம்' என்பர் பரிப்பெருமாள். 2. 'ஆகார்' என்பது மணக்குடவர் உரைப்பிரதிபேதம். 3 இவ்வுரை சிதைந்துள்ளது.

மணக்குடவர் (6) : உணராது நீட்டிக்கின்ற துனியும் உணர மீள்கின்ற புலவியும் இல்லையாயின், காமம் அழுகிய பழம் போலப் புளிக்கும்; காய்போலத் துவர்க்கும் ஆதலால் என்றவாறு.

இஃது, 'உணர்தற்கு நல்லது உளது' என்று தலைமகள் கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (6) : உணராது நீட்டிக்கின்ற துனியும் உணர்த்த மீளுகின்ற புலவியும் இல்லையாயின் காமமானது பழத்தையும் முற்ருத காயையும் ஒக்கும் என்றவாறு.

இது, தலைமகள் புலவி நீட்டித்தவழித் 'துனி இல்லையாயின் பழம் போல இனிமை தரும்; புலவி இல்லையாயின் காய் போலத் துவர்க்கும்; ஆதலான் இஃது உணர்தற்கு நல்லளவு' என்று கூறியது.

பரிதியார் (6) : துனியும் புலவியும் இல்லாத காமம் பழத்தைப்போட்டுக் காயைத் தின்றதற்கு ஒக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (6) : தலைமகள் நீட்டித்த பெரும் பிணக்கு ஆகிய துன்பம் இல்லை ஆயின் கனிந்த பழம் போல இனிமை தரும்; மற்றுச் சிறு பிணக்காகிய புலவி இல்லையாயின் காமம் பசுங்காய் போலத் துவர்க்கும் ஆதலால் என்றவாறு.

7. ஊடலின் உண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொல் என்று. 1307

The doubt as to whether reunion would take place soon or not, creates a sorrow (even) in feigned dislike. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

புணர்வது நீடுவது (கொல்) அன்றுகொல் என்று - இனிப் புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோ என்று கருதலான்; ஊடலின் ஓர் துன்பம் உண்டு - இன்பத்திற்கு இன்றியமையாத ஊடலின்கண்ணேயும் ஒரு துன்பம் நிகழும் என்றவாறு.

'என்று' என்னும்எச்சத்திற்குக் 'கருதலான்' என்பதுவருவிக்கப்பட்டது. சிறப்பும்மைவிகாரத்தால் தொக்கது. 'கொல்' என்பதனை 'நீடுவது' என்பதனுடனுங் கூட்டுக. 'ஆங்கு' என்பது அசைநிலை. ஊடல் கூடற்கண் விரைவித்தல் கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (4); பரிப்பெருமாள் (4): ஊடல் செய்யின்[1] இன்பம் உண்டாயினும், அதன் கண்ணும் ஒருதுன்பம் உண்டு; புணருங்கால் அது நீட்டிக்குங்[2]கொல்லோ? நீட்டியாதோ?[3] என்று ஐயுறுதலால் என்றவாறு.

இது, தலைமகள் ஆற்றாமை வாயிலாகப் புலக்கத் தலைமகன் அது[4] கண்டு சொல்லியது.

பரிதியார் (10): புலவிக்கு ஒரு துன்பம் உண்டு; புணர்வது நாட்செல்லும் என்னும் துயரம் அது என்றவாறு.

காலிங்கர் (4): ஊடற்செவ்வி இன்பம் உண்டாயினும் அதன் கண்ணும் ஒரு துன்பம் உண்டு; புணருங்கால் நீடுவது கொல்லோ நீடாது கொல்லோ என்னுதல் என்றவாறு.

8. நோதல் எவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறியும்
காதலர்[5] இல்லா[6] வழி. 1308

Of what avail is my grieving when there is no loving one nigh to see how much I suffer? (*V. V. S.*

பரிமேலழகர்: உணர்ப்புவயின்வாரா ஊடற்கண் தலை) மகன் தலைமகளோடு புலந்து சொல்லியது.

நொந்தார் என்று அஃது அறியும் காதலர் இல்லாவழி - இவர் நம்பொருட்டாக நொந்தார் என்று அந்நோவினை அறியும் அன்புடையாரைப் பெறுவழி; நோதல் மற்று எவன்- ஒருவர் நோகின்றதனால் பயன் என்ன என்றவாறு.

அறிதல், ஈண்டு ஊடலை இனிது உணர்தல். 'மற்று' வினைமாற்றின் கண் வந்தது. 'இவள் நங்காதலி அல்லள்; அன்மையின் இந்நோய் அறியாள்; அறியாமையின் நாம் புலக்கின்றதனாற் பயனில்லை' எனத் தன் ஆற்றாமை உணர்த்தியவாறு.

---

1. 'செவ்வி'; 2. நீடுங்'; 3. 'நீடாது கொல்லோ'; 4. 'தலைமகள் புலவி' என்பர் பரிப்பெருமாள். 5. காதலவர்' என்பது காலிங்கர் பாடம். 6. 'காதலவரில்' என்பது பரிப்பெருமாள் பாடம்.

மணக்குடவர் (8) ; பரிப்பெருமாள் (8) : யான் நோகின்றதனால் பயன் என்னை ? இவர் நொந்தார் என்று நினைத்து, அதனை அறிந்து தீர்க்கும் காதலர்[1] மனமிலார்[2] ஆகிய விடத்து என்றவாறு.

இஃது, உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடற்கண் தலைமகன் புலந்துழி, அதனையறிந்து அகம்புக்க தோழி அவனுக்குச் சொல்லியது—(மணக்குடவர்).

இஃது, உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடற்கண் தலைமகன் புலந்து கூறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (1) : காதலர் இல்லாவிடத்து நெஞ்சே! மயல் நோய் கொள்ளாதே; அவர் இருந்தாலல்லவோ உன் மயல் வருத்தம் அறிந்து விசாரிப்பார் என்றவாறு.

காலிங்கர் (8) : யான் நோகின்ற அதனால் பயன் என்னை? நொந்தார் என்று நினைந்து அதனை அறிந்து தீர்க்கும் அன்பு அவர் இலர் ஆகிய இடத்து என்றவாறு.

9 நீரும் நிழல தினிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே இனிது. 1309

Water under the shade is pleasant. So is pouting with those whom we love *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

நீரும் நிழலதே இனிது-உயிர்க்கு இன்றியமையாத நீரும் விழலின்கண்ணதே இனிதாவது, ஏனை வெயிலின்கண்ணது ஆகாது; புலவியும் வீழுநர்கண்ணே இனிது - அதுபோலக் கலவிக்கு இன்றியமையாத புலவியும் அன்புடையார் கண்ணே இனிதாவது, ஏனை அன்பிலார்கண் ஆகாது என்றவாறு.

நிழற்கண் இருந்த நீர் குளிர்ச்சிமிக்குத் தாகம் தணித்தலின் இனிதாயிற்று. வீழுநர் ஆற்றுமைக்கு நோதலும் கூடுதற்கண் வேட்கையும் உடையராவார்; இவள் நம்மாட்டு அவ்விரண்டும் இன்மையின் இப்புலவிதானும் இன்னாதாகா நின்றது என்பதாம்.

---

1. 'அன்பு' ; 2. 'அவரிலர்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

மணக்குடவர் (5): குளிர்ச்சியைத் தனக்கு இயல்பாக வுடைய நீரும் நிழலின் கண்ணதே* ஆயின், இனிதாம்; அது போலப் புலவியும் அன்பு உடையார்மாட்டேயாயின், இனி தாம் என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (5): ஷ; மேல், 'புலவியின் கண் ஒரு துன்பமுண்டு' என்று தலைமகன் கூறிய சொற்கேட்டு, 'அஃது இன்பமாவது அன்புடையார்க்கு; நுமக்கு அன்பின்மையால் துன்பம் உண்டாயிற்று' என்று தலைமகள் கூறியது.

பரிதியார் (2): நிழலைச் சேர்ந்த நீர் நன்று; அதுபோல நாயகர் நல்லராகில் புலவி நன்று என்றவாறு.

காலிங்கர் (5): குளிர்ச்சியைத் தனக்கு இயல்பாக உடைய நீரும் நிழலின்கண்ணே இனிதாம்; அதுபோலப் புலவியும் அன்புடையார்மாட்டே ஆயின் இனிதாம் என்றவாறு.

10. ஊடல் உணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சம்
கூடுவேம் என்ப தவா. 1310

With one who leaves me in misunderstanding, my heart says I should be united--this is (sheer) infatuation. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

ஊடல் உணங்க - தான் ஊடற்கண்ணே மெலியா நிற்கவும்; விடுவாரோடு கூடுவேம் என்பது என் நெஞ்சம் அவா- விட்டிருக்கவல்லாரோடு கூடக் கடவேம் என்று என் நெஞ்சம் முயறற்கு ஏது தன் அவாவே, பிறிதில்லை என்றவாறு.

அன்பும் அருளும் இல்லாதாரை உடையர் என்றும் அவரோடு யாம் கூடுவம் என்றும் கருதி அதற்கு முயறல் அவாவுற்றுர் செயலாகலின், 'கூடுவேம் என்பதவா' என்றுன். காரியம் காரணமாக உபசரிக்கப்பட்டது. இக் கூட்டம் முடியாது என்பதாம்.

* 'கண்ணது' என்பர் பரிப்பெருமாள்

மணக்குடவர் (9): என் புலவியைச் சாகவிட்டிருக்க வல்லாரோடு என் நெஞ்சு கூடுவேமென்று நினைக்கின்றது, தன்னுசைப்பாட்டால் என்றவாறு.

இது, புலவி நீங்கவேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் புலவி தீர்வாளாய்ச் சொல்லியது.

பரிப்பெருமாள் (10): எமது புலவியைச் சாகவிட்டவரோடே என் நெஞ்சு கூடுவேன் என்று நினைக்கின்றது ஆசைப்பாடு என்றவாறு.

இஃது, உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடற்கண் தலைமகன் புலந்தது கண்டு, 'புலவி நீங்கவேண்டும்' என்ற தோழிக்குப் புலவி தீர்வான் சொல்லியது.

பரிதியார் (3): ஊடற்கண் உணர்வு செய்யாமல் காமக் கலவியைக் கருத்தழித்தவரை, நெஞ்சே! நீ கூடுவோம் என்பது ஏன் என்றவாறு.

காலிங்கர் (10): எமது புலவியைச் சாக உலத்திவிட்டவரோடு என் நெஞ்சம் கூடுவேன் என நினைக்கின்றது எனது ஆசைப்பாடு என்றவாறு.

புலவியின் நுண்ணிய புலவி என்று கூறினமையால் வேறு பகுத்து அதன்பின் கூறப்பட்டது மேலை அதிகாரம்.

---

132. புலவிநுணுக்கம்

பரிமேலழகர் : அது புலவியது நுணுக்கம் என விரியும். அஃதாவது தலைமகனும் தலைமகளும் ஓர் அமளிக்கண் கூடியிருந்துழி அவன்மாட்டுப் புலத்தற்காரணம் இல்லையாகவும் காதல் கைம்மிகுதலான் நுண்ணியதோர் காரணம் உளதாக உட்கொண்டு அதனை அவன்மேலேற்றி அவள் புலத்தல். காரணத்தின் நுணுக்கம் காரியத்தின்மேல் நின்றது. அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

மணக்குடவர் : புலவிநுணுக்கமாவது தலைமகன்மாட்டுத் தவறிலவாயினும், தன்காதல் மிகுதியால் சொல்லெச்சத்தி

னும் குறிப்பெச்சத்தினுனும் வேறுபடப் பொருள்கொண்டு, தலைமகள் புலந்து கூறுதல். இது செவ்வியிற்றேன்றும்[1] ஆதலின் நுணுக்கமாயிற்று.

பரிப்பெருமாள்: புலவிநுணுக்கமாவது தலைமகன் மாட்டுத் தவறின்றுயினும் தனது காதல் மிகுதியால் சொல்லெச்சத்தினுனும் பலவற்றுனும் வேறுபடப் பொருள்கொண்டு தலைமகள் புலந்து கூறுதல். இது செவ்வையில் தோன்றுமையின் உள்ளுறை ஆயிற்று. புலவியினும் நுண்ணிய புலவி என்று கூறினமையால் வேறுபடுத்து அதன்பின் கூறப்பட்டது.

1. பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின்[2] மார்பு. 1311

All, that are women, devour thee with their eyes, thou false gallant! I shall have none of thy embrace. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: உலாப்போய்வந்த தலைமகன் பள்ளியிடத்தானுகத் தலைமகள் சொல்லியது.

பரத்த - பரத்தமையுடையாய்; பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணிற் பொதுஉண்பர் - நின்னைப் பெண்ணியல்பினை உடையார் யாவரும் தம்கண்ணுல் பொதுவாக உண்பர்; நின் மார்பு நண்ணேன் - அதனுல் அவர்மிச்சிலாய நின் மார்பினைப் பொருந்தேன் என்றவாறு.

கற்பு நாணம் முதலிய நற்குணங்கள் இன்மையின் பரத்தையர்க்கு உள்ளது பெண்ணியற்கை மாத்திரமே என்னும் கருத்தால் 'பெண்ணியலார்' என்றுள். பொதுவாக உண்டல், தஞ்சேரிச்செலவின் முறையான் அன்றி ஒருகாலத்து ஒருங்கு நோக்குதல்; அதுவும் ஓர்குற்றம். தாம் நோக்கி இன்புற்றவாறே அவரும் நோக்கி இன்புறுவர் என ஆசங்கித்து அவர்பால் பொறுமை எய்துதலின், நுணுக்கமாயிற்று.

1. 'செவ்வயிற் றேன்றுத' என்பது பிரதிபேதம். 2. 'பரத்தாநின்' என்பது காலிங்கர் பாடம்

மணக்குடவர் (9) ; பரிப்பெருமாள் (9) : பரத்தமையை உடையாய்! நின்மார்பைப் பெண்மை[1] உடையார் எல்லாரும் தமக்குப் பொதுவாக நினைத்துக் கண்ணினாலே நுகரா நிற்பர்; அதனால், யான் அதனைத் தீண்டேன் என்றவாறு.

இது, தலைமகள் புலவி கண்டு, 'என்மாட்டுக் குற்றம் யாதோ'[2] என்று கூறிய தலைமகற்கு[3] அவள் கூறியது.

பரிதியார் (8) : நாயகரே! நீ பவனிபோதுவையாகில் பார்த்த மாதர் உன் செவ்வியழகைக் கண்டு கண்ணினாலே போகம் கொள்ளுவர்; ஆதலால் உன் மார்பை யான் வேண்டேன் என்றவாறு.

காலிங்கர் (9) : பரத்தையரால் விரும்பப்பட்ட பரத்தைமையையுடையாய்! நின் மார்பு பெண்ணின் தகைமையை உடையார் எல்லாரும் பொதுவாக நினைத்துக் கண்ணினாலே நுகரா நிற்பர்; அதனால் யான் அதனைத்தீண்டேன்என்றவாறு.

2. ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து.* 1312

When I was sullen, he sneezed expecting that I should say, 'Mayst thou live long'. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : தலைமகன் நீக்கத்துச் சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.

ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினார் - யாம் தம்மோடு ஊடி உரையாடாதிருந்தேமாகக் காதலர் தும்மினார்; யாம் தம்மை நீடுவாழ்க என்பாக்கு அறிந்து - அது நீங்கித் தம்மை நீடு வாழ்க என்று உரையாடுவேமாகக் கருதி என்றவாறு.

தும்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலான், உரையாடல் வேண்டிற்று என்பதாம். இயல்பான் நிகழ்ந்த தும்மலைக் குறிப்பால் நிகழ்ந்ததாகக் கோடலின், நுணுக்கமாயிற்று.

மணக்குடவர் (10) ; பரிப்பெருமாள் (10) : தம்மோடு புலந்து உரையாடாது இருந்தேமாக, அவ்விடத்து யாம் தம்மை நெடிது வாழுவீர்[4] என்று சொல்லுவேம் என்பதனை அறிந்து தும்மினார் என்றவாறு.

1. 'பெண்தன்மை'; 2. யாது'; 3 'தலைமகன்'; 4, வாழ்வீர்' என்பர் பரிப்பெருமாள். * 'கென்பதறிந்து' என்பது மணக்குடவர் பாடம்.

இது, தலைமகள் தோழிக்குக் கூறியது-(மணக்குடவர்).

இஃது, ஆற்றுமை வாயிலாகப் புக்க தலைமகன் புணர்ந்து நீங்கிய பின் அகம் புக்க தோழிக்கு, 'அவர் செய்த களவு இது' என்று தலைமகள் கூறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் (7): ஊடியிருக்கையில் நாயகர் தும்மினுர் நாயகி வாழ்த்திஞல் ஊடல் தீரலாம் என்று; அதுவறிந்து நாயகி தன் மங்கல நாணைத்தொட்டு மனத்திலே வாழ்த்தினுள் என்றவாறு.

காலிங்கர் (10): தம்மோடு புலந்து உரையாடாது இருந்தேம்; அவ்விடத்துத் தும்மினுர், யாம் தம்மை நெடிது வாழ்வீர் என்று சொல்லுவேம் என்பதனை அறிந்து என்றவாறு.

புலவி நீக்கிப் புணர்ந்த தலைமகன் மற்றுள்ள நாள்களில் இப்புணர்ச்சி பெரியதோர் இன்பம் உடைத்து என்றற்குக் காரணமாகிய ஊடலுவகை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

3. கோட்டுப்பூச் சூடினும் காயும் ஒருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீர் என்று. 1313

Even if I were adorned with a garland of branch-flowers, she would say I did so to show it to another woman. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: தலைமகள் புலவிக் குறிப்பினைக் கண்டு, 'நீவிர்கூடி ஒழுகாநிற்கவும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாது' என்ற தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

கோட்டுப்பூச் சூடினும் - யான் கோடுதலைச் செய்யும் மாலையைச் சூடினேனாயினும்; ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடினீர் என்று காயும் - நும்மால் காதலிக்கப்பட்டாள் ஒருத்திக்கு இப்பூவணி காட்டல் வேண்டிச் சூடினீர் என்று வெகுளாநிற்கும், இத்தன்மையாட்கு ஒரு காரணம் வேண்டுமோ! என்றவாறு.

'கோடு' என்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். 'பூ' ஆகுபெயர். வினையமாகச் சூடினும் என்பதாம்; "கோட்டங் கண்ணியும் கொடுந்திரை யாடையும்"(புறம் - 275) என்றுர்

பிறரும். இனி, அம்மருத நிலத்துப் பூவன்றி வேற்று நிலத்துக் கோட்டுப் பூவைச் சூடினேனாயினும் ஈண்டையாள் பிறளொருத்திக்கு அவ்வேற்றுப் பூவணி காட்டல்வேண்டிச் சூடினீர் என்று வெகுளும் எனினும் அமையும்.

மணக்குடவர் (6) : பக்கப்பூச் சூடினும் ஒருத்திக்குக் காட்டுதற்காகச் சூடினீர் என்று சொல்லிக் காயும் என்றவாறு.

பக்கப்பூ - ஒப்பனைப்பூ. கோட்டுப்பூச் சூடினீர் என்பதற்கு வளைப்பூச் சூடினீர் எனினுமாம். இது, கோலஞ்செய்யினும் குற்றம் என்று கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (7) : பக்கப்பூச் சூடினும் காயும், ஒருத்திக்குக் காட்டுதற்குச் சூடினீர் என்று சொல்லி என்றவாறு.

பக்கப் பூ - ஒப்பனைப் பூ. வளையப்பூச் சூடினும் என்றும் ஆம். அன்றியும் கோட்டுப்பூச் சூடினேன் ஆயின் ‘இப் பூ இந்நிலத்தில் உள்ளது ஒன்றல்ல; பிறர் நிலத்தில் உள்ளது” என்று ஐயுற்று வெகுளும். இதனை நீர் சூடியதும் அந்நிலத்தில் உள்ளாள் ஒருத்தியை எனக்கு அறிவித்தற் பொருட்டு என்று சொல்லி என்றுமாம். கோட்டுப்பூ - மருத நிலம் அல்லாத நிலத்தில் உள்ள பூ. இது, கோலம் செய்யினும் குற்றமாம் என்று கூறியது.

பரிதியார் (10) : செண்பகப்பூ, பாதிரிப்பூ, புன்னைப்பூச் சூடினும் குறிஞ்சி நிலத்து நாயகியை வேண்டிச் சூடினீர் என்று ஊடினாள் என்றவாறு.

காலிங்கர் (7) : பக்கப்பூச் சூடினும் காயும், ஒருத்தியைக் காட்டுதற்காகச் சூடினீர் என்று என்றவாறு.

பக்கப்பூ - ஒப்பனைக்குச் சூடிய பூ; வளையப்பூச் சூடினும் என்றும் ஆம். அன்றியும், கோட்டுப் பூச் சூடினேன் ஆயின் ‘இப் பூ இந்நிலத்து உள்ளது ஒன்றல்ல; பிறர் நிலத்துள்ளது’ என்று மிக வெகுளும்; இதனை நீர் சூடியது அந்நிலத்து உள்ளாள் ஒருத்தியை எனக்கு அறிவித்தற் பொருட்டு என்று சொல்லி என்றும் ஆம். கோட்டுப் பூ - மருத நிலம் அல்லா நிலத்துப் பூ; தாளிப்பூ என்பாரும் உளர். கோலம் செய்யினும் குற்றமாம் என்று கூறிற்று.

4\. யாரினும் காதலம் என்றேனா[1] ஊடினாள்
யாரினும் யாரினும் என்று. 1314

I said to her, 'I love thee above all'; and behold she frowned at once asking, 'Above whom? and above whom?' (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

யாரினும் காதலம் என்றேனா - காமம் நுகர்தற்குரிய இருவராயினர் யாவரினும் யாம் மிக்க காதலையுடையேம் என்பது கருதி யாரினும் காதலம் என்றேனாக; யாரினும் யாரினும் என்று ஊடினாள் - நின்தோழி அது கருதாது, என்னால் காதலிக்கப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளும் நின்கண் காதலுடையேன் என்றேனாகக் கருதி, அம்மகளிர் யாரினும் என்கண் காதலுடையராயினீர் என்று சொல்லிப்புலந்தாள் என்றவாறு.

தலைமகள்[2] கருத்திற்குத் தன்மைப்பன்மை உயர்ச்சிக்கண் வந்தது. யான் அன்பு மிகுதியால் சொல்லியதனைக் கருத்து வேறுபடக் கொண்டதல்லது பிறிதுகாரணம் இல்லை என்பதாம்.

மணக்குடவர், (1): ஒருவனும் ஒருத்தியுமாகி அன்பினால்[3] புணர்ந்தார் யாவரினும் யாம் காதலுடையேம் என்று சொன்னேனாக,[4] அதனை அவ்வாறு கொள்ளாது நீர் அன்பு பட்டார் பலருள்ளும் யாரினும் யாரினும் அன்பு உடையீர்[5] என்று சொல்லி ஊடினாள் என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (1): ஷெ; காதலுடையேம் என்று உளப்பாட்டுத் தன்மையாகக் கூறிய அதனை உணர்ச்சியாகக் கூறினான் ஆகக் கருதினாள். தலைமகன் வாயில் வேண்டின இடத்து, 'நின் குற்றத்தினாலே ஊடல் மிக்கிருந்தாள்' என்று கூறிய தோழிக்கு, 'அவள் ஊடுதற்கு யான் குற்றம் செய்ய வேண்டா; யான் சொல்லுவனவும் செய்வனவும் எல்லாம் குற்றமாயிருக்கும்; அவள் குற்றம் ஆகக் கொண்டவற்றைக் கேள்' என்று சொல்லுவான் முற்பட அன்புடையேன் என்று சொல்லியது குற்றமாயிற்று என்று கூறியது.

1 'என்றெமா' என்பது காலிங்கர் பாடம்; 2 தலைமகன்' என்றும் பிரதிபேதம் 3 'அன்பு அன்பினால்'; 4. 'சொன்னேமாக'; 5. 'உடையீராயினீர்' என்பர் பரிப்பெருமாள்

பரிதியார் (1) ; புலவியிலும் கூடின விகாரம் நன்றுய தென்றீர், முன்கூடிய மாதை நினைந்தீரோ என ஊடினாள் என்றவாறு.

காலிங்கர் (1) : ஒருவனும் ஒருத்தியும் ஆகிய அன்பினால் புணர்ந்தார் யாவரினும் யாம் காதலுடையேம் என்று சொன்னேனாக அதனை அவ்வாறு கொள்ளாது நீர் அன்புறப் பட்ட பலருள்ளும் யாரினும் யாரினும் என்மேல் அன்புடையீர் என்று சொல்லி ஊடினாள் என்றவாறு.

5. இம்மைப் பிறப்பில்* பிரியலம் என்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள். 1315

When I said, 'We shall not separate in this life', her eyes were full of tears (meaning that I would separate from her in the next life). (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனா - காதல் மிகுதியான் இம்மையாகிய பிறப்பின்கண் யாம் பிரியேம் என்று சொன்னேனாக, அதனான் ஏனை மறுமையாகிய பிறப்பின்கட் பிரிவல் என்னும் குறிப்பினேனாகக் கருதி ; கண் நிறை நீர் கொண்டனள் - அவள் தன் கண் நிறைந்த நீரினைக் கொண்டாள் என்றவாறு.

வெளிப்படுசொல்லைக் குறிப்புச்சொல்லாகக் கொள்கின்றதல்லது என்பால் தவறு இல்லை என்பதாம்.

மணக்குடவர் (2) : இப்பிறப்பிலே யாம் பிரியேம் என்று சொன்னேனாக,[1] அதனால்[2] மறுபிறப்பின்கண் பிரிவு உண்டென்று கருதிக் கண்ணிறைய நீர் கொண்டாள் என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (2) : ஷை ; இது, பிரியேன் எனினும் குற்றமாம் என்று கூறியது.

பரிதியார் (3) : இந்தச் செனனத்திலே பிரியோம் என்றார்; வருகிற செனனத்தில் பிரியவும் உள்ளவரோ என்று ஊடினாள் என்றவாறு.

* 'பிறப்போ' என்பது காலிங்கர் பாடம். 1. 'சொன்னேன்' ; 2. 'அதனானே' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

காலிங்கர் (2): இப்பிறவியில் யான் பிரியேன் என்று சொன்னேன்; அதனுனே மறு பிறப்பின்கண் பிரிவு உண்டு என்று கருதிக் கண் நிறைய நீர் கொண்டனள் என்றவாறு.

6. உள்ளினேன் என்றேன்மற் றென்மறந்தீர் என்றென்னைப்*
புல்லாள் புலத்தக் கனள். 1316

I said, 'I remembered thee'. At once she snapped out, 'Wherefore hadst thou forgotten me' and refrained from the embrace. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

உள்ளினேன் என்றேன் - பிரிந்தகாலத்து நின்னை இடையின்றி நினைந்தேன் என்னும் கருத்தால் யான் உள்ளினேன் என்றேன்; மற்று என்மறந்தீர் என்று என்னைப் புல்லாள் புலத்தக்கனள் - (என, அதனை ஒருகால் மறந்து பின் நினைந்தேன் என்றதாகக்கருதி) என்னை இடையே மறந்தீர் என்று சொல்லி முன் புல்லுதற்கு அமைந்தவள் அஃதொழிந்து புலத்தற்கு அமைந்தாள் என்றவாறு.

'மற்று' வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அருத்தாபத்திவகையால் மறத்தலை உட்கொண்டு புலந்தாள் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (8): 'அவ்விடத்து எம்மை நினைத்தோம் என்றீர்; மறந்தார் அன்றே நினைப்பார்; ஆதலான், எங்களை மறந்நீர்' என்று சொல்லி எம்மை முயங்காளாய்ப் புலவிக்குத் தகுதியாளாயினுள் என்றவாறு.

இது, நினைத்தோம் எனினும் குற்றம் என்று கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (3): 'நீர் துறந்தவிடத்து எம்மை நினைந்தேன் என்றீர்; மறந்தார் அன்றே நினைப்பார்; ஆதலான் எங்களை மறந்தீர்' என்று முயங்காளாய்ப் புலவித்தகுதியள் ஆயினுள் என்றவாறு.

இது, நினைத்தேன் எனினும் குற்றமாம் எனக்கூறியது.

பரிதியார் (2): நாயகரே! நீர் என்னை நினைத்தோம் என்றீர், ஆகையினுல் மறந்தநாளும் உண்டென்று ஊடினுள் என்றவாறு.

---

* 'உள்ளினே மென்றீர்மற் றெம்மறந்தீர் என்றெம்மைப்' என்பது காலிங்கர், மணக்குடவர் பாடம்.

காலிங்கர் (3): 'நீர் பிரிந்த இடத்து எம்மை நினைந்தோம் என்றீர்; மற்று எம்மை மறந்தீர்' என்று முயங்காளாய்ப் புலவித்தகுதியாள் ஆயினள் என்றவாறு.

7. வழுத்தினாள் தும்மினே னாக[1] அழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று. 1317

I sneezed and she hailed me; but changing her mind at once she wept and asked, "Who is thinking of you to make you sneeze"? (...)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

தும்மினேன் ஆக வழுத்தினாள்-கூடியிருக்கின்றவள் யான் தும்மினேனாகத் தன்னியற்கைபற்றி வாழ்த்தினாள்; அழித்து யார் உள்ளித் தும்மினீர் என்று அழுதாள் - அங்ஙனம் வாழ்த்திய தானே மறித்து, 'நும்மை நினைத்து வருந்துகின்ற மகளிருள் யாவர் நினைத்தலால் தும்மினீர்' என்று சொல்லிப் புலந்தழுதாள் என்றவாறு.

வாழ்த்தலொடு புலத்தல் இயையாமையின் 'அழித்து' என்றான். அன்புடையார் நினைத்தவழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மல் தோன்றும் என்பது மகளிர்வழக்கு. இவ்வழக்கை உள்வழக்காகக் கருதிப் புலந்தாள் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (3); பரிப்பெருமாள் (4): யாம் தும்மினேம்; அதற்காக வாழ்த்தினாள்; நும்மை யார் நினைக்கத் தும்மினீர் என்று சொல்லி மீட்டும் அழுதாள் என்றவாறு.

இது, தும்மினும் குற்றம்[2] என்று கூறியது.

பரிதியார் (5): நாயகர் தும்மக்கண்டு நாயகி மீளவும் நினைந்து அழுதாள்; உமக்கு மனமகிழ்ந்த நாயகி யார் நினைக்க நினைந்து தும்மினீர்; அதற்கு நான் வாழ்த்துச் சொல்லாது என்று ஊடினாள் என்றவாறு.

காலிங்கர் (4); யாம் தும்மினேம்; அதற்கு அவள் வாழ்த்தினாள்; விட்டு[3] அழுதாள் உம்மை யார் நினைக்கத் தும்மினீர் என்று சொல்லி என்றவாறு.

---

1. 'தும்மினேமாக' என்பது காலிங்கர், மணக்குடவர் பாடம். 2. 'குற்றமாம்' என்பர் பரிப்பெருமாள். 3. 'வாய்விட்டு' என்பது பிரதி பேதம்.

8. தும்முச் செறுப்ப அழுதாள் நுமருள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ என்று. 1318

I repressed my sneeze and then also she wept saying, 'Thou wantest to conceal from me that some of thy friends are thinking on thee.' (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

தும்முச் செறுப்ப - எனக்குத் தும்மல் தோன்றியவழி யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று புலத்தலை அஞ்சி, அதனை யான் அடக்கினேன், அங்ஙனம் அடக்கவும்; நுமர் உள்ளல் எம்மை மறைத்திரோ என்று அழுதாள் - நுமர் நும்மை நினைத்தலை எம்மை மறைக்கலுற்றீரோ என்று சொல்லிப் புலந்து அழுதாள் என்றவாறு.

'தும்மு' என்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். 'செறுப்ப' என்புழி இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. 'எம்மை' என்பது 'நும்மோடு யாதும் இயைபு இல்லாத எம்மை' என்பதுபட நின்ற இசையெச்சம். இதனை வடநூலார் காகு என்ப. தும்மினும் குற்றம், ஒழியினும் குற்றமாயக் கால் செயற்பாலது யாது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (4); பரிப்பெருமாள் (5): தும்மல் தோற்ற அதனை அடக்கினேன்; அதற்காக,[1] நுமர் உள்ளினமையை எமக்கு[2] மறைக்கின்றீரோ என்று சொல்லி அழுதாள் என்றவாறு.

இது, தும்மாது ஒழியினும் குற்றம்[3] என்று கூறியது.

பரிதியார் (6): தும்மல் உண்டாகக்கண்ட நாயகி அழுதாள்; உமது நாயகி வாழ்த்தத் தும்முவதன்றி இவள் வாழ்த்தத் தும்ம ஒண்ணுது என்று ஊடினுள் என்றவாறு.

காலிங்கர் (5): தும்மல் தோன்ற அதனை அடக்கினேன்; அதற்கு அழுதாள், நீர் நுமர் உள்ளினமையை எம்மை மறைத்திரோ என்று சொல்லி என்றவாறு.

தும்மாதொழியினும் குற்றமாம் என்று கூறிற்று.

1. 'அதற்கு'; 2. 'எம்மை'; 3. 'குற்றமாம்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

9. தன்னை உணர்த்தினும் காயும் பிறர்க்குநீர்
இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று. 1319

Though I console her, she flares up in anger saying, 'Thou hast done the like with others !

(*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

தன்னை உணர்த்தினும் காயும் - இவ்வாற்றான் ஊடிய தன்னை யான் பணிந்து உணர்த்துங்காலும் வெகுளா நிற்கும்; பிறர்க்கும் நீர் இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று - பிறமகளிர்க்கும் அவர் ஊடிய வழி இவ்வாறே பணிந்து உணர்த்தும் நீர்மையை உடையீராகுதிர் என்று சொல்லி என்றவாறு.

இவள் தெளிவித்த வழியும் தெளியாள் என்பதுபற்றி என் மேல் ஏற்றிய தவற்றை உடம்பட்டுப் பணிந்தேன்; பணிய அதுதானும் புலத்தற்கு ஏதுவாய் முடிந்தது; இனி இவள் மாட்டுச் செய்யத்தகுவது யாது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (7) : தன்னை ஊடல் தீர்த்தற்குஉணர்த் தினும்,[1] பிறர்க்கும் நீர் இவ்வாறு செய்வீரே என்று சொல்லி வெகுளும் என்றவாறு.

இது, தன்னைப் போற்றினும் குற்றம்[2] என்று கூறியது.

பரிப்பெருமாள் (8) : ஷ; ஷ; இவை எட்டும் தலைமகன் கூற்று. இவை நெஞ்சொடு புலத்தலின்பின் கூறற்பாலது ஆயினும், புலவி நுணுக்கம் சேரச்சொல்லவேண்டும் ஆதலா னும் இறந்தது காட்டல் என்னும் தந்திர வுத்தியானும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

பரிதியார் (9) : ... ...

காலிங்கர் (8) : தன்னை ஊடல் தீர்க்கும் பொழுதும் வெகுளும், பிறர்க்கும் இவ்வாறு செய்வீரே என்று சொல்லி என்றவாறு.

தன்னைப் போற்றினும் குற்றமாம் என்று கூறியது.

1. 'தீர்க்கும் பொழுதும்'; 2. 'குற்றமாம் என்பர் பரிப்பெருமாள்.

10. நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயும் அனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீர் என்று. 1320

Even when I gaze at her in rapt attention she flares up and says, whi'e looking at my features, "Whom did you think of for comparison?" (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

நினைத்து இருந்து நோக்கினும் காயும் - என் சொற்களும் செயல்களும் பற்றித்தான் வெகுடலான், அவற்றை ஒழிந்திருந்து, தன் அவயவங்களது ஒப்பின்மையை நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும் என்னை வெகுளாநிற்கும்; அனைத்தும் நீர் நோக்கினீர் யார் உள்ளி என்று - என் அவயவ மனைத்தும் நோக்கினீர் அவற்றது ஒப்புமையான் எம் மகளிரை நினைந்தென்று சொல்லி என்றவாறு.

'யான் எல்லா அவயவங்களானும் ஒருத்தியோடு ஒத்தல் கூடாமையின் ஒன்ருல் ஒருவராகப் பலரையும் நினைக்க வேண்டும்; அவரெல்லாரையும் யான் அறியச்சொல்லுமின்' என்னும் கருத்தால், 'அனைத்து நோக்கினீர் யாருள்ளி' என்ருள். வாளா இருத்தலும் குற்றமாயிற்று என்பதாம்.

மணக்குடவர் (5) ; பரிப்பெருமாள் (6) : தனது உறுப்புக் களோடு வேறொன்றை உவமிக்க ஒண்ணுமையை எண்ணி[1] நோக்க[2] இருப்பினும்[3] என் உறுப்பெல்லாம் நீர் காதலித்த வர்களில் யார் உறுப்புக்கு, ஒக்கும் என்று நினைத்திருந்து[4] நோக்கினீர் என்று சொல்லி வெகுளும் என்றவாறு.

இது, பார்க்கினும் குற்றம் என்று கூறியது.

பரதியார் (4) : நாயகரே! இந்நேரமும் ஒரு நினைவு கொண்டிருந்து என் முகம் நோக்கினீர்; முன்னுள்கூடிய நாயகி நலமும் கலவியும் நினைத்து அவள் நலத்துக்கு இவள் ஒவ்வாதென்ருே நோக்கினீர் என்று ஊடினுள் என்றவாறு.

1. 'நினைந்து'; 2. 'நோக்கி'; 3. 'உறுப்பை'; 4 'நினைத்து' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

காலிங்கர் (6) : தனது உறுப்புக்களோடு வேறு ஒன்றை உவமிக்க ஒண்ணுமையை நினைத்து நோக்கினும் வெகுளும், என் உறுப்பு எல்லாம் நீர் காதலித்தவர்களில் யார் உறுப்பை ஒக்கும் என்று நினைத்து நோக்கினீரென்று சொல்லி என்றவாறு.

பார்க்கிலும் குற்றமாம் என்று கூறியது.

---

133. ஊடலுவகை

பரிமேலழகர் : அஃதாவது அப்பெற்றித்தாய ஊடலால் தமக்குக் கூடலின்பம் சிறந்துழி அச்சிறப்பிற்கு ஏதுவாய அவ்வூடலைத் தலைமகள் உவத்தலும் தலைமகன் உவத்தலுமாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

மணக்குடவர் : ஊடலுவகையாவது, தலைமகன் மற்றுள்ள நாள்கள் போலன்றி அன்றையிற் புணர்ச்சி பெரியதோர் இன்பமுடைத்தென்று அதற்குக் காரணமாய ஊடலை வியந்து கூறுதலும் அவ்வண்ணமே தலைமகள் கூறுதலுமாம். இது மேலதனோடு இயையும்

பரிப்பெருமாள் : ஊடலுவகையாவது ஊடலை உவந்து கூறியது. அஃதாவது புலவிநீக்கிப் புணர்ந்த தலைமகன் மற்றுள்ள நாள்கள் போலன்றி இப்புணர்ச்சி பெரியதோர் இன்பம் உடைத்து என்றற்குக்காரணமாகிய ஊடலை உவந்து கூறுதலும், இவ்வண்ணமே தலைமகள் கூறுதலும். மேலதனோடு இயைபும் அது.

1. இல்லை தவறவர்க் காயினும் ஊடுதல்
   வல்ல தவரளிக்கு மாறு. 1321

Although my husband is free from defects, the way in which he embraces me is such as to make me feign dislike. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : தலைமகள் காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை கேட்டதோழி 'அங்ஙனம் நீ புலக்கின்றது என்னை' என்றாட்கு அவள் சொல்லியது.

அவர்க்குத் தவறு இல்லை ஆயினும்-அவர்மாட்டுத்தவறு இல்லையாயினும்; அவர் அளிக்கும் ஆறுஊடுதல் வல்லது - நமக்கு அவர் தலையளிசெய்கின்றவாறு அவரோடு ஊடுதலை விளைக்கவற்றாகின்றது என்றவாறு.

'அவர்க்கு' என்பது வேற்றுமைமயக்கம். அளவிறந்த இன்பத்தர் ஆகலின் யான் எய்தற்பாலதாய இத்தலையளி ஒழிந்தாரும் எய்துவர் எனக்கருதி அது, பொறுமையான் ஊடல் நிகழாநின்றது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (9) ; பரிப்பெருமாள் (9) : அவர்மாட்டுத்[1] தவறில்லை[2] ஆனாலும், அவர் செய்யும் அருள் ஊடுதலைச் செய்யவற்று என்றவாறு.

இது, 'துன்பம் பயப்பதாகிய புலவியைச் செய்கின்றது எற்றுக்கு' என்று வினவிய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது —(மணக்குடவர்).

இவ் அருள் பிறர்க்கும் செய்வர் என்னும் கருத்தினானே ஊடவேண்டும் என்றவாறு ஆயிற்று ; தலைமகன் புணர்ந்து நீங்கியவழித் தலைமகள் இன்பச் செவ்வி கண்டு, 'இவ்வாறு இன்பம் நுகராது தவறு இல்லாதார்மாட்டுத் துன்பமாகிய புலவியைச் செய்கின்றது எற்றுக்கு' என்று வினவிய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் : ... ...

காலிங்கர் (9) : 'அவர் நமக்குச் செய்த குற்றம் இல்லையாயினும் ஊடுதலைச் செய்யின் மற்று அவர் அன்பு மிகுதியால் நமக்கு அவ்ர் அளியைப் பெறுகுவேம் என்றவாறு.

2\. ஊடலின் தோன்றும் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும். 1322

Though the little resentment that appears from feigned dislike may affect his graciousness, it yields delight in the end. (...)

பரிமேலழகர் : 'புலவாக்காலும் அத்தலையளி பெறலாயிருக்க அஃது இழந்து புலவியான் வருந்துவது என்னை' என்றாட்கு அவள் சொல்லியது.

1\. 'அவர்க்குத்'; 2. ஆயினும்' என்பர் பரிப்பெருமாள். 3. 'நர்ம்' என்பது பிரதிபேதம்.

ஊடலின் தோன்றும் சிறு துனி - ஊடல் ஏதுவாக நம் கண் தோன்றுகின்ற சிறிய துனிதன்னுல்; நல்அளி வாடினும் பாடுபெறும் - காதலர்செய்யும் நல்ல தலையளி வாடுமாயினும் பெருமை எய்தும் என்றவாறு.

தவறின்றி நிகழ்கின்ற ஊடல் கடிதின் நீங்கலின் அத் துன்பமும் நில்லாது என்பாள், 'சிறுதுனி' என்றும், ஆராமை பற்றி நிகழ்தலின் அதனுன் நல்லளி வாடாது என்பாள், 'வாடினும்' என்றும், பின்னே பேரின்பம் பயக்கும் என்பாள், 'பாடு பெறும்' என்றும் கூறினுள். அது வருத்தமெனப்படாது என்பதாம்.

மணக்குடவர் (5); பரிப்பெருமாள் (5): ஊடலில் தோன்றும்[1] சிறியதுனி மிக்க அருள் பெருது ஒழியினும் அழகுடைத்து என்றவாறு.

புணராது ஒழியினும் இன்பமாம் என்று கூறியவாறு—(மணக்குடவர்).

புணர்தல் இன்பம் என்ருர்; இது, புணராது ஒழியினுமாம் என்று கூறப்பட்டது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார்: ஊடலில்தோன்றும் சிறுதுனி இருந்த ஊடலும் சற்றே அன்பு பெறினும் பாடுபெறும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (5): ஊடலின்கண் தோன்றுகின்ற சிறிய துனி மிக்க அருள் பெருது ஒழியினும் அழகுடைத்து என்றவாறு.

புணர்தலும் இன்பமாம்; புணராது ஒழியினும் இன்பமாம்.

3. *புலத்தலின் புத்தேள்நா டுண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னுர் அகத்து. 1323

Is there any other heaven than the quarrel between lovers whose minds are united even as earth and water. (*V. V. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

---

1. 'ஊடலின்கண் தோன்றுகின்ற' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

* மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள், காலிங்கர் ஆகிய இவர்களின் முறைவைப்பின்படி திருக்குறளின் இறுதிக்குறள் இதுவேயாகும்.

நிலத்தொடு நீர் இயைந்தன்னர் அகத்துப் புலத்தலின் - நிலத்தொடு நீர் கலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடைய காதலர் மாட்டுப் புலத்தல்போல; புத்தேள் நாடு உண்டோ - நமக்கு இன்பந் தருவதொரு புத்தேளுலகம் உண்டோ? இல்லை என்றவாறு.

நீர் தான் நின்ற நிலயத்தில்பிற்ருமாறுபோலக் காதலரும் தாம் கூடிய மகளிரியல்பினர் ஆகலான் அதுபற்றி அவரோடு புலவி நிகழும் என்பாள், 'நிலத்தொடு நீரியைந்தன்னரகத்து' என்றும், அவர் நமக்கும் அன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரின்பம் பயவாநின்றது என்பாள், 'புலத்தலின் புத்தேள்நாடு உண்டோ' என்றும் கூறினள். உவமம் பயன் பற்றி வந்தது.

மணக்குடவர் (10); பரிப்பெருமாள் (10): நிலனும் நீரும் பொருந்தினாற்போல ஒன்றுபட்ட நெஞ்சுடையார்மாட்டுப் புலத்தல்போல இன்பம் தருவதொரு புத்தேள் உலகம் உண்டோ என்றவாறு.

நிலத்தொடு நீரியைதலால் அவை வெப்பமும் தட்பமும் கூடி இருக்குமாறுபோல, இன்பமும் துன்பமும் கூட அனுபவிப்பார்மாட்டு என்றவாறு—(மணக்குடவர்).

மணக்குடவர்: கற்பியல் முற்றிற்று.

நிலத்தொடு நீர் இயைதலாவது அவை வெப்பமும் தட்பமும் கூட அனுபவிக்கும் வகைபோல இன்பமும் துன்பமும் கூட அனுபவிப்பார்மாட்டு என்றவாறு. தலைமகன் புலந்து நீங்கியவழி, 'நுமக்குப் புலவி நன்று ஆயிற்று' என்று நகையாடிய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது—(பரிப்பெருமாள்).

பரிப்பெருமாள்: ஊடிக்கூடல் முடிந்தது[1]

பரிதியார்: கலவி இன்பத்தினும் இன்பம் உண்டோ தேவர் உலகத்தினும்; அது எங்ஙனமோ எனில் அன்புள்ள நாயகரிடத்தில் புலவி என்றவாறு.

1. "தெள்ளிய மொழியியலைத் தேர்ந்துரைத்துத் தேமொழியார்
ஒள்ளிய காமநூ லோர்ந்துரைத்து - வள்ளுவனார்
பொய்யற்ற முப்பாற் பொருளுரைத்தான் தென்செழுவைத்
தெய்வப் பரிப்பெருமாள் தேர்ந்து"

—இவ் வெண்பா பரிப்பெருமாள் உரையிறுதியில் காணப்பெறுகிறது.

காலிங்கர் (10): நிலனும் நீரும் பொருந்தினாற் போல, ஒன்றுபட்ட நெஞ்சுடையார் புல்லிப் புலத்தல்போல இன்பம் தருவது ஒரு தேவர் உலகு உண்டோ என்றவாறு.

நிலத்தொடு நீர் இயைதலாவது நிலத்தின் வெப்பமும் நீரின் தட்பமும் கூட அனுபவிக்கும் அவைபோலக் காமத்தின் இன்பத்துன்பங்கூட அனுபவிப்பார்மாட்டு என்றவாறாயிற்று.

4\. புல்லி விடாஅப் புலவியுள் தோன்றுமென்
உள்ளம் உடைக்கும் படை. 1324

Even within the quarrel that will bring about an embrace and will not permit of his leaving me after it, lies the weapon that shatters my resolution.
(*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: 'அப்புலவி இனி யாதான் நீங்கும்' என்றாட்குச் சொல்லியது.

புல்லி விடாப் புலவியுள் தோன்றும் - காதலரைப் புல்லிக்கொண்டு பின் விடாமைக்கு ஏதுவாகிய அப்புலவிக் கண்ணே உளதாம்; என் உள்ளம் உடைக்கும் படை - அதன்மேற்சென்ற என் உள்ளத்தைக் கெடுக்கும் படைக் கலம் என்றவாறு.

'புலவியுள்' என்னும் ஏழாவது வினைநிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. என் உள்ளம் உடைக்கும் படைக்கலம் என்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும். படைக்கலம் என்றாள், அவற்றான் அப்புலவியுள்ளம் அழிதலின். புலவிநீங்குந் திறம் கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (8): என் உள்ளத்தை அழிக்கும் கருவி, புல்லினவிடத்து விட்டுப் புலந்தவிடத்துத் தோன்றும் என்றவாறு.

அது புணர்ந்த பின்பு தோன்றுமையால், அதனைக் கெடுக்கும் இன்பமுடைத்தென்று கூறியவாறு. படை - பணிமொழி. இவை எட்டும் தலைமகன் கூற்று.

பரிப்பெருமாள் (8): புல்லின இடத்துத் துனியாம்படி இவளைப் பொருந்தி விடாதே நிற்கின்ற புலவிக்கண்ணே வெளிப்படும், எனது உள்ளத்தைக் கெடுக்கும் படைக்கலம் போன்ற துன்பம் என்றவாறு.

நீடுங்கால் புலவி துன்பம் எனவே, புலவி கடிது நீங்க வேண்டும் என்றது. விட்டுப் புலந்த இடத்துத் தோற்றும் எனது உள்ளத்தை அழிக்கும் கருவி என்றவாறு.

அஃதாவது தலைமகள் புலவியால் கூறும் சொற்கள். அது புணர்ந்த பின்பு தோற்குமையால் அதனைக் கேட்டால் இன்பம் உடைத்து என்று கூறியது.

இவை எட்டும் தலைமகன் கூற்று.

பரிதியார் : ... ...

காலிங்கர் (8) : புல்லின இடத்து விட்டுப் புலந்த இடத்துத் தோன்றும், எனது உள்ளத்தை அழிக்கும் கருவி என்றவாறு. அஃதாவது தலைமகள் புலவியால் கூறும் சொற்கள் புணர்ந்த பின்பு தோற்குமையால் அதனைக்கேட்டல் இன்பம் உடைத்து என்று கூறியது.

இவை எட்டும் தலைமகன் கூற்று.

5. தவறிலர் ஆயினும் தாம்வீழ்வார் மென்தோள்
அகறலின் ஆங்கொன் றுடைத்து. 1325

Even when one is free from faults there is a delight when the arms of the beloved are withdrawn from one's clasp. (*V. V S.*)

பரிமேலழகர் : தலைமகளை ஊடல்நீக்கிக் கூடிய தலைமகன் கழியுவகையனுய்த் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

தவறு இலர் ஆயினும் தாம் வீழ்வார் மென்தோள் அகறலின் - ஆடவர் தம்கண் தவறிலராயினும் உடையார்போல ஊடப்பட்டுத் தாம் விரும்பும் மகளிருடைய மெல்லியதோள்களைக் கூடப்பெருத எல்லைக்கண்; ஆங்கு ஒன்று உடைத்து- அவர்க்கு அப்பெற்றியதோர் இன்பம் பயத்தல் உடைத்து என்றவாறு.

உடையராயக்கால் இறந்த இன்பத்தோடு வரும் இன்பமும் எய்துவர் ஆகலின் அது மிக நன்று, மற்றை இலராயக் காலும் வரும் இன்பத்தை இகழ்ந்ததில்லை* என்னும் கருத்தால், 'தவறிலராயினும் ஆங்கொன்று உடைத்து' என்றான். ஊடலினைய இன்பம் அளவிறத்தலின் கூறற்கரிது என்பான், அப்பெற்றியதொன்று என்றான். தவறின்றி ஊடியதூஉம் எனக்கு இன்பமாயிற்று என்பதாம்.

மணக்குடவர் (7); பரிப்பெருமாள் (7): தாம் தவறு இலர்[1] ஆயினும், தாம் காதலிக்கப்பட்டாரது மென் தோள்களை[2] நீங்குதலானே, அஃது ஓர் இன்பம் உடைத்து[3] என்றவாறு.

இது, குற்றம் உண்டாயினும் இல்லையாயினும் ஊடலில் கூடல் நன்று என்றது —(மணக்குடவர்).

குற்றமுடைத்தாயினும் இல்லையாயினும் ஊடலால் கூடல் நன்று என்று கூறியது —(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார்: நாயகர் பேரில் தவறில்லை ஆயினும் குற்றம் உண்டாக்கி ஊடுதல் காமத்துக்கு இன்பம் என்றவாறு.

காலிங்கர் (7): தாம் தவறு இல்லாராயினும் காதலிக்கப்பட்டாளது மென்தோள் நீங்குதலால் அஃது ஓர் இன்பம் உடைத்து ஆம் என்றவாறு.

குற்றம் உண்டாயினும் இல்லையாயினும் ஊடலால் கூடல் நன்று என்று கூறியது.

6. உணலினும் உண்ட தறலினிது காமம்
புணர்தலின் ஊடல் இனிது. 1326

Digestion is better than feeding. In love, feigned dislike is sweeter than union itself. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

உணலினும் உண்டது அறல் இனிது - உயிர்க்கு மேல் உண்பதனினும் முன் உண்டது அறுதல் இன்பந்தரும்; காமம் புணர்தலின் ஊடல் இனிது - அதுபோலக் காமத்திற்கு மேற் புணர்தலினும் முன்னைத்தவறுபற்றி ஊடுதல் இன்பந்தரும் என்றவாறு.

---

* இழந்ததில்' என்பது பிரதிபேதம். 1, 'இல்லார்'; 2. 'தோள்'; 3. 'உடைத்தாம்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

'காமத்திற்கு' என்புழிச் சாரியையும் நான்கனுருபும் விகாரத்தால் தொக்கன. பசித்துண்ணும்வழி மிக உண்ணலுமாய் இன்சுவைத்துமாம்; அதுபோல அகன்று கூடும்வழி ஆராததுமாய்ப் பேரின்பத்ததுமாம் எனத் தன் அனுபவம்பற்றிக் கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (3); பரிப்பெருமாள் (3): உண்பதினும்[1] உண்டது அறுதல் உடம்பிற்கு இன்பமாம்; அதுபோலக் காமத்திற்குப்புணர்தலினும் ஊடுதல் இன்பமாம் என்றவாறு.

பசியினுல் உண்ணும் உணவு இன்பம் தருவதுபோல,[2] ஊடலினுல்[3] கூடல் இன்பம் தரும் என்றவாறு.

பரிதியார்: ... ...

காலிங்கர் (3): உண்டலினும் உண்டது அறுதல் உடற்கு இன்பம் ஆவது: அதுபோலக் காமத்திற்குப் புணர்தலினும் ஊடுதல் இன்பம் ஆம் என்றவாறு.

பசித்து உண்டான் உண்ணும் உணவு இன்பம் தருவது போல ஊடினுல் கூடல் இன்பம் தரும் என்றவாறு.

7. ஊடலில் தோற்றவர் வென்ருர் அதுமன்னும்
கூடலிற் காணப் படும். 1327

In a lovers 'quarrel, the vanquished becomes the victor ;this is revealed when they reunite. (*V, R. R.*)

பரிமேலழகர்: இதுவும் அது.

ஊடலில் தோற்றவர் வென்ருர் - காமம் நுகர்தற்குரிய இருவருள் ஊடலின்கண் தோற்றவர் வென்ருராவர்; அது கூடலில் காணப்படும் - அஃது அப்பொழுது அறியப்படாதாயினும் பின்னைப் புணர்ச்சியின்கண் அவரால் அறியப்படும் என்றவாறு.

தோற்றவர் - எதிர்தலாற்ருது சாய்ந்தவர். அவர் புணர்ச்சிக்கண் பேரின்பம் எய்தலின் வென்ருராயினர். மன்னும் உம்மும்: அசைநிலை. யான் அதுபொழுது சாய்தலின், இதுபொழுது பேரின்பம் பெற்றேன் என்பதாம்.

---

1. 'உண்டலினும்'; 2 'தரும், அதுபோல'; 3 'ஊடினுல்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

மணக்குடவர் (2) : ஊடலின்கண் எதிராது சாய்ந்தவர் வென்ருர்; அவ்வெற்றியை நிலைபெருநின்ற கூடலின்கண்ணே காணலாகும் என்றவாறு.

பரிப்பெருமாள் (2) : ஷை; யான் சாய்ந்தேன் ஆயின் இப்பொழுது என்னது வெற்றி என்றவாருயிற்று.

இது, தலைமகள் ஆராமைகண்டு கூறியது.

பரிதியார் : ஊடலிலே தோற்றவரையும் வென்றவரையும் கூடலில் காணப்படும் என்றவாறு.

காலிங்கர் (2) : ஊடலின்கண் எதிராது சாய்ந்தவர் வென்ருர்: அவ்வெற்றியை நிலைபெருநின்ற கூடலின்கண்ணே காணலாம் என்றவாறு.

8. ஊடிப் பெறுகுவம் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலில் தோன்றிய உப்பு. 1328

Will I enjoy once more through her feigned dislike the delight experienced in the union which makes her brow perspire? (...)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

நுதல் வெயர்ப்பக் கூடலில் தோன்றிய உப்பு - இது பொழுது இவள் நுதல் வெயர்க்கும்வகை கலவியின்கண் உளதாய இனிமையை; ஊடிப் பெறுகுவம் கொல்லோ - இன்னும் ஒருகால் இவள் ஊடி யாம் பெறவல்லேமோ என்றவாறு.

கலவியது விசேடம்பற்றி 'நுதல்வெயர்ப்ப' என்ருன். இனிமை: கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறிதலாகுய இன்பம். இனி அப்பேறு கூடாது எனப் பெற்றதன் சிறப்புக் கூறியவாறு.

மணக்குடவர் (6) ; பரிப்பெருமாள் (6) : நுதல் வெயர்ப்பக்கூடிய கூட்டத்தாலே உண்டாகிய இன்பத்தை[1] இன்னும் ஒருகால் ஊடிப்[2]பெறுவோமோ என்றவாறு.

1. 'இன்பம்'; 2. 'ஊடல்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

ஊடுதல் இருவர்க்கும் உண்டாமாதலால், பொதுப்படக் கூறினர். இஃது, ஊடினர்க்கு அல்லது இன்பம் பெறுதல் அரிது என்றது —(மணக்குடவர்).

ஊடுதல் இருவர்க்கும் உண்டாகலால் பொதுப்படக் கூறினர். நுதலின் வியர்ப்ப என்ருன், புணர்ச்சிக்காலத்து வேகம் மிகுதலே. இவ்வின்பம் ஊடினர்க்கல்லது பெறுதலரிது என்றது —(பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் : ... ...

காலிங்கர் (6) : இன்னம் ஒருகால் ஊடிப்பெறுவோம் கொல்லோ யாம்? நுதல் வியர்ப்பக் கூடின கூடலாலே உண்டாகிய இன்பம் என்றவாறு.

உப்பு என்பது இனிமை.

9. ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ இரா. 1329

Let her, decked with shining jewels, feign anger. O night, be you long, and protracted, that I may plead on for its appeasement. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

ஒளி இழை ஊடுக மன் - ஒளியிழையினை உடையாள் இன்னும் எம்மோடு ஊடுவாளாக; யாம் இரப்ப இரா நீடுக மன் - அங்ஙனம் அவளூடிநிற்றற்கும் அதனை உணர்த்து தற்பொருட்டு யாம் இரந்து நிற்றற்கும் காலம் பெறும்வகை இவ்விரவு விடியாது நீட்டித்தல் வேண்டுக என்றவாறு.

'ஊடுக' 'நீடுக' என்பன வேண்டிக்கோடற்பொருள. 'மன்' இரண்டும் ஆக்கத்தின்கண் வந்தன. ஓகாரங்கள் அசைநிலை. கூடலின் ஊடலே அமையும் என்பதாம்.

மணக்குடவர் (1) ; பரிப்பெருமாள் (1) : விளங்கிய இழையினை உடையாள் என்றும் ஊடுவாளாக வேண்டும். * யாம் இவளை இரந்து ஊடல் தீர்க்கும் அளவும் இராப்பொழுது நெடிதாக வேண்டும். * என்றவாறு.

இது, மனவூக்கத்தின்கண் வந்தது —(மணக்குடவர்).

* 'வேணும்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

இது, மன் ஆக்கத்தின்கண் வந்தது. என்றும் உளதாக வேண்டும் என்றதனால் கூடலினும் ஊடல் நன்று என்றது — (பரிப்பெருமாள்).

பரிதியார் : ... ...

காலிங்கர் (1) : ஒள்ளிய இழையினை யுடையாள் ஊடுவாள் ஆக வேண்டும்; யாம் இவளை இரந்துஊடல் தீர்க்கும் அளவும் இராப்பொழுது நெடிது ஆக என்றவாறு.

10. ஊடுதல் காமத்திற் கின்பம் அதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின். 1330

BOUDERIE is the charm of love; and the charm of that again is the sweet embrace. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : இதுவும் அது.

காமத்திற்கு இன்பம் ஊடுதல் - காமநுகர்ச்சிக்கு இன்பமாவது அதனை நுகர்தற்கு உரியராவார் ஆராமைபற்றித் தம்முள் ஊடுதல்; அதற்கு இன்பம் கூடி முயங்கப் பெறின் - அவ்வூடுதற்கு இன்பமாவது, அதனை அளவு அறிந்து நீங்கித் தம்முள் கூடி முயங்குதல் கூடுமாயின், அம்முயக்கம் என்றவாறு.

கூடுதல் - ஒத்த அளவினராதல். முதிர்ந்த துனியாயவழித் துன்பம் பயத்தலானும், முதிராத புலவியாயவழிக் கலவியின்பம் பயவாமையானும் இரண்டற்கும் இடையாகிய அளவறிந்து நீங்குதல் அரிது என்பதுபற்றிக் 'கூடிமுயங்கப் பெறின்' என்றான்; அவ்விரண்டு இன்பமும் யான் பெற்றேன் என்பதாம்.

ஈண்டுப் பிரிவினை வடநூல்மதம்பற்றிச்செலவு ஆற்றாமை விதுப்புப் புலவி என நால்வகைத்தாக்கிக் கூறினார். அவற்றுள் செலவு பிரிவாற்றாமையுள்ளும், ஆற்றாமை படர்மெலிந்திரங்கல் முதல் நிறையழிதல் ஈறாயவற்றுள்ளும், விதுப்பு அவர் வயின் விதும்பல் முதல் புணர்ச்சி விதும்பல் ஈறாயவற்றுள்ளும், புலவி நெஞ்சொடுபுலத்தல் முதல் ஊடல் உவகை ஈறாயவற்றுள்ளும் கண்டுகொள்க. அஃதேல் வடநூலார் இவற்றுடனே சாபத்தினையை நீக்கத்தினையும் கூட்டிப் பிரி

வினை ஐவகைத்து என்றுரால் எனின், அஃது அறம்பொரு ளின்பம் என்னும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவு அன்மை யானும், முனிவராணையான் ஒருகாலத்து ஓர் குற்றத்து உளதாவதல்லது உலகியல்பாய் வாராமையானும் ஈண்டு ஒழிக்கப்பட்டது என்க.

கற்பியல் முற்றிற்று

மணக்குடவர் (4) : பரிப்பெருமாள் (4) : காமத்திற்கு ஊடுதல் இன்பமாம்; அதன்பின் கூடிக் கலக்கப்பெற்றுல், அதற்கு[1] இன்பமாம் என்றவாறு.

இது, 'யாம் பெற்றேம்[2] ; பிறர் அதன் செவ்வியறியாமை யால் பெறுதல் அரிது' என்று கூறியது.

பரிதியார் : ... ...

காலிங்கர் (4) : காமத்திற்கு ஊடுதலே மிகவும் இன்பம் ஆம்; அவ்வூடுதற்கு இன்பமாவது அதன்பின் கூடிக் கலக் கப்பெற்றுல் என்றவாறு.

திருக்குறள் உரைக்கொத்து
காமத்துப்பால்
முற்றும்

1. 'அவ்வூடுதற்கு'; 2. 'பெற்றேம்' என்பர் பரிப்பெருமாள்.

உ

சிவ சிவ

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவ மாலை

அசரீரி

திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ(டு)
உருத்தகு நற்பலகை ஒக்க—இருக்க
உருத்திர சன்ம ரெனவுரைத்து வானில்
ஒருக்கவோ என்றதோர் சொல்.

பொழிப்புரை: அருட்செல்வத்தையும் அதற்குத் தக்க தெய்வத்தன்மையையும் உடைய திருவள்ளுவரோடு, அவர் இருத்தற்குத் தனது உருவத்தினுலே தக்க நல்ல சங்கப் பலகையிடத்து உருத்திரசன்மர் ஒருவரே ஒப்ப ஏறியிருக்க என்று கூறி ஆகாசத்திலிருந்து அவ்விடத்துள்ள புலவர் கருத்தையெல்லாம் ஒற்றுமை செய்யும்படி ஒருவாக்கியம் ஓவென்று இரைந்து எழுந்தது. 1

நாமகள்

நாடா முதனுன் மறைநான் முகன்நாவிற்
பாடா இடைப்பா ரதம்பகர்ந்தேன்—கூடாரை
எள்ளிய வென்றி இலங்கிலைவேல் மாற!பின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

பொழிப்புரை: பகைவரைப் புறங்கொடுக்கச் செய்து இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற இலை போலும் தகட்டு வடிவாயுள்ள வேற்படையையுடைய பாண்டிய ராசனே! உலகத்தார் விதிவிலக்குகளை அறிந்து உய்யும் வழியை நாடிப் படைப்புக் காலத்திலே பிரமனது

குறிப்பு: இங்குத் திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமாளையர் எழுதிய உரைப்பகுதி மட்டும் தரப்பெற்றுள்ளது.

நாவிலிருந்து இருக்கு முதலாகிய நான்கு வேதங்களையும் பாடி இதற்கும் அதற்கும் நடுவான காலத்திலே பாரதமாகிய வேதத்தைக் கூறினேன்; அதற்குப் பிற்பட்ட இக்காலத்திலே என்வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி வள்ளுவன் வாயின்கண்ணதாயிற்று. 2

இறையனார்

என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினும்
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்றும் நீர்மையதாய்—குன்ருத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் தெய்வத் திருமலர்போன்ம்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

பொழிப்புரை: புலவர்க்கு அரசனாகிய வள்ளுவன் வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது, எக்காலத்தும் தன் அழகு கெடாது நெடுங்காலம் கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்து தேனைச் சொரிகின்ற குணமுடையதாய் விளங்குமாதலால், குறைவு படாத செய்ய தளிர்களையுடைய கற்பகத்தினது தெய்வத் தன்மை பொருந்திய உயர்வாகிய மலர் போலும். 3

உக்கிரப்பெருவழுதியார்

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா
நான்முகத்தோன்
தான்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த-நூன்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்க கேட்க செவி.

பொழிப்புரை: நான்முகன் தான் தன்னுரு மறைந்து திருவள்ளுவனாய் அவதரித்து நான்கு வேதங்களின் உண்மைப் பொருளை இவ்வுலகத்திலே கொணர்ந்து அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் முப்பாற் பொருளாகத் தமிழில் கூறிய திருக்குறளினது திருமுறையை, எனது தலையானது வணங்கக்கடவது; வாயானது வாழ்த்தக் கடவது; நல்ல மனமானது தியானிக்கக் கடவது; காதுகளானவை கேட்கக் கடவன. 4

கபிலர்

தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தால்—மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட! வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

பொழிப்புரை : மனையில் வளர்க்கப்படுகின்ற பறவைப் பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வளம் பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே! திருவள்ளுவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா மிகப் பெரிய பொருளைத் தன்னுட் கொண்டு காட்டுதல், தினையரிசியின் அளவுக்கும் போதாத சிறிய புல்லினது நுனியின்கண்ணுள்ள பனி நீர் உயர்ந்த பனையினளவான அதன் சாயையைத் தன்னுட் கொண்டு காட்டுங் குணம் போலும் குணத்தை உடைத்து. 5

பரணர்

மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியால்
ஞால முழுதும் நயந்தளந்தான்—வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தார்
உள்ளுவவெல் லாமளந்தார் ஓர்ந்து.

பொழிப்புரை : திருமாலும் குறளாய்ப் பிறந்து வளர்ந்து இரண்டு பெரிய அடிகளால் உலகமனைத்தையும் விரும்பி அளந்தான்; மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும் தம்மினின்றுந் தோன்றி அந்நிலை நிற்கின்ற வெண்பாக் குறளின் இரண்டு சிறிய அடிகளால் அவ்வுகமனைத்தினும் உள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றை யெல்லாம் ஆராய்ந்து அளந்தார். 6

நக்கீரர்

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளால்
ஆன அறமுதலா அந்நான்கும்—ஏனோருக்(கு)
ஊழின் உரைத்தாற்கும் ஒண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழிஉல(கு) என்னாற்றும் மற்று.

பொழிப்புரை : தானே தேவப்பொருள் அனைத்தையும் அறிந்து தண்ணிய தமிழின்கண் குறள்வெண்பாக்களால் விட்டு நீங்குதல் கூடாத அறம் முதலாகிய அந்நான்கு பொருள்களையும் அவற்றை யறியாதவர்களுக்கு அவர் எளிதின் அறிய முறையால் சொல்லியருளிய திருவள்ளுவர்க்கும், ஒள்ளிய நீரைத் தந்த மேகத்துக்கும், இவ்வுலகமானது எதிர் நன்றி யாது செய்யும்? செயக்கிடந்தது ஒன்றும் இல்லை; அவரும் அதுவும் வாழ்க. 7

மாமூலனார்

அறம்பொருள் இன்பம்வீ டென்னும்அந் நான்கின்
திறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்
வள்ளுவ னென்பானோர் பேதை அவன்வாய்ச்சொற்
கொள்ளார் அறிவுடை யார்.

பொழிப்புரை : அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்று சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப் பொருள்களாகிய நான்கனது கூறுபாட்டையும் தெரிந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லிய தேவனை, மறந்தாயினும் ஒருமனிதனாக உட்கொண்டு வள்ளுவன் என்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளனாயின் அவன் அறிவில்லாதவனாவன்; அவனது வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை அறிவுடையார் கொள்ளார். 8

கல்லாடர்

ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனின்
அன்றென்ப ஆறு சமயத்தார்—நன்றென
எப்பா லவரும் இயைபவே வள்ளுவனார்
முப்பால் மொழிந்த மொழி.

பொழிப்புரை : அறுவகை மதத்தோரும், ஒருமதத்தார் தமது நூலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளுமாகிய பொருள்கள் ஒன்றே என்று நாட்டுவராயின், மற்றொரு மதத்தார் தமது நூலிலே அதனை மறுத்து அவை வேறுமென்று நாட்டுவர்; அப்படி வேறென்று நாட்டின் பின்னொரு மதத்தார் அதனை அன்றென்று மறுப்பர்; ஆதலால் சமய நூல்களெல்

லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன ; திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலை நன்றென்று கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்பட்ட பகுதியோரும் உடன்படுவர். 9

சீத்தலைச்சாத்தனார்

மும்மலையும் முந்நாடும் முந்நதியும் முப்பதியும்
மும்முரசும் முத்தமிழும் முக்கொடியும்—மும்மாவும்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேல் தாரன்றோ
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

பொழிப்புரை : திருவள்ளுவரது பாக்களின் முன்பின் முறை தெரிதற்கிடனாகிய திருக்குறளானது, கொல்லிமலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்று மலைகளையும், குடநாடு புனனாடு தென்னாடு எனப்படுகின்ற மூன்று நாடுகளையும், பொருநைநதி காவிரிநதி வையை நதி எனப்படுகின்ற மூன்று நதிகளையும், கருவூர் உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற மூன்று பதிகளையும், மங்கல முரசு வெற்றி முரசு கொடை முரசு எனப்படுகின்ற மூன்று முரசுகளையும், இயற்றமிழ் இசைத் தமிழ் நாடகத் தமிழ் எனப்படுகின்ற மூன்று தமிழ் களையும், விற்கொடி புலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப்படு கின்ற மூன்று கொடிகளையும், கன வட்டம் பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதிரைகளையும், தாம் முறையே யுடைய சேரசோழ பாண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடைய பெரிய முடிகளின் மேலுங் கொள்ளப்பட்ட மாலை அன்றோ? 10

மருத்துவன்தாமோதரனார்

சீந்திநீர்க் கண்டம் தெறிசுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில்—காந்தி
மலைக்குத்து மால்யானை ! வள்ளுவர்முப் பாலால்
தலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

பொழிப்புரை : தன்பகையென வெகுண்டு மலையைக்குத்து கின்ற பெரிய களிறுபோலுள்ள அரசனே! சீந்திநீர்ச் சருக் கரையையும், சிதைக்கப்பட்ட சுக்கையும் தேனொடு கலந்து

மோந்த பின், அதனால் தலைக்குத்துடையோர் யாவர்க்கும் தலைக்குத்து இல்லையாகும்; திருவள்ளுவர் அருளிச் செய்த முப்பாலினாலே சீத்தலைச் சாத்தனார்க்குத் தலைக்குத்து இல்லையாயிற்று. 11

நாகன்தேவனார்

தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று—வாளாதாம்
அப்பா லொருபாவை ஆய்பவோ வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிமூழ்கு வார்.

பொழிப்புரை : நாளத்தோடு பொருந்திய தாமரை மலர்களையுடைய ஒரு குளத்து நீரின்கண்ணே மூழ்குவோர், தாம் வேறு தண்ணீரை விரும்பாதொழிதல் வியப்பைச் செய்வதன்று; திருவள்ளுவரது முப்பால்களையுடைய நூலின்கண்ணே மூழ்குவார், தாம் வீணாக அப்பால் ஒரு நூலை விரும்புவரோ? விரும்பார்; ஆதலின் இதுவே வியப்பைச் செய்வதாம். 12

அரிசில்கிழார்

பரந்த பொருளெல்லாம் பாரறிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரச்—சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரார் வள்ளுவரல் லால்.

பொழிப்புரை : வேதத்திலே ஒன்றோடொன்று மயங்கி நின்ற நால்வகைப் பொருள்களையும் இப்பூமியிலுள்ளோர் அறிதற் பொருட்டு வேறாகப் பிரித்து அது அது தனது தனது வகையோடு சேரும்படி சுருங்கிய சொல்லால் பொருள் விளங்க விரியும்படி வைத்துச் சொல்லுதல் வல்லார் வள்ளுவரல்லது ஒருவரும் இல்லை. 13

பொன்முடியார்

கானின்ற தொங்கலாய் ! காசிபனார் தந்ததுமுன்
கூநின் றளந்த குறளென்ப—நூன்முறையான்
வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனார்
தாநின் றளந்த குறள்.

பொழிப்புரை : மணம் தங்கப் பெற்ற மாலையையுடைய பாண்டியராசனே! முன் காசிபராலே தரப்பட்ட குறளை மண்ணின்கண்ணே நின்று உலகத்தை அளந்த குறள் என்று சொல்லுவர்; தாம் இங்கே எழுந்தருளித் திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள் நூலின் முறையோடு கூடி விண்ணின்கண்ணே நின்றும் மண்ணின்கண்ணே நின்றும் உலத்தை அளந்தது. 14

கோதமனர்

ஆற்றல் அழியுமென்(று) அந்தணர்கள் நான்மறையைப்
போற்றியுரைத் தேட்டின் புறத்தெழுதார்—ஏட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனர் முப்பாலைச்
சொல்லிடினும் ஆற்றல்சோர் வின்று.

பொழிப்புரை : அந்தணர்கள், நான்கு வேதங்களையும் வாய்ப்பாடமாகக் காப்பாற்றி, ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓதுவாராகலின் அவற்றின் வலிமை குறையுமென்று ஏட்டின்கண் எழுதார்; திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்து வலியுடையவரும் வலியில்லாரும் ஓதினலும் வலிமை குறைதலில்லை. 15

நத்தத்தனர்

ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்ப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னேடு பகர்ந்ததற்பின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

பொழிப்புரை : பாயிரம் நான்கதிகாரங்களோடு சேர்ந்து தொகையாகிய அரிய ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறள் வெண்பாக்களையும் ஓதியுணர்ந்த பின், போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்டறிதற்கு நூலுளவோ? இல்லை; நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகிப் பிறர் தம்மிடத்து வந்து கேட்கும்படி வீற்றிருக்கலாம். 16

முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார்

உள்ளுநத லுள்ளி உரைத்தல் உரைத்ததனைத்
தெள்ளுதல் அன்றே செயற்பால—வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வார்
எப்பா வலரினும் இல்.

பொழிப்புரை : திருவள்ளுவரது திருக்குறளின் மேற்பட்ட நூலொன்று உள்தென்று சொல்லவல்லவர் எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும் இல்லை ; ஆதலால், நாம் இந்நூலைக் குறித்துச் செய்யக்கடவன இதன் பொருளைச் சிந்தித்துக் கொள்ளுதலும், சிந்தித்துப் பிறர்க்கு அதனைச் சொல்லுதலும், பிறராலே சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அன்றே ! 17

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்

சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா அருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாம்—தோற்றவே
முப்பால் மொழிந்த முதற்பா வலர்ஒப்பார்
எப்பா வலரினும் இல்.

பொழிப்புரை : அறிவுடையோரால் சொல்லப்பட்ட பல நூல்களாலும், தப்பாத அரிய வேதத்தினாலும் காப்பாற்றி வைத்திருந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லப்பட்ட விடயங்களெல்லாம் தன்னிடத்தே காட்டும்படி திருக்குறளைச் சொல்லிய திருவள்ளுவரை யொப்பவர் எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும் இல்லை. 18

கீரந்தையார்

தப்பா முதற்பாவால் தாமாண்ட பாடலினன்
முப்பாலின் நாற்பால் மொழிந்தவர்—எப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

பொழிப்புரை : எவ்விடத்திலும் கூர்மை வைத்த சிறப்புப் பொருந்திய வேலையுடைய பாண்டிய ராசன் மனமகிழச் சொல்லப்பட்ட பொருள் வழுவாமல் முதன்மையுடைய பாவா

கிய குறள்வெண்பாக்களாலே தாம் மாட்சி பெற்ற பாடற்றெழிலினலே மூன்று பால்களிலே அறம் முதலிய நான்கு பகுதிப் பொருளையும் திருவாய்மலர்ந்தவர் தெய்வத் தன்மையையுடைய திருவள்ளுவ நாயனர். 19

சிறுமேதாவியார்

வீடொன்று பாயிரம் நான்கு விளங்(கு)அறம்
நாடிய முப்பத்து மூன்றென் றூழ்—கூடுபொருள்
எள்ளில் எழுப(து) இருபதிற் றைந்(து)இன்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

பொழிப்புரை : திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகார வகை : பாயிரம், நான்கதிகாரத்தையுடைத்து ; அறம், முப்பத்து மூன்றதிகாரத்தை யுடைத்து ; ஊழ், ஓரதிகாரத்தையுடைத்து ; பொருள், எழுபததிகாரத்தையுடைத்து; காமம், இருபத்தைந்ததிகாரத்தையுடைத்து. 20

நல்கூர்வேள்வியார்

உப்பக்கம் நோக்கி உபகேசி தோள்மணந்தான்
உத்தர மாமதுரைக்(கு) அச்சென்ப—இப்பக்கம்
மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
போதார் புனற்கூடற்(கு) அச்சு.

பொழிப்புரை : அப்பக்கத்தைக் குறித்துச் சென்றேனுகிய உமாதேவியினது தோளை மணந்த கடவுளை வடமதுரைக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுவர் * ; இப்பக்கம்மாதானுபங்கி எனப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச் சொரிகின்ற செவ்விய நாவாகிய மலரையுடைய நீர்வளத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு ஆதாரமாவர். 21

---

* வடதிசை குறித்துச் சென்ற நப்பின்னைப் பிராட்டியினது தோளை மணந்த கண்ணபிரானை வடமதுரைக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுவர் என்றும் பொருள் கூறுவர்.

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினூர்

அறநான் கறிபொருள் ஏழொன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலும் மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார்
போலும் ஒழிந்த பொருள்.

பொழிப்புரை: பாயிரம் இல்லறம் துறவறம் ஊழ் என அறப்பாலினுட் பிரிவுகள் நான்கும், அரசு அமைச்சு அரண் கூழ் படை நட்பு ஒழிபு என அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட் பிரிவுகள் ஏழும், ஆண்பாற் கூற்று பெண்பாற் கூற்று அவ்விருபாற் கூற்று எனக் காமத்துப்பாலினுட் பிரிவுகள் மூன்றுமாகப் பகுதிசெய்து பெறுதற்கரிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனப்படுகிற நான்குபொருள்களையும் சொல்லிய பெருநாவலரே அவற்றுள் அடங்காது ஒழிந்த பொருள் உளதாயின் அதனை நன்றாக அறிய வல்லவர் போலும். 22

வெள்ளிவீதியார்

செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
அதற்குரியர் அந்தணரே ஆராயின் ஏனை
இதற்குரியர் அல்லாதார் இல்.

பொழிப்புரை: ஒருவராலே செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும், திருவள்ளுவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட தன் வழியின் ஒழுகுவோர்க்குப் பயன் விளைவிலே பொய்படாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும் பொருள் ஒன்றே; ஆராயுங்கால் செய்யப்படாத அவ்வேதம் ஓதுதற்குரியவர் அந்தணரே; பொய்படாத இத் திருக்குறள் ஓதுதற்கு உரியவரல்லாதவர் உலகத்தில் இல்லை. 23

மாங்குடிமருதனூர்

ஓதற் கெளிதாய் உணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்றோர்
உள்ளுதொறு முள்ளுதொறு முள்ளம் உருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

பொழிப்புரை : திருவள்ளுவரது வாயினின்றுந் தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சியைச் சொல்லின், அது ஓதப்படு தற்கு எளிய சொற்களை யுடையதாகியும், அறியப்படுதற்கரிய பொருள்களை யுடையதாகியும் வேதமெனப்படுகின்ற பொரு ளாகியும், அவ்வேதத்தின் மிக விளங்கிக் குற்றமற்றோர்கள் நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் அவர்களுடைய மனத் தைக் கரைக்கும். 24

எறிச்சலூர்மலாடனார்

பாயிரம் நான்கில் அறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன்(று) ஊழாக—ஆய
அறத்துப்பால் நால்வகையா ஆய்ந்துரைத்தார் நூலின்
திறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

பொழிப்புரை : திருவள்ளுவ நாயனார் அவ்வேதத்தின் கருத்துக்களை ஆராய்ந்து தம்மாலே செய்யப்பட்ட நூலினது திறத்திற்குத்தக்க நன்மையுடைமையால் இவையே உரியவை என்று தெரிந்து, பாயிரம் நான்கதிகாரமும், இல்லறவியல் இரு பததிகாரமும், துறவறவியல் பதிமூன்றதிகாரமும், ஊழ் ஓரதி காரமும் அறத்துப்பாலைப் பாயிர முதலிய நால்வகையுடைத் தாகக் கூறினார். 25

போக்கியார்

அரசியல் ஐயைந்(து) அமைச்சியல் ஈரைந்(து)
உருவல் அரணிரண்டொன்(று) ஒண்கூழ்–இருவியல்
திண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்(று)
எண்பொருள் ஏழாம் இவை.

பொழிப்புரை : அரசியல் இருபத்தைந்ததிகாரமுடைத்து; அமைச்சியல் பத்ததிகாரமுடைத்து ; அரணியல் இரண்டதி காரமுடைத்து ; பொருளியல் ஓரதிகாரமுடைத்து ; படை யியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து ; நட்பியல் பதினேழதிகார முடைத்து ; ஒழியியல் பதின்மூன்றதிகாரமுடைத்து; எண்ணப் பட்ட பொருட்பாலுக்கு இவ்வியல்கள் ஏழாம். 26

மோசிகீரனுர்

ஆண்பாலே ழா றிரண்டு பெண்பால் அடுத்தன்பு
பூண்பால் இருபாலோ ராருக—மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்ருகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனுர் நன்கு.

மொழிப்புரை : ஆண்பாற்கூற்று ஏழதிகாரமும், பெண்பாற்கூற்றுப் பன்னிரண்டதிகாரமும், ஒருவரையொருவர் அடுத்து அன்பைப்பூணுதற்பகுதியுடைய அவ்விருபாற்கூற்று ஆறதிகாரமாக, மாட்சியான காமத்துப்பாலின் இயல்கள் ஒரு மூன்ருகப் பெயர்பெற்ற திருவள்ளுவர் நன்கு கூறினுர். 27

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனுர்

ஐயாறு நூறும் அதிகாரம் மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப்—பொய்யாது
தந்தான் உலகிற்குத் தான்வள் ளுவனுகி
அந்தா மரைமேல் அயன்.

பொழிப்புரை : அதிகாரம் நூற்றுமுப்பத்து மூன்ருக, வடமொழியிலிருந்து மெய்யாகிய வேதப்பொருள் பொய்யுருது விளங்கும்பொருட்டு, அழகிய தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கும் நான்முகக்கடவுள் தான் திருவள்ளுவனுகி உலகத்தார்க்குத் தமிழிற்செய்து தந்தான். 28

மதுரைத் தமிழ்நாகனுர்

எல்லாப் பொருளும் இதன்பா லுள இதன்பால்
இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால்—சொல்லாற்
பரந்தபா வாலென் பயன்? வள்ளுவனுர்
சுரந்தபா வையத் துணை.

பொழிப்புரை : பலவகை நூல்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட எல்லாப் பொருளும் இந்நூலகத்து அடங்கியிருக்கின்றன; இதனிடத்தில்லாத யாதொரு பொருளும் எந்நூலகத்தும் இல்லை; ஆதலால் சொல்லளவினுலே விரிந்த நூல்களாற் பயன் யாது? திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே மன்னுலகத்தாருக்குத் துணையாதல் அமையும். 29

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனுர்

எப்பொருளும் யாரும் இயல்பின் அறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர் தாஞ் செப்பவரும்—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற்(று) இல்லை நிகர்.

பொழிப்புரை : பாரதம், பழைய இராம கதையையும் மனுஸ்மிருதி, பழைய வேதத்தையும் ஒப்பனவாம்; எவ்வகைப் பட்ட பொருள்களையும் எவ்வகையோரும் அவற்றின் தன்மை யோடு அறிய அவர்க்குச் சொல்லும்படிக்குத் திருவள்ளுவர் சொல்லால் வந்த திருக்குறளுக்கு உவமானமாகத் தக்கது ஒன்றில்லை. 30

உருத்திரசன்மகண்ணர்

மணற்கிளைக்க நீரூறும் மைந்தர்கள் வாய்வைத்(து)
உணச்சுரக்குந் தாய்முலை ஒண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பால் மதிப்புலவோர்க்(கு)
ஆய்தொறும் ஊறும் அறிவு.

பொழிப்புரை : மணலைத்தோண்டுந்தோறும் நீர் பெருகும்; புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணும்தோறும் தாயினது முலைக்கண் நல்ல பால் பெருகும்; அவைபோலப் பிணங்குதற்கு ஏது வில்லாத வாய்மைச் சொல்லையுடைய திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஆராயுந்தோறும் அறிவுடைய புலவர்க்கு அறிவு வளரும். 31

பெருஞ்சித்தரனுர்

ஏதமில் வள்ளுவர் இன்குறள்வெண் பாவினல்
ஓதிய ஒண்பொரு ளெல்லாம்—உரைத்ததனல்
தாதவிழ் தார்மாற! தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

பொழிப்புரை : மகரந்தத்தோடு விரிந்த பூமாலையை யுடைய பாண்டியராசனே! குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர், இனிய குறள்வெண்பாக்களாலே நான்கு வேதங்களாலும் சொல்லப்பட்ட ஒள்ளிய பொருள்களை யெல்லாம் கூறினமை

யால், மேம்பாட்டுக்குத் தக்கவை அக்குறள் வெண்பாக்களோ? முதனூலாய் நின்று அவற்றைப்பயந்த வேதங்களோ? நீ சொல்வாயாக. 32

நரிவெரூஉத்தலையார்

இன்பம் பொருளறம் வீடென்னும் இந்நான்கும்
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநூல் – மன்பதைகட்
குள்ள அரிதென் றவைவள் ளுவர்உலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

பொழிப்புரை : இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இந்நாற்பொருள் இயல்புகளையும் மக்கட்பரப்புக்கு அக்காலத்தில் அறியும்வண்ணஞ்சொல்லப்பட்ட பழமொழி வேதமானது ஓதியுணரப்படுதற்கு அரிது என்று திருவள்ளுவர் அவற்றை உலகத்தார் எளிதின் உணரும்படி திருக்குறளைக்கூறினர். 33

மதுரைத் தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்

புலவர் திருவள் ளுவர்அன் றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்பல்—நிலவு
பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்
கறங்கிருள்மா லைக்கும் பெயர்.

பொழிப்புரை : பூவுலகின்கண்ணே புலவரெனத்திருவள்ளுவரை அன்றி வேறு சிலரையும் புலவரென்று சொல்லுதல், மாலை என்பது நிலவால் விளங்குகின்ற அந்திக்கும் பெயராக மற்றும் சூழ்கின்ற இருளையுடைய அந்திக்கும் பெயராகச் சொல்லுதல் போலும். 34

மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனர்

இன்பமுந் துன்பமு மென்னும் இவையிரண்டும்
மன்பதைக் கெல்லாம் மனமகிழ—அன்பொழியாது
உள்ளி யுணர உரைத்தாரே ஓதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

பொழிப்புரை : பின்வரக்கடவனவாய சுகமும் துக்கமுமெனப்பட்ட இவற்றினுடைய இருவகைக் காரணங்களையும்

ஆராய்ந்தறியவும், தம்மேல் அன்பு நீங்காமல் உள்ளங்களி கூரவும், மக்கட் பரப்புக்கெல்லாம் புகழப்படும் சீரையுடைய திருவள்ளுவர், வாயுறை வாழ்த்தாகத் திருக்குறளைக் கூறினர். 35

கவிசாகரப் பெருந்தேவனர்

பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனதம்
ஆவிற் கருமுனியா யானைக்(கு)—அமரரும்பல்
தேவில் திருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா.

பொழிப்புரை: மலர்களுக்குள்ளே தாமரை மலரும், பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப் பொன்னும், பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும், யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும், தேவர்களுக்குள்ளே திருமாலும்போல, நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாச் சிறந்தது என்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர். 36

மதுரைப் பெருமருதனர்

அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப(து) இன்பத்
திறமிருபத் தைந்தால் தெளிய—முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனர்
ஓதவழுக் கற்ற(து) உலகு.

பொழிப்புரை: அறத்தின் கூறுபாடு முப்பத்தெட்டு அதிகாரங்களாலும், பொருட்கூறுபாடு எழுபது அதிகாரங்களாலும், காமத்தின் கூறுபாடு இருபத்தைந்து அதிகாரங்களாலும் தெளியும் பொருட்டுக் காரண காரியவொழுங்கால் வேதத்தின் உயர்வாகிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்களாலே திருவள்ளுவனர் ஓதலால் உலகமானது வழுவுதலினின்றும் நீங்கிற்று. 37

கோவூர்க்கிழார்

அறமுதல் நான்கும் அகலிடத்தோ ரெல்லாம்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக்—குறள்வெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனர் பான்முறைநேர் ஒவ்வாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

பொழிப்புரை: அறம் முதலிய நான்கு பொருள்களையும் பரந்த மண்ணுலகத்துள்ளோரெல்லாம் வகைப்பட ஆராய்ந்து தெளியும் பொருட்டுக் குறள் வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட திருவள்ளுவ நாயனரது முப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின் கண்ணே முற்காலத்திலுள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு நேர்தல் பொருந்தாது. 38

உறையூர் முதுகூற்றனர்

தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார்—நாவிற்(கு)
உயலில்லை சொற்சுவை ஓர்வில்லை மற்றுஞ்
செயலில்லை என்னுந் திரு.

பொழிப்புரை: தெய்வத்தன்மையாற் சிறந்த திருவள்ளுவரது குறள் வெண்பாக்களோடு கூடிச் சிறந்து தோன்றுநின்ற முப்பால்களையும் ஓதாரது வாக்கிற்கு இன்சொற் சொல்லி வாழ்தல் உண்டாகாது; மனத்திற்குச் சொற்களின் சுவையை அறிதலுண்டாகாது; இவையன்றியும் காயத்துக்கு நல்ல செயலுண்டாகாது என்று நினைத்துத் திருமகள் அவரிடத்துச் சேராள். 39

இழிகட்பெருங்கண்ணனர்

இம்மை மறுமை இரண்டும் எழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியில் தெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவற்றி னன்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனர்
பாடினர் இன்குறள்வெண் பா.

பொழிப்புரை: இகபரங்கட்காவன இரண்டையும் வினைப்பயன் தொடர்தற்குரிய ஏழ்பிறப்பிற்குமாகச் செவ்வையான வழியால் யாவரும் தெளிதல் பெறவும் அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் முப்பால்களுள் அம்முப்பாற் பொருள்களோடு வீடுமாகிய நாற்பொருள்களது விதிகளும் வழங்கவும் திருவள்ளுவ நாயனர் இனிய குறள் வெண்பாவைப் பாடினர். 40

செயிர்க்காவிரியார்மகனார் சாத்தனார்

ஆவனவும் ஆகா தனவும் அறிவுடையார்
யாவரும் வல்லார் எடுத்தியம்பத்—தேவர்
திருவள் ளுவர்தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவில் ஒழுக்கம்பூண் டார்.

பொழிப்புரை: மக்களுக்கு ஆவனவற்றையும் ஆகாத வற்றையும் அறிவுடையார் யாவரும் இனி இதிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லுதற்கு வல்லவராவர்; ஆதலால், தேவராகிய திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட வற்றையே ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர் செய்வார். 41

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்

வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோர்
ஓதத் தமிழால் உரைசெய்தார்—ஆதலால்
உள்ளுநர் உள்ளும் பொருளெல்லாம் உண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு.

பொழிப்புரை: வேதத்தின் பொருளை உலகத்தார் ஓதியுணரும் பொருட்டு உபாயத்தால் விரித்துத் தமிழ் மொழியினாலே சொல்லியருளினார்; ஆதலால், நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்கள் எல்லாம் திருவள்ளுவர் திருவாயிற் பிறந்த திருக்குறளின்கண்ணே உண்டென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர். 42

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்

ஆரியமுஞ் செந்தமிழும் ஆராய்ந்து இதனினிது
சீரிய தென்றொன்றைச் செப்பரிதால்—ஆரியம்
வேதம் உடைத்து; தமிழ்திரு வள்ளுவனார்
ஓது குறட்பா உடைத்து.

பொழிப்புரை: வடமொழி வேதமுடைத்து; தமிழ் மொழி திருவள்ளுவ நாயனார் சொல்லிய குறட்பாவுடைத்து; ஆதலால், வடமொழியையும் தென்மொழியையும் ஆராய்ந்து இதைக் காட்டிலும் இது சிறப்புடைத் தென்று ஒன்றைத் தெரிந்து சொல்லுதல் கூடாது. 43

களத்தூர்கிழார்

ஒருவர் இருகுறளே முப்பாலின் ஓதுந்
தருமம் முதல்நான்குஞ் சாலும்—அருமறைகள்
ஐந்துஞ் சமயநூல் ஆறுநம் வள்ளுவனுர்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

பொழிப்புரை : இருக்குமுதற் பாரதம் ஈருகிய அரிய வேதங்கள் ஐந்தும், அவ்வேதத்தின் வழிப்பட்ட சமய நூல்கள் ஆறும், நம்முடைய திருவள்ளுவரால் உலகத்தார்க்குப் புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூலில் அடங்கும்; ஆதலால், ஒருவர் ஒருவிகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய இருவகைக் குறள்களையுமே முப்பால்களில் அத்தியயனஞ் செய்து அறியப்படுகின்ற அறம் முதலிய நாற் பொருள்களும் அவருக்குப் போதும். 44

நச்சுமனுர்

எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ணம்—இழுக்கின்றி
என்றெவர் செய்தன எல்லாம் இயம்பின
இன்றிவர் இன்குறள்வெண் பா.

பொழிப்புரை : எழுத்து அசை சீர் அடி சொல் பொருள் யாப்பு குற்றமில்லாத வனப்பு, அணி வண்ணம் என்று சொல்லப்பட்ட இவற்றுள் வழுவுதல் இல்லாமல் எக்காலத்தில் எவரால் எவை செய்யப்பட்டன, அவையெல்லாம் இக்காலத்து இத் திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்வினிய குறள் வெண்பாக்களிற் சொல்லப்பட்டன. 45

அக்காரக்கனிநச்சுமனுர்

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணின்
நிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினும்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூல் நயத்தின் பயன்.

பொழிப்புரை : மதியமும் முப்பால் நூலும் பதினறு கலைகளாலும் அறுபத்துநாலு கலைகளாலும் நிறைந்து நோக்குதற்கு

(ஆராய்ச்சி செய்தற்கு) 'இனிதாகி முகக் கண்ணின்நிலையில் (அகக்கண்ணின்நிலையில்) நிரம்புகின்ற தன்மை* யுடைத்தா யினும் (குணமுடைத்தாயினும்) திருவள்ளுவரது முப்பால் நூலினது நயத்தால் விளைவதாகிய இனிய பயனுனது ஒழி வின்றி ஆகாசத்தின்கண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து உண்டோ? 46

நப்பாலத்தனுர்

அறந்தகளி ஆன்ற பொருடிரி இன்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொல்தீத் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனுர் ஏற்றினுர் வையத்து வாழ்வார்கள்
உள்ளிருள் நீக்கும் விளக்கு.

பொழிப்புரை: அறம் அகலும், பொருள் திரியும், காமம் நெய்யும், செவ்விய சொல் நெருப்பும், குறட்பாத் தண்டும் ஆகத் திருவள்ளுவ நாயனுர் பூமியின்கண் வாழ்வோரது அகத்திருளை ஒழிப்பதாகிய விளக்கு ஏற்றினுர். 47

குலபதிநாயனுர்

உள்ளக் கமல மலர்த்தி உளத்துள்ள
தள்ளற் கரியஇருள் தள்ளுதலால்—வள்ளுவனுர்
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரும் ஒக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு.

பொழிப்புரை: நெஞ்சமாகிய தாமரை மலரை மலர்த்தி மக்களது அகத்திலுள்ள பிறிதொன்றனுலே நீக்கப்படாத அஞ்ஞான இருளை நீக்குதலால், திருவள்ளுவரது குறள் வெண்பாவும், புறத்துத் தாமரைமலரை மலர்த்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற சூரியனும், அச்செய்கையைக் கொண்டு ஒக்கு மென்று கொள்ளத்தகும். 48

தேனீக்குடிக்கீரனுர்

பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—முப்பாலில்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

* 'தண்மை' என்றும் பாடம்.

பொழிப்புரை : தெய்வத் தன்மையையுடைய திருவள்ளுவ நாயனர் மூன்று பால்களையுடையதாகக் கூறிய குறள் நூலைக் கேட்டறிதலால், உலகின்கண் வாழ்வாருடைய மனத்துப் பொய்யின் பகுதியிற்பட்டவை யெல்லாம் பொய்யேயாய்ப் போயின ; பொய்ம்மையல்லாத மெய்யின் பகுதியிற்பட்டவை யெல்லாம் மெய்யேயாய் விளங்கின. 49

கொடிஞாழன் மாணிபூதனர்

அறனறிந்தேம் ஆன்ற பொருளறிந்தேம் இன்பின்
திறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தேம்—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற ! வள்ளுவனர் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

பொழிப்புரை : பகைவரை யெறிந்த வாட்படை தங்கிய வீரேருங்கும் பாண்டிய ராசனே ! திருவள்ளுவ நாயனரது வாக்கால் இதற்கு முன் கேட்கப்பட்டில்லாதவை யெல்லாம் இப்போது கேட்டு அறத்தின் திறத்தை அறிந்தேம்; பொருளின் திறத்தை அறிந்தேம் ; இன்பத்தின் திறத்தை அறிந்தேம் ; வீட்டின் திறத்தை அறிந்தேம். 50

கவுணியனர்

சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த இருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனர்
பன்னிய இன்குறள்வெண் பா.

பொழிப்புரை : முற்பட்டதாகிய நல்வழியை நாம் அறியும் பொருட்டு நாவால் விளங்குகின்ற புலமையை யுடைய திருவள்ளுவ நாயனரால் சொல்லப்பட்ட இனிய குறள் வெண்பாக்கள், நினைத்தால் மனத்திற்கு இன்பம் செய்வன ; கேட்டால் காதுக்கு இன்பம் செய்வன ; ஓதினல் வாய்க்கு இன்பம் செய்வன ; தொடர்ந்து வருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்குப் பெரிய மருந்துகளாவன. 51

மதுரைப்பாலாசிரியனர்

வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவர் இன்குறள் வெண்பா அகிலத்தோர்
உள்ளிருள் நீக்கும் ஒளி.

பொழிப்புரை : சுக்கிரன், சுரகுரு, சூரியன், சந்திரன் எனப் படுகின்ற இவ்வொளிகள் புறத்திருளை விரைவிலே நீக்கும் ; ஆதலின் இவை புறவிருள் நீக்குதற்கு உண்டாகிய ஒளிகளாம் ; முற்றுணர்ந்த திருவள்ளுவ நாயனரது இனிய குறள் வெண்பா உலகத்தோரது உள்ளிருளை நீக்குதற்கு உண்டாகிய ஒளியாம். 52

ஆலங்குடிவங்கனர்

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின் தீஞ்சுவையும் ஒவ்வாதால்—தெள்ள
உண்டறிவார் தேவர்உலகடைய உண்ணுமால்[முதம்
வண்டமிழின் முப்பால் மகிழ்ந்து.

பொழிப்புரை : திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையைச் சொல்லுமிடத்து உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது தித்திப்பாகிய சுவையும் ஒப்பாகாது ; அத் தெள்ளிய அமுதை உண்டு அதன் சுவையை அறிபவர் தேவர்கள் ; வளம் பொருந்திய தமிழின் கண்ணதாகிய முப்பாலாகிய அதின் மும்மடி சிறந்த பாலை எல்லாவுலகத்தாரும் மகிழ்ந்து உண்டு தீஞ்சுவை அறிவார். 53

திருவள்ளுவ மாலை உரை முற்றிற்று

இடைக்காடர் பாடல்

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

பொழிப்புரை : திருவள்ளுவ நாயனரது நூலின் ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறள்வெண்பாக்கள் ஒவ்வொன்றும் கடுகை அதன் நடுவே துளை செய்து ஏழு கடல் நீரையும் அத் துளையுட் பெய்து தன்னளவில் குறுகும்படி தறித்து வைத்தால் அதுபோல்வனவாகும்.

ஒளவையார் பாடல்

அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

[அணு – பரமாணு; அதிசூக்கவணு.]

உ

சிவ சிவ

திருக்குறள் – காமத்துப்பால்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

எண் - குறள் எண்

அசையியற்குண்	1098
அணங்குகொல்	1081
அரிதரோ	1153
அரிதாற்றி அல்லல்	1160
அலந்தாரை	1303
அலரெழ் ஆருயிர்	1141
அலர்நாண	1149
அவர் தந்தார்	1182
அவர் நெஞ்சு	1291
அழல் போலும்	1228
அளித்தஞ்சல்	1154
அறிகிலார் எல்	1139
அறிதோறறியாமை	1110
அறுவாய் நிறைந்த	1117
அனிச்சப்பூக்கால்	1115
அனிச்சமும் அன்னத்தின்	1120
இமைப்பிற்கரப்பாக்	1129
இம்மைப்பிறப்பில்	1315
இருநோக்கிவளுண்கண்	1091
இருந்துள்ளி	1243
இலங்கிழாய்	1262
இல்லை தவறவர்	1321
இளித்தக்க	1288
இனியன்ன	1294
இன்கண் உடைத்தவர்	1152
இன்பங்கடல்	1166
இன்னாதினன்	1158
உடம்பொடுயிரிடை	1122
உணலினும் உண்ட	1326
உண்டார்கண்	1090
உப்பமைந்தற்றால்	1302
உய்த்தலறிந்து	1287
உரனசைஇ உள்ளம்	1263
உவக்காண் எம்	1185
உவந்துறைவர்	1130
உழந்துழந்து	1177
உள்ளக்களித்தலும்	1281
உள்ளத்தார் காத	1249
உள்ளம்போன்று	1170
உள்ளினும் தீராப்	1201
உள்ளினேன்	1316
உள்ளுவன் மன்யானுரைப்	1184
உள்ளுவன் மன்யான்மற	1125
உறாஅதவர்க் கண்ட	1292
உறாஅதவர் போற்	1096
உறாஅதோ ஊரறிந்த	1143
உறாஅர்க்குறுநோய்	1200
உறுதோறுயிர்	1106
ஊடலில் தோற்றவர்	1327
ஊடலில் தோன்றும்	1322
ஊடலின் உண்டாங்கோர்	1307
ஊடல் உணங்க	1310
ஊடல் உணர்தல்	1109
ஊடற்கண் சென்றேன்	1284

ஊடிப் பெறுகுவம் 1328
ஊடியவரை 1304
ஊடியிருந்தேமா 1312
ஊடுகமன்னோ 1329
ஊடுதல் காமத்திற்கு 1330
ஊரவர்கௌவை 1147
எழுதுங்கால் 1285
எள்ளின் இளிவாம் 1298
எனைத்து நினைப்பினும் 1208
எனைத்தொன்றினிதே 1202
ஏதிலார்போலப் 1099
ஒண்ணுதற்கோஒ 1088
ஒருதலையான் 1196
ஒருநாள் எழுநாள் 1269
ஓஒஇனிதே 1176
ஓம்பின் அமைந்தார் 1155
கடலன்ன காமம் 1137
கடாஅக்களிற்றின் 1087
கண்களவு 1092
கண்டது மன்னும் 1146
கண்டாங்கலுழ்வ் 1171
கண்டார் உயிருண்ணும் 1084
கண்டுகேட்டு 1101
கண்ணிறைந்த 1272
கண்ணின் துனித்தே 1290
கண்ணின் பசப்போ 1240
கண்ணும்கொளச் 1244
கண்ணுள்ளார் 1127
கண்ணுள்ளிற் 1126
கண்ணொடு கண் 1100
கதுமெனத்தாம் 1173
கயலுண்கண் 1212
கரத்தலும் ஆற்றேன் 1162
கரப்பினுங் கையிகந் 1271
கருமணியிற்பாவாய் 1123
கலந்துணர்த்தும் 1246
கவ்வையால் 1144
களித்தொறும் 1145
கனவினான் 1214
காணின் குவளை 1114
காணுங்கால் 1286
காண்கமன் கொண்கனை 1265
காதலர் இல்வழி 1224
காதலர் தூதொடு 1211
காதல் அவரிலராக 1242
காமக்கடல் 1164
காமக்கடும் புனல்உய்க் 1134
காமக்கடும் புனல் நீந்தி 1167
காமக்கணிச்சி 1251
காமமும் நாணும் 1163
காமம் உழந்து 1131
காமம் என ஒன்றோ 1252
காமம் விடுவொன்றோ 1247
காலைக்குச் செய்த 1225
காலை அரும்பிப் 1227
குறிக்கொண்டு 1095
கூடிய காமம் 1264
கூற்றமோ கண்ணோ 1085
கெட்டார்க்கு 1293
கொடியார் – உரைக் 1235
கொடியார் கொடுமையின் 1169
கொடும்புருவம் 1086
கோட்டுப்பூ 1313
சாயலும் நாணும் 1183
சிறுமை நமக்கொழிய 1231
செல்லாமை உண்டேல் 1151
செருஅச்சிறு சொல்லும் 1097
செறிதொடி 1275

செற்றவர் பின்சேறல் 1256
செற்றார் எனக்கை 1245
செற்றார்பின் செல்லாப் 1255
தஞ்சம் தமரல்லர் 1300
தணந்தமைசால 1233
தண்ணந்துறைவன் 1277
தந்நெஞ்சத்தெம்மை 1205
தம்மில் இருந்து 1107
தவறிலராயினும் 1325
தனியே இருந்து 1296
தன்னையுணர்த்தினும் 1319
தாம்வீழ்வார் தம் 1191
தாம் வீழ்வார்மென் 1103
தாம் வேண்டின் 1150
தினைத்துணையும் 1282
துஞ்சுங்கால் 1218
துப்பின் எவனாவர் 1165
தும்முச் செறுப்ப 1318
துறைவன் துறந்தமை 1157
துனியும் புலவியும் 1306
துன்பத்திற்கு யாரே 1299
துன்னாத் துறந்தாரை 1250
தெரிந்துணரா 1172
தொடலைக் குறுந்தொடி 1135
தொடி நோக்கி 1279
தொடியொடு தோள் 1236
தொடிற் சுடின் 1159
நசைஇயார் 1199
நயந்தவர்க்கு 1181
நயந்தவர் நல்காமை 1232
நலத்தகை 1305
நனவினாற் கண்டதூஉம் 1215
நனவினான்நம் நீத்தார் 1220
நனவினான் நல்காக் 1217
நனவினான் நல்காதவரை 1213
நனவினான் நல்காரை 1219
நனவென ஒன்றில்லை 1216
நன்னீரை வாழி 1111
நாம்காதல் 1195
நாணும்மறந்தேன் 1297
நாணென ஒன்றோ 1257
நாணொடு நல்லாண்மை 1133
நிணந்தீயில் 1260
நிறை அரியர் 1138
நிறை யுடையேன் 1254
நினைத்திருந்து 1320
நினைத்தொன்று 1241
நினைப்பவர் போன்று 1203
நீங்கின் தெறூஉம் 1104
நீரும் நிழல 1309
நெஞ்சத்தார் 1128
நெய்யால் எரி 1148
நெருநற்று 1278
நோக்கினாள் நோக்கெதிர் 1082
நோக்கினாள் நோக்கி 1093
நோதல்எவன் மற்று 1308
நோனா உடம்பும் 1132
பசக்க மன் 1189
பசந்தாள் இவள் 1188
பசப்பெனப் பேர் 1190
படலாற்றா பைதல் 1175
பணைநீங்கிப் 1234
பண்டறியேன் 1083
பதி மருண்டு 1229
பரிந்தவர் நல்கா 1248
பருவரலும் 1197
பனியரும்பிப் 1223
பன்மாயக்கள்வன் 1258

பாடுபெறுதியோ	1237
பாலொடு தேன்	1121
பிணிக்கு மருந்து	1102
பிணையேர் மடநோக்கும்	1089
பிரிவுரைக்கும்	1156
புலத்தலிற்	1323
புலப்பல் எனச்	1259
புலப்பேன் கொல்	1267
புல்லாதிரா	1301
புல்லிக் கிடந்தேன்	1187
புல்லி விடாஅ	1324
புன் கண்ணை	1222
பெண்ணியலார்	1311
பெண்ணினாற் பெண்மை	1280
பெயலாற்றா	1174
பெரிதாற்றிப்	1276
பெறாஅமை அஞ்சும்	1295
பெறின்என்னாம்	1270
பேணாது பெட்பவே	1283
பேணாது பெட்டார்	1178
பொருள்மாலை	1230
மடலூர்தல்	1136
மணியில் திகழ்தரு	1273
மதியும் மடந்தை	1116
மலரன்ன கண்ணாள் அரு	1142
மலரன்ன கண்ணாள்முக	1119
மலரினும் மெல்லிது	1289
மலர் காணின்	1112
மறப்பின் எவனாவன்	1207
மறை பெறல்	1180
மறைப்பேன்மன் காமத்	1253
மறைப்பேன்மன்யா	1161
மற்றியான்	1206
மன்னுயிர் எல்லாம்	1168
மாதர்முகம் போல்	1118
மாலை நோய்	1226
மாலையோ அல்லை	1221
முகை மொக்குள்	1274
முயக்கிடைத் தண்வளி	1239
முயங்கிய கைகளை	1238
முறிமேனிமுத்தம்	1113
யாம் கண்ணிற்	1140
யாமும் உளேங்கொல்	1204
யாரினும் காதல	1314
யானோக்குங் காலை	1094
வருகமன் கொண்கன்	1266
வழுத்தினாள்	1317
வாராக்கால் துஞ்சா	1179
வாழ்தல் உயிர்க்	1124
வாழ்வார்க்கு வானம்	1192
வாளற்றுப் புற்கென்ற	1261
விடாஅது சென்றாரை	1210
விளக்கற்றம்பார்க்	1186
விளியும் என்	1209
வினை கலந்து	1268
வீழப்படுவார்	1194
வீழுநர் வீழப்	1193
வீழும்இருவர்க்	1108
வீழ்வாரின் இன்சொல்	1198
வேட்ட பொழுதின்	1105

சிவசிவ

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவர்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி
அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்
நிறுவிய தருமங்கள்

			முதற்பொருள் ரூபாய்
1.	திருமுறை வளர்ச்சிக்கு ஆக 28 தருமங்கள்	....	4,30,000
2.	கல்வி அபிவிருத்திக்கு ஆக 48 தருமங்கள்	....	7,12,200
3.	சைவ சித்தாந்தம் பரப்ப 7 தருமங்கள்	....	1,56,000
4.	அன்னதானம் செய்ய 119 தருமங்கள்	....	25,53,800
5.	வைத்தியம் செய்ய 5 தருமங்கள்	....	1,22,500
6.	பொது தருமங்கள் — ஸ்நான கட்டம், அகதி நன்கொடை, தண்ணீர்ப்பந்தல், ஒளிவளர் விளக்குகள், பசுப்பரிசு, கோசம்வர்த்தனம், கல்லெழுத்து முதலிய 62 தருமங்கள்	...	5,73,245
	ஆக, தருமங்கள் 269-க்கு	....	45,47,745

திருக்குறள் — உரைக்கொத்து

அறத்துப்பால் ரூ. 1—37

காமத்துப்பால் ரூ. 1—20

(அஞ்சற் செலவு வேறு)

20 பிரதிகளுக்குமேல் வாங்குவோர்க்கு 20% கழிவு உண்டு.

திருக்குறள் — உரைக்கொத்து

பொருட்பால்

விரைவில் வெளிவரும்.

கிடைக்குமிடங்கள் :

1. திரு, T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை அவர்கள்
B. A., B. L., வழக்கறிஞர்,
ஸ்ரீவைகுண்டம் P. O., (திருநெல்வேலி ஜில்லா.)

2. தியாகராஜ விலாசம்,
53, பிள்ளையார்கோவில் தெரு, திருவேட்டீஸ்வரன்பேட்டை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5.

3. பழனியப்பா பிரதர்ஸ் அவர்கள்,
புத்தக வியாபாரிகள்,
தெப்பக்குளம், திருச்சிராப்பள்ளி-2.

4. மானேசர், ஆர். சி. ஆபீஸ், ஸ்ரீ காசிமடம்.
திருப்பனந்தாள் P. O. (தஞ்சை ஜில்லா.)

ரெயின்போ பிரிண்டர்ஸ், திருச்சிராப்பள்ளி-8.

T1
R